

சாஸ்திரம்

www.padiappakam.com

“தமிழ்நாட்டில் நிறுவனங்கள்
சாதித்ததைவிடத்
தனிநபர்கள் சாதித்தவை அதிகம்”

ஜூன் 2005 மாத இதழ் ரூ.15 இதழ் 66

புதுக்கோட்டை
கிருஷ்ணமூர்த்தி
நேர்காணல்

பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி
சட்டத்தின் பாதுகாப்பு?

மாதிரி நிக்காநாமா
குறைப் பிரசவம்?

தமிழ்ப் படங்களில்
பிற மொழிகள்
அம்ஷன் குமாரசாமிப்பகம்

ஃப்ரான்ஸ் காஃப்கா
சிறுகதை

www.raichuvavai.com

இந்தியாவின் இணையற்ற சீட்டு நிதிச் சிகரம் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இந்திய மக்களின் அனுபவ அறிவில் உதயமானது சீட்டு சேமிப்பு திட்டம். சமுதாய மக்கள் ஒருங்கிணைந்து, சிறுகச் சிறுகச் சேமிக்கவும், தேவைப் படும்போது அச்சேமிப்பில் இருந்தே கடன் பெறவும் உதவி செய்வதே சீட்டுச் சேமிப்பு திட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம்.

இருவழிப் பயன்:

குடும்ப வளமைக்காகத் தொடர்ந்து சேமிக்கவும், அவசரத் தேவைகளையும், திட்டமிட்ட செலவுகளையும் எதிர் கொள்ளவும் உதவும் இருவழிச் சாதனம் சீட்டு சேமிப்பு திட்டம்.

வளரும் வளமை:

சீட்டு சேமிப்பு திட்டத்தில், சேமிக்கும் தொகை, சேமிக்கும் காலம், கடன் பெறும் தொகை, வட்டி விகிதம், யாவும் உறுப்பினர்களாலேயே தீர்மானிக்கப் படுகிறது. மேலும், மாதந்தோறும் வருவாய் உயரும் வாய்ப்பு, உறுப்பினர் அனைவரும் சமமாக லாபம் பெறும் வாய்ப்பு ஆகியவை இதன் தனிச்சிறப்பு அம்சங்கள்.

உயரும் வருவாய்:

வங்கிச் சேமிப்பு, அஞ்சலகச் சேமிப்பு, சிறுசேமிப்பு, ஆகிய முதலீடுகள் மீதான வருவாய் சரிந்து விட்டது. ஆனால் சீட்டுத் திட்டங்களில் ஏல உச்ச வரம்பு 40% ஆக உயர்த்தப் பட்டுள்ளதால், உறுப்பினர்களின் கசறுத்தொகை (Dividend) கணிசமாக உயரும். ஏலத்தில் போட்டியின் கடுமை குறைந்து, உடனடியாக ஏலம் எடுக்கும் வாய்ப்பு உயர்ந்துள்ளது.

நிகரற்ற ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் 29 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல லட்சம் குடும்பங்களின் வளமைக்கு வழிகாட்டி வருகிறது. நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. சீட்டுத் தொகையாக ரூ.10,500 கோடிக்கு மேல் பட்டுவாடா செய்துள்ளது.

உங்கள் அருகிலுள்ள ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் கிளைக்கு இன்றே வாருங்கள். நலமும் வளமும் வளரத் தேவையான திட்டங்களில் சேர்ந்து சீரும் சிறப்புமாய் வாழுங்கள்.

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

தமிழ்நாடு (பி) லிமிடெட்

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை 600 002.

போன்: 52011833. www.shriramchits.com

புதுக்கோட்டை
கிருஷ்ணமூர்த்தி
நேர்காணல்

8

தமிழ்ப் படங்களில்
பிற மொழிகள்
அம்ஷன் குமார்

20

கவிதைகள்

26

ஃப்ரான்ஸ் காஃப்கா
சிறுகதை

36

பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி
சட்டத்தின் பாதுகாப்பு?

40

அப்போலினேர்

51

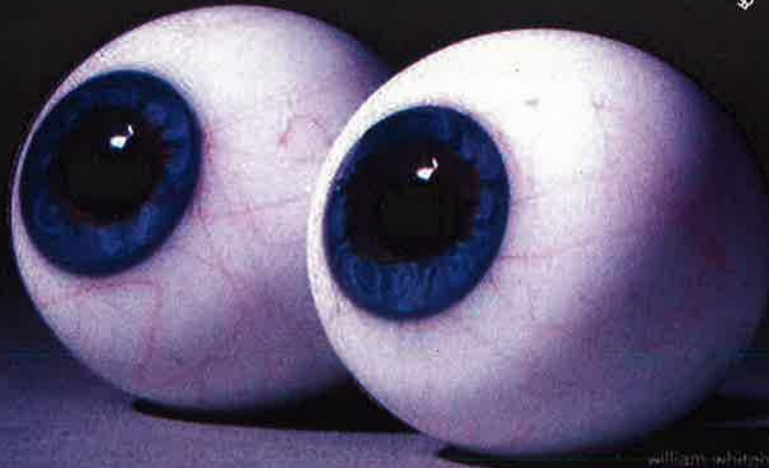
போபால் பிரகடனம்
குறைப் பிரசவம்?

53

ஜூன் 2005 இதழ் 66

william whithurst

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வீட்ச

சாலக்ஷுடு
மாத இதழ்

இணைந்து நடத்தும்
தனித்துவம் மிக்க இலக்கிய நிகழ்ச்சி

தமிழின் மூத்த படைப்பாளிகள் தாங்கள்
பிறந்து வளர்ந்த பண்பாட்டுச் சூழல்,
தொடக்க காலப் படைப்பு முயற்சிகள்,
இலக்கிய நட்புகள் ஆகியவற்றை
வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

கோவையில் ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்றாவது
ஞாயிறு அன்று மாலை **அற்றைத் திங்கள்**
என்னும் தலைப்பில் நடைபெறும் இந்தக்
கூட்டத்தொடரில் இதுவரை

கி. ராஜநாராயணன்

அசோகமித்திரன்

ந. முத்துசாமி

ஆகியோர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஐன் மாத **அற்றைத் திங்கள்**
நிகழ்வில்
எழுத்தாளர்

கு. சின்னப்ப பாரதி

கலந்துகொள்கிறார்.

நாள் : 19.06.2005

நேரம் : மாலை 6.30 மணி

இடம் : கோவை பாரதிய வித்யா பவன்
(582, D.B. சாலை, ஆர்.எஸ்.புரம்)

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம்

எது பெரிய ஆபத்து?

காஞ்சிபுரம், சூம்மிடிப்பூண்டி இடைத் தேர்தல் முடிவுகள் இயல்புக்கு மாறான முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளன. இடைத் தேர்தலில் ஆளுங்கட்சி வெற்றிபெறுவது புதியதல்ல. அதிலும் ஜெயலலிதாவுக்கு இது புதிதல்ல. 12 அமைச்சர்கள், 60 எம்.எல்.ஏ.க்கள், கோடிக்கணக்கில் பணம் ஆகிய 'யதார்த்தங்க'ளைக் கவனத்தில் கொண்டால் இவ்வெற்றி வியப்பளிக்காது. தி.மு.க. அணியும் சளைக்காமல் (மத்திய) அமைச்சர்களை, எம்.எல்.ஏ.க்களைக் களமிறக்கியிருந்தது. பண விஷயத்திலும் 'குறை' இல்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஏழு கட்சிக் கூட்டணி அது. இருந்தும் பெரிய வாக்கு வித்தியாசம் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதுதான் பலரும் சுட்டிக்காட்டும் 'புதிர்'.

2001 சட்டமன்றத் தேர்தலில் பெற்றதைவிட அதிக வாக்குகளை இந்தத் தேர்தலில் அ.தி.மு.க. பெற்றுள்ளது. 2004 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தி.மு.க. அணி பெற்ற வாக்குகள் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளன. இவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் அரசியல் நோக்கர்கள் வாக்காளர்களின் மன நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தின் விளைவாக இதைக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் இரு அம்சங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை.

ஒன்று: இந்த இரு தொகுதிகளிலும் வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்டுள்ள திடீர் மாற்றம். காஞ்சிபுரத்தில் 2001 சட்டமன்றத் தேர்தல் - 2004 நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களின் வாக்காளர் எண்ணிக்கைகளுக்கிடையே வெறும் 32 வாக்குகள் மட்டுமே வித்தியாசம். சூம்மிடிப்பூண்டியிலோ 2004 தேர்தலின்போது வாக்காளர் எண்ணிக்கையில் 4854 பேர் குறைந்திருந்தனர். ஆனால் இவ்விரு தொகுதிகளிலும் இடைப்பட்ட இந்த ஓராண்டில் சுமார் 16 ஆயிரம் வாக்காளர்கள் கூடியுள்ளனர். இப்படி அதிகரித்த வாக்குகள் யாவும் அ.தி.மு.க.வுக்கே சென்றுள்ளன.

இரண்டாவது: வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கையில் காணப்பட்ட அபரிமிதமான வேறுபாடு, காஞ்சிபுரத்தில் மட்டும் சுமார் 10 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. அந்தத் தொகுதியில் பல வாக்குச் சாவுகளில் 90 சதவீதத்துக்கும் அதிகமாக வாக்குப் பதிவு நடந்துள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட இரு அம்சங்களுக்கும் இந்த வெற்றிக்கும் இடையே தொடர்பிருக்கிறதா என்பது ஆய்வுக்குரிய விஷயம். இது ஒருபுறமிருக்க, மாநில அளவில் எதிர்க் கட்சிகளாக இருக்கும் தி.மு.க அணிக் கட்சிகள் மத்தியில் ஆளும் கட்சிகள். மத்திய அரசில் கொள்கைகளால் விலை ஏறிவிட்டது என ஜெயலலிதா பிரச்சாரம் செய்தார். ஆனால் தி.மு.க அணி 'அ.தி.மு.க வின் அராஜகம்' என்பதை மட்டுமே தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் முன்வைத்தது. தேர்தல் பார்வையாளர்களின் கறாரான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக இந்த கோஷம் மதிப்பிழந்துவிட, களத்தில் தி.மு.க. அணி நிராயுத பாணியானது. தோழமைக் கட்சித் தலைவர்களின் பிரச்சாரத்தைத் தன் வெற்றிக்குப் பயன்படுத்துவதைக் காட்டிலும் அவர்களுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் ஏற்பட்டுவிடாமல் பார்த்துக்கொள்வதிலேயே தி.மு.க. குறியாக இருந்தது. சன் டிவி அவர்களை எப்படி இருட்டடிப்புச் செய்கிறது என்பதைக் கொண்டே அதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இடைத் தேர்தல் முடிவு வரவிருக்கும் பொதுத் தேர்தலின் அறிகுறி என உண்மையாகவே நம்பினால் அ.தி.மு.க.வை எவாரலும் காப்பாற்ற முடியாது. தி.மு.க.வோ இப்போதாவது சுயபரிசீலனை செய்துகொள்வது நல்லது. தகுதிக்கு அதிகமாக மாறன் குடும்பத்துக்குத் தரப்படும் முக்கியத்துவம் கட்சியின் பிற தலைவர்களைப் பாதிக்கும் என்பதையும் செய்யும் தொழில் சார்ந்த துறைகளையே கேட்டு வாங்கி அந்த அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வது தி.மு.க.வை மட்டுமன்றித் தோழமைக் கட்சிகளையும் பாதிக்கும் என்பதையும் அது கவனத்தில் கொள்வது நல்லது.

பொதுத் தேர்தலில் அ.தி.மு.க வெற்றி பெற முடியாது எனச் சொல்பவர்கள் இடைத் தேர்தலில் செய்ததைப் போல் பண பலத்தையும் அதிகார பலத்தையும் அது பயன்படுத்த முடியாது என்பதைக் காரணமாகக் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்த முடிவுகள் அதைக்கூட அவர்கள் செய்யக்கூடியவர்கள்தான் என்ற அச்சத்தையே ஏற்படுத்துகின்றன. பணம் கொடுத்து வாக்குகளை வாங்குகிற அரசியல் கட்சிகளைவிடவும் பணம் கொடுத்தால் வாக்களிக்கிற வாக்காளர்களே மிகவும் ஆபத்தானவர்கள். இதை எப்படி எதிர்கொள்வது?

ஆசிரியர் குழு ஆதவன் அரவிந்தன் நஞ்சண்டன் உதவி ஆசிரியர் திவாகர் ரங்கநாதன்	ஆலோசனைக் குழு தமிழநாடு: ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி பரணன் ராமஸ்வாமி கனத்தை பிரீ முகம்மது இலங்கை: எம்.ஏ.நுஃமான் இங்கிலாந்து: பத்மநாப அய்யர்	அலிமரிக்கா: கோகுலக் கண்ணன் சிங்கப்பூர்: கனகலதா, மு.ந. முர்த்தி மலேசியா: சை.பிர் முகமது கலை சந்தோஷ்	அட்டை ஒலியம் எஷர் (Ecsher) பதிப்பாளர் - ஆசிரியர் எஸ். ஆர். சுந்தரம் (கண்ணன்)
--	---	--	--

தலைமை அலுவலகம்: 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் 629 001, தொலைபேசி: 04652 278525 / தொலைநகல்: 04652 231160, மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in ■ சென்னை அலுவலகம்: பழைய எண் 216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, சென்னை 600 005, தொலைபேசி: 28481662, மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@yahoo.com

ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் அமினாட்டா ஃபோர்னாவின் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் அனைத்தும் பேட்டியாளரின் மனநிலையை, ஒரு புள்ளியை நோக்கிக் குவிப்பதாக இருப்பதால் பேட்டி சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக, பேட்டியடுத்த அ. முத்துலிங்கம் தமிழ்-ஆங்கிலம் என இருமொழிகளிலும் வரும் முக்கியப் படைப்புகளைத் திறந்த மனதுடன் வாசிக்கும் நல்ல வாசகர் என்பதால் படைப்பாளரிடம் ஒரு வாசகன் கேட்க நனைக்கும் அனைத்துக் கேள்விகளையும் கேட்டுள்ளார். சிறுகதை மற்றும் நாவல் பற்றிய அமினாட்டாவின் கருத்துகள் அவற்றுக்குப் புதுப் பரிமாணத்தைக் கொடுப்பதாக எனக்குப் படுகிறது. அ. முத்துலிங்கத்தை நான் படைப்பாளர் கட்டுரையாளர் - மொழிபெயர்ப்பாளர் என அறிந்திருந்தேன். இந்த நேர்காணலின் மூலம் அவர் தன்னைச் சிறந்த பத்திரிகையாளராகவும் நிரூபித்துள்ளார்.

ப. சரவணன் 1978

மதுரை 625 007

அமினாட்டா ஃபோர்னாவின் கற்பனை வளத்துடன் வாழ்வின் புதிய அனுபவ வெளிகளும் இரண்டறக் கலந்த நிலையில் நெகிழ்விட்டும் இலக்கியமாக வார்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கில வாசகர்களின் ஆழ்மனதில் ஏற்பட்ட வர்சிப் பனுபவம் ஒரே தன்மையிலிருந்து விலகி மாற்றம் கண்டிருப்பதற்கு நல்ல உதாரணமாக "The Devil that Danced on the Water" நாவலை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவ்விலக்கியம் உருவாக முக்கியக் காரணமாக இருந்தது யாதெனில் சர்வாதிகாரப் போக்குக்கொண்ட அரசும் மந்திரியாக இருந்த தன் தந்தையைத் தூக்கிலிட்ட கொடுங்கோன்மையும் அரசியலின் மிக மோசமான பின்னணியும் என்பது தெளிவாகிறது. இதன் மூலம் அமினாட்டா ஃபோர்னாவுக்கு வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அசையையும் துல்லியமாக எடைபோடும் விசேஷ மனம் இயல்பாக அமையப் பெற்றிருந்ததுதான் அவரை இலக்கிய அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தியுள்ளதென நான் கருதுகிறேன்.

கலைச்செல்வி

சென்னை 600 011

காலச்சுவடு மே 2005 இதழில் வெளியாகியிருந்த 6 அஞ்சலிக் கட்டுரைகளும் மிக முக்கியமான பதிவுகள். சில அரிய மனிதர்கள் காலமான பிறகே அறிமுகமாகிறார்கள். அஞ்சலிக் கட்டுரை மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்படும் ஆளுமைகள் இதுகாறும் இவர்களைப் பற்றி

அரியாமல் போய்விட்டோமே என்ற ஏக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

இதழில் வெளியாகியிருந்த மிக முக்கியமான பதிவு 'தலித்துகளும் மொழிப்பேரம்' ரவிக்குமாரின் கட்டுரை. மொழிப் பேராட்டத்தின் மீது திராவிட இயக்கங்கள் பூசி வைத்திருந்த அரிதாரங்களைக் கலைத்துப் பல வரலாற்று உண்மைகளை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டக்கூடியது. மொழியின் பெயரைச் சொல்லி அதிகாரத்திற்கு வந்தவர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய கைமமாறு தமிழை ஒரு பாடமாகப் பயிலாமலேயே பட்டம் பெற்றுவிட முடியும் என்கிற 'மகத்தான' துழை உருவாக்கியதுதான். கல்விப் புலங்களில் அனைத்துத் தளங்களிலும் தமிழை நிலைநிறுத்த மறைந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் ஆற்றிய பங்களிப்பில் சிறிய பங்குகூடப் பின்னர் வந்த திராவிட இயக்க ஆசிரியர்களுக்குக் கிடையாது. 'தாய்மொழிக் கல்வி' பற்றிப் பேசினாலேயு ஏளனமாகப் பார்க்கக்கூடிய துழை உருவாக்கிய வரலாற்றுப் பாத்திரம்தான் தமிழ்மொழி விஷயத்தில் திராவிட இயக்கத்திற்கு உரியது.

இரா. முருகானந்தம்

தாராபுரம் 638 657.

இந்திரஜித்தின் "சாயம் போன வானம்" சிறுகதையைப் படித்தேன். இந்தச் சிறுகதையைப் படிக்கும்போது எனது சின்ன கிளாஸ் ஞாபகம் வருகிறது. இக்கதையில் வரும் பெரிய வாத்தியார் வாழைப்பறு வாத்தியார் என்று பசங்க

ளால் அழைக்கப்படுவதுபோல் எனக்கும் என்னுடன் பயின்ற நண்பர்களுக்கும் சின்ன வாத்தியார் ஒருவர் இருந்தார். அவரைக் கண்ணாடி வாத்தியார் என்றும் முக்கு நீளமாக இருந்ததால் கூசுமுக்கு வாத்தியார் என்றும் அழைப்போம். இப்போது நினைத்தால் கூடச் சிரிப்பு வருகிறது.

எம். இராமன்

தர்மபுரி 635 202

உரைகளையும் அகராதிகளையும் வைத்து மரபுக் கவிதைகளைப் புரிந்து கொள்கிறோம். ஆனால் புதுக் கவிதையை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது என்று தவித்த எனக்கு மே 2005இல் வெளியான காலச்சுவடு, தேவதர்சனின் 'கடைசி டினோசார்' என்னும் நூலிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட புதுக்கவிதையும் அதன் விளக்கமும் சிறந்த பயிற்சியாக அமைந்தது.

சு. இராசேந்திரன்

நாமக்கல்

1980களில் இந்தியாவில் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் கவனம் கூடியபோது, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளர்களும் மாணவர்களும் தங்கள் பார்வையை விரிவாக்கிக்கொள்ளத் தேவையான நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இந்தியாவில் கிடைக்காதது குறித்துப் பேராசிரியர் ஆலன் டண்டிஸ் கவலை கொண்டிருந்தார். 'க்ரியா'வின் முன் முயற்சி காரணமாக, இந்தியாவில் எளிதில் கிடைக்காத அவருடைய எட்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் புத்தகமாக வெளியிடுவதில் ஆர்வம் காட்டினார். இந்திய நிலைமைகளுக்குப் பொருத்தமான அவருடைய ஒரு முன்னுரையுடன் இந்த வெளியீடு "Essays in Folklore Theory and Method" என்னும் தலைப்பில் 'க்ரியா'வினால் 1990இல் குறைந்த விலையில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த வெளியீட்டைப் பற்றிப் பேராசிரியர் லார்துவும் அறிவார். ஆனால் இந்தப் புத்தகம், அவர் ஆலன் டண்டிஸ் பற்றித் தந்திருக்கும் குறிப்பில் (காலச்சுவடு, மே 2005) இடம்பெறவில்லை.

ராமகிருஷ்ணன்

சென்னை 41

9.5.05 தேதியிட்ட குமுத்தில் வந்த சர்ச்சையை ("சந்திர ராமசாமியைக் கைது செய்ய வேண்டும்!") படித்ததும் அதிர்ச்சியாகவும் மிக ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது! நாம்தான் அந்தக் கதையைச் சரியாக உள்வாங்கிக்கொள்ளவில்லையோ என மறுபடியும் எடுத்துப் படித்தேன்.

கடிதம், விவாதம், படைப்பு...

- ◆ வாசகர் கடிதம் அனுப்புவவர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் 15ஆம் தேதிக்குள் கடிதம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புக. மின்னஞ்சலில் கடிதம் அனுப்புவோர் (kalachuvad@sanchemet.in) TAM, TAB, TSCII, Bamini ஆகிய குறியீடுகள் கொண்ட எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்துக.
- ◆ விவாதம் பகுதிக்கு எழுதுவோர் தங்கள் கருத்துகளை 500 சொற்களுக்கு மிகைப்படாமல் எழுதுக.
- ◆ படைப்புகள் அனுப்புவோர் பிரதி எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அனுப்புக. மொழிபெயர்ப்புகளை அனுப்புவோர் மூலத்தின் ஒளிநகலையும் இணைக்க வேண்டும். படைப்புகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. எனவே தபால் தலைகளை இணைக்க வேண்டாம். பிரசுர விவரம் முன்று மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்கப்படும். பிரதியின் பின்புறம் முழு முகவரியையும் கர்சோலை அனுப்புவதற்கான பெயரையும் மறக்காமல் குறிப்பிடுக. அஞ்சலட்டையில் எழுதி அனுப்பப்படும் கவிதைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டா.

தலித்துகளும் மொழிப் போரும் - தொடரும் விவாதம்

'தாழ்த்தப்பட்டோரும் மொழிப் போரும் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' கட்டுரை தமிழுக்கும் தமிழனுக்கும் தாங்கள் தான் வாரிசுகள் என நாடகமொழிவாரியின் நயவஞ்சகத்தை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக அவதாரம் எடுத்ததாகக் கூறிக் கொண்ட இவர்கள் ஆட்சியில்தான் சாதிக் கொடுமை உச்சமாசிக் கீழ்வெண்மணியும் மேலவளவும் பாப்பாட்டிற்கும் திணையங்களும் தலைவிரித்தாடுகின்றன. இவர்களின் தமிழ், தமிழன் என்ற பேச்செல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவனுக்குச் சமாதிக் கட்டுவதில்தான் சாதனை புரிந்துள்ளது.

தி.மு.க., அ.தி.மு.க ஆகியன ஆட்சியைப் பிடித்ததில் ஆதித் தமிழர்களின் பங்களிப்பே அதிகம். வெள்ளை மனமும் தவாச்சிக்கும் உணர்ச்சிக்கும் பலியாகும் பண்பும் கொண்டுள்ள இவர்களை நயவஞ்சகக் கவர்ச்சியால் இழுத்து ஆட்சியைப் பிடித்த பின்னர், இவர்கள் மீதே சவாரி செய்யும் குரூரத் தன்மையுடன் கோலோச்சும் கொடுமையே தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. எம்.ஜி.ஆர். காலம்வரை திராவிடக் கட்சிகளை ஆதிக்காத சமூகம் அக்கட்சிகளில் புகுந்து கோலோச்சிக் கொழுக்கிறது. இவர்களுக்குத் தமிழ் மொழியோ பண்பாடோ முக்கியமல்ல. தங்கள் சுயநலத்திற்காக எதையும் செய்யத் துணிபவர்களே அதிகம்.

"பெரியாரின் தமிழ்ப் பற்றிய அணுகு முறை பின்னர்த் தனதுவா அல்லது சந்தர்ப்பவாதம்" எனலும் கட்டுரையாளரின் கூற்று கண்டிக்கத்தக்கது. பெரியாருக்கு உண்மையிலேயே தொலைநோக்கு இருந்தமையால்தான் மொழிப் போரால் மட்டும் தலித்துகளுக்கு இழிவுபோய்விடாது என்பதிலும் பாப்பா மதவெறியால் அனுபவிக்கும் கொடுமை தீர்ந்துவிடாது என்பதிலும் அவர் தெளிவாக இருந்தார். இது சந்தர்ப்பவாதம் இல்லை. இன்றும் சொல்லப்போனால் பெரியாரின் அரை நூற்றாண்டுக் கால மத - சாதி ஒழிப்புப் போரில் அவர் எந்த ஆதாயத்தையும் பெறவில்லை. அவரை விட்டு வெளியேறியோரே சந்தர்ப்பவாதிகள்.

சமூக அமைப்பில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் வயர்த்திக் காட்டுவதும் பொருளாதாரம். பொருளாதார அடித்தளமில்லாச் சமூகம் எத்தனை கூக்குரலிட்டாலும் கட்டுரையாளர் கூறுவதுபோல், "ஒரு மக்கள் கூட்டம் தாழ்ந்து கிடக்கும்போது அவர்கள் பேசும் மொழி உயர்ந்த நிலையில் விளங்க முடியாது."

தாழ்த்தப்பட்டோரின் பொருளாதார வலுவை உருவாக்கிட முயல் வேண்டும். நிலப் பங்கீடு, பஞ்சவர் நில மீட்பு, புறம் போக்கு நிலங்களைத் தலித்துகளுக்கு உரிமையாக்கல், நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட மையங்களில் குவிந்துள்ள நிலங்களை வெளிக்கொணர்தல் போன்ற போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வலுப்படுத்த வேண்டும். கல்வி, பொருளாதாரத் துறைகளில் தலித்தை வலுப்படுத்த வேண்டும்.

எண்பதாயிரம் தமிழ்ப் பெயர்களை வைத்த தலித் அமைப்பை எத்தனை

ஏடுகள் யாாட்டின? தமிழன் என்று மார் தட்டுபவர்களில் தமிழில் பெயரிடுபவர்கள் யார்? தமிழ் மொழிப் பள்ளிகளில் பயிலும் பெருமான்மையே யார்?

கவிஞர் சாகோவி விளாத்திக் குளம் 620 902.

தமிழ்நாட்டில்தான் ஆங்கில மோகம் தலைவிரித்தாடுகிறது. தமிழைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர்களாகத் தங்களை அறிமுகப் படுத்திக்கொண்டு மேடைதோறும் தமிழுக்காகத் தூக்குமேடை ஏறியவர்கள் தமிழக் கல்வி, தமிழ் மேம்பாடு, தமிழ்ச் சிந்தனைகளை உலக மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தல் போன்ற பணிகளுக்குக் காகத் தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார்கள்? சோதனை முன்னோட்டமாக வேணும் தமிழ்விதி மருத்துவம், பொறியியல் கல்விகளை வழங்க என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது?

ஆகவே முன்றாம் மொழிப் போர் தாய் மொழியாகிய தமிழைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகத் தமிழினத்தவர் அனைவரும் ஒன்றுகூடி நிகழ்த்த வேண்டிய முதன்மையான மற்றும் இன்றியமையாத ஆக்கப் பணியாகும். இயன்றவரை நல்ல தமிழில், எளிய தமிழில் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதன் அவசியம் உணர்த்தப்பட வேண்டும். அதற்கு வன்முறை எந்த வகையிலும் வழியே அல்ல. மும்கை எல்பிரசோ ஆட்டோகிராஃபோ - பெயர் மாற்றம் செய்ய ஒருவரை கட்டாயப் படுத்தும்போது உண்மையில் அச்சத்தின் காரணமாக அவர் தமிழ்ப் பெயர் தட்டலாம். ஆனால் அடிமனத்தில் உணர்வுநர்வமாக இருப்பது இயலாது. மனமாற்றம் மட்டுமே வேண்டும். மேலும் இது காலக்கெடுவில் செய்யப்பட வேண்டிய பணியல்ல; தொடர்ந்து தொடர்வன்றி நிகழ்த்தப்பட வேண்டிய ஒன்று.

எந்த மனிதனும் தனித்து வாழ்தல் நடைமுறைச் சாத்தியமல்ல. எனவே இன்றைய அறிவியல் காலத்தில் மொழிச் செயல்பாடுகள் புதிய கோணத்தில் விளங்க வேண்டியது அவசியம். ஏன் ஆங்கிலத்தில் இவ்வளவு மோகம்? ஆங்கிலம் படித்தால் அமெரிக்கா, கனடா நாடுகளுக்குச் செல்லலாம்; வாழ்க்கையை நன்கு அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையும் காரணமல்லவா? எனவே தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக்கி அததுடன் ஆங்கில அறிவு விளங்கும் வகையில் கல்வித் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

முனைவர் இரா. சத்தியமூர்த்தி

பாண்டிச்சேரி 606 009

இதவரை நடந்த மொழிப் போர்களுக்கும் இந்த முன்றாவது மொழிப் போருக்கு மாண முக்கியமான ஐந்துவது வேறுபாட்டை ரவிக்குமார் குறிப்பிடவில்லை. முந்தைய மொழிப் போர்கள் உணர்வுத் தளத்தில் செயல்பட்டவை. ஆனால் இந்த மொழிப் போரோ வெற்று அரசியல் கூச்சலாகவே அமைந்துள்ளது. அவரே குறிப்பிடுவதுபோல், திரண்டிருந்த கூட்டத்தினர் ஒரு அமைப்பு சார்ந்தவர்களே;

மாநாடு நடத்தப்பட்ட முறையும் விந்தலைச் சிறுதையை நினைவுபடுத்தவதாகவே அமைந்துள்ளது எனும்போது இதில் மொழிப் போர் எங்கிருந்து வந்தது? மேலும், ரவிக்குமார் கூறுவது போல் 'கருத்துப் பரப்பல்' செய்யாத நோக்கம் எனில், அதற்குப் போர் என்றது? உணர்வ ரீதியிலோ சித்திர அடிப்படையிலோ ஒன்றை எதிர்ப்பதற்கு போர் அவசியமாகிறது. ஆக, இப்போது நடப்பது மலிவான விளம்பரம் தேடும் உத்தியே அன்றி வேறில்லை.

மேலும் இதில் பெரியாரை வம்புக்கி முப்பது அளவசியம். அப்படிப் பாததால், "...இந்தியாவில் வழங்கிவரும் தற்காலப் பாஷைகள் யாவையும் பொதுப் பாஷையாக ஏற்றுக்கொள்வது வினையாம்..." என்ற அயோத்திதாசரின் கருத்துக்கூடப் பெரியாரின் மொழிச் சர்ச்சையை ஒத்தே இருக்கிறது. இந்த துன்றாவது மொழிப் போரில், மொழி உணர்ச்சியின் நீட்சியோ தொடர்ச்சியோ தென்படவில்லை. மாறாக இது வேறொரு நிலைபுத்தத்தின் வடிவம் மாறிய நிலம்.

என்.ஆர். சங்கர்

திருக்கோயிலூர்

ரவிக்குமாரின் கட்டுரைகளும் புத்தகங்களும் மறைக்கப்பட்ட பல உண்மைகளையும் ஒளிபாய்ச்சி வெளிக்கொணர் கின்றன. தமிழ் மொழியின் வரிவடிவம் பௌத்தர்களாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று 1907-1914 காலகட்டத்தில் அயோத்திதாசர் வெளிப்படுத்தியபோது அதற்கு என்ன வரவேற்பு அல்லது மறுப்பு இருந்தது எனத் தெரிவில்லை. பெரியாரிடம் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை ஆழமாகப் பதித்தவர்களில் அயோத்தி தாசரின் பங்கு அதிகம். காலச்சுவடு வாசகர் ஏ. புகழேந்தி (ஆரணி) கூறுவது போல் பெரியாரின் தொடர்ச்சுகளுக்கும் சாதிக் துவேஷம் நிறைந்துள்ளதற்குக் காரணம் பெரியார் அவர்களுக்குப் பற்றுக்கோலாய் எதையும் காட்டாததே. பௌத்தத்தை ஒரு பற்றுக்கோலாய்க் காட்ட எல்லைச் சாத்தியக்கூறும் இருந்தும் அதை அவர் செய்யவில்லை. அந்தத் தவறே பெரியாரின் இயக்கம் பெற்ற தோல்விக்குக் காரணம்.

அயோத்திதாசர், பௌத்தம் இந்தியாவில் அபிநவிலிடவில்லை; அது தமிழர் வாழ்வோடு இணைந்துள்ளது என்கிறார். பௌத்தத்தோடு தொடர்புள்ளவற்றை இந்த மதம் கபல்கரம் செய்துவிட்டது. இந்தக் கலாச்சாரச் சீரழிவை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியில் இறங்காது. கொச்சைப் படுத்தப்பட்ட விஷயங்களை உண்மைகளாய் ஏற்று மேடையில் அசிங்கமாகப் பேசுவதே பெரியாரின் பிரச்சாரமாக இருந்தது. இது பௌத்தத்தை இன்னும் ஆழ் மாக மறைக்க உதவிவிட்டது. முன்றாவது மொழிப் போராட்டத்தோடு இந்தக் கலாச்சார மீட்டெடுப்பும் இணைய வேண்டியதும் அவசியம்.

எஸ்.வீ. சங்கரலிங்கம்

சென்னை 600 063

திருவாரூரில் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் திட்டக் கட்டுரைகள் ஆய்வறிக்கைகள்

ஆகியவற்றைச் சிறந்த முறையில் ஒளிபச்சு செய்து வழங்கும் ஒரே நிறுவனம்.

சுபா கம்ப்யூட்டர்ஸ்

Printing & Publishing

38/6, பஜனை மட சந்து நேதாஜி சாலை, திருவாரூர்.

☎ 04366 - 225060

உங்கள் படைப்புகளை மெய்ப்புத் திருத்தவும் சிறந்த முறையில் புத்தக உருவாக்கம் செய்யவும் தொடர்பு கொள்க.

யாழினி பதிப்பகம்

3/324, இராஜகணபதி நகர் மன்னை சாலை, விளமல், திருவாரூர். ☎ 94438 64205

பொன்னி வெளியீட்டில் உச்சங்களின் யுகம்

வரலாற்றுப் பதிவுகள் எஸ்.வி.ராஜதுரை

பக்கங்கள் 232 விலை ரூ. 110

புரட்சியின் வெற்றிகளும் தோல்விகளின் அவலங்களும் இருந்த 'உச்சங்களின் யுகம்' இருபதாம் நூற்றாண்டு நம்பிக்கை வறட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளதா? 'இல்லை' என்ற பதிலுக்கான வலுவான ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றன இத்தொகுப்பிலுள்ள கட்டுரைகள். மார்க்ஸ், ஏங்டெய்ம், வெனிஸ், ரோலா லுக்ஸம்பர்க், செருவேரா போன்ற புரட்சியாளர்களைப் புதிய முறையில் அறிமுகப்படுத்தும் நூலாசிரியர், காவலியம் புதுக்காலவியம், உலக மயமாக்கல், பார்ப்பியப் பொருளாதாரம் தொடர்பான விசிவான விளக்கங்களையும் தருகிறார்.

கிடைக்கும்பிடம் : சாளரம் (Saalaram) 348-ஏ, டிடிசே சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

மருதா வெளியீடு

பாரபாஸ் (நாவல்)

பேர் லாகர்குவிஸ்டு

தமிழில்: க.நா.சு.

பக்: 136, விலை: ரூ. 70

மருதா

226 (183), பாரதி சாலை, ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.

☎ 09382116466

ஒடுக்கப்பட்டுவந்த ஒரு வரும் ஒரு குடும்பத்துப் பெண் உயர்வதை இந்தக் கூறுகெட்ட உயர்ந்த நிலைச் சமூகம் சகிக்க முடியாமல் அவளைக் கண்டதையும் சொல்லி ஊரை விட்டே துரத்திவிடுகிறது. வயதான காலத்தில் பிறந்த மண்ணைத் தேடிவரும் அவளை அப்போதாவது விட்டுவைக்கிறதா? அந்த இழிநிலையைச் சொல்லும் ஒரு படைப்பை எந்தக் கோணத்தில் படித்து உள்வாங்கியிருக்கிறார்கள்!

ஒரு கதைக்கு இப்படிக் குதிப்பவர்கள், கைது செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைக்குப் போய்க் கூப்பாடு போடுபவர்கள் நிஜக் களமான பாப்பாட்டை, கீரிப்பட்டிக்குச் சென்று சாதிக்க வேண்டியது தானே..? **காலச்சுவடு** எதைச் செய்தாலும் அதில் குற்றம் கண்டுபிடிப்பதையே வசைபாடுவதையே தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர்களை என்னவென்பது?

ஃபிர்தவ்ஸ் ராஜகுமாரன்
கோவை 8

எழுத்தாளர்கள் எதை எழுத வேண்டும், எப்படி எழுத வேண்டும் என்று வழிகாட்ட அரசே ஒரு கமிட்டி போட்டால் சிக்கல்களும் கூச்சல்களும் இல்லாமல் பண்ணலாம். எழுத்துச் சுதந்திரம் எங்கே தொடங்கி எங்கே முடிகிறது என்று சட்டம் கொண்டு வரலாம். கதைகளில் அவர் இவர் என்று பெயர் குறிப்பிடாமல் எழுத வேண்டும் என்று வலியுறுத்தலாம். சோகமான முடிவுகளைத் தவிர்த்துச் சம்பாக்க முடியும் கதைகளையே எழுத வேண்டும் என அரசாணை போடலாம்.

நா. விச்வநாதன்
தஞ்சாவூர்

'பிள்ளை கெடுத்தான் விளை' பற்றிப் பஞ்சாங்கம் விரிவான ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதுவும் **தீராததி** மே இதழில் சாரு நிவேதிதா ஒரு கட்டுரை

எழுதியுள்ள நேரத்தில் இதுவும் தற்செயலாக வந்துள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு படைப்பை நேர் கோடாகவோ அல்லது பன்முகமாகவோ பார்க்க வாசகனுக்கு உரிமை உண்டு. தாயம்மா தாழ்ந்த ஜாதியைச் சார்ந்தவளாக இருப்பதால்தான் சாரு போன்றவர்கள் கூக்குரலிடுகிறார்கள். இன்னும் ஒருபடி மேலேபோய் சு.ரா.வைக் கைது செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. அவள் எந்தச் சாதியில் இருந்தாலும் கவலைப்பட்டால் அது மனிதநேயம். தவிர இது போன்ற நிகழ்ச்சி ஒரு பள்ளியில் நடந்ததாகச் செய்தித்தாள்களிலும் வந்துள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்மீது இன்னமும் ஆதிக்கம் தொடர்வதாக இதை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? கல்வி கற்றதன் காரணமாகக் கல்யாணம் தடைபட்டு நிற்கும் முதிர்கன்னி எந்த அளவுக்கும் செல்வாள் என்பதாகக் கொள்ளக் கூடாதா? இவ்வாறு நேர் எதிரான திசைகளில் செல்லக்கூடிய கருத்துருக்களைத் தோற்றுவிக்கும் பிரதியை உள்வாங்காமல் சாதி, இனக் கண்ணாடி போட்டுப் பார்க்கும் போக்கு நவீன இலக்கியத்திலும் இருப்பது ஆச்சரியம்தான். மேலும் தாழ்த்தப்பட்டவரின் நெறிபிறழ் நடத்தையை எவரும் எழுதக் கூடாது என்று இன்னும் எந்த அவசரச் சட்டமும் பிறப்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

வளவ. துரையன்
கடலூர் - 607 002

ஹாலிவுட் திரைப்படங்களின் கொடுமுகத்தை இனம்காட்டியது சேரனின் கட்டுரை. சோமாலியா மட்டுமல்ல, வியட்நாம் உள்பட எண்ணற்ற நாடுகளின் மீது அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களின்போது தாக்கப்பட்ட மக்களின் வீரம் செறிந்த தேசபக்தப் போரையும் எதிர்த்த தாக்குதலையும் கொச்சைப்படுத்தியும் தாக்குதலில் கிடைத்த

தோல்விகளுக்குச் சந்தனம் பூசும் வேலையையும் ஹாலிவுட் படங்கள் செய்துவருகின்றன.

அரசியல், தர்மம், நியாயம் போன்ற விஷயங்களில் அமெரிக்காவின் நலனை உலக மக்களின் மீது திணிக்கும் கலாச்சாரப் பணியினை அமெரிக்கா தன் படங்கள் மூலம் நிறைவேற்றிவருகிறது. பாசிஸ ஹிட்லர் செய்த பணிகளை அமெரிக்கா "ஜனநாயகம், ஐ.நா. அங்கீகாரம், உலகக் காப்பாளர்" என்ற பெயரில் தந்திரமாகச் செயல்படுத்திவருகிறது. மாற்றுத் திரைப்படத்தை ஒரு கலை வடிவமாக அல்லாது யுத்தமாகவே ஆக்கிரமிப்பாளர்களமீதும் மக்கள் விரோதிகளமீதும் தொடுத்துவரும் ஈரானியப் படங்கள் நம்பிக்கையளிக்கின்றன. முதுகெலும்பற்ற தமிழ் சினிமாவுக்கு மருத்துவம் தேவைப்படுகிறது.

ஜி. வெங்கடாசலம்
எழுமாத்தூர் 638 104

சக்கரியா, 'கம்ப்யூனிசமும் மலையாளிகளும்' என்னும் தலைப்பில் எழுதியவை (இதழ் 64) மிக முக்கியமானவை. தமிழக நிலையும் அச்ச அச்ச இதேதான். சங்கத் தலைமையில், கட்சித் தலைமையில் இருக்கும் அரசு அலுவலர்களும் நிறுவன ஊழியர்களும் தான் ஊழலுக்கு எதிரான புரட்சிகர அரசியல் கட்சியின் ஊழியன் என்ற உணர்வுகூட இல்லாமல் தன் துறை சார்ந்து, நிறுவனம் சார்ந்து கையூட்டுப் பெறுவது என்பது சகஜமாகி விட்டது. ஊழல், லஞ்சம், கட்டாயம் கழுவப்பட வேண்டிய அழுக்கு எதைத் தன் ஊழியர்களுக்குக் கட்சியால், சங்கத்தால் உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது? அது ஒரு சமூகக் குற்றம் என்று கட்சி அவர்களுக்குப் போதித்துச் சரிப்படுத்தியிருக்கிறதா? நெறிப்படுத்த முடியாதவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறதா?

எஸ்.வீ. சங்கரலிங்கம்
சென்னை 600 063

படிப்பகம்

நல்லி சின்னசாமி செட்டி

பனகல் பாரக், தி.நகர், சென்னை-17. தொ.பே. : 24344115 / 52604567.

Nalli®

பேரழக

பெரிசெட்டி
ரட்டுப் புடவைகள்

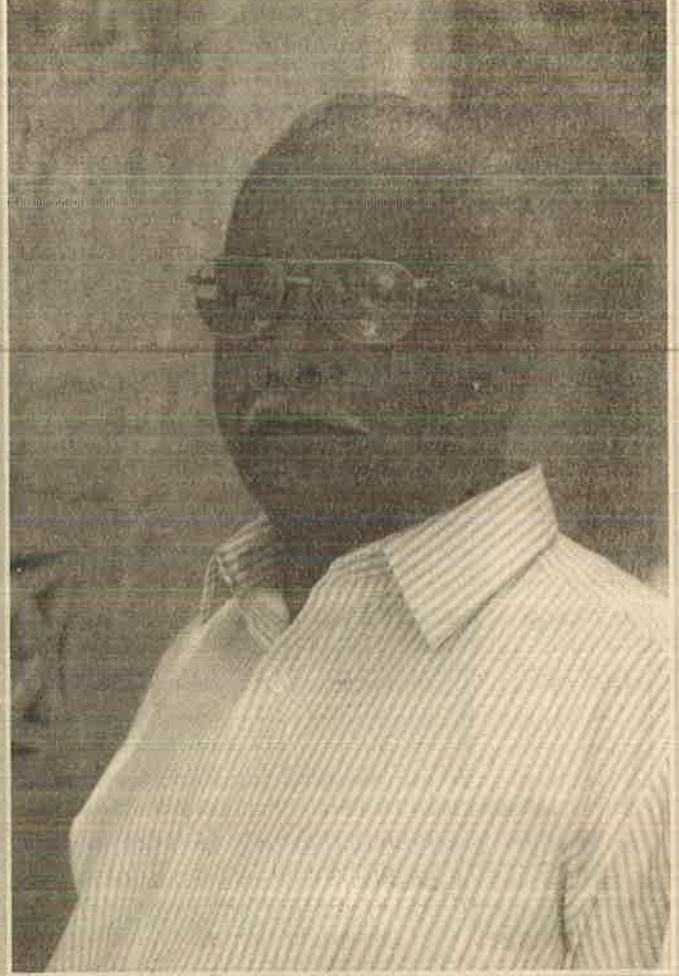
புதுக்கோட்டை கிருஷ்ணமூர்த்தி

புதுக்கோட்டை பா. கிருஷ்ணமூர்த்தி. பழம் புத்தக ஆர்வலர்களுக்கும் தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கும் மிகவும் அறிமுகமான பெயர். புதுக்கோட்டையில் இவர் நிறுவியுள்ள 'ஞானாலயா' நூலகம் தனியார் நூலகங்களில் அளவில் மட்டுமல்லாமல் - சுமார் அரை லட்சம் நூல்கள் உள்ளன - தரத்திலும் தலையாயது, தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. அண்மைக் காலத்தில் தமிழில் ஏராளமாக வெளிவரும் பல மறுபதிப்புகளுக்கான மூலப் பிரதிகள் இவர் நூலகத்தில் பெறப்பட்டவை. தமிழ்ச் சமூகம் தொடர்பாக ஆய்வு செய்வோர் எவரும் - தமிழ்நாட்டினராயினும் அயல் நாட்டினராயினும் - தவிர்க்க முடியாத ஓர் அறிவுக் களஞ்சியம் இவருடைய 'ஞானாலயா' நூலகம். நாற்பதாண்டுக் காலமாக இந்த அரிய பணியில் அயராமல் ஈடுபட்டுவரும் இவரை 2003 டிசம்பரில் புதுக்கோட்டையில் வைத்து ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி மேற்கொண்ட நேர்காணலின் பதிவு இது.

புத்தகச் சேகரிப்பிலும் ஆய்வாளர்களுக்கு உதவி செய்வதிலும் நீங்கள் பல காலமாக ஈடுபட்டுவருகிறீர்கள். இப்படி ஒரு துறைக்கு வருவதற்கு எந்தப் பின்னணியிலிருந்து வருகிறீர்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும். முதலில் உங்கள் குடும்பப் பின்னணி, குடும்பத்தினுடைய கல்விச் சூழல் ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

திருவாரூருக்கு அருகில் உள்ள காவாலகுடி என்ற கிராமம் எங்களுடைய சொந்த ஊர். என் தந்தையார் திருச்சி புனித ஜோசப் கல்லூரியில் இயற்பியலில் 1926இல் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். எங்கள் குடும்பத்தில் முதல் பட்டதாரி அவர். குடும்பச் சூழலின் காரணமாக அரசு உத்தியோகத்தைக் காட்டிலும் கூடுதலான ஊதியம் தரக்கூடிய ஆசிரியர் தொழிலை மேற்கொண்டார். சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் கல்லூரியில் எல்.டி. படித்துவிட்டு ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். என் தாத்தா அகால மரணமடைந்த காரணத்தினாலும் குடும்பப் பிரச்சினையின் காரணமாகவும் சொந்த ஊரிலிருந்து நிலபுலங்களை யெல்லாம் கொடுத்துவிட்டு, திருச்சிக்கு வந்து லால்குடியில் எல்.டி. அசிஸ்டெண்டாகச் சேர்ந்தார். என் தந்தையார் பணியாற்றிய பள்ளியில்தான் பெருஞ்சொல் விளக்கனார் அ.மு. சரவண முதலியார், நடேச முதலியார் போன்றவர்களும் பணியாற்றினார்கள்.

திருச்சி மலைக்கோட்டையில் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் வாழ்ந்த காலம் அது. தந்தையார் மலைக்கோட்டையிலுள்ள நயினார்க்கோவில் சந்தில் குடியிருந்தார். படிப்பதில் இயல்பாகவே மிகுதியான

“தமிழ்நாட்டில்
நிறுவனங்களை விடத்
துணிநுபர்கள்
சாதித்தவை
அதிகம்”

சந்திப்பு: ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

ஆர்வமும் ஈடுபாடும் அவருக்கு உண்டு. அவர் 85 ஆண்டு காலம் வாழ்ந்தார். இறக்கும் அன்று மட்டும் தான் அவர் படிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். படித்த புத்தகத்தில் உள்ள முக்கியப் பகுதிகளை எல்லாம் கோடிட்டு, குறிப்பெடுத்துக்கொள்கிற வழக்கமெல்லாம் உண்டு. பிள்ளைகளோடு அமர்ந்து படித்த புத்தகத்தைப் பற்றியும் அவற்றின் சிறப்புகளையும் எடுத்துச் சொல்லி எங்களையும் படிக்கச் சொல்வார். எங்கள் எல்லோரையும் கல்லூரிவரை படிக்க வைத்தார்.

என் தாயாருடைய குடும்பம் மிகவும் படித்த குடும்பம். மிகப் பிரபலமான தி.மு. நாராயணசாமி பிள்ளையிடம் பணியாற்றிய வக்கீல் கல்யாணசந்திர முதலியார் அவருடைய தாய்மாமன். என் தாயாருடைய தாத்தா பொன்னுசாமி என்பவர் ஞானியார் அடிகளுக்கே ஆங்கில ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் 1873இல் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படிக்கிறபோதே பள்ளி இறுதி வகுப்பில் தமிழில் முதன்மையாகத் தேறியதற்காக ஒரு பரிசுப் புத்தகத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். அவர் ஆங்கில, தமிழ்ப் புலமையுடையவர் என்று அப்பா சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அவர் பரிசு பெற்ற புத்தகம் இன்றும் கூட என்னிடம் இருக்கிறது.

என் தாயாருடைய தந்தையார் போஸ்ட் மாஸ்ட்ராகப் பணியாற்றியவர். சென்னை மாகாணம் அப்போது கர்நாடகம், ஆந்திரம், மலையாளம் எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றாக இருந்தது. அவர் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பணியாற்றினார். ஆகையால் என் தாயாருக்கு மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு உள்பட ஐந்து மொழிகளில் நல்ல பரிச்சயம் உண்டு. என் தாயாரின் தாயாருக்குப் பெரிய புராணம், திருவிளையாடல் புராணப் பாடல்கள் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் மனப்பாடமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். நான் நூல்களைச் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது என் தந்தையார் தன் கள்ளிப்பெட்டியில் இருந்த தன் பழைய புத்தகங்களில் 100 புத்தகங்களைக் கொடுத்து, 'இவற்றையெல்லாம் நீ பாதுகாத்துப் படி' என்றார். அதில் ஒரு பெரிய புத்தகம் தனிப்பாடல் திரட்டு. அது காஞ்சிபுரத்து வித்துவான் ராமசாமி நாயுடு போட்ட பதிப்பு. அதில் என் தாயாருடைய தந்தையார் எம்.கே.சாமி என்று கையெழுத்திட்டு 1928 என்று போட்டிருக்கிறார். அது 1924இல் வந்த புத்தகம். சிறந்த எழுத்தாளரும் பதிப்பாசிரியருமான (அவர் பதிப்பாசிரியர் என்பது பலருக்குத் தெரியாது) கு. அழகிரிசாமி தனது "தமிழ் தந்த கவியமுதம்" நூலின் முன்னுரையில் "இராமசாமி நாயுடு உரையுடன் கூடிய தனிப்பாடல் திரட்டின் இரண்டு பாகங்களில் இரண்டாம் பாகத்தை மட்டுமே நான் பார்த்திருக்கிறேன். முதல் பாகத்தைக் கடந்த 20 ஆண்டுகளாகத் தேடிவருகிறேன். எங்கும் அகப்படவில்லை. முதல்பாகம் அச்சில் வெளிவந்ததா என்ற சந்தேகம்கூட ஏற்படுகிறது. 'வெளிவந்திருக்கிறது, நான் பார்த்தேன் படித்தேன்' என்றோ, 'வெளிவரவில்லை அது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்' என்றோ சொல்லக் கூடிய யாரையும் நான் இன்னும் சந்திக்கவில்லை" என்று எழுதுகிறார். 'தனிப்பாடல் திரட்டு' இரண்டு

பாகமும் என்னிடமே இருக்கிறது. 1924, 27இல் வந்தவை. எனவே, முதல் பகுதியைப் பார்த்தபோது ஏதோ ஒரு பெரிய புத்தகத்தைக் கண்டெடுத்தது போலத் தோன்றியது. இந்த 100 புத்தகங்களோடு தொடங்கிய பணி பின்னால் வளர்வதற்குப் பல்வேறு சூழல்கள் அமைந்தன.

உங்கள் பள்ளிப் படிப்பு, கல்லூரிப் படிப்பு, ஆதையொட்டி உங்களுடைய வாசிப்பு அனுபவம், இளமைப் பருவத்தில் உங்களுக்கு உந்துதல் கொடுத்த எழுத்துக்கள், புத்தக ஆர்வம் இவற்றைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

என் தந்தையார் வேலை மாறுதலாகிச் செல்லும் ஊர்களிலெல்லாங்கூட படிக்கிற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 8ஆம் வகுப்புவரை பெரம்பலூர் பள்ளியில் படித்தேன். அடுத்து அரியலூரில் படித்தேன். அங்கு தமிழ் ஆசிரியராக இருந்தவர் பாரதிதாசனின் பள்ளித் தோழரான முருகேச முதலியார். ஐம்பதுகள் தமிழ் நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தமிழ் முழக்கம் ஓங்கியிருந்த காலம். எந்த ஒரு மாணவனும் 100 திருக்குறளை மனப்பாடம் பண்ணியிருப்பான். பாரதி, பாரதிதாசன் பாடல்களை ஒப்பிக்காத மாணவர்களுடைய பார்ச்சு முடியாது. பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி என்றால் கலந்துகொள்கிறவர்கள் எண்ணிக்கை சமாளிக்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கும். பெரம்பலூர் பள்ளியில் நான் முதன்முதலில் தமிழில் பேசுகிறபோது 200 பேர் போட்டியில் கலந்து கொண்டார்கள். வேணுகோபால் ரெட்டியார் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் பாவேந்தர் பரம்பரையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் கவிஞராகத் தேர்வுசெய்யப்பட்டவர். இயல்பாகவே வெண்பா, விருத்தங்கள் எல்லாம் பாடுவார். அவர் பாடம் நடத்தும்போது அவர் பாடுவதைக் கேட்டாலே மனப்பாடம் ஆகிவிடும். அவர் பாரதிதாசனுக்கு ரொம்ப நெருக்கமாக இருந்ததால் பாவேந்தர் பாடல்களையெல்லாம் இளமையிலேயே பேசுவதற்கும் மனப்பாடம் செய்வதற்கும் எனக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆக இளமையிலேயே தமிழ் உணர்வு, கலையுணர்வு இதெல்லாம் ஏற்படுவதற்குப் பள்ளிச் சூழலும் ஆசிரியர்களும் முக்கியக் காரணமாக இருந்தார்கள்.

அப்பொழுதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னை அரசியல் கட்சி எனத் திருச்சி மாநாட்டில் அறிவித்துக்கொண்டு 1957இல் தேர்தலில் ஈடுபட்டது. திரைப்படங்கள் எல்லாமே கட்சிப் பிரசாரத்திற்குத் துணைசெய்யும் வகையில் இருந்தன. கண்ணதாசன் கவிதைகள் மாணவர்களிடையே பெரிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தின. நெடுஞ்செழியன், அன்பழகன், கி.வா.ஜ., அ.ச. ஞானசம்பந்தம் எல்லாருடைய சொற்பொழிவையும் கேட்பதற்கான வாய்ப்பு, பள்ளிகளின் இலக்கிய மன்றங்களில் கிடைத்தது.

பிறகு திருச்சியில் ஜமால் முகமது கல்லூரியில் பி.எஸ்சி கணிதம் (1959-1962) படித்தேன். பி.யூ.சி. அறிமுகமான காலம் அது. அப்போது அப்துல் சையத் என்ற அறிஞர் முதல்வராக இருந்தார். கல்லூரி ஆண்டு விழா, விடுதி விழா நடக்கும்போதெல்லாம் பெரிய ஆட்களெல்லாம் வருவார்கள். அப்போது

ஷா நவாஸ் கான் எங்கள் கல்லூரிக்கு வந்தது நினைவிருக்கிறது. அவர் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் முப்படைத் தலைவர்களில் ஒருவர். செங்கோட்டை விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர். மிகப் பெரிய கிரிக்கெட் வீரர் சி.கே.நாயுடு எங்கள் Sports Dayயைத் துவக்கிவைத்தார்.

பெரியாருடைய சொற்பொழிவையும் நிறையக் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தமிழரசுக் கழகம் உறையூரில் நடத்திய மாநாட்டில் ம.பொ.சி.யின் பேச்சை 1959இல் கேட்டேன். பஞ்சவர்ணசாமி கோவிலில் அவர் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு நடத்துவார். அரசியல் மாநாடு நடத்துவார். திராவிட எதிர்ப்பு மாநாடு நடத்துவார். தமிழ்க் கல்வி பற்றி அவர் பேசியது என் மனதை மிகவும் கவர்ந்தது.

கலை இலக்கியப் பெருமன்ற மாநாடும் அப்போதுதான் நடந்தது. அந்த மாநாட்டில்தான் ராய. சொக்கலிங்கம், பாஸ்கரத் தொண்டைமான் போன்றவர்களைச் சந்தித்தேன். கல்லூரி மாணவர்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஜீவாவைச் சந்தித்தோம். அப்போது காந்தியைக் குறைசொல்லிப் பேசிய மாணவர்களிடத்தில், அவர் மிகப் பெரிய மகான், நீங்கள் எல்லாம் அவசரப்பட்டு எந்த முடிவும் எடுக்கக் கூடாது. அவருடைய சத்திய சோதனையை எத்தனை பேர் படித்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்.

கூட்டத்தில் பேசுவது, கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வது போன்றவற்றால் படிப்பது தடைப்படும் என்ற பொதுவான கருத்து இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில் நீங்கள் வாசித்துக்கொண்டே இருந்திருக்கிறீர்களே?

மாணவர்களைப் பார்த்து ஜீவா சொன்னார். நீங்கள் எல்லாம் அரை நிஜார் அணிந்திருக்கிற காலத்திலேயே அவசரப்பட்டு மேடையேறிவிட்டீர்கள். மேடையில் பேசினும் என்றால் நீங்க ரொம்ப படிக்கணும். தம்பி, நீ சத்திய சோதனை படிச்சிருக்கேன்னு சொன்னது எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு. நீ இன்னும் நிறைய படி. பேசறது மெதுவாகப் பேசலாம். முதல்ல நீங்க உங்களைத் தயார் பண்ணிக்குங்க, நிறைய நூல்களையெல்லாம் படிங்க என்றார். அது ஒரு பாடமாக இருந்தது.

ஈ.வி.கே. சம்பத் திருவாரூரில் 1961இல் தமிழ் தேசியக் கட்சி மாநாடு நடத்தினார். அதற்குப் போயிருந்தேன். கண்ணதாசன் முல்லை பத்திரிகை நடத்தினார். அவர் நடத்திய 'கோணிப் புளுகன் கோயபெல்ல' நாடகம் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சம்பத்துடன் நெருங்கிப் பழகினேன். அவரும் மிக எளிமையாகப் பழகினார்.

சம்பத்தான் என் போன்ற இளைஞர்களின் பார்வையைத் தெளிவுபடுத்தியவர். உலக அரசியல், இந்திய அரசியல் இவற்றின் பின்னணியில் தமிழக அரசியலின் பங்கு, தமிழர் செயல்பாடுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் அவர் அழகாகத் தொகுத்துப் பேசுவார். இப்படிப் பேசிய தமிழகத் தலைவர் அவர்தான். தனிநபர்கள் யாரையும் பேர் சொல்லிப் பேசாமலே அவர்களின் பதவியைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிற பழக்கம் அவருக்கு உண்டு. சம்பத்தின் தொடர் பினால்தான் காமராஜரின் பெருமை எனக்குத் தெரிந்தது.

என் தந்தையார் வழியில் வந்த இன்னொரு மாமா அமிர்த கணேசன் முதலியார் என்பவர். இவரது தொடர்பினால் அப்பொழுது நகராட்சன் ஆசிரியரும் பேனா நர்த்தனம், கேசரி என்ற

புனை பெயர்களும் கொண்ட மணவை ரெ. திருமலைச் சாமியைச் சந்திக்கிற வாய்ப்பு திருச்சியில் எனக்குக் கிடைத்தது. அவர் வீட்டு மேஜையில் பழைய பத்திரிகையெல்லாம் பைண்ட் பண்ணி வைத்திருப்பதைப் பார்த்தேன். சதேசமித்திரன், நவசக்தி, தினமணி, திராவிட நாடு எல்லாவற்றையும் அடுக்கிவைத்திருப்பார். இரவு 10, 11 மணிக்குக் கூடப் பத்திரிகைகளிலிருந்து குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டிருப்பார். மாலை நேரங்களில் மலைக்கோட்டையைச் சுற்றி வாக்கிங் வருவார். கம்பீரமான தோற்றம், முறுக்கு மீசை. அப்போது அவர் பல விஷயங்களை எனக்குச் சொல்லுவார். கேசரி புத்தகங்கள் எல்லாம் சேகரித்தேன். 'பெரியார் மீது துவேஷப் புயல்' என்று எழுதிய புத்தகம், 'ஆகஸ்டு 15 - திராவிடத் திருநாளா?' என்ற புத்தகங்கள் எல்லாம் படிப்பது ஒரு இன்ஸ்பிரேஷனாக இருந்தது.

பலரும் குறிப்பிட்ட சில வகையான புத்தகங்கள்தான் படிப்பார்கள். எல்லா வகையான புத்தகங்களிலும் நூல்களிலும் உங்களுக்கு ஆர்வமுள்ளது. புத்தகம் சேகரிப்பவர்களுக்கு இன்றியமையாத பண்பு இது. பரவலாகப் படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்படி ஏற்பட்டது?

எல்லாவற்றையும் படிக்கணும் என்ற எண்ணத்தை ஊட்டியது என் தந்தையார்தான். எதையும் படிக்காமல் சொல்லக் கூடாது; யாரோ ஒரு தலைவர் சொன்னாரு, ஏதோ ஒரு பத்திரிகையிலே சொன்னாங்கன்னு சொல்லாதே. மூல நூல்களைப் படிக்கணும் என்பார். அவர் சொல்லித்தான் ஓ.வி. அளகேசன் மொழி பெயர்த்த Glimpses of World History, Discovery of India படித்தேன். அமுத நிலையத்தில் கவிஞர் மகி என்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் ரா.அ. பத்மநாபனுடைய பாரதி புதையல் 1, 2 பாக்களெல்லாம் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். 30 காசுக்கு - தீப்பெட்டியைவிட மலிவான

விலைக்கு புத்தகங்கள் போட்ட அமுத நிலைய நூல்களை அறிமுகப்படுத்தினார். திருச்சியில் கிருஷ்ணசாமி அண்ட் கோ என்று பழைய புத்தகக் கடையாக இருந்தது பெரிய புத்தக நிறுவனமாக உருவாகியது. திருச்சியில் நிறைய புத்தகக் கடைகள் இருந்தன. தெருவுக்கு இரண்டு படிப்பகம் இருக்கும். அன்பழகன், பெரியார், திருவி.க., மறைமலை அடிகள் பேரில் படிப்பகங்கள் இருக்கும். படிப்பகங்களுக்குப் போனாலே எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் படித்து விடலாம். திராவிட இயக்கத்திலிருந்து மட்டும் ஏறத்தாழ 27 பத்திரிகைகள் வந்ததாக நினைவு. டீக்கடைகளில் காலையில் எப்படி கும்பல் இருக்கிறதோ அது மாதிரி அப்போதெல்லாம் நூலகங்களில் பெரிய கூட்டம் இருக்கும்.

அப்போது என்.சி.பி.எச்.இல் புத்தகக் கண்காட்சி நடத்துவார்கள். திருச்சியில் மேனேஜராக இருந்த சோமு என்னைப் பேசக் கூப்பிட்டார். 1 ரூபாய்க்கும் 2 ரூபாய்க்கும் அருமையான புத்தகங்கள் கிடைக்கும். சாமி சிதம்பரனார் புத்தகங்கள் எல்லாம் இலக்கியப் பதிப்பகம் மூலம் 3 ரூபாய்க்குக் கிடைத்தன. சோமு மூலமாக அந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம் அறிமுகப் படுத்திப் பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அவர் புதுக்கோட்டைக்கு, அரியலூருக்கு, முசிறிக்கு என ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் அழைத்துக்கொண்டு போவார்.

கி.ஆ.பெ., திருச்சி தமிழ்ச் சங்கத்திற்காகக் கட்டிடங்களை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தார். திருவருள் பேரவை சார்பாகக் குன்றக்குடி அடிகள் தேவர் ஹாலில் தொடர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவார். சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் பற்றியெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருப்பார். பட்டிமன்றம் அதன் வளர்ச்சியில் மேற்படியில் சென்றுகொண்டிருந்த காலம். எனக்கு 1965இலிருந்து வாரியாரிடம் தமிழ் கேட்கிற வாய்ப்பு, அவரைத் தனியாகச் சந்திக்கிற வாய்ப்பு, கிடைத்தது. அவர் இறக்கும்வரை எனக்கு அவருடன் தொடர்பு இருந்தது. அவருடன் நெருங்கிப் பழகி அவர் மூலம் சோமசுந்தர நாயகர், மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை போன்ற தமிழ் அறிஞர் களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

அப்போதெல்லாம் ஆசிரியராக 3 ஆண்டுகள் பணியாற்றினால் மட்டுமே தனிப்பட்ட முறையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ. தேர்வு எழுதலாம் என்ற விதி இருந்தது. அந்த முறையில் 1969 - 1970இல் தமிழ் எம்.ஏ. பாஸ் பண்ணிய முதல் Teacher Candidate எங்கள் பள்ளியில் நான்தான். அண்ணா ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே Higher Qualification-க்கு இரண்டு incentive கொடுத்தார்.

என் மாமனார் அழகப்பா கல்வி அறக்கட்டளையில் கணக்கதிகாரியாக இருந்ததால் காரைக்குடிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அங்கே ராய. சொ. பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். என் மாமனார் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் அவருடைய குவார்ட்டர்ஸ். அவரை அடிக்கடி சந்திப்பேன். ஒரு நாள் பூரா தமிழைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

டோரதி - கிருஷ்ணமூர்த்தி என்று இணையராகவே நீங்கள் அறியப்பட்டுள்ளீர்கள். எப்போது உங்கள் சந்திப்பு ஏற்பட்டது...

தாசுருடைய கீதாஞ்சலியை மொழிபெயர்த்தவரும் தாசுருடன் தொடர்புகொண்டவருமான வி.ஆர்.எம். செட்டியாருடன் அப்போது தொடர்பு ஏற்பட்டது. திருச்சியில் பழைய புத்தகங்கள் நிறைய கிடைக்கும். குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால் சுப்பையா செட்டியார் இராமசாமி என்று இருவரது கடைகளைச் சொல்லலாம். சுப்பையா செட்டியாரிடம் தமிழ்நாட்டில் யாரிடம் நிறைய புத்தகங்கள் இருக்கிறது என்ற பட்டியல் உண்டு. எஸ்.எஸ். வாசன், கொத்தமங்கலம் சுப்பு போன்றவர்கள்கூட அவரிடம் வந்து பழைய புத்தகங்கள் வாங்கிச் செல்வார்கள். 1000 புத்தகங்களை மாலை நேரத்தில் குவித்து வைத்துக்கொண்டு, இது எடுத்தா 50 பைசா, இது எடுத்தா 2 ரூபாய் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார். தமிழில் அபூர்வமான புத்தகங்கள் எல்லாம் அங்கே பார்த்தேன். பல புத்தகங்களில் Progressive Publishers என்று இருந்தது. வி.ஆர்.எம். செட்டியார் கையெழுத்தும் இருந்தது. நான் சுப்பையாவிடம் நீங்க எங்க இருந்து வாங்கினீர்கள் என்று கேட்டேன். அதில் போட்டிருக்குல்ல, வி.ஆர்.எம். செட்டியார்தான் கொடுத்தார் என்றார். தாகூர் புத்தகம் கிட்டத்தட்ட 16, 17 புத்தகம் 1 ரூபாய், 50 பைசா என்ற ரேட்டிலேயே கொடுத்தார்.

உடனே வி.ஆர்.எம். செட்டியாருக்கு, "நீங்க இவ்வளவு படித்துத் தாசுருடைய கீதாஞ்சலியெல்லாம் மொழிபெயர்த்து, தாகூர் நூலையெல்லாம் வெளியிட்டு, தாகூர்கூட மலேசியாவில் மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்துவிட்டு, உங்கள் புத்தகங்களை யெல்லாம் எதற்குப் பழைய புத்தகக் கடையில் போட்டீர்கள் உங்க ஊர்லேயே ஒரு நூலகத்தை ஏற்படுத்தி நடத்தியிருக்கலாமே" என்று ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அவர் பதில் போட்டார்: நீ என் புத்தகங்களை வாங்கினதற்கு ரொம்ப சந்தோஷம்; நேரில் சந்தித்தால் ரொம்ப சந்தோஷப்படுவேன். நேராகப் போய் அவரைச் சந்தித்தேன். அவர் வீட்டில் சிமெண்டு மூட்டை அடுக்கி வைத்துபோல் நிறைய புத்தகங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அலமாரியிலெல்லாம் நிறையப் புத்தகங்கள். சந்தித்த உடனே அவருக்கும் தாசுருக்கும் இருந்த தொடர்பு, பாரதியைப் பார்த்த நிகழ்ச்சி, வ.உ.சி.யைப் பார்த்தது, திரு.வி.க. வந்தது, இந்து மதாபிமான சங்கத்தில் நடந்த பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள், சொ. முருகப்பா, செட்டிநாட்டு அறிஞர்கள் என்று பல விஷயங்களைப் பற்றியும் பேச ஆரம்பித்து விட்டார். அவர் ஸ்டார் பிரசுரம் ஆரம்பித்து, திருச்சி பாலக்கரையில் புத்தகக் கடையும் நடத்தியிருந்தார். அவர் புதுமைப்பித்தனைச் சந்தித்தது, சோமுவின் 'இளவேனில்' வெளியிட்டது, சகி சுப்பிரமணியத்தின் 'சாம்பார் சாதம்' என்ற நூலை வெளியிட்டது, அகிலனின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டது ஆகியவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்.

வி.ஆர்.எம். செட்டியார் வெளியிட்ட புத்தகங்கள் எல்லாம் மிக நேர்த்தியாக இருக்கும். கவிதையையும் உரைநடையையும் வேறுபடுத்தி அச்சிடணும் என்பார்.

திருச்சியில்
குறைந்தது 15

ஆண்டு காலம்

ஒருநாள் விட்டு

ஒருநாள் பழைய

புத்தகக் கடைக்குப்

போவேன்? குறிப்பாக

ஞாயிற்றுக்கிழமை. பிற கடைகள்

எல்லாம் மூடியிருக்கும். பழைய

புத்தகக் கடைகள் மட்டும்

திறந்திருக்கும். அபூர்வமான

புத்தகங்கள் கிடைக்கும். செல்லம்மாள்

பாரதி எழுதிய 'பாரதி சரித்திரம்' 200

பிரதிகள் குவிக்கப்பட்டு

எதையெடுத்தாலும் எட்டணா என்று

கொடுத்தார்கள். யதுகிரி அம்மாள்

எழுதின 'பாரதி நினைவுகள்'

புத்தகமும் எதை எடுத்தாலும்

எட்டணா என்று கொடுத்தார்கள்.

அதற்குக் காகிதமும் ரொம்ப அருமையாகத் தேர்ந்தெடுப்பார். எந்த ஃபாண்ட் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதையெல்லாம் சொல்வார். இந்த மாதிரி அச்சடிக்கக் கூடிய ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ் காரைக்குடியில், திருச்சியில் இருந்தது. அவர் நூல்களைப் பார்க்கிறபொழுது அச்சு வித்தியாசமாக இருக்கும். இடைவெளி கூடுதலாக இருக்கும். பின்னாலே புதுக்கவிதைக்காரர்கள் ஒரு பக்கத்தில் நாலுவரியைப் போடுவதையெல்லாம் குறை சொன்னார்கள். ஆனால் அதில் எப்படிக்கலையுணர்வோடு செயல்படுவது என்பதை உணர்த்தியவர் வி.ஆர்.எம். செட்டியார்தான்.

பி.டி. முடித்துவிட்டு 1965இல் மண்ணச்சநல்லூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் கணித ஆசிரியரானேன். அப்போது Untrained Graduate ஆக டோரதி வந்து சேர்ந்தார்கள். நான் சீனியர் ஆசிரியர் என்பதால் என்னிடம் வந்து கேள்வியெல்லாம் கேட்பார்கள். பள்ளி இலக்கிய விழாவில் என் பேச்சைக் கேட்டதில் அவர்களுக்கு ஒரு ஈடுபாடு வந்தது. நான் இலக்கியப் புத்தகங்கள் எல்லாம் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்வேன். இரண்டு பேருமே அந்தப் பள்ளியில் ஒன்றரை ஆண்டு ஒன்றாகப் பணியாற்றினோம். பெண்கள் பள்ளிக்கு அவர் டிரான்ஸ்பர் ஆன பிறகும் தொடர்பு இருந்தது.

வி.ஆர்.எம். செட்டியாரிடம் டோரதியை அறிமுகப்படுத்தினேன். டோரதி, தாகூருடைய Crescent Moon என்ற நூலைப் படித்து

விட்டு, அது ரொம்பப் பிடித்திருந்ததால் அன்று ராத்திரியே மொழிபெயர்த்துவிட்டார்கள். மொழிபெயர்ப்பு ரொம்ப நன்றாக இருந்தது. அதைக் காப்பி பண்ணி செட்டியாருக்கு அனுப்பினேன். அவர் 'வளர்பிறை' என்ற தலைப்பில் புத்தகமாகப் போட்டு எங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டார். அவர் ஏற்கனவே 'வளர்மதி' என்ற தலைப்பில் பி.லீலா என்பவரை வைத்து மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருந்தார். இதை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருக்கிறீர்களே, ஏன் மறுபடியும் போட்டீர்கள் என்று கேட்டேன். ஒரு நூல் பல்வேறு மொழி பெயர்ப்பு வரலாம். தப்பே கிடையாது. இவங்க சிறப்பாக எழுதியிருப்பதினால்தான் இதை நான் போட்டேன் என்றார்.

வாழ்க்கையில் நீங்க ரெண்டு பேரும் இணைந்து செயல்படணும் என்று அவர்தான் எங்களிடம் சொன்னார். நான் இந்து. டோரதி கிறிஸ்தவர். அப்போது என் சிந்தனையெல்லாம் ஜீவா கூடவும் பெரியார் கூடவும் இருக்கும். நான் அவ்வை இல்லத்திலே வாழ்விழந்த பால்ய விதவைகளைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கணும் என்று போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். ஆனால் அவங்க மனதில் விருப்பம் இருந்தது. செட்டியாருக்கும் அதில் விருப்பம் என்று சொன்னார்கள். இலக்கிய நட்பு வாழ்க்கை நட்பாக மாறியது. மிக எளிய முறையில் பதிவுத் திருமணம் நடந்தது. மொத்தம் 8 பேர்தான் திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். என் பணிகளுக்குக் கெல்லாம் அவர் உற்ற துணையாக இருந்துவருகிறார்.

ஏ.கே. செட்டியாரிடம் உங்களுக்கு எப்படித் தொடர்பு ஏற்பட்டது?

ஏழு ஆண்டு காலம் நாமக்கல்லில் குடியிருந்தேன். அப்போது சி.சு. செல்லப்பா, கரிச்சான் குஞ்சு, வாரியார் போன்றவர்களை யெல்லாம் பள்ளிக்கு அழைத்துப் பேச ஏற்பாடு செய்தேன். அதன் தொடர் நிகழ்ச்சியாக இராஜாஜியின் நூற்றாண்டு விழாவிற்கு முதல் ஆண்டே பெரியார் படத்தைத் திறந்து வைத்தேன். இராஜாஜி நூற்றாண்டு விழாவுக்கு இராஜாஜி படத்தைத் திறப்பதற்குப் பொருத்தமானவர் ஏ.கே. செட்டியார்தான் என்று முடிவெடுத்தேன் ஏ.கே. செட்டியாருடைய நெருங்கிய நண்பர் மவுண்ட் ஹவுஸ் ராமசாமி ஐயர் நாமக்கல்லில் இருந்தார். அவரும் நானும் செட்டியாருக்குக் கடிதம் எழுதினோம். 'கல்லூரி, பள்ளிகளில் பேசுவதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆனால் நீங்கள் இவ்வளவு ஆர்வமாக கூப்பிடுவதினால் நான் வந்து படத்தைத் திறந்துவைக்கிறேன்' என்று பதில் எழுதினார்.

அவர் அவ்வாறு வந்தபொழுது என் வீட்டில் வைத்திருக்கிற புத்தகங்களை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு, இந்தச் சேர்ப்புப் பணியை நீ தொடர்ந்து செய்யலாம். நல்ல அறிவு நூல்களையெல்லாம் சேர்த்துவை. குமரி மலரில் பழைய கட்டுரைகளையெல்லாம் அதிகமாகப் போடுகிறேன். இந்த மாதிரி பழைய பத்திரிகைகள், பழைய நூல்கள் கிடைத்தால் வாங்கி, அதில் நான் சொல்கிற மாதிரி கட்டுரைகள் எல்லாம் இருந்தால் எனக்கு எடுத்து அனுப்பு என்றார். அப்போது ஜெராக்ஸ் வசதி கிடையாது. நகல் எடுக்க வேண்டுமானால் கையில் எழுதணும் அல்லது டைப் செய்யணும். இதிலெல்லாம் என் மனைவி மிகவும் உறுதுணையாக இருப்பார்.

ஏ.கே. செட்டியார் எடுத்த காந்தி ஆவணப் படத்தைப் பார்க்கணுமே என்று சொன்னேன். நீ மட்டும் அல்ல, பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் போன்ற காந்தி பக்தர்களெல்லாம் கேக்கறாங்க. நெகட்டிவைத் தேடி எடுத்துட்டேன். ஒரு ரீல் கிடைத்தது இன்னொரு ரீலையும் எடுத்திட்டேனா உங்களுக்குப் போட்டுக் காண்பிக்கிறேன் என்றார். திடீரென்று இதய நோய் ஏற்பட்டு

1983இல் காலமாயிட்டார். அதைப் பார்க்க வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை.

என் வீட்டு நூலகம் பெருகிக்கொண்டு வருவதைப் பார்த்த ஏ.கே. செட்டியார் ஒரு அறிவுரை சொன்னார். அரிய புத்தகங்களை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் யாரிடமும் கொடுக்காதே என்றார். அவருக்கு ரொம்ப சந்தோஷம் என்னவென்றால் 'ஆத்மசக்தி' என்னும் ஒரு பத்திரிகை, 1923இல் வந்தது. பாரதிதாசன் புதுச் சேரியில் நடத்தியது. அதில் கனகசுப்புரத்தினம் என்றே பேர் இருக்கும், மோகனூர் கி.வா. ஜெகநாதன் என்றும் பேரு இருக்கும். அதைப் பார்த்தவுடன், இது பெரிய புதைபல், நான் ரொம்ப நாளாகத் தேடிக்கிட்டு இருக்கேன் என்று சொன்னார். அந்த ஆத்மசக்தியில்தான் பாரதிதாசன் கோமாதா பாட்டு, லட்சுமி துதி, சரஸ்வதி துதி எல்லாம் பாடியிருக்கிறார். அதையெல்லாம் பிரதி எடுக்கச் சொல்லி அதை ரோஜா முத்தையா விடம் கொடுத்து டைப் பண்ணி அனுப்பச் சொல்லி விட்டுப் புத்தகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார். அவர் என்கிட்ட இருக்கிற புத்தகத்தை வாங்கிக்கொண்டு போகும்போதும் என்ன செய்வார் என்றால் புத்தகத்திற்குள் 'இது கிருஷ்ணமூர்த்தி யினுடைய புத்தகம்; அவரிடம் சேர்ந்துவிட வேண்டும்' என்று புத்தகத்தின் உள் அட்டையில் எழுதி வைத்து விடுவார். அவர் எடுத்துக்கொண்டுபோன பாரதிதாசன் கவிதைகளை என்ன காரணத்தினாலோ குமரி மலரில் போடவில்லை. எஸ்.ஆர். சுப்ரமணியம் புதுச்சேரியில் இருந்து நடத்திய கவிதா மண்டலத்தில் அது பிரசுரமாயிற்று. 'ஆத்மசக்தியில் இருந்து எடுத்து அனுப்பி உதவிய ஏ.கே. செட்டியாருக்கு நன்றி' என்று அதில் போட்டிருந்தது. இதழ் வெளியானவுடனே அவர் எனக்கு நீண்ட கடிதம் எழுதியிருந்தார்: 'புத்தகம் உங்களுடையது. அதில் இருந்த பாட்டை டைப் செய்து அனுப்பியது ரோஜா முத்தையா. ஆனால் நன்றியோ எனக்கு. இதுதான் உலகம். புரிந்து கொள்ளுங்கள்'.

ஒரு தடவை என்னை ரோஜா முத்தையா வீட்டிற்கு அழைத்துப் போய், கிருஷ்ணமூர்த்தியை நல்லா பயன்படுத்திக்க. உங்கிட்ட இருப்பதையெல்லாம் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் காட்டு, என்றார். அது எனக்குப் பெரிய வரவு. அதுக்கப்பறம் ரோஜா முத்தையா, அவர் குடும்பத்தில் ஒருவரைப் போலவே என்னை பாவிக்க ஆரம்பித்தார்.

நீங்கள் பழகிய பிற பெருமக்களைப் பற்றியும் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள்.

அந்தக் காலத்தில் அரசியல் நூல்களையும் வெ. சாமிநாத சர்மாவையும் வெளியிடுவதற்கென்றே தோன்றியது பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம். நான் ருசோ, மார்க்ஸ் வரலாற்றையெல்லாம் படிக்கக் காரணமாக இருந்ததே பிரபஞ்ச ஜோதியினுடைய பிரசுரங்கள்தான். அதிலிருந்தே சர்மிநாத சர்மாவைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் வந்தது. அவரைச் சந்திக்கும்போது அவர் ருக்மணி அருண்டேல் ஆசிரமத்தில் இருந்தார். அப்போது அவருக்குக் காது கேட்காது. நான், என் அண்ணனுடன் சென்று ஒரு முறை பார்த்திருக்கேன்.

பி.ஜோ. பிரசுராலயம் புதுக்கோட்டையில் நடந்தது. புதுக்கோட்டைக்கு வந்த பிறகு அவருடைய மைத்துனர் சுப்பிரமணிய செட்டியார், நீங்க பார்க்க விரும்புற பிரபஞ்ச ஜோதி சொக்கலிங்க செட்டியார் பம்பாயிலிருந்து முறையூருக்கே வந்துட்டார் என்று சொன்னார். நானும் என் துணைவியாரும் ஒரு நாள் அவரைப் பார்க்கப் போனோம். இனிமையாக எங்களை வரவேற்று உபசரித்தார். நீங்க களைப்பா வந்திருப்பீங்க என்று சொல்லி உடம்பு வலிக்கு லஜக்கெட்ட கீரை ரொம்ப நல்லது என்று தோட்டத்தில் இருந்து கொண்டு வந்து சூப் வைத்துக் கொடுத்தார்கள். அவருடைய நூலகத்தைப் பார்த்தேன். சாமிநாத சர்மா மொழிபெயர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்திய பிளாட்டோவின் நூல்களெல்லாம் ஒரு தனிக் கண்ணாடிப் பீரோவில் இருந்தன. சர்மாவுக்கும் இவருக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப் பத்திரங்களும் இருந்தன. பன்னிரு திருமுறைகள் நூலைக் கோயில்களில், மடங்களில் தனிக் கண்ணாடிப் பெட்டியில் மூலஸ்தானத்துக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருப்பதைப் போல் சர்மாவின் கையெழுத்துப் பிரதிகளையெல்லாம் கண்ணாடிப் பெட்டியில் வைத்திருந்தார். அதில் 1919 பஞ்சாப் படுகொலை என்ற தடை செய்யப்பட்ட நூல் எல்லாம் பார்த்தேன். அவரிடத்தில் தான் ஜம்புநாந்துண்டிய வேதங்கள் மொழிபெயர்ப்பையும் முழுவதுமாக பார்த்தேன்.

அந்த நேரத்தில் வெ. சாமிநாத சர்மாவின் சமுதாயச் சிற்பிகள் நூலை மணிவாசகர் மெய்யப்பன் போட்டிருந்தார். இன்னும் சில நூல்கள் எல்லாம் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. நீங்கள்தானே எல்லா உரிமையும் வச்சிருக்கீங்க, இந்தப் பத்திரங்களை யெல்லாம் காண்பிக்கிறீங்க. ஆனால் நூல்களை மற்றவர்களெல்லாம் வெளியிடுகிறார்களே, அதைப்பற்றி நீங்க. ஒண்ணும் கேட்கலையா என்றேன். அவர் சொன்னார் - என்னுடைய நோக்கம் வியாபாரம், பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமில்லை. சர்மாவினுடைய நூல்கள் எல்லாரையும் போய்ச் சேரணும்; தமிழ்நாட்டில் எல்லாருக்கும் அரசியல் அறிவு ஏற்பட வேண்டும் என்பதுதான். ஆகையால் என்னால் மீண்டும் பதிப்பிக்க முடியாத சூழ்நிலையில் யாராவது பதிப்பித்து வெளியிட்டால் சந்தோஷம்தான், இதில் காபிரைட்டு, ராயல்டி எல்லாம் பிரச்சினை இல்லை என்றார்.

இவ்வாறு பெருமக்களைச் சந்திப்பதற்கிடையிலும் புத்தகம் சேகரிக்கும் பணியும் தொடர்ந்துகொண்டிருந்ததா?

1958, 1959களில் திருச்சி பழைய புத்தகக் கடைகளிலே சென்று புத்தகம் வாங்கக்கூடிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. சுப்பையா செட்டியாரிடம் புத்தகங்கள் வாங்கிச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தேன். ஏற்கனவே என் தந்தையார் வைத்திருந்த 100, 200 புத்தகங்கள் இருந்தன. நான் கல்லூரிப் படிப்பை முடிக்கிற தறுவாயில் நூல்களின் முதல் பதிப்பைத் தேடணும் என்ற எண்ணம் உருவாகியது. முதல் பதிப்புக்கும் அடுத்து வரும் பதிப்புக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை ஒரு சில புத்தகங்களில் பார்த்தேன். முதல் பதிப்பில் உள்ள முன்னுரை, படங்கள் எல்லாம் இரண்டாவது பதிப்பில் எடுக்கப்பட்டுவிடுவது எனக்குத் தெரிய ஆரம்பித்தது.

பல சிறந்த எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை 1965களிலேயே பார்க்க முடியவில்லை. இந்த நிலையில் திருச்சியில் குறைந்தது 15 ஆண்டு காலம் ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள் பழைய புத்தகக் கடைக்குப் போவேன். குறிப்பாக ஞாயிற்றுக்கிழமை. பிற கடைகள் எல்லாம் மூடியிருக்கும். பழைய புத்தகக் கடைகள் மட்டும் திறந்திருக்கும். அபூர்வமான புத்தகங்கள் கிடைக்கும். செல்லம்மீள் பாரதி எழுதிய *பாரதி சரித்திரம்* 200 பிரதிகள் குவிக்கப்பட்டு எதையெடுத்தாலும் எட்டணா என்று கொடுத்தார்கள். யதுகிரி அம்மாள் எழுதின *பாரதி நினைவுகள்* புத்தகமும் எதை எடுத்தாலும் எட்டணா என்று கொடுத்தார்கள்.

1938இல் வெளிவந்த பாரதிதாசன் கவிதைகள் முதல் பதிப்பைப் பார்த்தேன். வெளியிட்டோர்: குஞ்சிதம் B.A.L.T., கடலூர் என்று போட்டிருந்தது. உள்ளே புரட்டினால் அதில் ஒரு சமர்ப்பணக் கவிதை, அடுத்தது கனம் இராமநாதனுடைய பாராட்டுரை, பெரியாருடைய அணிந்துரை, வ.ரா.வினுடைய சிறப்புரையெல்லாம் இருந்தன. உள்ளூக்குள் புரட்டினால் ஒரு சில தலைப்புகளே மாற்றப்பட்டிருந்தன. முதல் பக்கத்தில் பாரதிதாசன் என்று வடமொழி எழுத்திலேயே இருந்தது. பிறக்கட்டில் கனக சுப்புரத்தினம் என்றே போட்டிருந்தது. ஒரு சில கவிதைகளில் தாளம், ராகம், என்பதெல்லாம் போட்டிருந்தது. அவையெல்லாம் 50க்கு அப்புறம் வந்த பதிப்புகளில் இல்லை. இதையெல்லாம் புார்த்த அப்புறம்தான் முதல் பதிப்புகளைத் தேட ஆரம்பித்தேன்.

அப்படித் தேடுகிறபோது உ.வே. சாமிநாதயருடைய *மணிமேகலை* நூலில் புத்தர் சரித்திரம், பௌத்த சங்கம், பௌத்த தர்மம் என்ற பகுதி ஏறத்தாழ 100 பக்கம் இருக்கும். அது 1928இல் மூன்றாவது பதிப்போடு சரி. பின்னால் அதைத் தனிநூலாக வெளியிட்ட பிறகு, பதிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். *மணிமேகலை* யைப் படிப்பவர்களுக்கு அடிப்படையான பௌத்த தர்மங்களைப் பற்றியும் பௌத்த சங்கங்களைப் பற்றியும் புத்தரின் சரித்திரத்தைப் பற்றியும் தெரிந்திருந்தால்தானே அதை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியும். எனவே முதல் பதிப்பைத் தேட ஆரம்பித்தேன். அப்படித் தேடும் போது 1908இல் வந்த பாரதியாரின் *சுதேச கீதங்கள்* கிடைத்தது. அதன் 13வது பக்கத்தில் 'என் மகனே' என்ற தலைப்பில் மதுரை முத்துக் குமரனார் பாடியது என்று போட்டிருந்தது, எனக்கு சந்தேகமாக இருந்தது. சில பெரியவர்களைக் கேட்டேன், பாரதியார் *சுதேச கீதங்களை* வெளியிடுவதற்கு முன்னால், தேசபக்தியை ஊட்டக்கூடிய இத்தகைய கவிதைகளை யாரேனும் எழுதியிருந்தால் அனுப்புங்கள், அதை என்னுடைய *சுதேச கீதங்களில்* போடறேன் என்று

அறிவிப்புச் செய்து அதை வாங்கிப் போட்டதாகச் சொன்னார்கள்.

1940க்கு முன்னால் வந்திருந்த பெரியாருடைய ஒரு சில நூல்கள் எல்லாம் என்னிடம் இருக்கின்றன. பெரியாரின் *சூடியரசைப்* பார்க்கும்போது இதிகாசங்கள் என்ற தலைப்பில் சந்திரசேகரப் பாவலர் (இ. மு. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை) இராமாயணத்தைப் பற்றியும் பாரதத்தைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்திருந்தார். இராமாயணத்தில், குறிப்பாக வால்மீகியையும் கம்பனையும் ஒப்பிட்டு வால்மீகியிடமிருந்து கம்பன் எப்படி வேறுபடுகிறான் என்பதையெல்லாம் எழுதியிருந்தார். இராமாயணம் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பவருக்குப் பெரியார் வெளியிட்ட நூல் பற்றித் தகவல் இல்லை. 1940க்கு அப்புறம் இந்நூல் கிடைப்ப தில்லை. அதையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் திருவாரூர் தங்கராசு இராமாயணம் என்கிற நாடகம் எழுதினார். அதை எம். ஆர். ராதா நாடகமாகப் போட்டார். அரசாங்கம் தடைவிடுத்ததால் இராமாயணம் என்பது கீமாயணம் என்ற தலைப்பில் வெளியாயிற்று.

அதற்கு முன்னரே நாகர்கோவிலிருந்து செய்குதம்பிப் பாவலர் *தேவலோக கிரிமினல் கேஸு* என்ற தலைப்பில் புராணக் கதாபாத்திரங்களையே மையமாக வைத்து எழுதியிருந்தார். சுப்பையா எழுதியது *சந்தரமூர்த்தி நாயனார் கிரிமினல் கேஸ்* என்பது. அது தடைசெய்யப்பட்ட நூல். அதற்குப் பெரியார் முன்னுரை கொடுத்திருப்பார். அது 1948, 1949களில் வேறு விதமாகத் திருட்டுப் பதிப்புகளில் எல்லாம் வந்தது. அந்தப் புத்தகம் கிடைத்தது. அப்போது இதுபோல ஏழுமூட்டுப் புத்தகங்கள் வந்திருக்கின்றன. புராணக் கதாபாத்திரங்களை வைத்து மூடநம்பிக்கை, மூடப் பழக்கவழக்கங்களை எல்லாம் மறுப்பதுபோல இருக்கும். வரா. அவர்கள் அவருடைய பாணியில் ஆண்டாளின் பிறப்பைப் பற்றியும், அகலிகையின் செயலைப் பற்றியும் ஒரு நீதிமன்ற விசாரணை போலக் *கோதைத் தீவு* என்ற நூலை எழுதினார். இதனுடைய உந்துதலினால்தான் பின்னால் அண்ணா நீதி தேவன் மயக்கம் என்று எழுதினார். இதற்கெல்லாம் முன்னோடியாக இருந்த நூல்களையெல்லாம் பார்த்தேன். இன்னமும் இந்த *சந்தரமூர்த்தி நாயனார் கேஸ்* மீது தடை நீக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது மறுபதிப்பு வந்ததாகவோ தெரியவில்லை.

அண்ணாவின் புத்தகத்தில் வேடிக்கை என்னவென்றால் ஒரு பதிப்பில் 'அன்பளிப்பு' என்று இருக்கும். இன்னொன்றில் 'அன்பழைப்பு' என்று இருக்கும். அதற்கு அடிப்படையாக காரணம் என்னவென்றால் நூலகச் சட்டப்படி, வெளியிடும் புத்தகத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இங்கு கிடையாது.

இந்த மாதிரி நூல்களைத் தேடிச் செல்லுகிற போது தமிழில் வந்த வேறு சில அரிய நூல்களையும் பார்க்க முடிந்தது. 1885லேயே 'மூர்'ரின் மெடிக்கல் மேனுவல் தமிழாக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1888இலேயே கிரிமினல் லா, சிவில் லா ஆகியவை மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. அதை 1922இல்கூட ஒரு பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. மருத்துவம், வானியல், சட்டம் பற்றி, வேறு சிலவற்றைப் பற்றியெல்லாம் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சுப்பையா பிள்ளைதான் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்திப் பெரியாரிடம் முன்னுரை கேட்கிறார். பெரியார் இது ஒரு நல்ல முயற்சி என்று சொல்லி முன்னுரை தருகிறார். முதலில் இதை நானே பின்பற்றுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுத் தான் விடுதலை, குடியரசு இதழ்களில் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை அமல்படுத்தினார். அந்த சுப்பையா பிள்ளைதான் இந்தச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கிரிமினல் கேலையும் எழுதினார்.

செட்டிநாட்டில் ஒரு வீட்டில் கிரகப் பிரவேசம் நடந்தால் அதையொட்டி ஒரு புத்தகம் வெளியிடுவார்கள். வீட்டில் இருக்கும் பெண் வயதுக்கு வந்துவிட்டால், வீட்டில் யாருக்காவது 60வது கல்யாணம், 80வது கல்யாணம் நடந்தாலும் புத்தகம் வெளியிடுவார்கள். இதெல்லாம் அன்பளிப்பு நூல்கள். ஆனால் இந்த நூல்களையெல்லாம் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் நூலகம் ஏதேனும் இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கான ஆட்களும் குறைந்துவருகிறார்கள். ஆகையினால்தான் செட்டியார் என்னையும் ரோஜா முத்தையாவையும் இந்த நூல்களையெல்லாம் தொகுக்கும்படி வற்புறுத்தினார். அந்த நூலகம், தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் உள்ள மாவட்டங்களில், குறிப்பாகப் புதுக்கோட்டை, காரைக்குடியில் நிறுவப்பட வேண்டும் என்றார். காரணம் என்னவென்றால் தமிழ்நாட்டுப் பதிப்பாளர்களில் அல்லயன்ஸ், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், இந்த இரண்டைத் தவிர எல்லாப் பதிப்பகத்தைச் சார்ந்தவரும் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்தான். ஒன்று கடியாப்பட்டி இராமச்சந்திரபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள் அல்லது தேவகோட்டை அரிமளத்தையோ காரைக்குடியையோ சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். செட்டிநாட்டில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இந்த நூல்கள் ரோஸ்வுட் பிரோவில் கண்ணாடி போட்டு அழகாக வைத்திருப்பார்கள். அதனால்தான் இன்னமும் நமக்குப் பழைய புத்தகங்கள் எல்லாம் செட்டிநாட்டில் கிடைக்கின்றன.

அரிய நூல்களைப் பற்றிக் கூறினீர்கள். பழைய பத்திரிகைகளைத் தேடிய அனுபவம் பற்றி...

தமிழில் 1920க்குப் பிறகு இலக்கிய இதழ்கள் நிறைய வந்தன. ரொம்ப அபூர்வமான இதழ்களெல்லாம் உள்ளன. குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால் மாதவையா நடத்திய பஞ்சாமிருதம், வ.வே.சு. ஐயர் நடத்திய பாலபாரதி. அதன் பிறகு Time பத்திரிகைக்குப் போட்டியாகக் செட்டிநாட்டு இராயபுரத்தில் வை. கோவிந்தன் சக்தி என்ற இதழை 1939இல் தொடங்கி

1954வரை நடத்தினார். முதல் கட்டத்தில் ஆசிரியராக இருந்தவர் யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் இரண்டாவது கட்டத்தில் தி.ஜ. ரங்கநாதன். மூன்றாவது கட்டத்தில் சுப. நாராயணன், நான்காவது கட்டத்தில் கு. அழகிரிசாமியும், ரகுநாதனும். கடைசியாக இருந்தவர் விஜயபாஸ்கரன்.

மாத இதழ்களில் முதன்முதலில் ஆண்டு மலர் போட்டது குமரன் பத்திரிகை சொ. முருகப்பாதான் குமரன் பத்திரிகை மூலம்தான் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் கவித்துவம் தெரியவந்தது முருகப்பாவிற்குத் திரு.வி.க.விடம் ஈடுபாடும் தொடர்பும் இருந்ததால் 'முருகன் அல்லது அழகு அதில்தான் தொடராக வந்தது. எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமான ஓர் நிகழ்விற்கு இன்றைக்கும் ஓர் ஆதாரமாக இருப்பது குமரன். தமிழ்நாட்டு அரசியலில் திருப்புமுனையாக அமைந்த சேரன்மாதேவி நிகழ்ச்சியை, பெரியார், சுயமரியாதை இயக்கம் காண்பதற்குக் காரணமாய் இருந்த நிகழ்ச்சியை, அதைப் பற்றிய முழு விவரங்களை யாரேனும் ஆராய வேண்டும் என்றால் குமரனைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. குமரன் ஆசிரியர் சீர்திருத்தவாதி. விதவை மணத்தை ஆதரித்தவர். பட்டுக்கோட்டையில் மேடையில் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது தன்னை நோக்கி வினா தொடுத்த ஒரு விதவையை மணம் செய்துகொண்டவர். மாதர் மறுமணம் என்ற பத்திரிகையையும் நடத்தியவர். விதவைகளின் படங்களை வெளியிட்டு, சீர்த்திருத்த மணம் கொண்ட இளைஞர்கள் யாரேனும் இவர்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ள முன்வரலாம் என்று விளம்பரங்கள் வரும். யாராவது முன்வந்தால் அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கிற பொறுப்பை முருகப்பாவே ஏற்றுக்கொள்வார். பிறகு, திருமணமான பெண்ணின் கோலத்தைப் போட்டு இப்பொழுது இந்த பெண்ணின் கோலத்தைப் பாருங்கள் என்று எழுதுவார்.

மணிக்கொடியின் சாதனையைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள் புதுமைப்பித்தன், வரா. தி.ஜ.ர., பி.ஸ்ரீ. போன்ற ஆசிரியர்களைக் கொண்டு வெளிவந்த ஊழியன், குமரன் ஆகிய பத்திரிகைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவதில்லை. ஊழியனைப் பற்றியும் குமரனைப் பற்றியும் சரியான குறிப்புகள் இல்லை. குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு பத்திரிகை சுதந்திரச் சங்கு. அதையடுத்து மிகப்பெரிய சாதனை ஏ.கே. செட்டியார் நடத்திய குமரிமலர். 1943இல் தொடங்கிய குமரிமலர் 1983வரை நடந்தது. ஒரு சில எழுத்தாளர்களைத் தமிழகத்திற்கு இனங்கண்டு காட்டியதே குமரிமலர்தான். பாரதிதாசனுக்கு அழியாப் புகழ் தந்த அழகின் சிரிப்பு வெளிவருவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் ஏ.கே. செட்டியார். குமரிமலரின் ஆண்டுமலரில் கவிமணியின் ருபையாத் (அ) உமர்கையாம் பாடல்கள் என்ற 100 பாடல்களையும் வெளியிட்டார். செட்டியாருக்கே ரொம்பப் பிடித்தது அந்த ஆண்டுமலர்தான். அது வெளிவந்தது 1944இல். அப்போதே அதன் விலை 5 ரூபாய். அதற்குத் தனியாக ஒரு கவர். ஒரு பூவில் ஒரு வண்டு உட்கார்வது போல் இருக்கும். அதற்குக் கீழே பெறுபவருடைய முகவரி இருக்கும்.

புத்தகம் சேகரிப்பது என்பது நிறைய பணம் செலவாகக் கூடிய ஒரு விஷயம். நீங்கள் ஆசிரியராகத்தான் இருந்தீர்கள். 1986இல் ஊதிய உயர்வு வரும்வரை ஆசிரியர்களுடைய வருமானம் கடுமையாகப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்குத் தோதானதாகயில்லை. இன்று சம்பளம் பெருகிவிட்டது. ஆனால் ஆசிரியர்கள் புத்தகம் வாங்குவதில்லை என்பது வேறு விஷயம். நீங்கள் தேவையான பணத்தை எவ்வாறு திரட்டினீர்கள்.

மனம் இருந்தால் மார்க்கம் உண்டு. தேவைகளை நான் ரொம்பக் குறைத்துக்கொள்வேன். ஒரு காலகட்டத்தில் இரண்டு மூன்று வருடம் சினிமாகூடப் பார்க்காமல் இருந்தேன். காசு கிடைத்தால் புத்தகம் வாங்குவது, படிப்பது, நிகழ்ச்சிக்குப் போவது என்று இருந்தேன். துணைவியாரும் அரசுப் பணியில் இருந்த காரணத்தினாலும் என் குழந்தைகள் எல்லாருக்குமே புத்தக ஈடுபாடு இருந்த காரணத்தினாலும் பிரச்சினை இருக்கவில்லை. நாங்கள் 1990க்கு அப்புறம்தான் டி.வி. வாங்கியது.

மூர்மார்க்கெட் என்பது நான் தேடுகிற புத்தகங்களை வாங்குவதற்கு ஒரு முக்கியமான பெரிய கேந்திரம். அதேபோலத் திருச்சி சுப்பையா செட்டியார்கடை, இராமசாமி கடை, காரைக்குடியில் ஜோதிமணி புத்தகக்கடை இங்கெல்லாம் சென்று புத்தகம் வாங்குவதுதான் என் முக்கியமான வேலை. அவர்களும் என் தேவையறிந்து, சுவையறிந்து அந்தப் புத்தகங்களை எடுத்து வைத்திப்பார்கள். எனக்காகக் காத்திருப்பார்கள்.

சேமிப்பெல்லாம் வந்த பிறகு செட்டிநாட்டுப் பகுதிகளில் பழைய வீடுகளுக்குப் போய் ஏ.கே. செட்டியார், முறையூர் சொக்கலிங்கம் செட்டியார் பேரையெல்லாம் பயன்படுத்தி எங்களால் முடிந்த தொகையைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி நூல்களை வாங்கிச் சேகரித்தேன். நான் புதுகோட்டைக்கு மாற்றலாகிச் செட்டிலானதற்குக் காரணமே புத்தகச் சேகரிப்புதான். நானும் என் துணைவியாரும் பி.எஃப்.இல் 5,000, 10,000 லோன் போட்டுப் பழைய நூல்களை வாங்கினோம். 1988க்கு அப்புறம் பொருளாதார நிலை நன்றாக இருந்ததால் நிறையப் புத்தகங்கள் வாங்கினோம். நான் வாங்க வேண்டும் என்று நினைத்த புத்தகங்கள் கையில் பணம் உள்ளபோது கிடைக்கவில்லை. நான் சென்னை நண்பர்களிடத்திலும் மற்றவர்களிடத்திலும் ஒரு 10,000, 20,000 கொடுத்தீர்களானால் இந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய அரிய நூல்களை எல்லாம் வாங்கி விடலாம் என்று 1990க்கு முன்னரே சொன்னேன். ஆனால் நடக்கவில்லை.

விடுமுறை நாட்களில் செட்டிநாட்டுப் பகுதிகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வேன். சத்தியமூர்த்தி லாட்ஜில் தங்குவேன். அப்பொழுதெல்லாம் இராயவரம் போன்ற ஊர்களுக்கு பஸ்ஸை கிடையாது. திருமய்யத்தில் இறங்கி வாடகை சைக்கிளில் தான் போகவேண்டும். திருமய்யத்தில் பாய் சைக்கிள் கடை இருக்கிறது. அவர் தெரியாத ஆட்களுக்கு சைக்கிள் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார். நான் சொன்னேன், 'நான் புது ஆளு இல்லைய்யா, பழைய ஆளுதான். நான் ரொம்ப தடவை வந்து புத்தகங்கள் எல்லாம்

வாங்கிட்டுப் போயிருக்கேன். உனக்குச் சந்தேகம் இருந்தால் என் சிட்டிசன் வாட்ச்சை வச்சிக்கோ, என் சட்டையை வேணும்னாலும் வச்சிக்கோ, நான் போயிட்டு வந்துடறேன்' என்றேன். அவர் எதுவும் பேசாமல் எனக்கு சைக்கிள் கொடுத்தார். அப்புறம் ரொம்ப நட்பாக்கிவிட்டார். புத்தகம் வாங்குவதில் இப்படிப் பல்வேறு விதமான அனுபவங்கள். கும்பகோணம் பக்கத்தில் பழைய புத்தகம் கிடைக்கிறது என்றால் ஓடுவோம். சில இடத்தில் நாங்கள் போவதற்கு முன்பே வேறு யாராவது வாங்கிக்கொண்டு போயிருப்பார்கள். புத்தகத்திற்காகவே திருநெல்வேலி, மாயவரம், தஞ்சாவூர்; கும்பகோணம், திருச்சிக்கு எல்லாம் நாமக்கல்லிலிருந்து போவேன். இப்படியெல்லாம் அலைந்ததால்தான் இன்று ஓரளவுக்குப் பதிப்புகளையெல்லாம் சேர்க்க முடிந்தது. நண்பர்களுடைய உதவி மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தது. நாமக்கல் மவுண்ட் ஹவுஸ் ஐயர் நிறைய புத்தகங்கள் கொடுத்தார். ஏ.கே. செட்டியார் கொடுத்தார். ரோஜா முத்தையா 200, 300 புத்தகங்கள் கொடுத்திருப்பார். பழைய புத்தகங்களைத் தேடிச் செல்வதில்தான் பிரச்சினை. புதிய புத்தகங்களை வாங்குவதில் பிரச்சினையில்லை. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள 13 பதிப்பகத்தார் என் நூலகத்திற்குத் தங்களது வெளியீடுகளை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

நான் ஓய்வு பெற்ற பிறகு என் ஓய்வூதியப் பணத்தையும் என் துணைவியாரின் பணத்தையும் சேர்த்து ஏறத்தாழ ஒரு பத்தரை லட்சத்திற்கு ஒரு நூலகக் கட்டிடத்தை நூலகப் பாணியிலேயே கட்டி எல்லாப் புத்தகங்களையும் வைத்திருக்கிறேன். 50,000 புத்தகங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன. கடந்த இரண்டு வருடங்களில் சுமார் 8,000 நூல்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. பத்திரிகை காரர்கள், புத்தகத்தைப் பாதுகாக்க இயலாதவர்கள், தலைமுறை மாற்றத்தினாலும் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தினாலும் படிப்பு முறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றத்தினாலும் நூல்களைப் பராமரிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பவர்கள் ஞானாலயாவிற்குக் கொடுத்தால் அவற்றைப் பாதுகாப்பார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன் எனிடம் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

புத்தகச் சேகரிப்பில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைச் சொன்னீர்கள். புத்தகப் பராமரிப்பில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் என்ன?

தேங்கி இருக்கும் தண்ணீரில் பாசி படியும். உபயோகப்படாத இரும்பில்தான் துருப்பிடிக்கும். அதைப் போல் புத்தகங்களைப் பழுங்க வேண்டும். நல்ல காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் உள்ள இடத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். கட்டிடம் கொஞ்சம் உயரமாக இருக்க வேண்டும். 15 அடி உயரத்தில் கம்பீரமாகச் சுவர் கட்டினோம் என்றால் காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் இருக்கும். வருகிறவர்களை நம் புத்தகங்களைப் பார்க்க அனுமதிக்க வேண்டும். எல்லாரும் புத்தகத்தை எடுத்து எடுத்துப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தால் அதற்குக் கெடுதி வருவதில்லை. ஒரு நாள் விட்டு ஒருநாளாவது தூசு தட்டி வைக்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும்விட நண்பர்கள் வந்து அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டே

இருக்க வேண்டும். சிமெண்ட் மூட்டையை அடுக்கி வைத்திருந்தால் கெட்டியாகிவிடும். அதே மாதிரிதான் புத்தகங்களைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்தால் கெட்டுப்போய்விடும். ரோஜா முத்தையா ஒரு கொட்டகை போட்டு, வைத்திய நூல்களும் ஓளவைக்குறள் போன்ற நூல்களும் ஒரு அலமாரியில் வைத்திருந்தார். கொஞ்சம் காலம் கழித்து எடுத்துப் பார்த்தால் அட்டைதான் இருக்கிறது. உள்ளே ஒன்றுமில்லை. உள்ளுக்குள் கரையான் அப்படியே சாப்பிட்டுவிட்டது. மழை பொழிந்து சுவர் கொஞ்சம் ஈரம் ஆகிவிட்டாலும் பாதிக்கும். ரொம்ப வெயில் காலத்தில் அப்பளம் பொரிவதுபோல் அட்டை யெல்லாம் மடங்கிவிடும். கோடைக் காலத்தில் இரவில் சுவரை ஒட்டியுள்ள புத்தகங்களை எடுத்தால் சுடும். ஆகையால் என் நூலகத்தில் சுவரில் அலமாரி வைப்பதைத் தவிர்த்தேன். குறிப்பாகக் கடப்பா கல் போடுவதைத் தவிர்த்தேன்.

பாரதியின் **இந்தியா, விஜயா** போன்ற இதழ்கள் இதுவரை முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. 'பொன்வால் நரி'யின் முதல் பதிப்பும் கிடைக்க வில்லை. எல்லோரும் கொண்டாடும் பாரதிக் கே இந்த நிலை! இவை போன்ற பிற அரிய பிரதிகள் இனிமேல் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு உள்ளதா?

நம்பிக்கை நிரம்ப உள்ளது. நிச்சயம் கிடைக்கும். தமிழ்நாட்டில் நிறுவனங்களைவிடத் தனிநபர்கள் சாதித்தவை அதிகம். தனி நபர்களே நிறுவனங்களைப்போல செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல்துறை, இலக்கியத் துறை போன்ற எல்லாவற்றிலும் இதற்கு உதாரணங்கள் காட்டலாம்.

அதுபோலத் தமிழ்நாட்டில் வந்த அரிய நூல்களையெல்லாம் ஆவணத்தையெல்லாம் காப்பதற்கான ஒரு பெரிய நூலகத்தை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அது அரசின் முயற்சியினால் மட்டும் நடந்துவிடாது. பல்வேறு பகுதிகளில் வந்த இதழ்கள் எல்லாம் இப்போது கிடைப்பதில்லை. புதுச்சேரியில் வெளியான **ஆத்ம சக்தி, ஒற்றுமை** இதையெல்லாம் பட்டியலிடுவதே ஒரு ஆராய்ச்சியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தமிழில் அச்ச வரலாறு என்பது 1835க்கு அப்புறம்தான். ஆறுமுக நாவலர் வந்த பிறகுதான் நல்ல புத்தகம் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த ஒரு 100, 150 வருஷ நூல்களைச் சேர்ப்பது முடியாத காரியமல்ல. முயற்சியெடுக்க வேண்டும். செட்டிநாட்டு இராமசந்திரபுரத்தில் முத்தையா செட்டியார் என்பவர் 1924 தைப் பூசத்தன்று வள்ளலாருடைய ஆறு திருமறைகளையும் ஒரே தொகுப்பாகப் போட்டு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தப் பதிப்புதான் பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளைக்கு முன்னால் வந்த திருத்திய பதிப்பு. அதைப் பார்த்தாலே இன்றைக்கும் கண்ணில் ஒத்திக்கொள்வதுபோல் இருக்கிறது.

பாரதியின் 'இந்தியா' தொகுப்பு ஒரு செட்டியார் வீட்டில் இருந்தது. நானும் ரோஜா முத்தையாவும் முயன்றோம். உரியவர்கள் நாமக்கல்லில் இருந்ததால் வீடு பூட்டியிருந்தது. அவர்களைத் தேடிப்பிடித்து அழைத்துவந்து திறந்து பார்த்தபோது எல்லாம் சிதிலமடைந்து கரையானுக்கு இரையாகிவிட்டது. முயற்சி மிக மிகத் தேவை. சீனி விசுவநாதன் **ஜீவ வாக்கு** கிடைக்கவில்லை என்றார். **ஜீவ வாக்கு** சுதேசமித்திரன் வெளியிட்டு 1917இல் வந்தது. ஜகதீஸ் சந்திரபோஸ் பேச்சின் தமிழாக்கம் பாரதி செய்தது. இந்நூல் 1968இல் பழைய புத்தகக் கடையில் கிடைத்தது. எதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தபோது இது கிடைத்தது. கிடைத்த பிறகுதான் இப்படியொரு நூல் வெளிவந்த விஷயமே எனக்குத் தெரியும். பலரிடம் சொன்னேன். யாரும் காதில் போட்டுக்கொள்ளவில்லை. நூற்றாண்டு விழாவின்போது சீனி விசுவநாதன் மூலம் அது அச்சேறியது.

எதையோ தேடிப்போகும்போது திடீரெனப் புத்தையல் கிடைப்பதுபோல் சில அரிய நூல்கள் கிடைக்கின்றன.

தனிநாயகம் அடிகள் வாட்டிகள் போல் நூலகத்தில் பழைய நூல்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோதுதான் 'தம்பிரான் வணக்கம்' என்ற தமிழில் முதலில் அச்சேறிய நூல் கிடைத்தது. 1578இல் அச்சான அந்நூல் 1957இல் தனிநாயகம் அடிகள் மூலம் மீண்டும் தமிழகம் வந்தது.

1834இல் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் வெளியிட்ட **திருவாசகம்** கோட்டையூர் ரோஜா முத்தையாவிடம் இருந்தது. ஆனால் மிகப்பெரும் ஆராய்ச்சி அறிஞரான மு. அருணாசலம் அப்பதிப்பை யாருடைய பார்த்ததில்லை என்று எழுதுகிறார். இருவருமே 1990வரை உயிரோடு இருந்தார்கள். எங்கெங்கோ நூலைத் தேடி அலைந்த மு. அருணாசலம், ரோஜா முத்தையாவைப் பார்க்கவில்லை.

நம்மிடம் ஒருங்கிணைப்பு இருந்தால் நூல்களைப் பற்றிய தகவல் மையம் இருந்தால் இந்நிலை மாறும். இனியாவது எல்லோருமாக இணைந்து ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி முயன்றால் நிச்சயம் பழம்பெரு நூல்களைக் காப்பாற்றி அச்சுக்குக் கொண்டுவர முடியும். இதற்கு அரசும், தமிழ் ஆர்வம்கொண்ட நிறுவனங்களும், அறக்கட்டளைகளும் தனியார் நூலகங்களை ஊக்குவித்து ஓர் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இனி தேட வேண்டிய முக்கிய நூல்கள் எவை என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

1870க்குப் பின் தமிழில் மருத்துவ நூல்களும் சட்ட நூல்களும் வந்துள்ளன. நல்ல மொழிபெயர்ப்பு மருத்துவ நூல்களும் கிரிமினல், சிவில் சட்ட நூல் மொழிபெயர்ப்புகளும் இல்லை என்ற குறையை நீக்க உதவும். மயூரம் முன்சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை, வழக்கு அதற்குத் தான் வழங்கிய தீர்ப்பு இரண்டையுமே நூலாக 1870களில் வெளியிட்டுள்ளார்.

புஷ்பரதச் செட்டியார் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்போடு வெளியிட்டுள்ளார். நாலடியூரார் திரிக்குகமும் கிடைத்துள்ளன. மற்ற நூல்களையும் தேட வேண்டும். வித்யா விநோதினி, கலாரத்தனர்காரம், இட்டா பார்த்தசாரதி நாயுடு போன்ற பதிப்பக நூல்களைத் தேட வேண்டும். மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் அனைத்தையும் தேடி மீள் பதிப்புக் கொண்டுவர வேண்டும். இன்னும் எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு அரசும் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகமும் தனியார் அறக்கட்டளைகளும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி, தேடுவதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களை உறுப்பினர்களாக்கி - ஒரு திட்டம் வகுத்து - கால நிர்ணயம் செய்துகொண்டு செயல்பட்டால் 65 ஆண்டு காலப் பதிப்பு வரலாறு கொண்ட தமிழில் உள்ள அரிய, சிறந்த நூல்களையும் இதழ்களையும் கண்டெடுத்து வெளிக்கொணர முடியும் என்றும் நான் திடமாக நம்புகிறேன். முயற்சி வேண்டும் அவ்வளவுதான். கூடிச் செயல்படும் மனப்பாங்கு மிக அவசியம்.

இந்த 10 ஆண்டுகளில் உங்களுடைய நூலகம் தமிழ்நாட்டு ஆய்வுலகத்தில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. ஆய்வு பெற்ற பிறகு ஒரு முனைப்போடும் வேகத்தோடும் இந்த நூலகத்தைச் சிறப்பாகக் கட்டமைத்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள். மேற்கொண்டு என்ன திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள்?

இதையொரு பொது அறக்கட்டளையாக உருவாக்க எண்ணியுள்ளேன். Pudukkottai Centre for Art and Architecture என்ற ஒரு மையத்தை உருவாக்க

வேண்டும். அதற்கொரு பண்பாட்டு மையத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும் என்று புதுக்கோட்டையில் சில நண்பர்கள் முயன்றுகொண்டிருக்கிறோம்.

தமிழ்ப் பதிப்புலகில் புதுக்கோட்டைக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. காரணம் போர்க் காலத்தில் பேப்பர் கட்டுப்பாடு. அதனால் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் புத்தகம் போட முடியவில்லை. அந்தச் சமயத்தில் பேப்பர் கட்டுப்பாடு இல்லாத ஒரே இடம் புதுக்கோட்டை. ஆகையினால்தான் பலர் இங்கு பத்திரிகை தொடங்கினார்கள். பொன்னி, சக்தி, டமாரம், அணில், திருமகள், அணிகலன் ஆகிய பத்திரிகையெல்லாம் இங்கிருந்துதான் வெளியாயின. எனவேதான் புதுக்கோட்டையில் இப்படி ஒரு பண்பாட்டு மையத்தை உருவாக்குகிறோம். அதில் ஒரு பகுதி இந்த நூலகம். இந்த நூலகத்தை ஓர் அறக்கட்டளையாக மாற்ற வேண்டும். எனக்கு இரண்டு பெண்கள்தான். அவர்கள் தொழில் ரீதியாக வெளிமாவட்டங்களிலும் வெளி நாடுகளிலும் இருப்பதால் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்களா என்பது தெரியவில்லை; அவர்களுக்கு ஆர்வம் இருந்தால்கூடச் சூழல் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கும் என்பதால் விரைவிலேயே இதைப் பொது அறக்கட்டளையாக மாற்றி ஒரு சிறந்த ஆய்வு மையமாக உருவாக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பல பதிப்பகத்தாரையும் கலந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். எப்படியும் விரைவில் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிடும். நல்ல ஆரோக்கியமான முடிவை எடுத்து, உற்சாகமும் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையும் தமிழ் உணர்வும் கொண்டவர்களை வைத்து இதற்கு ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும். அந்தக் குழுவின் மூலம் இதைப் பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

புகைப்படங்கள்: பிரசன்னா

தொடர்பு முகவரி:

'ஞானாலயா' கிருஷ்ணமூர்த்தி,
6, பழனியப்பா நகர், திருக்கோகர்ணம்
புதுக்கோட்டை 622 002.
தொலைபேசி: 04322 - 221059

நிகழ்வுகள்

மொழி பெயர்ப்புப் பட்டறையும் புத்தகக் கண்காட்சியும்

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டமும், ரொறன்டோ பல்கலைக் கழக தென்னாசிய மையமும் இணைந்து வழங்கும் இயல் விருதைப் பெற பத்மநாப ஐயர் கனடா வரும் சமயத்தில் மொழி பெயர்ப்புப் பட்டறையும் புத்தகக் கண்காட்சியும் நடைபெறவுள்ளன.

ஜூன் 4, அன்று நடைபெறும் பட்டறையில் ஸ்காப்ரோ விவிக் சென்ட்ரில் (ரொறன்டோ-கனடா) லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ட்ராங், விலா ரிச்மேன், பார்த்திபன், சேரன், நித்தியானந்தன், வெங்கட் மணன், செல்வா கனகநாயகம், ராமச்சந்திரன் உட்பட பலர் கலந்துகொள்கின்றனர். அதே தினம், அதே இடத்தில் 'வாமும் தமிழ்' புத்தகக் கண்காட்சி நடக்கிறது. பா.அ ஜெயகரன் நாடகத் தொகுப்பும், மணிவேலுப்பிள்ளையின் கட்டுரைத் தொகுப்பும் அங்கு வெளியிடப்படும்.

ஜூன் 12, அன்று ரொறன்டோ பல்கலைக்கழக, Seeley Hall, Trinity College-ல் பத்மநாப ஐயருக்கு இயல் விருது வழங்கும் நிகழ்வு நடைபெறும்.

செழியன், கனடா

கண்டதும் கேட்டதும்

திருமணமாகிய பெண்ணுக்குப் (வஹிதா) பி.எப். கேசட் - வெளிநாட்டுக் கேசட் (முஸ்லீம் என்றால் வெளிநாட்டுப் பொருள் இல்லாமலா) - அவளுடைய தாயின் முன்னாலேயே போட்டுக்காட்டி முதலிரவு சமாச்சாரங்களுக்குத் தயார்படுத்துவது (பக். 368) போன்ற பானியல் வசனங்களும் சம்பவங்களும் காட்சிகளும் பக்கங்கள் தோறும் பரப்பி வணிக ரீதியில் படைக்கப்பட்ட இரண்டாம் ஜாமக் கதைகள் ஒரு முழுமையான "போர்னோ" எழுத்தின் மறு உருவாக்கம் என்பதில் கொஞ்சமும் மாற்றமில்லை.

ஷாஜஹான், புதியகாற்று, ஏப்ரல் 2005

முஜீப் பதில்கள்

சல்மாவின் 'இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை' படித்துவிட்டீர்களா?

'குடும்பப் பெண்கள் - குழந்தைகளின் கண்ணில் படாமல், முன்றாம் ஜாமத்தில்தான் அந்த நாவலைப் படிக்க வேண்டும்' என்று நண்பர்கள் சொன்னதால் கொஞ்சம் தள்ளிப்போட்டுள்ளேன்.

சமரசம், 1-15 மே 2005

The PARKAR

தமிழியல் ஆய்வு மற்றும் வெளியீட்டு நிறுவனம்

293, அகமது வணிக வளாகம், இரண்டாவது தளம், இராயப்பேட்டை நெடுஞ்சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014. தென் இந்தியா. தொலைபேசி : (044) 55904058

திருச்சிற்றம்பலம் காந்தி வித்தியாலயம் வெளியிட்ட
அறிஞர் மு. அருணாசலம் அவர்களின்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை,
14 தொகுதிகள் - 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின் திருத்தப்பட்ட புதிய பதிப்பு

இத்தொகுதிகள் 1969ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1977ஆம் ஆண்டு வரை வெவ்வேறு காலங்களில் ஆசிரியரால் வெளியிடப்பட்டவை. தற்போது ஒரே நேரத்தில் கச்சிதமான வடிவமைப்புடன் வெளியிடப்படுகின்றன. ஆய்வாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வண்ணம் பலவிதமான அட்டவணைகள், பொருளகராதி, மேற்கோள் நூல்வரிசை முதலியவற்றுடன் வெளிவருகிறது. தமிழில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலேயே விரிவானது; எல்லா நூல்களையும் உள்ளடக்கியது; இதுவரை வெளிவராத நூல்களையும் சுவடி, கல்வெட்டு ஆவணம் முதலியவற்றைக்கொண்டு எழுதப்பட்ட முழுமையான இலக்கிய வரலாறு.

முன்வெளியீட்டுத் திட்டம்

மொத்த விலை : ரூபாய் 4200/-

சலுகை விலை : ரூபாய் 2500/-

இத்தொகுதி பெறவிழைவோர் உரிய தொகையை பணமாகவோ

The PARKAR - Chennai - 14

என்ற பெயரில் வரைவோலையாகவோ காசோலையாகவோ அனுப்பி வைக்கலாம்.

இறுதி நாள்: 25 -05 - 2005

10 - 06 - 2005இல் நூல்கள் வழங்கப்படும்.

தங்கள் முகவரிகளை மிகத் தெளிவாக எழுதவும்.

பிரதிகள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் அச்சிடப்படுகின்றன. முன்பதிவிற்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படும்.

“தமிழ் இலக்கிய வரலாறு” - 14 தொகுதி - 14 தொகுதி - 14 தொகுதி

14 தொகுதி - 14 தொகுதி - 14 தொகுதி - 2005

இத்திட்டத்தின்கீழ் வே. கருணாநிதி ஆசிரியர் நடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் **The PARKAR** என்ற எமது நிறுவனத்தின் மூலம் இதுவரை 192 ஆய்வுகளை நூலாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளோம். இதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய தமிழக அரசு பொது நூலகத்துறை மற்றும் தமிழக ஆய்வாளர்கள், கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றி. தொடர்ந்து இத்திட்டத்தில் சேரவிழைவோர் தங்கள் டாக்டர் பட்ட ஆய்வு தொடர்பான விபரங்களைக் குறிப்பிட்டு எம்முடன் கடிதம் மூலம் தொடர்பு கொள்ளலாம். மேலதிக விபரங்கள், விதிமுறைகள் மற்றும் எமது நிறுவனம் தொடர்பான செய்திகள் தங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். ஆங்காங்கே ஆய்வேட்டு வடிவத்தில் தேங்கிக் கிடக்கும் ஆய்வுகளை தமிழக மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படும் வண்ணம் குறைந்தது 1000 நூல் பிரதிகளாக மாற்றுவது - தமிழகத்தின் பொது நூலகங்கள், கல்லூரி நூலகங்கள் மற்றும் பொது நிறுவன நூலகங்கள் இவற்றை வாங்கிச் சேமிக்கத் தூண்டுவது - தனிநபர் விற்பனையைப் பெரிதும் கவனத்தில் கொள்ளாமல் ஆய்வுகளை நூலாக்கம் செய்வது - அனைத்து ஆய்வுகளையும் ஒரே இடத்தில் தொகுப்பது - எமது முக்கிய குறிக்கோள். எதிர்காலத்தில் ஒரு சிறந்த ஆய்வு நல்ல சிந்தனைக்கு வழிகோலும் அதேவேளையில், விமர்சனத்திற்கு உரிய ஒரு ஆய்வு மற்றொரு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுவதற்குத் தூண்டுகோலாகவும் அமையும். இதற்கான அடிப்படை முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்கிறோம். தங்கள் ஒத்துழைப்பில் எங்கள் வெற்றிகளை நிச்சயமாய் எட்டுவோம்.

தமிழ்ப் படங்களில் பிற மொழிகள்

அம்ஷன் குமார்

வில்லை. தமிழ்போலவே தோற்றம் தந்துகொண்டிருக்கும் பார்சீக, உருது, வ்டமொழிச் சொற்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. பிற மொழியைப் பிரக்களுபூர்வமாகப் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள் குறைவு என்கிற அர்த்தத்தில் சொல்கிறேன். அச்சந்தர்ப்பங்கள் பின்னரே வாய்க்கத் தொடங்கின. பிற மொழி உபயோகம் என்ற வுடனே பிற மொழியைப் பேசுகிறவர்கள் பிற கலாச்சாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

ஆகியோர் படத்தில் இடம் பெறுகிற சந்தர்ப்பங்கள் பற்றியது என்பது எளிதில் விளங்கக்கூடியது. தமிழ் சினிமாவில் பங்கு பெற்றுள்ள பிற மொழியினர் என இவர்களைக் கூறலாம்:

1. இந்திக்காரர்கள் 2. மலையாளிகள் 3. தெலுங்கர்கள் 4. ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் ஆங்கிலம் பேசுபவர்கள். இவர்களைத் தவிர சிங்களம், கன்னடம், ஜப்பான் மொழி பேசுகிறவர்களும் படங்களில் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் பேசக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். பிரதேச வாடை அவர்களது ஒப்பணையில் மட்டுமே தென்படும். இரத்தத் திலகம் படத்தில் வரும் சீன ராணுவ வீரன் தமிழ் பேசுவான். சீன மொழியில் அவன் பேசினால் அதற்குத் தமிழில் சப்-டைட்டில் போட வேண்டியிருக்கும். அதைப் படிப்பதில் சிரமம் உண்டாகும். இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காகத் தமிழையே கொச்சையாக அவர்கள் பேசிவிடுவார்கள். 'இங்க ஒரு இந்திப் பய வந்தானா?' என்பது போல் வசனங்கள் இருக்கும்.

மலையாளம், இந்தி, தெலுங்கு போன்ற மொழிகளைப் பேசுபவர்கள் ஓரளவு அந்த மொழிகளிலேயே வசனங்கள் பேசுவார்கள். இவையும் கொச்சையாகவே இருக்கும். நாடகத் தன்மையுடன் உச்சரிப்புகள் வெளிப்படும். வேறு மொழி பேசுபவர்கள் கதாநாயகர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். அந்த ஏழு நாட்கள் மாதவன் நாயரைப் போலக் கதாநாயகனாக வந்தாலும் மலையாளம் நகைப்புக்குரிய விதத்தில் பேசப்பட்டிருக்கும். வேறு மொழி பேசுபவர்கள் உப பாத்திரங்களாகவே வருவார்கள். சிங்களப் பெண் புன்னகை மன்னன் படத்தில் கதாநாயகியாக வருவாள். அவள் சிங்களப் பெண் என்று காட்டிக் கொடுக்கிற மாதிரி வசனம் பேசுவதைத் தவிர வேறு எந்த வகையிலும் சிங்களம் அதில் பயன்பட்டிருக்காது. பொதுவாகவே கே. பாலசந்தர் படங்களில் பிற மொழி பேசுபவர்கள்

இன்று என்னதான் சிறப்பாகப் புடத்திற்கு வசனம் எழுதினாலும் சினிமா நடிகரின் - ஏன், சினிமா இசை பமம்பாளரின் பிராபல்யத்தைக்கூட ஒரு வசனகர்த்தா அடைந்துவிட முடியாது. ஆனால் ஒரு காலத்தில் வசனகர்த்தாக்களுக்கு ஒரு தனிச் செல்வாக்கு இருந்தது. அப்பொழுது சினிமா வசனப் புத்தகங்கள் மலிவு விலையில் அச்சிடப்பட்டுப் பலராலும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டன. வசனங்கள் இசைத் தட்டுகளாக வெளிவந்தன. பலர் அவற்றைப் படித்துத் தேர்ந்து நடிகர்களாகவும் தங்களை உயர்த்திக்கொண்டார்கள். டெலிவிஷன் இல்லாத காலத்தில் ஆல் இந்தியா ரீடியோவில் பட வசனங்கள் ஒலிச் சித்திரங்கள் அன்னும் பெயரில் ஒலிபரப்பப்பட்டன. சினிமா கதாநாயகர்களுக்கு இணையான செல்வாக்கும் வசனகர்த்தாக்களுக்கு இருந்தது. முதல் முறையாக இத்தகைய சிறப்பினைப் பெற்றவர் இளங்கோவன். அம்பிகாபதி படத்தின் மூலம் நன்கு அறியப்பட்டவர். சி. என். அண்ணாதுரை, மு. கருணாநிதி போன்ற பல வசனகர்த்தாக்கள் பெயர் பெற்று விளங்கினர். இவர்களுக்கு மூன் சினிமா வசனம் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட குணாதிசயமும் இல்லாது இருந்தது. பேச்சுத் தமிழோ இலக்கியத் தமிழோ அதில் இருக்காது. சரித்திரப் புராணக் கதாநாயகர்கள்கூட, பிராமணத் தமிழில் பேசுவார்கள்.

இளங்கோவனுக்குப் பிறகு செந்தமிழ் வசனங்கள் லைகாட்டத் தொடங்கின. இங்கு ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். அன்று சினிமா பார்த்தவர்களில் எத்தனை பேருக்குச் செந்தமிழ் வசனங்கள் புரிந்திருக்கும்? எல்லோருக்கும் புரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. என்றாலும் அடுக்கு மொழி வசனங்களில் இருந்த ஒரு கவர்ச்சியின் மூலம் அவர்கள் ஈர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஆணித்தரமான தமிழ் வசனங்களைத் தனது மதுகெலும்பாகக் கொண்டிருந்த தமிழ்ப் படங்களில் பிற மொழிச் சொற்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட

அதிகம் இடம் பெறுவார்கள். எதிர் நீச்சல் படத்தில் வரும் நாயர் ஒரு மிரட்டலான ஆசாமியாக இருப்பார். அப்பாவி மாதுவைக் காப்பாற்றுகிற நல்ல மனிதரான அவரைக் கண்டு மற்றவர்கள் பயப்படுவார்கள். பல படங்களில் மலையாளிகள் மாந்தரீகர்களாக வருவார்கள். தமிழர்கள் மலையாளிகளமீது வைத்திருக்கும் அபிப்பிராயங்களே இத்தகைய கதாபாத்திரங்களை உருவாக்குகின்றன. துவேஷம் இல்லாவிடினும் மலையாளம் கேலிக்குள்ளாகியிருக்கும். எத்தனையோ மலையாளிகள் தமிழ் நாட்டில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் நமது நண்பர்களாக, அண்டை வீட்டுக்காரர்களாக வாழ்கிறார்கள். தமிழ் சினிமாத் தொழிலிலேயே மலையாளிகள் நிறையப் பேர் உள்ளனர். ஆனாலும் அவர்களை சகஜமாக நமது படங்கள் பார்ப்பதில்லை. அவர்களைப் பற்றிய புனைவுகளை உருவாக்கி அவற்றின் மூலம் அவர்களை முன்னிறுத்துகின்றனர். மலையாளத்தை விடத் தெலுங்கு குறைவாகவே வெளிப்பட்டிருக்கிறது. மலையாளம், தெலுங்கு மொழி பேசுபவர்களமீது விரோத மனப்பான்மையைத் தமிழ் சினிமா வளர்த்த தில்லை. மலையாளிகளைத் தேவையில்லாது விரோதிகளாகப் பார்க்கும் ஆட்டோகிராஃப் படம் வந்த பிறகு தமிழ் சினிமாவிற்கு இந்தப் பெருமையும் பறிபோய் விட்டது.

ஆனால் இந்தி மொழி தொடர்ந்து விரோத பாவத்துடன் அணுகப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலான தமிழர் பிரக்ஞையில் விந்திய மலைக்கு அப்பால் இருப்பவர்கள் அனைவருமே இந்திக் காரர்களாக உணரப்படுவ தால் குஜராத்தி, பஞ்சாபி, வங்காளி என்று அவர்கள் மொழிவாரியாகத் தரம் பிரிக்கப்படுவதில்லை.

‘வடவர் நம்மவரும் அல்லர். நல்லவரும் அல்லர்’ என்றார் சி.என். அண்ணாதுரை. வடவர்களின் ஆதிக்கத்தில் விடுபட்டுத் தனிநாடு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையைத் திராவிடத் தலைவர்கள் ஒரு காலகட்டம்வரை தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் தமிழர்களுக்கு எளிதாகப் பார்க்கக் கிடைத்த வடநாட்டவர்கள் வட்டிக் கடை சேட்டுகள். ஈவு இரக்கமற்ற ஷைலக்குகளாக இவர்கள் தமிழ்ப் படங்களில் வருவார்கள். ‘நம்பிள். நிம்பிள்’ என்று தமிழ் பேசுவார்கள்.

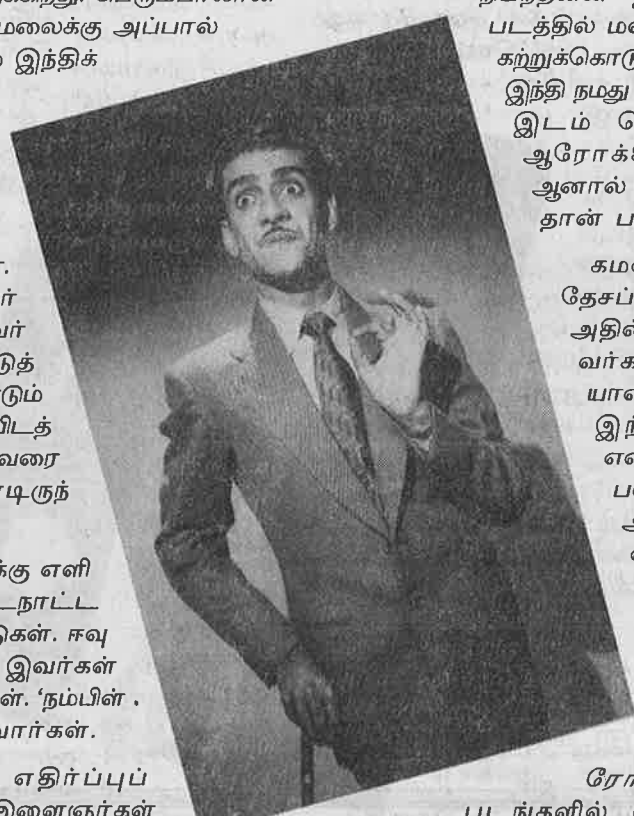
அறுபதுகளில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்தது. பல இளைஞர்கள்

ஒரு பெரும் தொடர்ச்சியுடன் ஆங்கிலம் குயிழ் சினிமாவில் இடம் பெற்று வருகிறது. இந்தியைவிட ஆங்கிலம் வேறு விதமான கட்டமைப்புடன் சினிமாவில் இடம்பெறுகிறது. அது பல அருங்குகள் கொண்டது. சிக்கலானதும்கூட.

அதில் போலீஸ் துப்பாக்கிகளுக்கு பலியானார்கள். திராவிடக் கட்சிகள் அதன் தொடர்ச்சியாக ஆட்சி பீட கிடைத்தது வரலாறு. ஆனால் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை மையமா வைத்து ஒரு திரைப்படம்கூட வரவில்லை. திராவிடக் கட்சியினர் தமிழ் சினிமாவை ஆக்கிரமித்திருந்த காலங்களிலும் கண்ணகியின் கற்ப வரலாறு படமாக்கப்பட்டதேயொழி. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் பற்றி ஒரு ஆவணப்படம்கூட எடுக்கப்படவில்லை.

திராவிடத் தலைவர்கள் வாழ்க்கையின் புனை யதார்த்தமான மணிரத்தின தின் இருவர் படத்திலும் இந்தி போராட்டம் இடம் பெறவில்லை. தேசிய ஒற்றுமையை வலியுறுத்தி எடுக்கப்பட்ட பாரத விலாஸ் படத் தவிர சகஜமான வாழ்வில் நாம் பார்க்கிற நல்ல கதாபாத்திரங்களாக இந்திக்காரர்கள் தமிழ் படங்களில் அதிகம் தலைகாட்டவில்லை. ஒரு சில விதிவிலக்குகள் உள்ளன. பாமா விஜயம் படத்திலும் வரும் இந்தி பண்டிட், அப்பாவி யான மத்திய வர்க்காபாத்திரம். இரு கோடுகளில் அரைகுறையாக இந்தி தெரிந்த கதாநாயகன் தனது மனைவி ஆற்றுக்கு போயிருக்கிறான் என்பதை ஆற்றோடு போய்விட்டான் என்று புரிந்துகொண்டு இரண்டாம் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறான். விசுவின் மணல் கயிறு படத்திலும் வரும் கதாநாயகன் தனது மனைவி இந்தி தெரிந்த

புத்திசாலியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருகிறான். சூரியகாந்தி படத்தில் மனைவி கணவனுக்கு இந்தி கற்றுக்கொடுக்கிறாள். இவையெல்லாம் இந்தி நமது வாழ்வில் எவ்வாறெல்லாம் இடம் பெற்றுள்ளது என்பதை ஆரோக்கியமான கோணங்கள் ஆனால் இந்திக்காரர் வில்லனாக தான் பார்க்கப்படுகிறார்.

கமல்ஹாசனின் ஹே ராஜா தேசப் பிரிவினை பற்றிய படத்தில் அதில் தமிழர்கள் - வடநாட்டவர்கள் என்கிற மொழிவாரியான பிரச்சினை கிளம்பாமல் இந்துக்கள் - முஸ்லிம்கள் என்கிற பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் கதாபாத்திரங்கள் அணுகப்படுகின்றனர். தேசிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் இந்தி பேசும் நல்லவர்களிடில் மீட்டெடுக்கப்படுகின்றனர். இது ஆரோக்கியமான அணுகல். இந்தி பேசும் முஸ்லிம்கள் பயங்கரவாதிகளாக ரோஜா, பம்பாய், உயிடு படங்களில் வருகின்றனர். நாயகன்

மௌனராகம் படங்களில் வன்முறைகளில் ஈடுபடும் வடநாட்டவர்கள் இந்தி பேசுபவர்கள். கே.பாக்யராஜின் தாவணிக் கனவுகள் நிறும் எது, சினிமா எது என்கிற பேதங்களைத் தாண்டி இந்திக்காரனைக் குரூர வில்லனாகச் சித்தரிக்கும் ஒரு படம்.

கதாநாயகன் தனது தங்கைகளைத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டி கிராமத்திலிருந்து சென்னைக்குச் சென்று அங்கு சினிமா கதாநாயகனாகிறான். சினிமா கதாநாயகனின் வாழ்க்கையைக் காட்ட அவன் ஸ்டுடியோவில் நடிகைகளுடன் ஆடிப் பாடும் காட்சிகள் எடுக்கப்படுவதெல்லாம் இடம் பெறுகின்றன. ஒரு சண்டைக் காட்சியும் தேவை. ஆனால் அது சாதாரண சண்டைக் காட்சி அல்ல. வில்லன் நடிகன் ஒரு இந்திக்காரன். சுபர் சிங். இந்தியிலேயேதான் பேசுகிறான். புதுமுக நாயகனுடன் சண்டை போட மறுக்கிறான். பிரபல இந்தி நடிகர்களுடன் சண்டைக் காட்சிகளில் நடித்தவன் என்று இறுமாந்து பேசுகிறான். பின்னர் அதிகப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு சண்டைக் காட்சியில் நடிக்கச் சம்மதிக்கிறான். இருந்தும் நடிப்பிற்குப் பதிலாக நிஜமாகவே கதாநாயகனைத் தாக்குகிறான். கதாநாயகனுக்கு உதடு கிழிந்து, ரத்தம் கொட்டுகிறது.

டைரக்டர் வருகிறார். அவனைப் பார்த்துப் பதைபதைக்கிறார். 'ஏய்யா, எங்கேர்ந்தோ வந்தவன் உன்னை அடிச்சிருக்கான்ல. வேணும்னே அடிச்சிருக்கான். தெரிஞ்சிருக்கில்லே, திருப்பித் தாக்கவேண்டியது தானே. உனக்கு எங்கே போச்சு. தைரியம்? உனக்குத் தைரியம் இருக்கில்லே? இந்த செட்-அப் கிட்-அப் பத்தி எல்லாம் கவலைப்படாதே. இதோ பார், அவன் வந்தவுடனே நீ திருப்பி எப்படி வேணாலும் அடி. உனக்கு தெரிஞ்ச வித்தையெல்லாம் காட்டு. வளைச்சு வளைச்சு அடி. நீ தமிழ்நாட்டுச் சிங்கம். என் ஆளுங்கிறதைப் ப்ரூப் பண்ணு. கெட் ரெடி பார் ஷாட்' என்று அவனைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உற்சாகப்படுத்தி உத்தரவிடுகிறார்.

கதாநாயகன் தமிழ்க் கடவுளாம் முருகனை வழிபட்டு விட்டுச் சண்டையிடுகிறான். வில்லனைக் கதாநாயகன் வளைத்து வளைத்துப் புரட்டிப் புரட்டி எடுக்கிறான். இது சினிமா சண்டை போலத் தோன்றினாலும் தமிழ்நாட்டுக்கும் வடநாட்டுக்குமான நிஜ சண்டைபோல் நடத்தப்படுகிறது. அந்த சண்டைக் காட்சி ஸ்டுடியோ படப்பிடிப்புத் தளத்திலிருந்து மாற்றம் ஆகிக் கொட்டகைத் திரையில் ஒடுகிறது. மக்கள் அதைப் பார்க்க அலைமோதுகிறார்கள்.

ஒரு பெரும் தொடர்ச்சியுடன் ஆங்கிலம் தமிழ் சினிமாவில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியைவிட ஆங்கிலம் வேறு விதமான கட்டமைப்புடன் சினிமாவில்

இடம் பெறுகிறது. அது பல அடுக்குகள் கொண்டது. சிக்கலானதும் கூட. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைப் போல ஆங்கில எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழ்நாட்டில் நடைபெறவில்லை. ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே ஆங்கிலம், ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு எதிர்க்கப் பட்டது. தமிழ் சினிமாவில் ஆங்கிலம் எப்பொழுது முதன்முதலாக நுழைந்தது என்பதைச் சுலபமாகக் கூறிவிட முடியாது. முப்பதுகளிலும் நாற்பதுகளிலும் வெளிவந்த பல பேசும் படங்கள் தொலைந்தழிந்து போய்விட்ட நிலையில் இந்த ஆராய்ச்சி மிகவும் கடினமான ஒன்று. ஆனால் இது நிச்சயம். இந்தி, மலையாளம் ஆகியவற்றை அந்த மொழியினரே பேசுவதைப் போலன்றித் தமிழ்ப் படங்களில் ஆங்கிலம் ஆங்கிலேயர்களால் மட்டும் பேசப்படுவதில்லை. ஆங்கிலத்தை மிக அதிகமாகப் பேசியவர்கள் தமிழ்க் கதாபாத்திரங்கள்தாம். ஆங்கிலம் பேசிய தமிழன் விமரிசையாக அறிமுகமானது 'மைனர்' என்கிற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக. யார் இந்த மைனர்?

'மைனர்' என்கிற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு 'Not yet of full age, comparatively unimportant' போன்ற அர்த்தங்களை ஆக்ஸ்போர்டு அகராதி தருகிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் மைனர் என்பவன் மேம்போக்கான மேல்நாட்டு நாகரிகத்தில் திளைக்கும் சல்லாப்பப் பிரியன்.

இந்த 'ஜாதி', காலனி ஆதிக்கம் இந்தியாவில் வந்த சில காலங்களிலேயே தோன்றி யிருக்கக்கூடும்.

1879இல் வெளிவந்த பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில் இந்த மைனரைப் பற்றிய சித்திரம் முதன்முதலாகத் தென்படுகிறது. அனந்தையன் என்னும் பிராமண இளைஞன் நாகரிக மோகம் கொண்டு தன்னை ஒரு ஐரோப்பிய னாகவே பாவித்துக்கொள்ளத் தொடங்கிவிடுகிறான். எப்பொழுதும் ஆங்கிலத்திலேயே பேசுகிறான். மில், ஹக்ஸ்லி, டார்வின் ஆகியோரைப் படிக்கிற ஆற்றல் இருப்பினும் பிற சிறந்த பண்புகள் இல்லாததாலோ என்னவோ அவன் அற்ப ஆங்கில அறிவுடையவன் என்று நாவலாசிரியர் கூறுகிறார். சட்டைக் காரர்களின் சகவாசம், மதுப் பழக்கம், நாத்திகம் போன்ற அன்றைய மாபாதகங்கள் குடிபுகுண்டுள்ளன. ஐரோப்பிய மோகத்தால், வீட்டுக்கு வரும் பெரிய மனிதர்களிடம் தனது தந்தையையே வேலைக்காரன் என்று

கூறிவிடுகிறான். வேதநாயகம் பிள்ளை 'மைனர்' என்கிற ஆங்கில வார்த்தையைத் தனது நாவலில் பயன்படுத்தவில்லை. அவ்வார்த்தை புதிய தமிழ் அர்த்தத்துடன் பின்னரே பழக்கத்தில் வந்திருக்கக்கூடும். பொறுப்பினை ஏற்கும் வயது பெற்றவனே major என்பதால் பொறுப்பில்லாத வசதி படைத்த இளைஞனை 'மைனர்' என்று அழைக்கும் பாமர வழக்கம் வந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

1935இல் மூவலூர் ஆ.ராமாமிர்தத்தம்மாள் தாளிகளின் மோச வலை என்னும் தனது சீர்திருத்த நாவலை வெளியிட்டார். இந்த நாவலுக்கு அவர் இட்டிருந்த உபதலைப்பு 'மதி பெற்ற மைனர்'. முதல் முறையாக ஒரு தமிழ் நாவலின் தலைப்பில் 'மைனர்' என்கிற சொல் இடம் பெறுகிறது.

தமிழ் சினிமா, மைனரை இவ்வாறு உருவாக்குகிறது: தன்னை ஆங்கிலத் துரையாகப் பாவித்துக்கொள்வது, சீட்டாடுவது, கோட், சூட், டை சில சமயங்களில் தொப்பி ஆகிய உடைகள் அணிவது, பெரும்பாலும் பட்டிக்காட்டுக் கதாநாயகனிடமிருந்து நாயகியை அபகரிக்கும் வில்லத்தனம், வேலை பார்க்காமல் வெட்டியாகத் திரிவது, எல்லோரையும் அவமதிப்பது போன்றவை மைனர் தனங்கள். எம்.ஆர். ராதாவின் ரத்தக் கண்ணீர் (1954) தமிழ் சினிமாவின் மறக்க வியலாத மைனர் பாத்திரம்.

வெளிநாட்டிலிருந்து படித்துவிட்டுத் திரும்பிவரும் அவர் தன்னை 'துரை' என்றே அழைத்துக் கொள்வார். புகையும் சிகரெட் துண்டை தன் தாய் மீது வீசி எறிவார். அநேகமாக எம்.ஜி.ஆரைத் தவிர எல்லா நடிகர்களும் மைனர் பாத்திரங்களில் நடித்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் அறியாத 'ராசுக்குட்டி' போன்ற கிராமிய மைனர்களும் உண்டு.

இந்த மைனர் கதா பாத்திரம் இந்தியப் படங்கள் எல்லாவற்றிலுமே வேருன்ற என்ன காரணம் இருக்க முடியும்? (ஆனால் மைனர் என்கிற பட்டப் பெயர் தமிழுக்கு மட்டுமே சொந்தம்) ஆங்கில மொழி, ஐரோப்பிய நடை, உடை, பாவனைகள் ஆகியவற்றின் மீதுள்ள கவர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்கிற ஆசை. அதே சமயம் நம் மண்ணுக்குச் சொந்தமான இயல்புகளற்றவன் என்பதால் அவனைத் தவறு செய்பவனாகக்

தமிழ்ப் படங்களில் ஆங்கிலத்தை மிக அதிகமாகப் பேசியவர்கள் தமிழ்க் கதாபாத்திரங்கள்தாம். ஆங்கிலம் பேசிய தமிழன் விமரிசையாக அறிமுகமானது 'மைனர்' என்கிற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக. யார் இந்த மைனர்?

காட்ட வேண்டிய கட்டாயம் ஆகிய இரண்டுமாக மைனரை ஸ்தாபிதம் செய்துள்ளன.

ஆங்கிலம், தமிழ் சினிமாவில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு மொழி. இதை ரசிகர்கள் மிகவும் வரவேற்கிறார்கள். இந்த வரவேற்பு பல பரிமாணங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியைப் போல ஆங்கிலத்தை வில்லனாக்கி அடித்து உதைத்து அனுப்பிவிட முடியாது. ஆங்கிலம் வளர்ச்சியின் அறிகுறி. காலத்தின் இன்றியமையாத தேவை. அது தமிழுக்கோ தமிழர்களுக்கோ எதிரானது அல்ல. சினிமா மாபெரும் பொதுஜன ஊடகம். அந்த ஊடகத்

தின் புரவலர்களான பலருக்கும் ஆங்கிலம் தெரியாது. அது எட்டாக்கனியாகவும் உள்ளது. இதனால் ஆங்கிலம் அவர்களுக்கு ஒரே சமயத்தில் அறியாமையினால் கவர்ச்சிப் பொருளாகவும் கேலிப் பொருளாகவும் தோன்றத் தொடங்கியது. அது புரிதல்—புரிய வைத்தல் என்கிற மொழிக்குரிய செயல்பாட்டினையும் இழந்தது. தமிழர் நாகரிகம் தாண்டிய இன்னொரு நாகரிகத்தின் அம்சமாகவும், ஆங்கிலம் தென்பட்டு, அது தேவையாகவும் உணரப்பட்டது. ஜேபி. சந்திரபாபு அதேவேயைப் பூர்த்தி செய்கிற ஒரு நடிகராகத் தமிழ் சினிமாவில் இடம் பெற்றார். அவரது நகைச்சுவைத் தமிழ் சினிமா அதுகாறும் காட்டிவந்த நகைச்சுவை அல்ல. அநேகமாக அவர் பேண்ட்-ஷர்ட்தான் போட்டிருப்பார். ஆங்கில நடனங்கள் ஆடுவார். ஆங்கிலச் சொற்கள் மிகுதியாகக் கலந்த பாடல்களைப் பாடுவார். மேலும் அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்பதால் அந்தப் பிம்பத்திற்கு அவர் பொருத்தமானவராகவே இருந்தார். மற்ற நடிகர்களுக்குக் கிடைத்திராத ஒரு மதிப்பு அவருக்கு அவரது ஆங்கிலப் பரிச்சய வெளிப்பாட்டினால் கிடைத்தது.

படத்திற்குப் படம் கதாநாயகனின் கதாபாத்திர பிம்பத்திற்கு ஏற்ப ஆங்கிலமும் மாறியது. கதாநாயகன் ஆங்கிலம் கற்றிருந்தால் ஆங்கிலம் கவர்ச்சியானதாக

வும் அவன் ஆங்கிலம் அறியாதவனாக இருந்தால் அம்மொழி நகையாடப்படுவதாகவும் காட்டப்படுகிறது. அடங்காப்பிடாரியான படித்த

விரும்பும் நூலை வீட்டிலிருந்தே 10% கழிவுடன் பெற

தான் பிரகாசம்

31, 4 தென்னார் தெருவச்சாலை,
ஹிந்தி பிரச்சார சபா வளரில்,
தென்னார், திருச்சி-620 017.
☎ 0431-5565161, 3098934

விசாரணை
ஃப்ரன்ஸ் காஃப்கா
விலை ரூ. 80/-

கடந்த நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான
நாவல்களில் ஒன்று. கடைசி சில பிரதிகளே
உள்ளன.

கதாநாயகி ஆங்கில மோகம் கொண்டவளாகக்
காட்டப்படுவாள். அவளுடைய காட்டத்தை
ஆங்கிலத்தை வைத்தே கதாநாயகன் அடக்கத் துணிவான்.
கர்வம் பிடித்த ஆதிக்கம் காட்டுகின்ற கதாநாயகி
ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தும்போது அது வெறுக்கத்
தக்கதாகிறது. ஆனால் அதே ஆங்கிலத்தைக் கதாநாயகன்
பேசும் போது அது விரும்பத்தக்கதாகிறது.

ஆங்கிலத்தைத் தமிழால் வெல்வது போல்
காட்டுவதில்லை. அதை ரசிகர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள
மாட்டார்கள். வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் படத்தில்
கட்டபொம்மனும் ஜாக்ஸன் துரையும் மோதுகிற காட்சி
மிகவும் பிரசித்தமானது. கட்டபொம்மன் தமிழிலும்
ஜாக்ஸன் ஆங்கிலத்திலும் பேசியிருந்தால் விவாதத்தில்
ஜாக்ஸன் ஜெயித்ததாகவே ரசிகர்கள் முடிவுகட்டி
யிருப்பார்கள். எனவே படத்தில் ஜாக்ஸனும் கட்ட
பொம்மனும் செந்தமிழில் பேசுகிறார். போரில்
ஜாக்ஸன் கட்டபொம்மனை வென்றாலும் தமிழால்
கட்டபொம்மன் ஜாக்ஸனை வென்றுவிடுகிறார்.

தேவர் மகன் படத்தில் எதிரி வீட்டின் குடும்ப
வக்கீல், திடீரென விவசாயிகளுக்கு எதிராக நிலத்தின்
குறுக்கே வேலி போட்டதன் காரணத்தை
ஆங்கிலத்தில் பெரிய தேவருக்கு
விளக்குகிறார்.

வக்கீல்: The legal
owner of the concerned land
wanted his property fenced
to avoid lumpen trespassing.
So we thought a tough fence
is required.

பெரிய தேவர் ஆங்கிலப்
படிப்பறிவு இல்லாதவர்.
அவர் தன்னருகே நிற்கும்
தனது மகன் சக்திவேலைப்
பார்க்கிறார். சக்திவேல் லண்ட்
னில் படித்து விட்டுத் திரும்பி
வந்திருக்கிறான். சக்திவேல்
வக்கீலிடம், 'Look! we are not
concerned with either your intensions
or your modus operandi. We would like
to know what legal rights you have to
say that the tough fence is required.'

பெரிய தேவர் வக்கீலிடம் 'போதுமா, இன்னும்
வேணுமா. இங்கிலீஷ் பேச நம்ம கைவசம் ஆள்
இருக்கு. மரியாதையா தமிழ்லேயே சொல்லு' என்று
மீண்டும் தைரியமாகப் பேசத் தொடங்குகிறார்.
இங்கும் ஆங்கில மமதை ஆங்கிலத்தால் முதலில்
அடக்கப்படுகிறது. தமிழ் தோற்கக்கூடாது என்றால்
ஆங்கிலத்துடன் தமிழ் மோதுவதாகக் காட்டவும்
கூடாது. அது ரசிகர்களிடம் எடுபடாது. ஆங்கிலம்
தனது ஆதிக்கத்தைப் பெருக்கி வருவதையும்
ஆங்கிலக் கல்வியினால் உலக அறிவு, வேலை
வாய்ப்புகள் போன்றவை கிடைப்பதையும் அவர்கள்
அறிவார்கள்.

தமிழ் சினிமா ஆங்கிலவயப்பட்ட தொழிற்சாலை.
பல ஆங்கிலக் கலைச் சொற்கள் சகஜமாகப்
புழங்குகிற இடம் அது. எவ்வளவு தமிழ்ப் பற்று
உள்ள டைரக்டரும் ஸ்டார்ட், கட் சொல்லித்தான்
படத்தை இயக்குகிறார். படத்தின் பெயர்கள்
தமிழிலேயே தரப்பட வேண்டும் என்று சிலர்
நிர்ப்பந்திக்கத் துவங்கியிருப்பது சமீபமாகத் தலை
தூக்கியுள்ள போக்குகள். பெயர் மட்டும் தமிழில்
இருப்பதால் தமிழுக்கோ தமிழ் சினிமாவிற்கோ
எவ்விதப் பயனுமில்லை. இவற்றுக்கெல்லாம்
பதிலாகத் தொலை நோக்குடன் சினிமா என்கிற
ஊடகம் பற்றிய அறிவை கலாபூர்வமாகவும்
விஞ்ஞானபூர்வமாகவும் இவர்கள் தமிழர்களுக்குப்
புகட்டுவார்களேயெனில் அது தமிழுக்கும் தமிழ்
சினிமாவிற்கும் செய்யப்படும் மாபெரும் தொண்டாக
இருக்கும். தமிழ்க் குணாதிசயங்களுடன் உலகமே
வியக்கும் வண்ணம் தமிழ்ப் படங்கள் வெளிவர
அதுவல்லவா வழிவகுக்கும்! தமிழர் வாழ்வில்
ஆங்கிலம் இரண்டறக் கலந்துவிட்டது. இதைத்
தமிழ் சினிமா காட்டத் தயங்கவில்லை. அதே
சமயம் இதைக் கருத்தளவில் ஜீரணித்துக்
கொள்ளவும் தமிழ் சினிமாவால்
இயலவில்லை.

பல மொழிகள், பல இனங்
கள், பல மதங்கள் இவற்றின்
ஒருமிப்புதான் சமூகம். அதில்
தமிழை உயர்த்தி மற்றதைத்
தாழ்த்துவது தமிழ் சினிமா
வில் அடிக்கடி காணக்
கிடைக்கும் குணமாகும்.

(சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத்
தமிழ்த்துறையின்
பட்டுக்கோட்டை
கல்யாணசுந்தரம்
அறக்கட்டளைச்
சொற்பொழிவுக்குப்
பயன்படுத்தப்பட்ட
உரைக் குறிப்புகளை
வைத்து எழுதப்பட்ட
கட்டுரை.)

புகைப்படங்கள் உதவி:
ஞானப்பிரகாசம்

நாவல்கள்

ஆழி சூழ் உலகு - ஜோடி குருள்	ரூ.265
பகையாட்டம் - யுவன் சந்திரசேகர்	130
மணல்குடை - கோபாலகிருஷ்ணன்	265
காக்டெய்ல் - சுதேசமித்திரன்	90
காடு - ஜெயமோகன்	190
ஏழாம் உலகம் - ஜெயமோகன்	130
பின்தொடரும் நிழலின் குரல் - ஜெயமோகன்	290
காலச்சமை - ராஜ்கௌதமன்	160
சிலுவைராஜ சரித்திரம் - ராஜ்கௌதமன்	260
ரத்த உறவு - யூமா வாக்வி	140
யாரும் யாருடனும் இல்லை - உமா மகேஸ்வரி	130
குள்ளச்சித்தன் சரித்திரம் - யுவன் சந்திரசேகர்	100
அம்மன் நெசவு - சூத்ரதாரி	70
கிடங்குத்தெரு - ஜெகதீஷ்	55
இருபது வருஷங்கள் - எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	60
பழங்கனவு - எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	35
கௌமதாரி - பெருமள் முருகன்	90
வாழ்விலே ஒரு நாள் - சோல்செவரிட்சின்	55
காதல் விதவதை - மாஸோ யூலிவி - பால்லாக்	75
வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் - அஸ்ுவலா	55
கடல்புறா - ரிச்சர்ட் பாஷ்	25
இரவு - எல்வீஸல்	70
வீரம் விளைந்தது	190

சிறுகதைகள்

நாஞ்சில்நாடன் கதைகள்	ரூ.275
அ.முத்துலிங்கம் கதைகள்	350
இராசேந்திர சோழன் கதைகள்	250
ஆ. மாதவன் கதைகள்	240
வாழ்வைப்பாடு - அசுதா	40
தொலைகடல் - உமா மகேஸ்வரி	45
நெரிக்கட்டு - அழகியபெரியவன்	55
வெள்ளெருக்கு - கண்மணி	90
தேவஜேவன் கதைகள்	50
கால்வினோ கதைகள் (பிரம்மராஜன்)	80
அமைதியான ஒரு மாலைப் பொழுது	70
மானிட வாழ்வதரும் ஆனந்தம் - கோபிகிருஷ்ணன்	45
பொன்மணல் - எம்.எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	45

கவிதைகள்

முகவீதி - ராஜசுத்தராஜன்	ரூ.70
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 1 - எஸ். சிவகுமார்	250
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 2 - ராஜமாத்ரண்டன்	290
காமக் கரும்புனல் - மருடேசுவரன்	120
வலியோடு முறியும் மின்னல் - பிரான்சிஸ் கிருபா	45
கற்பாவை - உமா மகேஸ்வரி	25

பிற நூல்கள்

அங்கே இப்ப என்ன நேரம்? - அ. முத்துலிங்கம்	ரூ. 180
நரிக்குறவர் - இன வரைவியல் - பத்ம பாரதி	160

நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - அ.கா.பெருமள்	65
திருமூலர்: காலத்தின் குரல் - கரு. ஆறுமுகத்தமிழன்	55
அனுபவங்கள் அறிதல்கள் - நித்ய சைதன்ய யதி	80
நாராயண குரு - சீனிவாசன்	100
சொல் பொருள் மெளனம் - க. மோகனரங்கன்	130
கானல் வரி: ஒரு கேள்விக்குறி - ப. சரவணன்	60
எதிர் முகம் - ஜெயமோகன்	75
உள்ளுணர்வின் தடத்தில் - ..	75
இலக்கிய முன்னோடிகள் - ..	280
வியப்பளிக்கும் ஆளுமைகள் - வெங்கட் சாமிநாதன்	60
கடவுளும் 40 நெறாட்டஸும் - அரவிந்தன் தீலகண்டன்	75
கவிமணி கட்டுரைகள் - பத்ரகாவியின் புத்திரர்கள் - ஜெகதீசன்	70
நஞ்சென்றும் அமுதென்றும் ஒன்று - நாஞ்சில் நாடன்	60
தெய்வங்கள் முளைக்கும் நிலம் - அ.கா. பெருமள்	55
தென்முரிமின் கதை - ..	100
ஒரு குடும்பத்தின் கதை - ..	180
வடக்கு முகம் - ஜெயமோகன்	60
ஆயிரம் சிறகுகள்ள மோகம் - ரோஜர் வாடிம்	40
தேவசகாயம்பிள்ளை வரலாறு	75
இயற்கையை அறிதல் - எம்ர்சன்	40
	25

தமிழினி

சல்மா

1. உயரம் வேண்டி
சீறும் பறவை
நெகிழாத மேகத்தின்
கூர்விளிம்பில் சிக்கிக்
கிழிபட
சொட்டும் குருதி
வானவில்லின் எட்டாவது வர்ணமாய்

2. நெடுஞ்சாலையை
தின்று செரித்த வாகனம்
வானின் கழிவென
குவிந்திருக்கும் மலையை
கவ்விப் பற்றிச் சுவைக்க
கரைகிறது அதன் கம்பீரம்

3. இந்தக் கண்ணீரும்
வருத்தங்களும்
உன்னையோ வேறு யாரையோ
காயப்படுத்துவதற்காகவேயில்லை
உன் குற்றவுணர்வுகளிலிருந்து
வெளியேறு
விட்டுக்கொடு
என் வருத்தங்களில் நுழையாமல்
வலித்தே உலர்கிற
ஒரு வெளியை
வெகு நாளாயிற்று
குழந்தைமைக்குத் திரும்பி

4. இருள் அடைத்த இரவில்
படுக்கையின் ஜன்னலினூடே
முழு இரவுக்குமாக
வாசிக்கக் கிடைக்கிறது
துண்டு வானமும்
ஓரிரு போக்கிரி நட்சத்திரங்களும்

5. உன் பிரியத்தின் நிழல்
விழாத நாட்களில்
நிலவைப் பார்த்ததில்லை நான்
என்னுள்ளே விழுகிற
மழைத்துளிகளையும் வெளியேற்றி
கதவடைத்திருக்கிறேன்
இன்று
உன்மீது
நியாயமற்றுச் சுமத்திய
அன்பின் கடிவாளங்களை
விலக்கி

ஓடவிடுகிறேன்
எல்லைகளை வகுத்துக்கொள்ளாத
என் அறியாமைகளை
நதியின் உள்ளே பிரவேசிக்க
முடியாத காற்று
நதியின் மீதே வீழ்ந்து
சயனித்துத் தன் ஓய்வைப் பருகுகிறது

6. மழையின் சிணுங்கலில்
குவிந்து
வெயிலின் சிரிப்பில் விரிபடும்
துணி

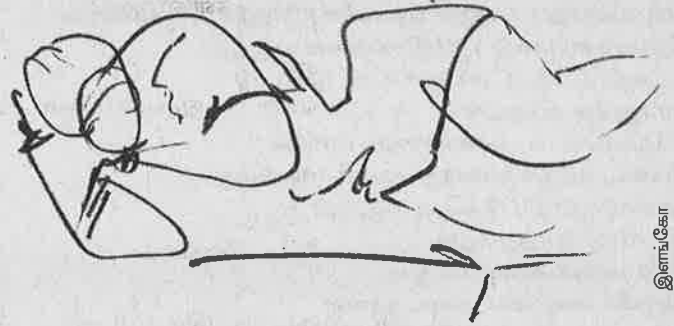
மாடியில் நின்று
வெயிலைத் துரத்திப் பிடித்து
இரு கை நிறையப் பொறுக்குகிறாள்
அந்தப் பெண்

வெயிலின் மீது
இன்னொரு முறை மழை ஆழப் பதிக்கிறது
தன் ராட்சஸக் காலடிச்சுவடை
குவிப்பட்டுவிட்ட துணிகளுக்குள்ளாக
பதுங்கியிருந்து ஒளிக்கின்றன
வெயிலின் துணுக்குகள்

7. பயணத்தில்
மழைக்கால மாலை
எல்லாவித சாத்தியங்களையும்
என்னிடத்தில் விட்டுவிட
என் தூரிகையில் ஜனித்து
ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
மழை தூரும் மரம்
நீர்பிடித்த வயற்காட்டில்
தலை கவிழ்ந்த பயிர்களை
மழைக்குப் பொருந்தாத
பனி மூடிய மலையை
உடைந்த மேகத்தைத் துழாவும்
சிறுகாற்றின் அழிச்சாட்டியத்தை
ஒதுங்கியிருந்து ரசித்த மழை

அனுமதிக்கவில்லை
நனைந்த உடலை அலட்சியித்தபடி
என் முகமெதிரே நீள்கிற சிறுவனின்
பிச்சைப் பாத்திரத்தை

நீண்டு கிளைத்த மரக்கிளையில்
நனைந்த சிறகோடு
குறுகி அமர்கிற
பறவையின் கண்களில் மிளிரும்
சிறு அச்சத்தை.

குவளைக் கண்ணன்

யந்தரா

பின்மதியம்

தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் முடிந்துவிட்டன
 சூரியன் புழுங்கடிக்கிறான்
 நீல வானில்
 வெண்ணிற மேகங்கள்
 சமையலறைப் பாத்திரங்களெனச் சிதறிக் கிடக்கின்றன
 மீதங்களையுண்டு பாத்திரங்களை எடுத்து
 கழுவுநீர்த் தொட்டியில் போட்டுவிட்டு
 வாசலுக்கு வந்தவள்
 எதேச்சையாக அண்ணாந்து பார்க்க
 காண்டாமிருகமொன்று முட்ட வருகிறது
 கதவைத் தாழிட்டுக்கொண்டாள்
 விடாமல் துரத்துகிறது
 காடு மலையெல்லாம் ஓடி
 அருவிக் கரையை அடைந்தவள்
 அக்கரைக்குத் தாவ எத்தனிக்கையில்
 எச்சில் பாத்திரங்களால் இடறி விழுந்தாள்
 முட்டப்படுவதற்குச் சற்றுமுன் விழித்து
 பாத்திரங்களைக் கழுவிக்கவிழ்த்து அடுக்கி
 முகமலம்பிக்கொண்டு வாசலுக்கு வந்தவள்
 தெருவின் இருபுறமும் பார்த்தபின்
 ஆகாயத்தைப் பார்த்தாள்
 இருண்டு கிடந்தது
 இதுவரையிலானவை ஒவ்வொன்றாக
 நினைவில் வந்து சேர
 மீதமிருந்த இடத்தை இருண்ட வானம் அடைத்தது
 அழுவதற்குத் தயாரானவள்
 தொப்பென்ற சப்தத்தில் திடுக்கிட்டாள்
 'பள்ளிக்கூடப் பை'யைப் போட்டுவிட்டு
 ப்ளாஸ்டிக் நாற்காலியில் தாவி அமர்ந்து
 காலணிகளைக் கழற்றியபடி புன்சிரிக்கிறாள் நிச்சலா
 கருத்த மேகங்கள் பரபரவென்று கலைகின்றன

பாழ்வெளி மண்டலம்

எனது
 சுயமரியாதையின் பெயரால்
 தெய்வத்தின் மூச்சையடக்கினீர்கள்
 நீங்கள் அவ்வாறு செய்திருக்க வேண்டாம்
 ஏற்கனவே அது மூச்சிரைத்துக்கொண்டிருந்தது
 உங்களுக்கு ஏதாவது காரணங்கள் இருந்திருக்கும்
 என்ன, எனது ஆறுதலையும்
 கடைசிப் புகலையும் இல்லாதாக்கினீர்கள்
 தடுத்து ஆட்கொள்வாரின்றித் தறுதலையாகி
 போக்கிடமின்றித் திரிந்தேன்
 தெய்வம் கிடந்த இடத்தைப்
 பார்க்கப் போயிருந்த என் பார்வை பட்டு
 தணலாய்க் கிடந்தது பற்றியெரிந்து
 திசையெல்லாம் சுழலும் தனது நாவால்
 வற்புறுத்திக் கோர
 தட்டுமுட்டுச் சாமான்களையும்
 முன்னோர்களின் மிச்சங்களையும்
 எனது சந்தேகங்களையுமிட்டு
 தேடித் தினம் சேர்த்த தவநிதியத்தை இட்டபோது
 ஆகுதி
 சூரையங் காட்டுத் தீயானது
 மேற்கூரை பறந்து
 பக்கச் சுவர்கள் நொறுங்க
 கிடத்தி எரித்தேன் என்னை
 வெற்றிடமே தெய்வம்
 நானே எனது அவதூதன்

ரெங்கநாயகி

கன்யாகுமரிக் கடல் கொண்டுபோன மாணவி 'சதி'க்கு

அந்தி சாயலில்லை இன்னும்
திரித்திரியாய் நுரை சுருக்கங்கள்
என்னைச் சுற்றிலும்

அதிகாலை பிரிந்து சென்றவன் வரவை
எதிர்பார்த்தபடி பின்னடைகின்றன
எனினும்
என்ன கூறின சலித்துப்போன அந்தப்
பேரலைகள்
பாதம் பதித்து
மணல் வீதி
அமிழ்ந்தமிழ்ந்து சென்ற உன்
உள்ளங்கால் குமிழ் மோதி?

விகசித்திருந்த உன் பெரிய
சிரிப்பைத் தந்தது விரக
முனகல்களாய் விரிந்து கிடக்கும் கடல்
பாதை முறைத்துப்
படமெடுக்கும் சிறல்கள்தானே

ஒரு கணத்தில் என் பாதுகாப்பு
விரல் உதறி ரகசியங்கள்
மேலும் பேசிக் கேட்கத்தானே கால்
வீசிக் கடந்து நீ
சென்றுவிட்டதான
இந்தத் தூரம்

அளந்து அவையெடுத்துச் சேர்த்துவிட
என்னிடம்
உந்திக்கொள்கின்றன அதே
அயர்ச்சி அலைகள்
ஆயினும்
சேய்மை
தனிமை
குன்றுகளாய் மணல் கடைசல்கள்
சீராய்க்கின்றன நடை
சிக்கிக்கொள்ள என்
கால் விரல்களை

யாசிக்கும் உன் திரும்புதல்
யோசனை கசிந்தொழுகும் என்
கண்ணலை
செந்நிறம்

முற்றுப்பெறாத ஒரு கடற்கரையெனினும்
அகாலக் காத்திருத்தலை ஞாபகப்படுத்தும் உன்
திரும்பு பாதங்களின் முதலடி மண் துகள்
இங்கே
எங்கேயோதான்
புதைந்திருக்க வேண்டும்
அடி மீட்டுக்கொண்டு திரும்பு கண்ணே
அந்தி சாய்ந்துவிடக்கூடும்.

மணப்பாடு

வியாபித்திருக்கும் புழுக்கம் காணக்
கண் கூசித் திரும்பும்
கிழக்குத் திசை

முட்டிச் செல்கிறது
கூண நேரத் துளியலை

இடறி விழுகிறதொரு லிகிதம்
பிரபஞ்ச

விரல்கள் மீறிய கவிதையாகக்
கிடக்கிறது கடல்
எடுப்பாரற்று

இடைவெளி

அவனுக்கும்
அவனுக்குமான
இடைவெளியை
இட்டு நிரப்புகின்றன
ஒரு புத்தகம்
அழுக்குத் துணிமூட்டை
தண்ணீர் இல்லாத பக்கெட்
கண்ணாடியில் நெளியும் கருப்பு நிழல்
ரூபாய் நோட்டீஸ்
ஒரே மாதிரியாய்த் தெரியும் காந்தி
ஒரு முழு நீள சிகரெட்
அப்புறம்
தீப்பெட்டி நிறைய
தீக்குச்சிகள்.

உனது சிரிப்பின் பேரொளி
காற்றில் கரைந்த பொழுது
நான் வெகு தூரம் வந்துவிட்டிருந்தேன்
தன் ஆபரணங்களை முற்றாகத்
தூறந்துவிட்ட வாழ்வு
அவ்வளவு குரூரத்துடன்
அவ்வளவு ஆபாசத்துடன்
அவ்வளவு இயல்புடன் எதிரே
தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது
இமையிடுக்கில் ஓட்டிக்கொண்ட
ஒரு ஓவியத்தைப் போல

நிற்கவேயில்லை பனிப் பொழிவு
மதுவன்

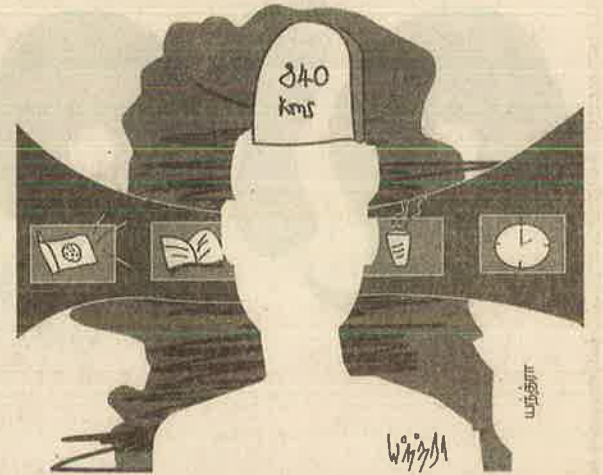
விடுமுறை தினமிது.
ஆயிரம் மைல் தொலைவுக்கப்பால் உள்ளது எனது ஊர்.

கால தாமதமாகவே எழுந்தேன்.
பிராந்திய வானொலியைச் சத்தமாக அலறவிட்டேன்
சிற்றுண்டியைக் கால தாமதமாகவே முடித்தேன்.
சற்று நேரம் புத்தகங்களை வாசித்தேன்.
தேநீர்க் கடைக்குத் தனியனாய்ச் சென்றேன்.
துணிகளைச் சிரமத்துடன் துவைத்து முடித்தேன்.
மதியம் தொலைக்காட்சியில் வரப்போகும்
பொழுதுபோக்கிற்காக அவ்வப்போது
கடிகாரத்தைப் பார்த்தவண்ணமிருந்தேன்.

வேதாகமத்தை வாசித்தேன், ஜெபங்கள் செய்ய
எண்ணங்கொண்டிருந்தேன்.

யாவற்றின் மேலும் எனது ஊரின் நினைவுகள்
படிந்துகொண்டேயிருந்தன.

பனியை விலக்குவதுபோல்
விலக்கிக்கொண்டேயிருந்தாலும்
நிற்கவேயில்லை பனிப் பொழிவு.

மிருகக் காட்சி சாலையில் வே. இராமசாமி

தனிமையின்
வெகு உள்ளிறங்கித்
துயின்றிருந்தது முள்ளம்பன்றி

தனது
நீர் வற்றிய கிணற்றினுள்
ஏதோ செய்யும்
உழவனின் பாவனையில்
அதன் லயிப்பு

முட்கள்
பெருமரங்களாகச் செழித்த
ஒரு கனவில்
மாமலை போன்ற கிழங்கைச்
சுகித்துக்கொண்டிருக்கும்
அதற்கு
சாலை ஊழியன்
இக்
காங்கிரீட் கிடங்கில்
வைத்துவிட்டுப்போன

முட்டைக்கோஸ் எம்மாத்திரம்
ஈயத் தட்டில் சமுத்திரத்தை
நிரப்பிவைத்தாலுமென்ன

வெட்டவெளியில் நாக்கைச் சுழற்றி
பூர்வீகக் கானகத்தின்
சுனையை அது
பருகிக்கொள்ளும்

வேறு கூண்டு நோக்கித்
துரிதப்படுத்தும்
காவலாளி சொல்கிறான்
உனது கண்களில்
முள்ளம்பன்றியின்
முட்கள் தைத்ததோ

திடுக்கிட்டு
நகரும் கால்களை
வரவேற்று நிற்கும்
புலியின் தனிமை

யந்தா

இருப்பு

ம. விஜயகுமார்

சில வேளைகளில்

என் இருப்பை வெளிக்கொணர வேண்டியுள்ளது

காற்றின் சல்லாபங்களையும்

பதிக்க வேண்டியுள்ளது

வெறிச்சோடிய தெருக்களில்

தனிமையான என் சவடுகள்

திரைச் சீலை ஒதுக்கத்தில்

சன்னல் வழியே

அந்தரங்கத்தைத் தொட்டுச் செல்கிறார்கள்

தலையணையை இறுக்கும் கணத்தில்

பாதசாரிகளும் என் புடைத்த மார்புகளை

மதிப்பீடாய்த்தான் பார்த்துப் போகிறார்கள்

அவன் சுண்டியிழுத்த வேகம்

இந்தப் பொழுதுகளில் தொல்லையாய் முடிகிறது

சிகையைக்

கலைத்தும் மெருகூட்டியும் தயாராகியிருக்கிறேன்

இருட்டின் குரூரம்

தனிமையின் அதீதம்

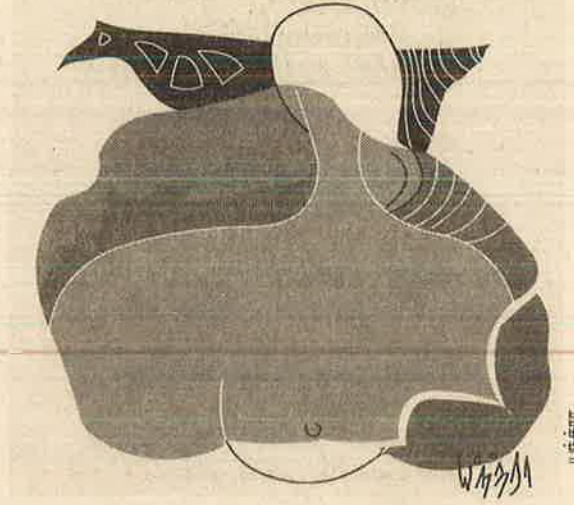
அந்தரங்கத்தின் சங்கேத பாஷைகள்

அத்துபடியாகிவிட்டன

நிர்வாணமான நிலைக் கண்ணாடி மட்டும்

எனது நிர்வாணத்தை

ரசித்துத் திருப்திப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

யந்திர

எச்சம்

நா. விச்வநாதன்

வெருடைய எச்சமிது

எங்கு சென்றாலும் துரத்தும்.

சாக்காடு சுகமெனும்

விளிம்புக்கு வர நேர்ந்த

சோகம் கொஞ்சமல்ல.

இரவு பகலென

பேதம் பார்ப்பதில்லை

சரஸ்வதி வீணை

காளியின் சூலம்

லட்சுமியின் கண்கள்

இன்ன பிற மகிமைகள்

ஏதுமில்லை.

சாம்பிராணிப் புகை தாண்டி

கருவறை இருட்டு துளைத்து

துருத்தும் கல் முலைகள்

அலைக்கழிக்க

அனைத்தையும்

விலக்கிப் பார்க்கும்

காமம் கொஞ்சமல்ல.

எனக்குத் தெரியும்
என்னுடையதல்ல எனவையும்.

எவருடைய சாத்தான்.
எதனுடைய நீட்சி
எதன் மிச்சம்.

முதல் முதல் தந்த
அம்மாவின் அமுத முலையும்
வித்தியாசப்படும் லேசாய்
எனின்
என்னுடையதில்லை இது.

மொட்டை மாடியில்
ஈரப் புடவையில்
துணியுலர்த்தப் போன
பவானியக்காவை
இழுத்து முத்தமிட்டு
அறம் கொன்றது
எதில் சேர்த்தி.
என் விலாசம்
தெளிவாயிருக்கும்போது
எப்படி வந்ததென்
தப்பான முகவரி.

பத்திபத்தியாய்
புனிதம் தடவிய வரிகள்.

முலை விம்மித் தவித்த
நாச்சியார்.
சீதை தூக்கிய
ராவண சாகசம்.

ஆயிரம் தர்மத்தை
கலந்து புகட்டும்
தாத்தா முகத்தில்
தெரிவது எதுவென
குழம்பித் தேடும் தினம்.

குற்றமேதும் ஏற்பதில்லை.
இப்போதிருக்கும் எதுவும்
என்னுடையதல்ல
நிச்சயமாய்.

எவருடையதெனக்
குறிப்பாய்ச் சொல்லக்
கூடுவதுமில்லை.

சந்தோஷ

ஒரு நடு இரவின் நீள் தூரப்பயணம் மஜீத்

எப்பவும்போலவே மெல்லத் தழுவியது இரவும்
மகள் தோளில் இறுக அணைந்த மாதிரி தூங்கியும்விட்டாள்
வலது பக்கம் மனைவியின் முகமும் சாய்ந்து கிடந்தது
குளிர் உறைந்த இதமான அமைதியில்
விழிப்புடனேயே கழியும்
எனது எல்லா இரவுகளும் இப்படித்தான்.

மனக் குழியின் ஆழத்துள்
நான் எதையும் ஒடுக்கி மறைத்ததும் கிடையாது
கடந்து போன ஞாபகங்களும்
தாவித் தாவி மொய்த்துக்கொண்டேயிருந்தன.

வாழ்நிலைகளே
உணர்வுகளையும் தீர்மானிக்கின்றன
இவைகள் பற்றிக் கனவுலகில் மகிழ் ஒடி ஒளிய
என்னால் இயலவுமில்லை.

ஓராயிரம் ராக்குருவிகளும் அழகிய இரைச்சலுடன்
செவிகளுள் அமிழ்ந்து பாடியும் சென்றன
பிரபஞ்சத்தைத் தழுவ நீளும் பார்வையில்
தோள்பட்டையிலிருந்து
மெல்ல மெல்ல விடிகிறது இரவு.

நானும்
மகளும்
மனைவியும் இல்லாததுபோல
பூரித்து மன ஆழம் வரையும் புதைகிறேன்
துவளவைக்கின்றன எல்லா நிகழ்வுகளும்
கிளர்ச்சியுற்ற அற்புதங்களைத் தேடி.

சந்தோஷ்

கடல் விரிகிறது எப்போதும் வைகறை சிற்பி

சூப்புறவான் கிடத்தலின்
எதிர்ப் பக்கமாய் அவள் கடலுள்
விளையாடுகிறாள்

தன் அடிவயிறு குமைந்து
குமைந்து பெரும் முகடென
எகிறிச் சுழித்து நீள்கோடாகித்
தன் அடர்த்தியைக் குதிக்கிறது
கடலின் பொய்ப் பக்கத்தில்
இருப்பவர்கள் வினோதமானவர்களென
தன் கைக் கொண்டு
மார்பைச் சமன் செய்கிறாள்

தன் முடிவில்லாத் தேடலின்
இலக்காகிறது கடல்

ஆடை நனைய அச்சத்துடன்
சிலாகிக்கின்றனர் கடலுள்

அலைக்கு மேல் வண்ணத்துப்பூச்சிகள்
தன் அழகியலை
இருத்திச் செல்கின்றன

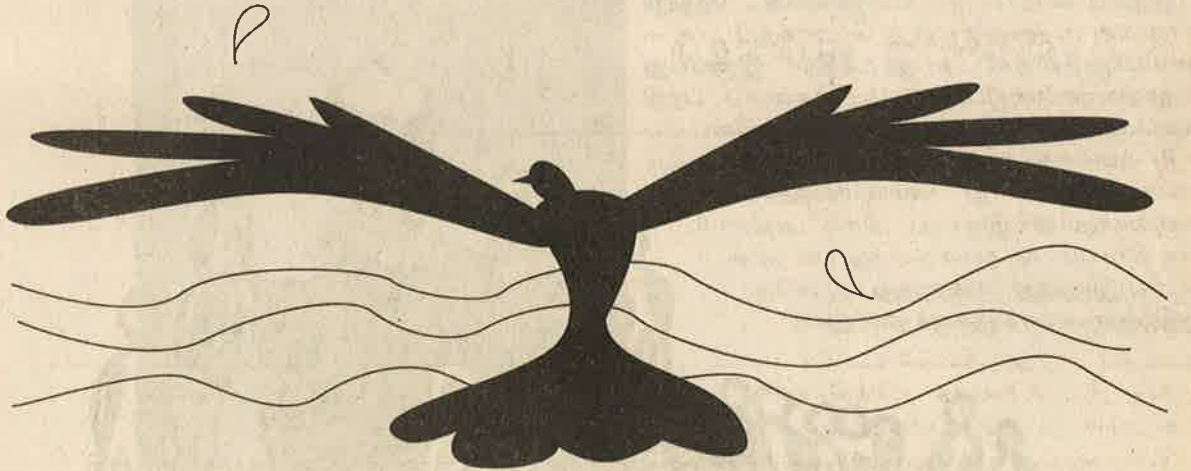
கடல் விரிகிறது
எப்போதும்போல
அதன் ஆரம்ப நாட்கள்
அனுமானிக்க முடியாத ஒன்றென

சிறுவர்கள்
மனிதர்கள் விளையாடுகின்றனர்.

கடல் கடல் எனத் தெரியாமல்
இப்போது
இருள் கவியத் தொடங்கியதில்
பொழுதை நிர்மாணித்து
நகர்கிறது கடல் அவள்
மார்பெனத் துருத்திக்கொண்டு

என் உறக்கம் கடலில்
விரிகிறது அவளின் குப்புறவான
கிடத்தலின் எதிர்ப் பக்கத்தில்.

ஒரு பறவை தன் சிறகை
ஏக விரித்துப் பறக்கிறது
ஒன்றுமில்லை
காற்றில்.

நூலகர்ப்ப

ஃப்ரான்ஸ் காஃப்கா

தமிழில்: திலகவதி

எங்கள் சிறிய ஊர் எல்லைப்புறத்தில் அமைந்திருக்கவில்லை. அதற்குப் பக்கத்தில்கூட இல்லை. எல்லையிலிருந்து அது ரொம்பத் தூரத்தில் இருந்தது. உண்மையில் எங்கள் ஊர்க்காரர்கள் யாரும் அங்கு போயிருக்கக்கூட மாட்டார்கள். தரிசான மேட்டு நிலங்களையும் வளம் நிறைந்த பரந்த சமவெளிகளையும் கடந்து போக வேண்டும். சாலையின் ஒரு பகுதியைக் கற்பனை செய்து பார்ப்பதேகூட ஒருவரைக் களைப்படையச் செய்துவிடும். ஒரு பகுதிக்கு மேல் யாராலும் கற்பனைகூடப் பண்ணிப் பார்க்க முடியாது. எங்கள் கருவையதைவிட ரொம்பப் பெரிய ஊர்கள்கூடச் சாலையோரமாக இருக்கும். எங்கள் சிறிய ஊர் போல் பத்து ஊர்களைப் பக்கம் பக்கமாக வைத்துப் பத்தை மேலிருந்து கீழே திணித்தால்கூட அந்த மாபெரும் ஊர்களைப்போல ஜன நெருக்கடி அதிகமாயிருக்கும் ஒரு ஊரை உருவாக்க முடியாது. பாராவது வழியில் காணாமல்போகாமல் இருந்தால் பாராயமாக அந்த ஊர்களுக்குள் காணாமல்போயே கிட்டுவார்கள். அதன் அளவைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது இதைத் தடுப்பது என்பது முடியவே முடியாது.

எல்லைப்புறத்தைவிட எங்கள் ஊரிலிருந்து ரொம்பத் தூரத்தில் இருப்பது — அது போன்ற நூலகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம் என்றால் — அது இருநூறு வயதான ஒரு மனிதனைவிட முந்நூறு வயதானவன் மூத்தவன் என்று சொல்வதுபோல — எல்லைப்புறத்தைவிடத் தூரத்தில் இருப்பது தலைநகரம். எல்லைப்புறப் போர்களைப் பற்றி நாங்களுக்கு அவ்வப்போது செய்திகள் கிடைப்பதுண்டு. தலைநகரத்தைப் பற்றியோ எங்களுக்கு அதுவுமே தெரியாது. சாமானியர்களான நாங்களுக்குத்தான் இப்படி. அரசு அதிகாரிகளுக்கு நிச்சயமாகத் தலைநகரத்துடன் நல்ல தொடர்பு இருந்தது. குறைந்தது மூன்றே மாதத்திற்குள் அவர்களுக்குச் செய்திகள்

கிடைத்துவிடும். அவர்கள் அப்படித்தான் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

எங்கள் ஊர் தலைநகரத்திலிருந்து இடப்பட்ட கட்டளைகளுக்கெல்லாம் மிகவும் பவ்யமாகப் பணிந்து போன விதம் என்னைத் தொடர்ந்து ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்திக்கொண்டிருந்ததை இப்பொழுது குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக எவ்விதமான அரசியல் மாற்றமும் குடிமக்களால் கொண்டுவரப்படவில்லை. தலை நகரத்தில் மாபெரும் ஆட்சியாளர்கள் ஒருவரை அடுத்து ஒருவர் வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் பரம்பரை ஆட்சிகள்கூட பதவியிலிருந்து அகற்றப்பட்டோ நிர்மூலமாக அழிக்கப்பட்டோ புதியவை தொடங்கப்பட்டுக்கொண்டோ இருந்தன. கடந்த நூற்றாண்டில் தலைநகரமேகூட அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதிலிருந்து ரொம்பத் தொலைவில் புதிதாக ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் அதுவும் அழிக்கப்பட்டுப் பழையதே மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டது. இருப்பினும் இவையெல்லாம்

எங்களுடைய சிறிய ஊரின்மேல் எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. எங்கள் அதிகாரிகள் எப்பொழுதும் நியமிக்கப்பட்ட பணியிடங்களிலேயே இருந்தார்கள். உயரதிகாரிகள் தலைநகரத்திலிருந்து வந்தார்கள். கீழநிலை உயரதிகாரிகள் நகரங்களிலிருந்து வந்தார்கள். அதற்கும் கீழிருந்தவர்கள் எங்களுடன் இருந்தவர்கள். எப்பொழுதும் அது அப்படித்தான் இருந்தது. எங்களுக்கு அது பொருத்தமாகவும் இருந்தது. உயரதிகாரி தலைமை வரிவசூலிப்பவர். கர்னல் பதவிக்கு ஈடானவர். அவர் அப்படித்தான் அறியப்பட்டார். இப்போது இருப்பவர் ஒரு கிழவர். எனக்கு அவரைப் பல வருடங்களாகத் தெரியும். ஏனென்றால் நான் குழந்தையாக இருக்கும்போது அவர் ஏற்கனவே கர்னலாக இருந்தவர். அவர் தன் வேலையில் முதலில் வேகமாக உயந்தார். அதன் பிறகு அவர் அதற்கு மேல் போகவில்லை என்று தெரிகிறது. எங்களுடைய சிறிய ஊருக்கு அவருடைய பதவியே போதுமானதாக இருந்தது. அதை விட உயர்ந்த பதவி பொருத்தமில்லாமல் இருந்திருக்கும். அவரை நான் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள முயலும்போது கடைத் தெரு சதுக்கத்தில் இருக்கும் அவருடைய வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் சாய்ந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, வாயில் பைப்புடன் அவர் இருக்கும் காட்சியை நான் பார்க்கிறேன். அவருக்கு மேலேயிருக்கும் கூரை மேல் கொடி படபடக்கிறது. இரண்டு பக்கங்களிலும் இருந்த தாழ்வாரம் மிகவும் பெரியதாக இருந்ததால், சில சமயங்களில் ராணுவப் போர்ப் பயிற்சிகள் அங்கு நடக்கும். துவைத்த துணிகளும் அங்கு காயவைக்கப்படும். அவருடைய பேரக் குழந்தைகள் அழகான பட்டுத் துணிமணிகள் அணிந்து அவரைச் சுற்றி விளையாடுகிறார்கள். கடைத் தெரு சதுக்கத்துக்குப் போவதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அங்கு இருக்கும் குழந்தைகள் தகுதியில்லாதவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் பேரக் குழந்தைகளுக்குச் சதுக்கத்தின் மேல் ஓர் ஈர்ப்பு. அதனால் அவர்கள் மரத் தடுப்புகளுக்கு நடுவில் தலையை நீட்டி, கீழே இருக்கிற குழந்தைகள் சண்டை போட ஆரம்பித்ததும் மேலேயிருந்து அந்தச் சண்டையில் சேர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

இந்த கர்னல்தான் நகரத்தை ஆள்கிறார். அந்தத் தகுதிக்கு உரித்தானவராக அவரை ஆக்கக்கூடிய ஒரு ஆவணத்தைக்கூட அவர் எப்போதும் சமர்ப்பித்த

எல்லா முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளிலும் கர்னல் நேராக நின்று முன்னால் நீட்டிய தன் கைகளில் இரண்டு மூங்கில் கழிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்பார். இது ஒரு புராதனமான வழக்கம். அவர் சட்டத்திற்குப் பக்கத் துணையாக இருக்கிறார்; சட்டம் அவருக்குப் பக்கத் துணையாக இருக்கிறது என்பது போன்றது அது. தாழ்வாரத்தில் எதை எதிர்பார்க்கிறார் என்று இப்பொழுது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனாலும் ஒவ்வொரு முறையும் ஜனங்கள் பயத்திற்கு ஆளாவார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரால் பேச்சை ஆரம்பிக்கவே முடியவில்லை.

தில்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஒன்றை அவர் தன்னிடம் வைத்திருக்கக்கூட மாட்டார். ஒருவேளை அவர் உண்மையிலேயே தலைமை வரிவசூல் அதிகாரியாக இருக்கலாம். ஆனால் அவ்வளவு மட்டும்தானா? அது அவரை மற்ற எல்லாத் துறைகள் மேலும் ஆட்சி செலுத்தவும் நிர்வாகம் செய்யவுமான உரிமை உடையவராச ஆக்குகிறதா? உண்மை. அவருடைய அலுவலகம் அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானது. ஆனால் மக்களுக்கு அது அவ்வளவு முக்கியமானது இல்லை. “எங்களுடைய உடமைகளையெல்லாம் நீங்களே எடுத்துக்கொண்டதால் எங்களையும் நீங்களே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்பவர்களாகத்தான் இங்கேயுள்ள ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் எப்படியோ ஏற்பட்டுவிடுகிறது. உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால் அவர் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளவில்லை. அவர் ஒரு கொடுங்கோலருமில்லை. தலைமை வரி வசூலிப்பவர் தாமசுவே உயரதிகாரியாக ஆவதென்பது பல வருடப் பழக்கத்தில் வழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டது. இந்த மரபை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டதுபோலவே கர்னலும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

இருந்தும் தன்னுடைய அலுவலகப் பதவிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தராமல் எங்களுக்கிடையில் அவர் வாழ்கிறார். ஆனாலும் சாதாரணக் குடிமகனை விட ரொம்பவும் வித்தியாசப்பட்டவராக இருந்தார். ஒரு விண்ணப்பத்துடன் அவரைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு குழு வருகிறபோது அவர் உலகத்தின் சுவரைப்போல் அங்கே நின்றார். அவருக்குப் பின்னால் சூனியம். பின்னணியில் குரல்கள் முணுமுணுப்பதுபோலக் கேட்கும். ஆனால் இது ஒரு மாயத் தோற்றமாகவும் இருக்கலாம். குறைந்தபட்சம் எங்களுக்கு மட்டுமாவது அவர் எல்லா விஷயங்களின் முடிவையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். இது போன்ற சமயங்களில் அவரைப் பார்ப்பது நன்றாக இருக்கும். ஒருமுறை நான் குழந்தையாக இருந்தபோது, ஊரின் மிக ஏழ்மையான பகுதி தீ விபத்தில் எரிந்து நாசமாகிவிட்டதென்று அரசாங்க மானியத்தைக் கேட்பதற்குக் குடிமக்களின் குழு ஒன்று அவரைப் பார்க்க வந்தது. அப்போது நான் அங்கு இருந்தேன். தன்னுடைய இனத்தாரால் மிகவும் மதிக்கப்பட்ட கருமானாகிய என்னுடைய அப்பா அந்தக் குழுவின் ஒரு அங்கத்தினராக என்னையும் அழைத்துச் சென்றிருந்தார். இதில் விசேஷமாக ஒன்றும் இல்லை. இந்த மாதிரி ஒரு காட்சியைப்

விருதுகள்

விடுதலை வேர்

மதுரையில் உள்ள தலித் ஆதார மையம் 'விடுதலை வேர்' என்னும் விருதினை ரவிக்குமாருக்கு வழங்கியுள்ளது. மே 14ஆம் தேதி நடைபெற்ற தலித் கலை விழாவில் இந்த விருது வழங்கப்பட்டது. 'தலித் பிரச்சினைகளில் ரவிக்குமார் செய்துவரும் பணிகளையும் அவர் முன்னெடுத்துள்ள விவாதங்களையும் அங்கீகரித்து இந்த விருதினை வழங்குகிறோம்' எனத் தமிழ்நாடு இரையியல் கல்லூரியின் முதலவர் பாக்டர் மோகன் லார் பிர தனது உரையில் குறிப்பிட்டார். கோடி ரூபாய் ரூ. 5000 ரொக்கமும் கொண்ட இந்த விருது இதற்கு முன் திரு. தி.பெ. கமலநாதனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பார்ப்பதற்கு எல்லோரும் கூட்டம் போடுவார்கள். உண்மையான குழு எது, கூட்டம் எது, என்று பிரித்துப் பார்ப்பதே கடினமாக இருக்கும். இந்த நிகழ்ச்சி வழக்கமாகத் தாழ்வாரத்தில் நடக்கும் என்பதால் கடைத் தெரு சதுக்கத்திலிருந்தும் சலந்துகொள்வார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், தாழ்வாரத்தின் கால்பகுதி கர்னலுக்காக ஒதுக்கப்படும். எஞ்சிய பகுதியில் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும். சில ராணுவ வீரர்கள் கண்காணித்துகொண்டிருப்பார்கள். அவர்களில் சில பேர் அவரைச் சுற்றி அரைவட்டமாக நிற்பார்கள். உண்மையில் ஒரே ஒரு ராணுவ வீரனே போதும். அவர்களைப் பற்றி எங்களுக்குள் இருந்த பயம் அப்படிப்பட்டது. இந்தப் படை வீரர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்று எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது. எப்படியும் ரொம்பத் தூரத்திலிருந்துதான் வந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரித் தோற்றமளித்தார்கள். அவர்களுக்குச் சீருடைகூடத் தேவையில்லை. அவர்கள் சிறிய உருவத்துடன், பலசாலிகளாக இல்லாமல், ஆனால் சுறுசுறுப்பானவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களைப் பற்றிய முக்கியமான விஷயம் என்ன வென்றால் வாய் முழுவதும் நிறைந்து கிட்டத்தட்ட முன்னுக்குத் தள்ளினாற்போல் இருந்த அவர்களின் பற்கள். அமைதியில்லாமல் ஒரு தினுசாகப் படபடத்துக் கொண்டிருந்த குறுகிய சின்னக் கண்கள்தான் அவர்களைப் பார்த்ததும் குழந்தைகளை அலறவைத்தன. ஆனால் அதுவே குழந்தைகளுக்கு ஒரு சந்தோஷமாகவும் இருந்தது. அந்தப் பற்களாலும் கண்களாலும் மறுபடியும் மறுபடியும் பயமுறுத்தப்படுவதற்காகக் குழந்தைகள் ஏங்கினார்கள், அங்கிருந்து திகிலோடு ஓடிவிட முடியாது என்பதனால் இந்தக் குழந்தைத் தனமான பயத்தை வளர்ந்தவர்களும்கூட முழுதாக இழந்துவிடவில்லை என்பதுபோல் இருந்தது. அதனுடைய பாதிப்பேனும் தொடர்ந்து இருந்தது. அதற்கு வேறு சில காரணங்களும் இருந்தன. ராணுவ வீரர்கள் எங்களால் சிறிதும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத வட்டார வழக்கில் பேசினர். எங்கள் பக்கத்து மொழியை அவர்கள் சிறிதும் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இது ஒரு விதமான நெருங்க முடியாத மூடுண்ட தன்மையை அவர்களுடைய அமைதியான, கடுமையான, இறுக்கமான குணத்திற்கு ஏற்ற நிலையையே ஏற்படுத்தியிருந்தது. அவர்கள் உண்மையிலேயே கொடூரமாக எதையும் செய்துவிடவில்லை. ஆனால் ஒரு விதத்தில் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட சகித்துக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். உதாரணமாக ஒரு ராணுவ வீரர் ஒரு கடைக்குள் நுழைகிறார்.

ஏதோ ஒரு அற்பப் பொருளை வாங்குகிறார். கல்லா மேல் சாய்ந்துகொண்டு நிற்கிறார். அங்கு நிகழும் பேச்சு வார்த்தைகளைக் கவனிக்கிறார். அது அவருக்குப் புரியாமலும் இருக்கலாம். ஆனாலும் புரிந்ததுபோல் காட்டிக்கொள்கிறார். அவர் தானாக ஒரே ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசுவதில்லை. பேசுபவர்களை வெறுமனே முறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். பின்னர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களையும் முறைக்கிறார். அந்தச் சமயம் முழுவதும் அவருடைய கை இடுப்புக் கச்சில் இருக்கும் நீளமான கத்தியின் கைப்பிடிமேல் இருக்கும். வாடிக்கையாளர்கள் கடையை விட்டுப் போக ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். கிட்டத்தட்ட கடை காலியான பின்பு போர் வீரரும் புறப்படுவார். இப்படியாகப் போர் வீரர்கள் தோன்றும்போதெல்லாம் கலகலப்பான எங்களுடைய மக்கள் அமைதியாகிவிடுவார்கள். இம்முறையும் அதுதான் நடந்தது. எல்லா முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளிலும் கர்னல் நேராக நின்று முன்னால் நீட்டிய தன் கைகளில் இரண்டு மூங்கில் கழிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்பார். இது ஒரு புராதனமான வழக்கம். அவர் சட்டத்திற்குப் பக்கத்துணையாக இருக்கிறார்; சட்டம் அவருக்குப் பக்கத்துணையாக இருக்கிறது என்பது போன்றது அது. தாழ்வாரத்தில் எதை எதிர்பார்க்கிறார் என்று இப்பொழுது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனாலும் ஒவ்வொரு முறையும் மக்கள் பயத்திற்கு ஆளாவார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரால்கூடப் பேச்சை ஆரம்பிக்கவே முடியவில்லை. அவர் ஏற்கனவே கர்னலுக்கு எதிரில் நின்று கொண்டிருந்தார். அவருடைய துணிச்சல் அவரைக் கைவிட்டதும் அவர் ஏதோ சில சமாதானங்களை முணுமுணுத்தபடி கூட்டத்திற்குள் திரும்பிவிட்டார். பேசுவதற்குத் தகுதியற்ற பலர் பேச முன்வந்தாலும் பேசும் தகுதியும் விருப்பமும் கொண்ட ஒருவரையும் அங்கு காண முடியவில்லை. ஒரு பெரிய குழப்பம் தொடர்ந்தது. நல்ல பேச்சாளர்கள் என்று அறியப்பட்ட ஆட்களைத் தேடித் தூதுவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். கர்னல் இவ்வளவு நேரமும் அசைவில்லாமல் நின்று கொண்டிருந்தார். அவருடைய சுவாசத்திற்கு ஏற்றாற்போல் அவர் மார்பு மட்டும் ஏறி இறங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவர் சிரமத்துடன் மூச்சு விட்டார் என்று அர்த்தமல்ல. ஆனால் பார்வையில் படுவதுபோல் சுவாசித்தார். தவளை சுவாசிப்பதுபோல் இருந்தது அது. ஆனால் இங்கு அது விசேஷமானதாக இருந்தது. நான் பெரியவர்களுக்கு மத்தியில் நுழைந்து, இரண்டு ராணுவ வீரர்களுக்கு நடுவில் இருந்த சந்தில் — அதில் ஒருவன் அவனுடைய முழங்காலால் என்னை உதைத்துத் தள்ளும்வரை — அவரைப் பார்த்தேன். இதற்கிடையில் பேசுவதற்காக முதலாவதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த அந்த மனிதன் நிதானம் அடைந்தவனாக இரண்டு குடிமக்களால் இறுக்கமாகப் பிடிக்கப்பட்டுக் கர்னலுக்கு முன்னால் நின்று சொற்பொழிவாற்றிக்கொண்டிருந்தான். அந்த முக்கியமான சொற்பொழிவுக்கிடையில் தங்களருடைய பயங்கரமான அதிர்ஷ்டக் கேட்டை அவன் ஒரு புன்னகையோடு கூறியது மனதை உருக்குவதுபோல் இருந்தது. கர்னலின் முகத்தில் ஒரு சிறிய எதிர்வினையையாவது ஏற்படுத்த முயன்ற அந்தப் பணிவான புன்னகை வீணாய்

போனது. கடைசியில் அவன் தன்னுடைய விண்ணப் பத்தைச் சீராக வடிவமைத்தான். ஒரு வருட வரித் தள்ளுபடி மட்டும் தான் அவன் கேட்டது. மேலும் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான காடுகளிலிருந்து குறைந்த விலையில் விறகையும் தர வேண்டுமென அவன் கேட்டதாக நினைக்கிறேன். அவன் மிகவும் தாழ்ந்து, பணிந்து அஞ்சி அதே நிலையில் சிறிது நேரம் இருந்தான். கர்னலையும் ராணுவ வீரர்களையும் அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்த பல அதிகாரிகளையும் தவிர மற்ற எல்லோரும் அப்படியே செய்தார்கள். ஏணி மேல் இருந்த சிலர் இந்த முக்கியமான இடை வெளியின்போது தாங்கள் பார்க்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சில படிகள் கீழே இறங்கி மறுபடியும் தாழ்வாரத்தில் என்ன நடக்கிறது என எட்டிப் பார்க்கும் கொண்டிருந்தது, குழந்தையான எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. இந்நிலை சிறிது நேரம் நீடித்த பிறகு, ஒரு அதிகாரி — கொஞ்சம் குள்ள மானவர் — கர்னலுக்கு அருகில் போய் அவருடைய உயரத்தை எட்டுவதற்கு முயற்சி செய்வதுபோல் தன் கால் பெருவிரலில் எம்பி நின்றார். இதுவரையிலும் ஆழ்ந்த சுவாசத்தைத் தவிர வேறு அசைவில்லாதவராக இருந்த கர்னல், அந்த அதிகாரியின் காதில் எதையோ ரகசியமாகச் சொன்னார். உடனே அந்தக் குள்ள மனிதர் கைகளைத் தட்டினார். எல்லோரும் எழுந்து நின்றனர். “விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது, நீங்கள் போகலாம்” என்று அறிவித்தார். கூட்டத்திற்குள் மறுக்க முடியாத ஒரு நிம்மதி உணர்வு பரவியது. எல்லோரும் வெளியே போக ஆரம்பித்தார்கள். ஒரே ஒரு ஆத்மாகூட கர்னலை விசேஷ கவனத் தோடு பார்க்கவில்லை. அவர் எல்லோரையும் போல் சாதாரண மனிதனாக மாறி விட்டதைப்போல் இருந்தது. இருந்தாலும் நான் கடைசியாக அவர்மேல் பார்வையை வீசினேன். அவர் களைப்புடன் அந்தக் கழிகளைக் கீழே போட்டார். பிறகு யாரோ சில அதிகாரிகள் கொண்டுவந்து போட்ட நாற்காலியில் சரிந்தார். உடனடியாகத் தன் பைப்பை எடுத்து வாயில் வைத்துக்கொண்டார்.

இந்தச் சம்பவம் முழுவதும் தனிப்பட்டதல்ல. இது பொதுவான நிகழ்வுகளுடைய போக்குதான். உண்மையில் அவ்வப்போது சிறிய விண்ணப்பங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதும் உண்டு. ஆனால் அப்போதெல்லாம் கர்னல் ஏதோ வலிமை வாய்ந்த ஒரு தனி மனிதராகத் தெரிவார். அவர் தன்னுடைய சொந்தப் பொறுப்பில் அவற்றைச் செய்வதுபோலவும் தோன்றும். உண்மையிலேயே வெளிப்படையாக அப்படி

இல்லையென்றாலும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் அதை ரகசியமாக வைத்துக்கொள்ளத் தோன்றும். அது போன்ற ஒரு உணர்ச்சிதான் ஏற்படும். எங்கள் சிறிய ஊரில், எங்களுக்குத் தெரிந்த அளவில் கர்னலின் கண்கள்தான் அரசாங்கத்தின் கண்கள். இருந்தாலும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளவே முடியாத, ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஒரு வேறுபாடும் இருக்கத்தான் செய்தது.

எல்லா முக்கியமான விஷயங்களிலும் எது எப்படியிருந்தாலும் குடிமக்கள் எப்பொழுதும் நிராகரிப்பை எதிர்பார்க்கலாம். இந்த நிராகரிப்பு இல்லாமல் யாராலும் தொடர்ந்து வாழ முடியாது என்பது வினோதமான உண்மை. அதே சமயத்தில் நிராகரிப்பைப் பெறுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இந்த அலுவலக ரீதியான சந்தர்ப்பங்கள் எந்த விதத்திலும் சடங்குகள் அல்ல. திரும்பத் திரும்ப ஒருவர் மிகவும் சிரத்தை

யோடும் மிகுந்த எதிர்பார்ப்புகளோடும் அங்கு செல்கிறார். பின்னர் மகிழ்ச்சியாகவோ அல்லது அதிக ஆற்றல் பெற்ற வராகவோ அவ்வாறு இல்லையென்றாலும் ஏமாற்றமோ களைப்போ இல்லாதவராகத் திரும்புகிறார். இந்த விஷயங்களைப் பற்றியெல்லாம் நான் யாரிடமும் கருத்துக் கேட்க வேண்டியதில்லை. எல்லோரையும் போலவே நானே அவற்றை உணர்கிறேன். அவை எவ்வாறு ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையவையாக இருக்கின்றன என்பதை அறிய எனக்குப் பெரிய ஆசை எதுவும் இல்லை.

நான் கவனித்தவரை, உண்மையில் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுள்ள குழுவினர் மட்டும் — தோராயமாகப் பதினேழ் விரந்து இருபது வயதிற்குட்பட்ட இளைஞர்கள் — திருப்தி அடையாதவர்களாக இருந்தார்கள். அவ்வளவாக முக்கியத்துவம் இல்லாத — புரட்சிகரமானது என்றுகூடச் சொல்ல முடியாத — கருத்துகளுக்குக்கூட என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை முன்கூட்டியே உணரும் திறன் சிறிதுமற்ற இளைஞர்கள் அவர்கள். அவர்கள் மத்தியில் மட்டுமே அதிருப்தி மெல்ல நுழைந்திருந்தது.

சித்திரக் கலவை: சந்தோஷ்

நலம் என். கிளாட்ஸ் தொகுத்து Minerva வெளியிட்ட The Complete Short Stories of Franz Kafka என்ற புத்தகத்தில் உள்ள The Refusal என்ற கதையின் மொழியாக்கம்.

ஆங்கிலத்தில்: தானியா மற்றும் ஜேம்ஸ் ஸ்டெர்ன்

தலித் வேட்பாளர் நரசிங்கம் வீவப்பு மனுத் தாக்கல் செய்தல் மற்றும் அவரது சடலம்

பழக்கங்கள், மரபுகள் என்பவற்றின் குறுக்கீடு இல்லாத சட்டத்தின் பாதுகாப்பு

ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்

பாப்பாபட்டி உள்ளிட்ட ஊராட்சிகளில் நடந்துவரும் சனநாயகப் படுகொலை குறித்து

பதினேழாம் முறையாகத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டும் பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி உள்ளிட்ட நான்கு ஊராட்சிகளில் தேர்தலை நடத்த முடியாமல் இந்திய சனநாயகமே கேள்விக்குறிதாக மாற்றப்பட்டுவருகிறது. தலித் மக்கள்மீதான இந்த வன்முறையை மாவட்ட நிர்வாகம், காவல் துறை, நீதித் துறை, அரசியல் கட்சிகள் என யாவும் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தின் கீழ் நடைமுறைக்கு வந்த இத்தேர்தல் முறை 1996இல் தொடங்கி 9 ஆண்டுகளாகத் தி.மு.க., அ.தி.மு.க என்று இரண்டு திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சிகளில் நடக்க விடாமல் தடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இத்திராவிடக் கட்சிகள் சென்னை வார்டு தேர்தல், இடைத் தேர்தல் பற்றி மட்டுமே அக்கறை செலுத்தித் தங்களின் மேலான 'சனநாயகக் கடமை'யைச் செய்துவருகின்றன. தலித்துகள் மீது ஏவப்படும் வன்முறைகளை எதிர்த்துப் போரிடத் திராவிட இயக்கங்கள் முன்வருவதில்லை. அந்த அளவுக்குப் பிராமணரல்லாத மேல்சாதிகளின் அதிகாரமும் வாக்கு வங்கியும் இக்கட்சிகளின் போக்குகளைத் தீர்மானிப்பதாக உயர்ந்து நிற்கிறது. கடந்த காலங்களைவிட மிக நுட்பமாகவும் கொடூரமாகவும் வெளிப்படத் துவங்கியுள்ள சாதி வன்முறை 'தேய்ந்த தெற்கின்' அரசியல்மயப்பட்ட வடிவமாக வெளிப்படும் நிலையில் திராவிட இயக்கங்கள் கையாண்ட 'பொதுவான சொல்லாடல்களைத் தீவிரப் பரிசீலனைக்கு கட்டுரைக்கான தலைப்பு அம்பேத்கரின் நூல் தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

உட்படுத்த வேண்டிய நிலையில் தலித்துகள் உள்ளனர். எண்ணிக்கைப் பெரும்பான்மைக்காகத் தலித்துகளையும் தலித்துகளின் கடந்தகாலச் செயற்பாடுகளையும் உள்ளிழுத்துக்கொண்ட பிராமணர் அல்லாத இயக்கங்கள் தலித்துகளின் இத்தகு பரிசீலனைகளை ஏற்பதற்கான நேர்மையைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை அவர்களது எதிர்வினைகள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டிப் பிரச்சினையில் இடதுசாரி இயக்கங்களின் போக்கும் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இப்பிரச்சினையைப் பேச வேண்டிய

நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாகியுள்ள இந்த இயக்கங்கள் உண்ணாவிரதம், ஆர்ப்பாட்டம், பார்வையிடல் என்று பிரச்சினைக்குரிய ஊராட்சிகளுக்கு மிகவும் வெளியே நின்று 'சாத்வீகமான எதிர்ப்புகளை வெளிப்படுத்தி வருகின்றன. கூட்டுச் செயற்பாடு போன்ற நடவடிக்கைகளை முடுக்கிவிட முயற்சிக்காமல், தங்கள் கூட்டணி தர்மங்களை மீளாமல் பேட்டிகள் அளித்துவருகின்றன. தலித்துகள் இடதுசாரி முகாம்களிலிருந்து வெளியேறி தலித் இயக்கங்களில் இணைந்து வருவதையொட்டிக் கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தலித் பிரச்சினைகளில் கூடுதல் கவனம் செலுத்திவரும் இடதுசாரிகளின் செயல்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டுத்தான் இவைகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

எத்தகு போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டபோதும் இவ்வூராட்சிகளின் ஆதிக்கச் சாதிகள் அசையாமல் இருப்பதற்கான காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று தேர்தலை நடத்தியே ஆக வேண்டும் என்று அரசை நிர்ப்பந்திக்கும் வகையில் அதற்கு எதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுக்காமலிருத்தல். மற்றொன்று, இயக்கங்களின் போராட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மக்களை நிர்ப்பந்திக்க இயலாவண்ணம் வெளியே நடப்பது. குருதி ருசி பார்க்கும் இந்துத்துவ அமைப்புகளின் நாக்குகளோ இப்போது தூர்ந்துபோயுள்ளன.

பிற கட்சிகள் இப்பிரச்சினையைப் பேசுவதற்கான நெருக்கடியைத் தலித் அமைப்புகளே ஏற்படுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக இதில் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பின் பணிகள் புத்தகமாக விரியக்கூடிய அளவிற்கானவை. இந்த ஊராட்சிகளை ஒட்டிய பகுதிகளில் இயக்கம் பெரிய அளவில் பரவாமல் இருந்தும் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பு தொடர்ச்சியாகத் தேர்தலில்

போட்டியிட்டுவருகிறது. இப்பிரச்சினைக்காக முழு அடைப்பு, ஆர்ப்பாட்டம், குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஆளுநர் என எல்லா மட்டங்களிலும் மனுக்கள் அளிப்பது, அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் நடத்துவது என்று எல்லா சனநாயக வழிகளையும் கையாண்டது. 2002இல் இப்பிரச்சினை குறித்துச் சட்டமன்றத்தில் பேச அனுமதி மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத் திருமாவளவன் வெளிநடப்புச் செய்தார். இந்த ஊராட்சிகளுக்குள் வருகைதர விடாமல் புதிய தமிழகம் தலைவர் கிருஷ்ணசாமி சாதி வெறியர்களால் தடுக்கப்பட்டார். இக்காரணத்திற்காக 2002ஆம் ஆண்டு ஆண்டிப்பட்டி இடைத்தேர்தலை விடுதலைச் சிறுத்தைகள் இயக்கம் புறக்கணித்தது. தலித் வாக்குகளை வைத்தும் கூடப் பிற கட்சிகளை நிர்ப்பந்திக்க இயலாவண்ணம் 'ஆதிக்கச் சாதியம்'மாகக் கட்சிகள் மாறிப்போய்விட்டன.

இப்போது இப்பிரச்சினையைப் பேச அரசியல் கட்சிகள் சில தலைப்பட்டுள்ளன. முன்பைவிட பத்திரிகைகளில் இது செய்தியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது மட்டுமே போதாது. இப்பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளத் தக்க கருத்தியல் தர்க்கமும் அவற்றுக்கு வேண்டும். சற்றே கீறிப் பார்த்தால் சாதிய வாதிகளின் தர்க்கத்துக்கே அவை வந்துசேர நேரும். இன்றைக்கு அத்தகு கருத்தியல் வலிமை அம்பேத்கரிடமும் அதற்கான போராட்ட ஆற்றல் தலித் அமைப்புகளிடமும் அமைந்துள்ளன.

கீரிப்பட்டியில் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் வேட்பாளருக்கு வாக்களித்த காரணத்தால் 15 குடும்பங்களை ஊரை விட்டுத் தள்ளிவைத்திருக்கிறார்கள் சாதி வெறியர்கள். அக்குடும்பங்களை இந்த இயக்கம்தான் இப்போது பராமரித்துவருகிறது. கடந்த மே 8ஆம் தேதி விடுதலைச் சிறுத்தைகள் இயக்கம் தலித் மக்களுக்கான தற்சார்பான வாழ்நிலையை அவ்வூர்களில் உருவாக்குவதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தது (இக்கூட்டத்திற்குத் தமிழகத்தின் பிரதான கட்சிகள் எவையும் வரவில்லை). தலித் மக்களுக்கான சுயசார்பு மிக்க வாழ்நிலைக்கான முதல் நிபந்தனைகளில் ஒன்று நிலம். அக்கோரிக்கை இக்கூட்டத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அம்சம் தலித் அமைப்புகளால் ஏற்கனவே வலியுறுத்தப்பட்டுவந்தாலும் அதற்கான முனைப்பு இவ்வூராட்சிகளின் பிரச்சினையினூடே எழுப்பப்படுவது பொருத்தமானதாகும். இன வேற்றுமைக்கு நிகரான வேற்றுமையாகச் சாதியப் பாகுபாட்டையும் ஐ.நா. அவை ஏற்றிருக்கிற இந்தச் சமயத்தில் இப்பிரச்சினையை ஐ.நா. அவைக்கும் கொண்டு செல்ல இவ்வியக்கம் தீர்மானித்துள்ளது.

தலித்துகள் தேர்தலில் பங்கெடுப்பதைத் தடுப்பதற்கான 'நியாய'ங்களாகச் சிலவற்றைத் தொடர்ச்சியாக இவ்வூராட்சிகளின் ஆதிக்கச் சாதியினர் கூறி வருகின்றனர். கேட்பதற்கு நியாயம்போல் தோன்றும் இவ்வகையான வாதங்களில் ஒன்று: எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையினராக வசிக்கும் சாதியினரை விடுத்துச் சிறுபான்மையான எண்ணிக்கையில் வாழும்

தலித்துகளுக்கு இந்த ஊராட்சிகளை ஒதுக்கியது தவறு என்பது. சாதி உணர்விலிருந்து வெளிவரும் இவ்வார்த்தைகள் இங்கு பல சனநாயக இயக்கங்களின் கருத்தாகவும் இருக்கிறது என்றால் யாராவது வியப்படையக்கூடும். பெரும்பான்மைவாதத்தை வைத்து இயக்கத் திட்டங்களை வரையறுக்கிற, போராட்டங்களை அறிவிக்கக்கூடிய பிற்போக்கான, ஏன், முற்போக்கான இயக்கங்களையே கூடப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இந்த வாதம் அம்பேத்கர் முன்வைக்க விரும்பிய சனநாயகம் என்ற கருத்திற்கு முரணானது ஆகும். சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சாதிகள் பெரும்பான்மையினராக இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களுக்குக் கூடுதலாக அரசியல் அதிகாரத்தையும் வழங்குவதன் மூலம் சாதி அதிகாரம் வலுப்படுகிறதே ஒழிய கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இப்பிரச்சினையை அவர் அணுகுகிறார்.

199ஆம் ஆண்டில் சவுத்பரோ குழு முன் வாக்குரிமை பற்றி அளித்த அறிக்கையிலேயே அம்பேத்கரின் இக்கருத்திற்கான தோற்றத்தினைக் காணலாம்:

“இந்தியாவைப் போன்ற நாடுகளில் பல்வேறு சமூகப் பாகுபாடுகள் உண்டு என்றபோதிலும் இந்தியச் சமூகப் பாகுபாடுகள் வேறு விதமானவை... ஏனென்றால் இந்தியாவிலுள்ள சமூகப் பிரிவினைகள் அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன” என்கிறார். அட்டவணைச் சாதிகளின் கூட்டமைப்புச் சார்பாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 'மாநிலங்களும் சிறுபான்மையினரும்' என்னும் தலைப்பிலான அறிக்கையில் அது பற்றி விரிவாக அவர் பேசுகிறார்: “பெரும்பான்மையினர் மொத்த மக்கள்தொகையில் தங்களின் பங்கு விகிதத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் அணுகுதலின் நோக்கம் என்றென்றும் பெரும்பான்மையினரே பெரும்பான்மையினராக விளங்க வேண்டும் என்பதுதான்.”

பெரும்பான்மைவாதம் சாதிகளுக்கு வலிமையைக் கூட்டுகிறது என்பதோடு இவ்வாதத்தை முன்வைக்கும் சாதியினர் எப்போதும் தலித்துகள் அல்லாத பிற சாதியினரை நோக்கி இப்படிப் பேசுவதில்லை. மேலும் தலித்துகள் தேர்தலில் பங்குபெறுவதைத் தடுப்பதற்காகவே இந்த வாதத்தினை அவர்கள் முன் வைக்கிறார்களே ஒழிய 'பிரதிநிதித்துவ நியாய'த்தின் பாற்பட்டல்ல என்பது முக்கியமானது.

கீரிப்பட்டியில் போட்டியிட்ட விடுதலைச் சிறுத்தைகள் வேட்பாளர் பூங்கொடியன்

தேர்வுபெற்ற கையோடு ராஜினாமா செய்யும்
தலித் வேட்பாளர் அழகும்லை

இங்கு வைக்கப்படும் வாதங்களில் மற்றொன்று: காலங்காலமாக வழக்கிலிருந்துவரும் மரபுகள், பழக்கங்களுக்கு இந்தத் தேர்தல் பங்கெடுப்பு எதிரானது என்பது அக்கருத்து. இக்கருத்தின்படி சாதியமும் அடங்கி வாழ வேண்டியதும் சமூக மரபுகள்தாம். இந்துச் சமூகம் இதுபோன்று தீண்டாமை கருதி உண்டாக்கி நிலைக்கச் செய்துவிட்ட சட்டங்களை அம்பேத்கர் 'சட்டபூர்வமற்ற சட்டங்கள்' என்கிறார். இந்துச் சமூகத்தின் சாதி போன்ற மரபு வழியான மனோபாவங்கள் இன்றைய சனநாயகச் சட்டநெறிகளுக்கு எதிராக இருப்பதால் அவற்றை இப்படி வகைப்படுத்துகிறார்: "இந்தியச் சட்ட இயலிலேயே முதன்முறையாகச் 'சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படாத சட்டங்கள்' என்ற பிரச்சினையை டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுப்புகிறார்" என்கிறார் உபேந்திர பக்ஷி. ('விடுதலை என்ற நீதி' என்னும் கட்டுரை, காலச்சுவடு இதழ், ஜன-பிப் 2002). சனநாயக நெறியினை நிறுவக்கூடிய சட்ட விதிகளே உண்மையான பொருளில் சாதியை அழிக்கத் தக்கதாக இருக்க முடியும் என அம்பேத்கர் கருதினார். தீண்டப்படாதவர்களின் பாதுகாப்புக்கான இரு நிபந்தனைகளில் ஒன்றாக அரசியல் சாசன அடிப்படையிலான பாதுகாப்புகள் என்பதையே அவர் கூறுகிறார் (அம்பேத்கர் நூல் தொகுதி: 25). அதோடு அரசியல் சாசனத்தின் அடிப் படை உரிமைகளுக்கு முரணாக நடப்பதையே சமூக பகிஷ்காரமாகவும் பிறிதொரு இடத்தில் அவர் கூறிச் செல்கிறார்.

நாம் மேற்கொள்ளும் எந்தப் பழக்கமும் நம்மைத் தீர்மானிப்பதாக இருக்கக் கூடாது. விரும்பும்போது மாற்றிக்கொள்ளக்கூடியதாகவோ, கைவிடக்கூடியதாகவோ இருக்க வேண்டும். ஆனால் இச் சமூகத்தில் சாதி கைவிடக்கூடியதாக இருக்கிறதா? சாதி, இங்கு வழக்கமாக, மரபாக இருக்கிறது. எனவே இந்தியச் சூழலில் சனநாயகத்துக்கான போராட்டத்தை விரும்பும் யாரும் தனக்குத்தானே தன் பழக்கங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தை நடத்தியாக வேண்டும். மரபு/ பழக்கம் என்பவை கைவிட

முடியாதவையாகவும் அதுவே பிறருக்கான உரிமையை மறுப்பதற்கான நியாயத்தைப் பெற்றுத் தருவையாகவும் மாறி நிற்கின்றன. இந்தியக் கிராமங்கள் அனைத்தும் இன்று இதற்கான வெளிப்படையான சான்றுகளே.

இந்தியச் சமூகத்தில் சாதிக்குரிய பாத்திரத்தையும் சாதியை மறுத்துச் செல்வதில் தடையாகவுள்ள பழைய மரபுகள், மதிப்பீடுகள் இவற்றின் பண்பையும் புரிந்துகொண்டதின் அடிப்படையிலேயே சட்டத்தின் மூலமான சனநாயக ஆட்சியை அம்பேத்கர் முன்மொழிகிறார். பல்வேறு சமூகப் பிரிவினரும் பங்கெடுத்து 'ஒத்த நோக்கு' அடிப்படையிலான அமைப்பைப் பற்றிப் பேசும் அவர், "எந்த நாளிலிருந்து இந்த அரசியலமைப்பு செயலாற்றத் தொடங்குகிறதோ, அந்த நாளிலிருந்து குடிமக்கள்மீது விதிக்கப்பட்ட எல்லா விதமான அபராதம், வில்லங்கம், வேற்றுமை காணுதல் சம்பந்தமான நடைமுறைச் சட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள், ஆணைகள், மரபுகள், சட்ட விளக்கங்கள்

எல்லாமே காலாவதியாகின்றன" என்று 'மாநிலங்களும் சிறுபான்மையினரும்' என்னும் தலைப்பில் பேசும்போது குறிப்பிடுகிறார். எனவே பழைய சமூக மதிப்பீடுகளுடன் அரசு ஒத்திசைந்து போவது என்பது சனநாயகமற்ற தன்மைக்கு அடிபணிவதாகவே அர்த்தம் பெறுகிறது. சமத்துவப் பண்பை மறுத்துப் பல்வேறு பிரிவினரும் பங்கெடுக்க இடங்கொடுத்திராத இது போன்ற இடங்களில் சனநாயகத்தை நிறுவச் சட்டத்தின் ஆட்சியையே அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி, நாட்டார் மங்கலம், கொட்ட கச்சியேந்தல் போன்ற ஊராட்சிகளில் 'தெய்வக் குத்தம்' போன்ற சமூக மரபுகளின் பெயரால் சாதிய சக்திகள் சாதியைக் கைவிட மறுப்பதும் அச்சுறுத்துவதும் அரசு அமைப்புகளையே பணிய வைத்திருப்பதும் சனநாயக மறுப்பாகும். தலித்துகளின் தேர்தல் பங்கெடுப்பு, சனநாயகம் என்பதற்கான உண்மையான உள்ளீடாக இருப்பதால் அதனை உடனடி நடவடிக்கையாக அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். ●

விருதுகள்

ஞானவாணி மற்றும் தமிழ்ப் பரிதி

2004ஆம் ஆண்டு 'ஞானவாணி' விருதுக்கு பிரம்மா ராஜனின் 'தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள்' நூல் (காலச்சுவடு வெளியீடு) தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. சிறந்த ஆய்வாளருக்கான 'தமிழ்ப் பரிதி' விருதுக்குப் ப.சரவணன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் 'அருட்பா X மருட்பா' நூலை (தமிழினி வெளியீடு) எழுதியவர். மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியின் எழுத்துகளை முழுமையாகத் தொகுத்தளித்தவர்.

'வாயிய உலக நல மன்றம்' அளிக்கும் இவ்விருதுகளை வரும் ஜூன் 5 அன்று மாலை பழனி, அங்காள பரமேஸ்வரி கல்யாண மண்டபத்தில் நடைபெறும் விழாவில் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் கா. காளிமுத்து இவ்விருதுகளை வழங்குவார் என மன்றத்தின் தலைவர் இல. ஞானசேகரன் தெரிவிக்கிறார்.

மதிப்பு

நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை

[கட்டுரை]

நாஞ்சில் நாடன்

வெளியீடு:

காலச்சுவடு பதிப்பகம்

669, கே.பி. சாலை,

நாகர்கோவில்-629 001.

முதல் பதிப்பு - நவ. 2003.

பக். 119, விலை ரூ. 60/-

முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி

தலைகீழ் விகிதங்கள் (1977) என்னும் தம் முதல் நாவல் மூலம் மிகுந்த வரவேற்புடன் தமிழ்ப் படைப்புலகில் பிரபலமானவர் நாஞ்சில் நாடன். அதன் பின்னர் ஆறு நாவல்கள், ஐந்து சிறுகதைத் தொகுதிகள், ஒரு கவிதைத் தொகுதி வாயிலாகத் தனக்கென ஒரு படைப்பாளுமையைத் தேடிக்கொண்டவர்.

தம் இளமைப் பருவத்தைச் சொந்த குமரி மண்ணில் கழித்திருந்தாலும் பதினெட்டு நீண்ட ஆண்டுகள் மும்பையில் பணிபுரிந்து, அதன்பின் இப்போது கோவையில் தங்கியிருக்கும்போது தன் இழந்துபோன கிராமிய வாழ்வையும் காலம் நிகழ்த்திய மாற்றத்தால் மீட்டெடுக்க முடியாத பாரம்பரிய வாழ்வையும் மிகச் சுதந்திரமாகப் பரிசீலனை செய்ததன் விளைவாக 'நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை' என்னும் இந்நூல் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

உண்மையில் நாஞ்சில் நாடன் தன் சமூகத்தின் கதையை அவருக்கே உரிய படைப்பாளுமையுடன் பதிவு செய்திருப்பார் என்றே இந்நூலை வாசிக்கத் தொடங்கும் யார் ஒருக்கும் தோன்றும். ஆனால் அதையும் தாண்டி ஒரு புதிய உயரத்தை இந்நூல் எட்டுகிறது.

பண்பாட்டியலில் 'பண்பாட்டைத் தொலைவிலிருந்து எழுதுதல்' என்பது தவிர்க்க முடியாத சூழலில் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு முறை. நாஞ்சில் நாடனோ தன் சொந்தப் பண்பாட்டை விட்டு விலகி நீண்ட காலம் வடநாட்டில் பணிபுரிந்து திரும்பிய பின், இன்று சற்றுத் தூரத்தில் கோவையில் அமர்ந்துகொண்டு 'காலம் நிகழ்த்திய மாற்றங்கள்' என்ற கருத்தை மையமிட்டுத் தன் சமூகத்தின் நீண்ட, மரபான, மாறிவரும் வாழ்வைப் பதிவு செய்துள்ளார். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரு சிறந்த படைப்பாளியாகவே பெயர் பெற்றுவிட்ட அவர் தன் இலக்கிய அணுகுமுறையிலிருந்து விலகி, தன் சொந்தப் பண்பாட்டை முழுக்க முழுக்க எதார்த்தமான இனவரைவியல் (ethnography) விவரணையுடன் எழுதியிருக்கிறார். இதனால் இடப்படைப்பு மூலம் நாஞ்சில் நாடன் படைப்பாளி என்ற தம் நீண்டகால அடையாளத்தை விடுத்து 'இனவரைவியலர்' என்ற ஒரு புதிய தளத்திற்குள் தடம் பதித்துள்ளார். நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் சாதியாரின் இனவரைவியலை நுட்பதிட்பத்துடன் விவரித்துள்ளார். ஒரு நல்ல இனவரைவியல் என்னும் தகுதியை இந்நூல் பெறுகிறது. மேலும், இந்த இனவரைவியலைப் புனைவு மொழிக்கு அருகிலுள்ள ஒரு நடைபயில் தந்திருப்பதன் மூலம் தமிழ் இனவரைவியலுக்கே ஒரு புதிய வடிவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார் எனலாம்.

மானிடவியலின் பரந்துபட்ட வாசிப்புப் பரப்பைக் கொண்டிருக்கும் எவரும் இத்தகு 'இலக்கிய இனவரைவியல் அணுகுமுறை' ஒரு மேலான, அரிதான, புதிய வடிவம் என்பதையும் இதன் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்வார். பின்னை நவீனத்துவச் சூழலில் மரபான இனவரைவியல் புதிய புதிய வடிவங்களில் எழுதப்பெறல் வேண்டும் என்று உணர்த்தப்படும் இன்றைய நிலையில் தமிழில் இவ்வாறான ஒரு நூல் வந்திருப்பது இச்சிறந்தனையை ஒட்டியதாக உள்ளது. ஒரு நாவலாசிரியர் நல்ல புதினம் எழுதலாம். ஒரு மானிடவியலர் நல்ல இனவரைவியல் எழுதலாம். ஆனால் நாஞ்சில் நாடன் மிகச் சிறந்த 'இலக்கிய இனவரைவியலர்' எழுதியிருக்கிறார். இது தமிழுக்குப் புது வரவு மட்டுமின்றி, இலக்கியத்துக்கு ஒரு புதிய அணுகு

முறையும் இனவரைவியலுக்கு ஒரு புது வகைமையும் கொடுத்திருக்கிறது எனலாம்.

நாஞ்சில் நாடன் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒரு ஆதி அமைப்பான தாய் வழிச் சமூக முறை (மருமக்கள் தாய்முறை) மாறிவருவதைப் பதிவு செய்திருக்கிறார். பழந் தமிழகத்தில் தாய்வழித் தாய்முறை இருந்ததைப் பதிறுப்பத்து கூறுகிறது. தாய்வழிச் சமூகத்தின் மிக இன்றியமையாத சில கூறுகள் சங்கப் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ளன. இத்தகு சமூகங்களில் கணவன் முக்கிய உறவினராக மதிக்கப் பெறுவதில்லை; குழந்தைகளே முக்கியம். ஆகவே குழந்தைகளைக் கொண்டு தந்தையை அழைக்கும் சேய்வழி அழைத்தல் முறை (tecknonymy) அகநானூற்றில் 'ஐயை தந்தை' (அகம். 6), 'அகுதை தந்தை' (அகம். 96) எனப் பதிவாகியுள்ளன. மேலும் சில கூறுகள் இன்னும் சமூக நடைமுறையில் காணப்படுகின்றன. பிறக்கும் குழந்தைக்குக் கணவனின் பங்கும் முக்கியமானது என உணர்த்தும் கருத்தானது தாய்வழிச் சமூகத்தை ஆண் வழிச் சமூகமாக மாற்றும் காலகட்டத்தில் எழுந்த ஒன்றாகும். எனவே, பேறு காலத்தில் மனைவி படும் துன்பங்களைத் தானும் ஏற்று நடப்பதுபோல் பாவனை வேதனை காட்டும் கணவன்மார்களின் நடத்தைமுறை பேறுகாலத் தனிமை (couvade) எனப்படும். இக்கூற்று, தமிழ்ச் சமூகத்தில் 'குறத்தி பிள்ளை பெற்றால் குறவன் மருந்து தின்பான்' என்னும் பழமொழி வழித் தெளிவாகின்றது. மேலும் தமிழகத்தில் இன்றும் பல சமூகங்களில் திருமணத்திற்குப் பின் இனச் சந்ததி தோற்றுவிப்பதற்கான முதல் நிகழ்வும் (சாந்தி முகூர்த்தம்), இனச் சந்ததி ஏற்படும் முதல் நிகழ்வும் (தலைப் பிரசவம்) மணப் பெண்ணின் தாயகத்தில் நடைபெறுவது தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சக் கூறுகளாகும்.

இன்று தமிழகத்தில் தாய்வழிச் சமூகங்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. கோட்டைப் பிள்ளைமார், செவளைப் பிள்ளைமார், இல்லத்துப் பிள்ளைமார், நாங்குடி வேளாளர், நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர், அரும்புக்கட்டி வேளாளர், ஆம்பநேரி மறவர், காரண மறவர், ஆப்பநாடு கொண்டையம் கோட்டை மறவர், கிறித்துவ மறவர், செறுமர், அய்யனவர், செக்கலவர், கயலர், மரைக்காயர், இலங்கையில் முக்குவர், சோனகர், கிழக்குத் தமிழர்கள் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இச்சமூகங்களில் குடிவழி (descent) மட்டுமே தாய்வழியில் இன்றும் பேணப்படுகிறது. சமூகத்தின்

Sundari Silks

**பாரம்பரியம்
மிக்க
கல்யாணப்
பட்டுப்
புடைவைகளுக்குச்
சிறந்த இடம்**

New No. 38. (Old No. 145)

North Usman Road

T. Nagar

Chennai - 600 017.

e-mail: ssilks@md3.vsnl.net.in
sundari_silks@vsnl.com

internet: www.sundarisilks.com

☎ 28143093

மற்ற மூன்று முக்கியக் கூறுகளான உறைவிட முறை, குடும்ப நிர்வாக முறை, சொத்துரிமை யாவும் தந்தை வழிச் சமூக அமைப்புக்குரியனவாக மாறிவிட்டன. ஆக, மானிடவியல் நோக்கில் கூறுவதானால் தமிழகத்தின் தாய்வழிச் சமூகங்களில் நான்கில் மூன்று பங்கு பண்புகள் மறைந்துவிட்டன என்று கூறலாம். குடிவழியும் சில மிச்ச சொச்சப் பழக்க வழக்கங்களும் மட்டுமே தாய்வழி முறையினை நினைவுகூர்கின்றன.

இத்தகு தாய்வழிச் சமூகங்களைப் பற்றிய இனவரைவியல்கள் ஏதுமில்லாத நிலையில் நாஞ்சில் நாடனின் இந்நூல் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. காலம் நிகழ்த்திய மாற்றத்தில நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர்களின் மரபான பண்பாட்டையும் மாறும் சூழலையும் நூலாசிரியர் மிகவும் தோய்ந்து எழுதியிருக்கிறார். ஒவ்வோர் இயலிலும் வெள்ளாளர் வாழ்வின் மிக நுட்பமான கருத்தாடல்கள் மிக நேர்த்தியாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, நாஞ்சில் வெள்ளாளர்களோடு நெல்லை யிலிருந்து குடிபெயர்ந்த மக்கள்வழி வெள்ளாளரும் கலந்துவிட்ட நிலையில் மருமக்கள் வழியினரா மக்கள் வழியினரா என அறியும் சொல்லாடலில் 'அவலா, தோசையா?' என்ற குழுஉக் குறியே மருமக்கள் தாயப் பிரிவினரையும் மக்கள் வழிப் பிரிவினரையும் பிரித்தறிய உதவுகிறது. இதற்கான புலப்பெயர்வு, நிலவுடைமை ஆகிய பின்புலத்தை நாஞ்சில் நாடன் நன்றாக விவரித்துள்ளார் (பக். 27).

வெளியார் ஒருவர் வெள்ளாளர்களைப் பற்றி ஆராயுமிடத்து இத்தகைய நுட்பமான உரையாடல்வழிச் சமூகத் தரப் பிரிவுகளை வெளிப்படுத்த இயலுமா என்பது சந்தேகமே. இவ்வாறு பக்கத்திற்குப் பக்கம் எடுத்துக்கொண்ட இனவரைவியல் கூறுகள் அனைத்தையும் நுட்பதிட்பத்துடன் நாஞ்சில் நாடன் எடுத்துரைத்துள்ளார். பெண்களின் மாதவிடாய்க் காலத்துத் 'தனிப்புரை' முதல், பெண்கள் பெற்றுக் கிடக்க (பிரசவம்) 'சாய்ப்பு' அறை ஊடாக, கன்னிப் பருவத்தில் இறந்தோருக்குப் படைக்கும் 'கன்னிமூலை' வரையிலான விவரிப்பு முறையாக இருந்தாலும் சரி (பக். 31), திருமணத்திற்கு முன்பு குடிமகன் மணமகனுக்குச் 'சர்வாங்க சவரம்' செய்து அவனது ஆணுறுப்பைப் பரிசோதிக்கும் முகாந்திரத்தை விவரிக்கும் முறையாக இருந்தாலும் சரி (பக். 23), தேவதாசி, கோயில் பிள்ளைகள் மேல்நோக்கியதோர் சமூகப் பெயர்வு அடைந்ததை விவரிக்கும் முறையாக இருந்தாலும் சரி (பக். 29), அனைத்து

விவரிப்பு முறைகளுமே வட்டார வழக்குடன் மண்வாசம் மணக்க அனுபவித்து அனுபவித்து எழுதியது போல் இருக்கின்றன. வரலாற்று மொழியியல், கிளைமொழியியல் ஆய்வாளர்களுக்கும் இந்நூல் மிகுந்த தரவுகளைக் கொடுக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்நூல் வட்டார நாவல் என்னும் தன்மையுடனும் அடர்த்தியான விவரிப்புடன் கூடிய இனவரைவியல் நேர்த்தியுடனும் எழுதப்பட்டிருப்பதால் பண்பாட்டியலருக்கு ஒரு வட்டார மொழிச் சமூகத்தின் தனிவரைவு நூலாகவும் (monograph), இலக்கியவாதிகளுக்கு ஒரு மாறுபட்ட படைப்பெழுத்தாகவும் விளங்குகிறது.

ஒருவர் அவர்தம் சொந்தப் பண்பாட்டை நோக்கும்போதும் எடுத்துரைக்கும்போதும் பண்பாட்டுக்குருட்டுத்தன்மை (cultural blindness) ஏற்படும் என்ற ஒரு கருத்து இனவரைவியலர்களிடையே இருந்தாலும், சொந்தப் பண்பாட்டினர் அடர்த்தியான, இன்னும் சொல்லப் போனால் வெளியார் அறிய இயலாத மிக நுட்பமான சொல்லாடல்களை, விவரணையைக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நாஞ்சில் நாடன் திருபித்துள்ளார். இனவரைவியலில் சொந்தப் பண்பாட்டினரின் அகவய அணுகு முறை (emic approach) எவ்வளவு முக்கியம் என்பதையும் இந்நூல் வழி உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

இந்நூலுக்கு நூலாசிரியரின் ஆசிரியர் எழுதியுள்ள முன்னுரையானது இயல்களின் பொழிப்புரையாக அமைந்துள்ளது. அது நூலின் பரிமாணத்தை முக்கியத்துவப்படுத்தி வாசகனின் மனதில் அதனைப் பதிவு செய்யவில்லை. இந்த நல்ல நூலுக்குச் சிறந்த முன்னுரை இருந்திருக்குமானால் இதன் முக்கியத்துவம் மேலும் வெளிப்பட்டிருக்கும்.

பண்பாட்டியலைப் பொறுத்தவரை வட தமிழகத்தைக் காட்டிலும் தென் தமிழகம் பண்பாட்டளவில் மிகுதியும் பாதிப்புக்குள்ளாகாத பகுதி என்பதால், மாறிவரும் சூழலில் தாய்வழிச் சமூகம் குறித்து அறிய விழையும் என் போன்ற வாசகர்களுக்கு இந்நூல் ஒரு முதுசொம். இரண்டாம் பதிப்பில் இந்நூல் மேலும் விரிவு பெறுமானால் பண்பாட்டாய்வாளர்கள் மேலும் பயனடைவார்கள். ●

(முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி, 'பண்பாட்டு மானிடவியல்', 'தமிழர் மானிடவியல்' முதலான நூல்களின் ஆசிரியர். புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் மானிடவியல் துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர்)

மதிப்புரை

அங்கே இப்ப என்ன நேரம்?

(கட்டுரை)

அ. முத்துலிங்கம்

வெளியீடு:

தமிழினி

67, பீட்டர்ஸ் சாலை
ராய்பேட்டை, சென்னை - 600014

முதல் பதிப்பு - ஏப்ரல் 2005.

பக்: 343, விலை ரூ. 180/-

பி. ஏ. கிருஷ்ணன்

எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் பல தடவை இங்கிலாந்து சென்று வந்திருக்கிறார். ப்ளம்ஸ்பரியில் உள்ள ஒரு புகழ் பெற்ற ஓட்டலில்தான் தங்குவார். ஓட்டலின் சில சன்னல்களிலிருந்து பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகம் தெரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. வெளியே வந்து சிறிது தூரம் நடந்தால் அதன் வாசலுக்கு வந்துவிடலாம். ஆனால் நண்பர் அருங்காட்சியகத்திற்கு உள்ளே காலடி எடுத்து வைத்தது கிடையாது. நடையாக நடந்து உடலேண்ட்ஸ் ஓட்டலுக்குச் சென்று தமிழ் உணவு சாப்பிடத் தெரியும், தவளைகள் தங்கள் கிணறுகளைத் தாங்களே வெட்டிக் கொள்வதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை. அதிலும் தமிழ்த் தவளைகள் குறுகிய கிணறுகளை வெட்டிக் கொள்வதில் வல்லுநர்கள்.

கிணறுகள் இடங்கள் சார்ந்தவை மட்டும் அல்ல. தமிழர்கள் சில இலக்கியக் கிணறுகளையும் வெட்டி வைத்தி

ருக்கிறார்கள். கவிதை, நாவல், சிறுகதைக் கிணறுகள். அவற்றிலிருந்து அவர்களை வெளியே கொண்டு வருவது மிகக் கடினமான காரியம். இக்கடினமான காரியத்தைச் செய்யத் தான் முத்துலிங்கம் இந்தக் கட்டுரைத் தொகுதியில் முயன்றிருக்கிறார். இப்படி வேறு யாரும் தமிழில் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று அவரே சொல்கிறார். உண்மைதான். இத்தகைய வீச்சும் பரப்பும் ஆழமும் கொண்ட ஒரு கட்டுரைத் தொகுதி தமிழில் இதுவரை வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கட்டுரைகளின் தெளிவும் அவற்றின் ஊடே சுடரிடும் நகைச்சுவையும் ஒரு சமன்பாடு பெற்ற படைப்பாளிக்குத் தான் கைவரும். கட்டுரைகளின் களங்கள் இலங்கையிலிருந்து மிகத் தொலைவில் இருந்தாலும் கட்டுரைகள் இலங்கைத் தமிழின் நுட்பங்களும் ஓசை நயங்களும் விரவியவை. அவற்றின் வரிகள் சிறிதே சுருதி பேதத்துடன் கூடிய செவி நுகர்க்க கனிகள். தமிழ்நாட்டில் அதிகம் கேட்கப்படாதவை, மீண்டும் மீண்டும் கேட்கத் தூண்டுபவை. மேலும் ஆம்டர்மானையும் பெஷாவரையும் டொராபோராவையும் பற்றித் தமிழில் கட்டுரைகள் படிக்கலாம் என்று நான் கனவில் கூட நினைத்த தில்லை. இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள எல்லாக் கட்டுரைகளும் ஏதாவது ஒரு வகையில் நமக்கு ஒரு நிறைவைத் தருகின்றன. பல classics என்று (என்னுடைய மதிப்பீட்டில்) கருத்த தக்கவை, நான் பேசப்போவது அவற்றில் சிலவற்றைப் பற்றியே.

கட்டுரைத் தொகுதி கனடாவில் தொடங்குகிறது. கடன் வாங்கும் புராணத்துடன். நீருக்கு வெளியே, நின்ற கோலத்தில் பெண்ணைப் புணர்ந்தவன் நரகத்திற்குப் போவான் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால் விசா தலைமையகம் ஆசிரியருக்கு எழுதிய தூண்டிற்கடிதம் உண்மை என நாம் நம்பலாம். இத்தகைய கடிதங்களும் தொலைபேசி அழைப்புகளும் இப்போது இந்தியாவிலேயே வரத் தொடங்கிவிட்டன. நம் மைக் கடன் அட்டை வாங்கவைத்து வாங்கக் கூடாத பொருள்களை வாங்க வைத்து, கடனைத் திரும்பக் கொடுக்க முடியாத அளவிற்கு ஏறவைக்கும் கடன் அட்டை விற்பவர் அடையும் நரகம் கற்பனையே செய்ய முடியாதபடி பயங்கரமாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயம் இல்லை. முத்துலிங்கம் கடன் வாங்கும் வேகத்தைப் பார்த்தால் அவருக்கும் அந்த நரகத்தை எட்டிப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

'கனடாவில் வீடு' என்னை வாய் விட்டுச் சிரிக்க வைத்தது. முத்து

லிங்கம் ஆணி அடிக்கக் கற்றுக்கொள்ளும் கதை Jerome K Jerome எழுதிய Three Men in a Boat நாவலை நினைவு படுத்தியது. "140 விதமான ஆணிகள் இந்த உலகத்தில் இருக்கின்றன. சுத்தியல்கள் எத்தனை விதம் என்று நினைக்கிறீர்கள்? ... 64 விதமான சுத்தியல்கள் உள்ளன. இந்தச் சுத்தியல்களைப் பிடிப்பதற்கு 217 விதமான பெருவிரல்கள் உலகத்தில் நடமாடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அவற்றை அடிக்கும்போது பெருவிரல்கள் நசுங்குவதில் எத்தனை வகைகள் இருக்கின்றன? அது இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை." முத்துலிங்கம் தனது கடைசிக் கேள்வியை அவரது நகங்கிய பெருவிரலுக்கு வைத்தியம் செய்த மருத்துவரிடம் கேட்டிருக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

1930க்கும் 1950க்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் பிறந்த தமிழ்க்குடிமகன் எவனாவது நடிக்க பத்மினி அவனது கனவில் வந்ததே இல்லை என்று சொன்னால் அவன் பொய் சொல்கிறான் என்பது பற்றி அதிகம் வாதம் செய்யத் தேவை இல்லை. தமிழனுக்குப் பெண்ணின் அழகு பற்றி ஓர் அளவுகோல் உண்டு. தமிழர் அல்லாதவர்களுக்குப் புரியாத அளவுகோல். உதாரணமாகக் குஷ்புவின் அழகு தமிழன் கண்ணுக்கு மட்டும் தெரியும் அபூர்வங்களில் ஒன்று. ஆனால் பத்மினியின் அழகு (குறிப்பாக இளம் பத்மினியின் அழகு - கூந்தல் வழியாக இளம் முத்துலிங்கத்தைப் பார்த்துச் சிரித்த 'மணமகள்' பத்மினியின் அழகு) எல்லோர் கண்ணுக்கும் எளிதில் தெரியக்கூடிய ஒன்று. இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் ஒரு சிறகு மட்டுமே உதிர்ந்த தேவதை போல இருக்கிறார் என்கிறார் ஆசிரியர். "நான் நாயர் பொண்ணு. அவர்கள் சாதி. நடக்கிற காரியமா?" என்று பத்மினி சொல்கிறார். அவரிடம் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு - அவர் ஏன் சிவாஜியைத் திரும்பும் செய்துகொள்ளவில்லை என்ற கேள்விக்கு - புதில் அளிக்கும் விதமாக. இது நடக்காததற்குக் காரணம் சாதிச் சிறு நெறிகளின் தடைச்சுவர்கள்தான் என்று நான் நினைக்கவில்லை. பத்மினி சொல்ல விரும்பாத ஒரு காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

'எழுதினோம். விவாதித்தோம். கூட்டங்கள் போட்டோம். எழுதினதையே திருப்பித் திருப்பி எழுதினோம். பேசினதையே திருப்பித் திருப்பிப் பேசினோம். கடைசியில் என்ன சாதித்துவிட்டோம்?' சுரா. இவ்வாறு சொன்னது தன்னைக்குலைத்துவிட்டது என்கிறார் முத்து

விரும்பும் நூலை வீட்டிலிருந்தே பெற

தமிழின் முக்கியமான
பதிப்பகங்களின்

அனைத்து நூல்கள்

சிறுத்திழைகள்

இடைநிலை இதழ்கள்

அரசியல் இதழ்கள்

இவற்றைப் பெற விரும்புவோர்

செய்ய வேண்டியதெல்லாம்

ஒரே ஒரு தொலைபேசி

அழைப்பு மட்டுமே

9382853646.

பரிசல்

1. இந்தியன் வங்கி காலனி,
வள்ளூர் தெரு, பத்மநாபா நகர்,
சூளைமேடு, சென்னை - 94

விளம்பரம்

லிங்கம். இது எல்லாச் சிந்தனை யாளர்களுக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் வரும் சந்தேகம்தான். கடைசி என்பது ஒரு படைப்பாளிக்கு அவன் உயிரோடு இருக்கும்வரை வரக் கூடாது. அதனாலேயே அவன் சாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எழுதிக்கொண்டும் பேசிக்கொண்டும் இருப்பான். அவன் என்ன சாதித்தான் என்பதை வரும் தலைமுறையினர் முடிவு செய்வார்கள். 'சந்தாகுருளில் சு.ரா.' கட்டுரை ஆசிரியர் சு.ரா.வைச் சந்திக்கப் பயணித்ததுபோல நெடுந்தூரம் பயணிக்கிறது. மேட்டுப் பாதைகளில் நம்மை அனாயாசமாக ஏற இறங்க வைத்தாலும் கட்டுரை நமக்குக் களைப் பூட்டுவதில்லை.

பஞ்சாப் தீவிரவாதம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த காலம். நான் பயணம் சென்ற ரயில் பெட்டியில் தூக்கேஸ் ஒன்று கேட்பாரற்றுக் கிடந்தது. பயணிகள் ஒருவரும் அதன் அருகே செல்ல விரும்பவில்லை. ஜலந்தர் ஸ்டேஷன் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு போலீஸ்காரரை அரும்பாடு பட்டு அழைத்துக்கொண்டு வந்து அவரிடம் பெட்டியைக் காட்டினேன். அவர் ஒரு பத்து அடி தூரம் தள்ளி நின்றுகொண்டு என்னிடம் சொன்னது இது: "ஸாஹெப், ஒன்று செய்யுங்கள். மெதுவாக, மிக மெதுவாகப் பெட்டியின் பக்கம் செல்லுங்கள். பெட்டியை மெல்லத் தூக்கி அசைத்துப் பாருங்கள். உள்ளே ஒன்றும் இல்லை என்றால் அங்கேயே வைத்துவிடுங்கள். கனமாக இருந்தால் என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்." நமது போலீசுக்கும் பாகிஸ்தான் போலீசுக்கும் வித்தியாசம்

அதிகம் கிடையாது என்பதை முத்துலிங்கத்தின் 'பாகிஸ்தான் உளவுத் துறையும் நானும்' உறுதி செய்கிறது. சந்தைக்குச் சென்று வழி மறந்துபோய் தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்தவரை அணுகி அவரிடமே வழி கேட்கிறார்.

அவர் நல்ல மனிதர். தான் வழி காட்டுவதாக முன்னே சென்றார்... என் வீட்டு வாசலுக்கு அலுங்காமல் விட்டுச்சென்றார். இப்படி என்னை வேவு பார்க்க அனுப்பப்பட்டவர்கள் முன்னே செல்ல நான் பின்னே சென்றேன். உலகத்து உளவுத்துறை சரித்திரத்தில் இது ஒரு பெரிய சாதனையாக அமைந்தது.

'பெரிய முள் இரண்டில் வந்த வுடன்' இனம், மதம் சார்ந்த வன்முறைகள் தொடர்ந்து பலர் துணையுடன் உலகெங்கும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை உறுதி செய்வது. பீட்டர் மாலோங் என்ற தெற்கு துடன் இளைஞன். பழங்குடி மகன். கிறித்தவனாக மாற்றம் பெற்றவன். ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் சிறு அமைப்பில் சேருகிறான். திறம்பட வேலை செய்தாலும் அவனை யாரும் கண்டு கொள்வதில்லை. நிறுவனத்தைச் சார்ந்த அனைவரும் மாலோங் ஒரு மனிதன் என்பதையே ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகிறார்கள். அவனுடைய கிறித்தவம் அவனுக்குத் துணை செய்ய முடியவில்லை. நம் நாட்டில் தவித்துகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட வன்கொடுமைகளுக்கு நிகரான வன்கொடுமைகள் அவன்மீது இழைக்கப்படுகின்றன. பஸ்ஸில் இடம் மறுக்கப்படுகிறது. தேநீர் பையன் இவனுக்கு மட்டும் தேநீர் வழங்காமல் செல்கிறான். ஒய்வு அறையில் உட்கார இடம் தரப்படுவதில்லை. அழைக்கப்பட்ட விருந்தில் உணவு கொடுப்பார் யாரும் இல்லை. ஒரு நாள் அவன் வேலையைப் பாதியில் விட்டுச் சென்றுவிடுகிறான், திரும்பி வராமல். இனத் தீமிர் வெள்ளையருக்கு மட்டுமே (பார்ப்பனருக்கும்?) சொந்தம் என்ற நமது எண்ணம் தவறானது என்பதை இக்கட்டுரை ஓர் இறுக்கமான அமைதியோடு சொல்கிறது.

'அங்கே இப்போ என்ன நேரம்' மரணத்தின் அறனில்லாத் தேர்வு தரும் அதிர்ச்சியைப் பற்றிய கட்டுரை. புத்தகங்களை அடுக்கும் நுட்பங்களைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கும் கட்டுரையின் உயிர்த் துடிப்பு நுஸ்ரத்தின் மறைவோடு நின்றுபோகிறது.

நான் எடுத்த படம் ஒன்று இருக்கிறது. நுஸ்ரத் தூரியனைப் பார்த்தபடி கண்களைச் சரித்துக்கொண்டு நிற்கிறார்... என்னுடைய நிழல்

அவன்மீது விழுந்து அந்தப் படத்தில் அவளுடன் இருக்கிறது. நான் இரவு உணவு சாப்பிட்ட போது அவள் அங்கே பாத்திரமில் நுனிக் காலில் நின்று பிரஷ் பண்ணி, கோணல்மாணலாகத் தலை சீவி, ஒரு புதிய நாளைத் தொடங்கியிருக்கிறாள். பின்னிரவில் ஒவ்வொரு இலையாக நிலா பட்டு என்னிடம் வந்து சேர்ந்தபோது, அவள் சீருடை போட்டுச் சிவப்பு சொக்ஸ் அணிந்து பள்ளிக்கூடம் போயிருக்கிறாள். நான் நிம்மதியாக நித்திரைக் கனவுகளில் திளைத்த போது அவள் இறந்துவிட்டிருக்கிறாள்.

அந்தச் சிறுமியின் மறைவு பதேர் பாஞ்சாலியில் தூர்காவின் மறைவை நினைவூட்டுகிறது. தூர்கா மறைந்தபின் அவள்தான் தன்னுடைய தோழியின் மாஸையைத் திருடியிருக்கிறாள் என்பதை அப்பு அறிகிறான். இங்கு நுஸ்ரத் மறைவாள் என்ற எதிர்பார்க்காத முத்துலிங்கம் திருடிவிட்டாள் என்று யூகிக்கிறார். நுஸ்ரத் முத்துலிங்கத்தின் புத்தகத்தைத் திருடவா செய்தாள்? அந்த மெல்லிய தூசியில் புத்தகத் தட்டுக்குமுள் சிறு பாதச் சுவடுகள் வந்து திரும்பிப்போன தடங்கள் ஒரு திருட்டையா அறிவிகின்றன? அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, அளிக்க மறந்த தனது பரிசையல்லவா அந்தக் குழந்தை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறது.

'ரோறா போறா சமையல்காரன்' வைத்திருக்கும் கடிதம் கடித இலக்கியத்தின் ஒரு பொக்கிஷம். அவருக்குச் சமையல் வேலை கொடுப்பதற்குப் பதிலாக எவ்வளவு கேட்கிறாரோ அவ்வளவு கொடுத்துக் கடிதத்தை முத்துலிங்கம் விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டிருக்கலாம்.

இவர் என்னிடம் இரண்டு வருட காலம் சமையல்காரராக வேலை பார்த்தார். இவருக்குச் சமையல் தெரியாது. மிகவும் நல்லவர். மற்ற என்ன வேலை கொடுத்தாலும் செய்வார் என்றே நினைக்கிறேன்.

இது ஆங்கிலத்தில் எப்படி இருந்திருக்கும்?

He served as my cook for two years. He can't cook. He is very good. I do think he would carry out any other work given to him.

ஆங்கிலம் ஒரு போக்கிரித்தனமான மொழி.

முத்துலிங்கத்தின் உலகம் நிலத்திலும் பெரிது. நீரிலும் ஆழமானது. அது அவர் உள்ளம் சார்ந்தது.

With Best Compliments from
MACMILLAN INDIA LIMITED

YOU CAN WIN

SHIV KHERA

உங்களால் வெல்ல முடியும்
ஷிவ் கெரா

**“WINNERS DON'T DO
DIFFERENT THINGS.
THEY DO THINGS
DIFFERENTLY.”™**

English Edition: Rs. 325/-
(Revised)

“வெற்றியாளர்கள்
வித்தியாசமான செயல்களைச்
செய்வதில்லை. அவர்கள்
தாங்கள் செய்வதையே
வித்தியாசமாகச்
செய்கிறார்கள்”™

Tamil Edition: Rs.225/-

A STEP BY STEP TOOL FOR TOP ACHIEVERS

Macmillan India Limited

21, Patullos Road

Chennai 600 002

Phone: 28520646 / 28526335

E-mail: milmids@macmillan.co.in

Visit: www.macmillanindia.com

வரம்பெற்றோம்

மகா கோலம் (கவிதைகள்) ❖ ஆ.அமிர்தராஜ் ❖ ரூ.55 ❖ மதி நிலையம், 4(39) தணிகாச்சலம் ரோடு, பிருந்தாவன் அப்பார்ட்மென்ட்ஸ், திருநகர், சென்னை 600 017.

இந்திய வரலாற்றில் (கட்டுரைகள்) ❖ குமரி மைந்தன் ❖ ரூ.50 ❖ வேங்கை பதிப்பகம், 80ஏ, மேலமாசி வீதி, மதுரை 1 நாளைக்கு மழை பெய்யும் (சிறுகதைகள்) ❖ போப்பு ❖ ரூ.70 ❖ ஆனந்த விகடன், 757, அண்ணா சாலை, சென்னை 2 இப்படியும் (சிறுகதைகள்) ❖ செ.ஞானன் ❖ ரூ.40 ❖ ஞானக்குயில் பதிப்பகம், 37, குட்டியனைஞ்சான் தெரு, சிவகாசி 626 123.

சற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு (சுகாதாரம்) ❖ சி.டி.சங்கர நாராயணன் ❖ ரூ.30 ❖ ஏகம் பதிப்பகம், த.பெ.எண் 2964, 3, பிள்ளையார் கோயில் தெரு, 2ஆம் சந்து, முதல்மாடி, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005.

பெரியாரியல் - வாழ்க்கை (கேள்வி-பதில்) ❖ மா.நன்னன் ❖ ரூ.30 ❖ ஏகம் பதிப்பகம்.

பெரியாரியல் - கட்சிகள் (கேள்வி-பதில்) ❖ மா.நன்னன் ❖ ரூ.30 ❖ ஏகம் பதிப்பகம்.

பெரியாரியல் - புகுத்தறிவு (கேள்வி-பதில்) ❖ மா.நன்னன் ❖ ரூ.35 ❖ ஏகம் பதிப்பகம்.

பண்டித மணியின் தமிழ்ப்பணியும் வரலாறும் (கட்டுரைகள்) ❖ மீனாட்சிஇலட்சுமணன் ❖ ரூ.40 ❖ ஏகம் பதிப்பகம்.

பெரியாரியல் - தொகுதி 1 (கட்டுரைகள்) ❖ வே.ஆனைமுத்து ❖ ரூ.80 ❖ தையல் நாயகி நினைவு நூல் வெளியீட்டகம், 124-அ, ஆறாவது குறுக்குத் தெரு, இராதாகிருட்டிணன் நகர், மூலக்குளம், புதுச்சேரி 605 010.

பெரியாரியல் - தொகுதி 2 (கட்டுரைகள்) ❖ வே.ஆனைமுத்து ❖ ரூ.120 ❖ தையல் நாயகி நினைவு நூல் வெளியீட்டகம் பூரநிலம் (கவிதைகள்) ❖ முத்தமிழ் விருப்பி ❖ ரூ.45 ❖ சுடர்குதிரை, ஏ-4, நேதாஜி நகர், பீளமேடு, கோயமுத்தூர் 641 004.

சொப்பு (சிறுகதைகள்) ❖ அம்மணி ❖ ரூ.30 ❖ செல்லம் வெளியீடு, 521-ஏ, தம்பி நகர், எளம்பலூர் சாலை, பெரும்பலூர் 621212.

ஆழிப் பேரலைகளின் கொடூரம் ஊடாக (கட்டுரைகள், கவிதைகள்) ❖ (தொ-ர்) இரா. நாகராஜன் ❖ தச்சன் பதிப்பகம், அந்தணர் குறிச்சி சாலை, (நியாயவிலைக்கடை எதிரில்), திருவையாறு 613 204.

யானைகள்: அழியும் பேருயிர் (கட்டுரைகள்) ❖ முகமது அலி, க.யோகானந்த் ❖ ரூ.150 ❖ மலைபடுகடாம் பதிப்பகம், 65, வேளாங்கன்னி, காரமடை சாலை, மேட்டுப்பாளையம் 641 301.

இவர்தான் முஹம்மத் (ஸல்) (கட்டுரைகள்) ❖ குர்ரம் முராத், தமிழில்: °பஹ்ருத்தீன் அலி அஹ்மத் ❖ ரூ.16 ❖ இஸ்லாமிய நிறுவனம் டிரெஸ்ட், 138, பெரும்பூர் நெடுஞ்சாலை, சென்னை 600 012.

முஸ்லீம் மன்னராட்சியில் இந்தியாவின் முன்னேற்றம் (வரலாற்று இயல்) ❖ கி.நெடுஞ்செழியன் ❖ ரூ.80 ❖ இஸ்லாமிய நிறுவனம் டிரெஸ்ட்.

காலச்சுவடு சிறப்புத் திட்டங்கள்

- ❖ காலச்சுவடு தனி இதழ் ரூ.15. ஆண்டுச் சந்தா ரூ.140. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.240. ஐந்தாண்டுச் சந்தா ரூ.600. மாணவர் ஆண்டுச் சந்தா ரூ.75 (அடையாள அட்டையின் ஒளிநகலை அனுப்புக.)
- ❖ வெளிநாட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ.600. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.1000. ஐந்தாண்டுச் சந்தா \$ 75.
- ❖ காலச்சுவடு ஆயுள் சந்தா ரூ.2500. அயலில் வாழ்பவர்களுக்கு ஆயுள் சந்தா US\$ 250. ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ரூ.500க்கான காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ❖ மூன்று வாசகர்களை சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டப்படி ஆண்டுச் சந்தா, இரண்டாண்டுச் சந்தா, ஐந்தாண்டுச் சந்தா, மாணவர் சந்தா, ஆயுள் சந்தா ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும் அதற்கு இணையான ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ ரூ.500க்குக் காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை எங்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்குக் காலச்சுவடு ஓராண்டுச் சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ காலச்சுவடு இரண்டாண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு 6 (பழைய) இருமாத இதழ்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இதை இந்தியாவில் இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுக்கும் காலச்சுவடு மூலமாக அனுப்பலாம். பழைய இதழ்கள் கையிருப்பை அனுசரித்து வழங்கப்படும்.
- ❖ anyindian.com இணைய தளம் வழியாகவும் சந்தா செலுத்தலாம்.

சந்தாத் தொகையை Kalachuvadu என்ற பெயரில் பணவிடையாகவோ, வரைவோலையாகவோ நாகர்கோவில் / சென்னை வங்கிக் காசோலையாகவோ அனுப்புக. இதரக் காசோலைக்கு ரூ.40 சேர்த்து அனுப்புக.

தலைமை அலுவலகம்

669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் 629 001
தொலைபேசி: 04652 278525
தொலைநகல்: 04652 231160
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

சென்னை அலுவலகம்

216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005
தொலைபேசி: 28481662, 55686039
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@yahoo.com

ம தி ப் பு தர

த ண் ணீர்

யாருக்குச் சொந்தம்?

(தண்ணீர் தனியார்மயமாக்கம் குறித்த பார்வை)
ஜெ. பால்பாஸ்கர்

வெளிப்பு:

அமைதி அறக்கட்டளை திண்டுக்கல்.

முதல் பதிப்பு - டிசம்பர் 2004 பக். 164, விலை ரூ. 50/-

ச.கி. ஜெயகரன்

சுற்றுச்சூழல் வழக்குகள், மாசடையும் அமராவதி, நொய்யல் மற்றும் பவானி ஆறுகள், குழந்தைத் தொழிலாளர் மற்றும் இலங்கை அகதிகள் பிரச்சினை பற்றி எழுதிய பால்பாஸ்கரின் புதிய நூல் 'தண்ணீர் யாருக்குச் சொந்தம்?'. தண்ணீர் தனியார்மயமாக்கப்பட்டதால் உலகின் பல பகுதிகளில் ஏற்பட்ட பின்னடைவுகள், தீமைகள் பற்றிப் பல கோணங்களில் விளக்கி, நீர் ஏன் தனியார்மயமாக்கப்படக் கூடாது என்பதற்கான வலுவான ஆதாரங்களை முன்வைக்கிறார்.

நீர் யாருக்குச் சொந்தம் என்பது தலையாய கேள்வி. காலனியாதிக்கத் திற்கு முன் தமிழகத்தில் நீர்வளத்தின் மேலாண்மை மக்களின் பொறுப்பிலேயே இருந்ததையும் அவற்றைப் பராமரிப்பது, கட்டுவது போன்ற பணிகளை நாட்டாண்மை, காவல் மணியம், நீர்மணியம் மற்றும் ஏரி

வாரியம் செய்ததையும் இந்நூல் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆனால் இந்தச் சுய மேலாண்மை பிரிட்டிஷ் அரசால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட, இயல்பாக நடந்துவந்த குடிமராமத்து, மக்களின் ஒத்துழைப்பை இழந்து வலுவிறந்த சோக வரலாறும் இதில் அடக்கம்.

அக்காலத்தே வேனிலில் சாலை யோரங்களில் நீர்ப்பந்தல் அமைத்து வழிப்போக்கர்களுக்கு இலவசமாகக் குடிநீர் அளித்த நிலைமையையும் இன்று குப்பியிலிட்ட ஒரு லிட்டர் குடிநீரை ரூ. 12/ கொடுத்து வாங்குவதையும் குறிப்பிடும் ஆசிரியர், குப்பி நீர் வியாபாரத்தின் வளர்ச்சி, குடிநீர் வணிகப் பொருளாவதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு என்கிறார். குப்பி நீர் பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். குப்பிகளில் வருவதெல்லாம் 'மினரல் வாட்டர்' அல்ல. சென்ற நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் கனிமக் கரைசல் மிகுந்த (High TDS) ஊற்று சுனை நீரை (உப்பு நீர் என்றுகூடச் சொல்லலாம்) குப்பிகளில் அடைத்து விற்க ஆரம்பித்தனர். கனிமக் கரைசல் மிகு ஊற்று நீர் உடலுக்கு நல்லது என்ற நம்பிக்கையைப் பயன்படுத்தி விளம்பரப்படுத்தி விற்க முயன்றதே 'மினரல் வாட்டர்' வியாபாரத்தின் ஆரம்பம். அந்நீரில் உள்ள கனிமக் கரைசலின் அலகு உலகச் சுகாதார அமைப்பு நிர்ணயித்துள்ள அலகுகளை விட அதிகம். மழை நீர் போன்ற கனிமக் கரைசலின் அளவு மிகவும் குறைவான சிறுவாணி நீரையும் குப்பிகளிலடைத்து அதை 'மினரல் வாட்டர்' என்பது அபத்தம். இந்தியாவில் விற்பனையாகும் அத்தனை குப்பி நீர்களில் ஒன்றுகூட 'மினரல் வாட்டர்' இல்லை என்பதுதான் உண்மை. இந்நூலில் குப்பிநீர் என்ற பதமே பிரயோகிக்கப்பட்டது வரவேற்கத்தக்கது.

ஒரு புள்ளிவிவரப்படி, முன்னேறும் நாடுகளில் ஆண்டொன்றுக்கு ஐம்பது லட்சம் குழந்தைகள் நீரால் பரவும் நோய்களால் உயிரிழக்கிறார்கள். 1989இல் நடந்த குழந்தைகள் உரிமைகள் மாநாட்டின் தீர்மானங்களில் ஒன்று போதுமான நண்ணீர் அளிப்பது பற்றியது. உலகில் மாசுபட்ட நீரால் பரவும் நோய்களால் முப்பதாயிரம் பேர் நாள்நோயும் சாகின்றனர். இதையே காரணம் காட்டிச் சிலர் தனியார்மயமாக்கலுக்கு ஆதரவாக வாதிடுகின்றனர். தனியார் துறை திறமையானது, அவர்களால் மட்டுமே தேவையான முதலீட்டைப் பெற முடியும் என்று கூறினாலும் இவையெல்லாம் உண்மையென்று கூறிவிட முடியாது. மேலும் தனியார்மயம் பொறுப்பின்மையையும் உருவாக்கிவிடும்.

இங்கிலாந்தில் நீர் தனியார்மயமாக்கப்பட்டதால் கூட்டுப் பொறுப்பாண்மை

குறைந்தது. பிலிப்பைன்ஸில் தனியார் மயமாக்கப்பட்ட அமைப்பு 2003இல் திவாலான நிலையில் பணி முடக்கியது. தண்ணீர் தனியார்மயமாக்கப்பட்ட ஸ்பான்ஸில் தண்ணீர் கட்டணம் 150% ஆகவும் இங்கிலாந்தில் ஆறு ஆண்டுகளில் 106% அதிகரித்த நிலையையும் ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

தண்ணீர் தனியார்மயமாக்கப்பட்டால் பின்தங்கிய நாடுகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும். ஏழை, எளியோர் நீருக்காக மேலும் அல்லாவார். 2000இல் சர்வதேச நிதி நிறுவனம் (IMF) கடன் கொடுத்த நாற்பது நாடுகளில், பன்னிரண்டு நாடுகளில் நீர்த்துறையைத் தனியார்மயமாக்க வேண்டும் அல்லது அதற்காகச் செலவழிப்பதும் பணத்தை நீர் பயனீட்டாளர்களிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டும் என்பது போன்ற நிபந்தனைகளை விதித்தது. இவையெல்லாம் இதே நிறுவனம் 1980இல் மேளதாளத்துடன் கொண்டு வந்த, 'வறுமையைப் போக்குவது மற்றும் வளர்ச்சிக்கு உதவுவது' என்ற கோஷங்களுடன் வந்த பல திட்டங்களில் கடன் பெறும் நாடுகளை நீர் மேலாண்மையில் மாற்றங்கள் செய்யச் சொல்லி நிர்ப்பந்தித்தது. இதே வேலை உலக வங்கியிடம் உதவி பெறும் நாடுகளிலும் நடந்தது. எடுத்துக்காட்டாக அங்கோலா, தான்சானியா, செனகல், ருவாண்டா, நைஜர், ஈமன், ஹொண்டுராஸ், நிகராகுவா போன்ற நாடுகளைக் கூறலாம். தமிழக அரசின் மெட்ரோ வாட்டர், முழுவதுமாக நீர்ச் சேவை புரிய முடியாத நிலையில் தனியார் மூலம் 50 கோடி ரூபாய் செலவில் நீர் பெறுகின்றது. மேலும் இந்தச் சேவையை வணிகமாக்குவது பற்றியும் அதில் பிரெஞ்சு நீர் நிறுவனம் ஒன்றின் ஆர்வத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார் பால்பாஸ்கர்.

தண்ணீர் தனியார்மயமாக்கப்படுவது ஒன்றும் இந்தியர்களுக்குப் புதிதல்ல என்பதைக் குறிப்பிடும் நூலாசிரியர், நிலம் யாருக்குச் சொந்தமோ அவர்களே அந்த நிலத்தடியில் உள்ள நீரின் மீதும் சொந்தம் கொண்டாடும் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தொழிற்சாலைகளும் கொழுத்த பணக்காரர்களும் கட்டுப்பாடின்றி நிலத்தடிநீரை ஆழ்துளைக் கிணறுகளிட்டு அளவில்லாமல் எடுத்து உபயோகிப்பதும் விற்பதும் நடந்துகொண்டிருப்பதை நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார். தோல் பதனிடும் சாலைகளும் காகிதக் கூழ் ஆலைகளும் வேதியியல் நச்சுகள், இதர மாசுகள் கொண்ட கழிவுநீரை ஓடைகளிலும் குளங்களிலும் ஆறுகளிலும்விட, அதிலுள்ள சிறிதளவு குடிநீரும் மாசடைந்த நிலையில், யாரிடம் போய் நீதி கேட்பர் அப்பகுதி

வாழ் எளியோர்? இத்தகைய சட்ட விரோதச் செயல்கள் இன்று நடக்கையில் தனியார் துறை நீர் வளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் என்ன ஆகும்? இத்தகைய அவலங்களுக்குச் சட்ட பூர்வமான அந்தஸ்து கிடைப்பதையும் தீமைகளை நிர்வகிப்பதில் உள்ள சங்கடங்களைப் பற்றியும் கூறுகிறார்.

சனநாயக நீர்க் கொள்கைகள் பற்றிய ஆசிரியரின் கருத்துக்கு வலுவூட்டுமாறு உள்ள சூழலியலாளர் வந்தனா சிவாவின் கருத்துகளின் சாரம்: 'அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆதாரம் நீர். அவரவர் பங்கைப் பெற அனைவருக்கும் உரிமையுண்டு. அதை விடுத்து இயற்கை வழங்கும் கொடையான நீரை வணிகப் பொருளாக்க முனைவது தனி மனித உரிமைகளை மீறுவதாகும். இந்த அணுகுமுறையால் எளியோரது அடிப்படை உரிமைகள் பறிபோகும். மேலும் ஒரு பகுதியிலோ அல்லது ஒரு சாராரோ தாங்கு திறனுக்கு மேலாக நீரைப் பயன்படுத்துவதால், அதை மற்றவர் அனுபவிப்பதற்கு இடையூறு ஏற்படும். யாருக்கும் நீரை

அதிகப்படியாக உபயோகிக்கவோ நீராதாரங்களை மாகப்படுத்தவோ உரிமையில்லை. இப்படியிருக்க நீரை வணிகப் பொருளாக்குவது அதர்மம்'.

இந்த விவாதத்திற்கு முத்தாய்ப்பாக 1800களில் 'சுகாமிஷ்' அமெரிக்க இந்தியக் குடியின் தலைவரான சியாட்டில் எழுதியதாகக் கூறப்படும் மடலிவிருந்து சில வரிகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்:

"எப்படி ஒருவரால் வானத்தையோ நிலத்தையோ வாங்கவோ விற்கவோ இயலும்? காற்றின் புத்துணர்வு, தண்ணீரின் தெளிவு போன்றவற்றை நம் மால் கையகப்படுத்த இயலாத நிலையில் எப்படி அவற்றை வாங்கவியலும்?"

நூலில் சில கருத்துகள் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்பட்டுள்ளன. சரியாகச் செப்பனிடப்படவில்லை எனத் தெரிகிறது. அச்சுப் பிழைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் பக். 112இல் தான்சானியா, சியரா லியோன், மலர்லி கோட்டிவார், பாப்புலா நியூகினி, டொமினிகன் குடியரசு - ஆகிய

நாட்டின் பெயர்களனைத்தும் தவறாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன. நிலத்தடி நீர் அபரிமிதமாக உறிஞ்சியெடுக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட தீமைகள் பற்றிய தேவையான ஆதாரங்கள் இருக்க, 'பெருமளவு நீர் எடுக்கப்படும் பகுதிகளில் நடுத்தர நில நடுக்கம் ஏற்படுவது' தாக (பக்.80), அறிவியல் அல்லது புள்ளிவிவர ஆதாரமற்ற காரணத்தைக் காட்டாமலிருந்திருக்கலாம்.

இந்நூலைத் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்களின் தொகுப்பு, ஆவணங்கள் மற்றும் தரவுகள், இணையத்தில் பெற்ற தகவல்கள் பற்றியும் மேலும் விரிவாகத் தகவல் கொடுத்திருக்கலாம். துறைசார்ந்த பதங்களுக்கு வடமொழிச் சொற்கள் தவிர்ந்து நல்ல தமிழ் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பது இந்நூலின் சிறப்பு. தண்ணீர் பற்றி வெளிவந்த பலநூல்களில் இந்நூல் சமூக அக்கறையுடன் அணுகுவதால் ஒரு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. நீர் வளம் பற்றிய விழிப்புணர்வை இந்நூல் ஏற்படுத்தும்.

www.AnyIndian.com

நீங்கள் தொலைவிலிருந்தபோதும் உங்கள் அருகிலிருக்கும் இணையப் புத்தகக் கடை

தமிழ்நாட்டுக்குள்ளிருக்கும் எந்த முகவரிக்கும் புத்தகங்களை அனுப்பும் செலவு இலவசம். தமிழ்நாட்டின் எந்தச் சிற்றூரிலிருந்தும் இணையம் வழியாகப் புத்தகங்களை வாங்குங்கள். இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களுக்கும் வெளிநாட்டுக்கும் குறைந்த தபால் கட்டணமே.

உயிர்மை, கலைஞன், கவிதா, காலச்சுவடு, காவ்யா, குமரன், சந்தியா, சீனி, விசுவநாதன், ஸ்ரீ செண்பகா, தமிழினி, நிழல் உள்ளிட்ட பல பதிப்பகங்களின் புத்தகங்களை இணையத்தில் விற்பதற்கு முன்னுரிமை பெற்ற விற்பனையாளர் (Preferred Vendor).

ஆங்கிலம்-தமிழ் என்று இருமொழிகளில் எங்கள் இணைய வர்த்தகக் கடையைப் பார்க்கலாம். எங்கள் பட்டியலில் நீங்கள் தேடும் நூல் இல்லையா? ஒரு மின்னஞ்சல் அனுப்புங்கள். நூல் உங்களைத் தேடி வரும்.

உயிர்மை, காலச்சுவடு போன்ற சிற்றிதழ்களுக்கு கிரிடிட் கார்டைப் பயன்படுத்தி உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுச் சந்தா செலுத்துங்கள்.

பணம் செலுத்தும் வழிகள்

*மாஸ்டர் கார்ட், விசா கார்ட், அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கார்ட், டைனர்ஸ் கிளப் கார்ட், ஜேசிபி கார்ட், சிட்டி பேங்க் இ-கார்ட் ஆகிய உள்நாட்டு மற்றும் பன்னாட்டு கிரெடிட் கார்டுகள்.

*HDFC வங்கி, சிட்டி பாங்க், ICICI வங்கி, IDBI Bank Net Banking, UTI I Connect Net Banking, செஞ்சரியன் வங்கி, பெடரல் வங்கி, பேங்க் ஆஃப் பஞ்சாப் ஆகிய வங்கிக் கணக்குகளிலிருந்து.

*டிமாண்ட் டிராப்ட் மற்றும் மணியார்டர்

ஒரு புத்தகத்தை வாங்கினால் அதோடு தொடர்புடைய வேறு புத்தகங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் தேடாமலே உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

www.anyindian.com க்கு ஒருமுறை வருகை தாருங்கள்.

புத்தகத்தை நீங்கள் விரும்பினால், எங்களை நிச்சயம் நீங்கள் விரும்புவீர்கள்.

தொடர்புக்கு:

AnyIndian.com (A Division of The Pro-Found Company)
G-3, S.A.Constructions, 4/31 D, III Main Road, Rayala Nagar,
Ramapuram, Chennai-600 089, India
Telephone: (91)-44-22493706, E-mail: customerservice@anyindian.com

விளம்பரம்

கண்டன அறிக்கை

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

வதந்திகளின் அடிப்படையில் அவதூறு பரப்பும் போக்கு

அசோகமித்திரன் - 50' என்னும் நிகழ்வைப் பற்றி உயிர்மை ஏப்ரல் 2005 இதழில் ஜெயமோகன் எழுதிய கடிதம் சில பொய்கள், ஒரு சில கற்பனைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சுந்தர ராமசாமியைத் தூற்றியிருக்கிறது. பிப்ரவரி 17 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற 'அசோகமித்திரன்-50' நிகழ்ச்சிக்கு ஜெயமோகன் வரவில்லை. அதில் சுந்தர ராமசாமி என்ன பேசினார் என்பது குறித்த விரிவான, துல்லியமான பதிவு எதுவும் இதுவரை எழுத்துப் பூர்வமாகப் பிரசுரமாகவில்லை; எனவே அதை அவர் படித்திருக்க வாய்ப்பில்லை. உரையின் ஒலி/ஒளிப் பதிவுப் பேழை எதுவும் ஜெயமோகன் கட்டுரை வெளியாவதற்குமுன் வெளியிடப்படவில்லை. காலச்சுவடு, உயிர்மை ஆகிய இதழ்களில் வெளியான சுருக்கமான பதிவுகள், இனிய உதயம் இதழில் வெளியான சற்றே விரிவான பதிவு முதலான ஒரு சில பதிவுகளே அவரது கடிதத்திற்கு ஆதாரமாக இருந்திருக்கக்கூடும். இத்தகைய பதிவுகளையும் காற்று வாக்கில் வந்த செய்திகளையும் வைத்துச் சில முடிவுகளை மலி என்மான பரபரப்பு இதழியலாளரின் தொனியில் ஜெயமோகன் முன் வைக்கிறார்.

"சுந்தர ராமசாமி ஆற்றிய உரையில் இருந்த 'எள்ளல்' தொனி குறித்துப் பலரும் தங்கள் வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தினர்" என்று சொல்லும் ஜெயமோகன் தனது வழக்கத்தின்படி யார், எங்கே சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அதோடு நிற்காமல், தான் கேட்காத, படிக்காத உரையைக் கீழ்க்காணும் "இரு வரிகளாக"ச் சுருக்கித் தருகிறார்:

- 1) அசோகமித்திரன் மத்திய வர்க்க மக்களின் அன்றாட வாழ்வின் சிறிய சிக்கல்களை மட்டும் எழுதுபவர். அவரால் அடுத்த கட்ட ஆழங்களுக்குள் செல்ல முடியாமைக்குக் காரணம் மனித வாழ்வின் பல்வேறு சிக்கல்களைக் காணும் கண் அவருக்கு இல்லை என்பதால்தான்.
- 2) அசோகமித்திரன் படைப்பாளிகளில்* வாழ்வின் வன்முறை வெளிப்படவில்லை. அதிகப்பட்சம் அவர் படைப்புலகில் உள்ள ஆயுதம் அரிவாளமணை மட்டுமே.

* பிழை, மூலத்தில் உள்ளது

இதையடுத்து அசோகமித்திரனின் கதையலகின் நுட்பங்களைப் பற்றி ஜெயமோகன் எழுதுகிறார். அசோகமித்திரனின் படைப்புகளைப் பற்றி ஏற்கனவே விரிவாக எழுதியிருக்கும் ஜெயமோகன் மேலும் எழுத வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தால் அதைத் தனியாகச் செய்திருக்கலாம்.

கூட்டத்தில் சு.ரா.வின் பேச்சைக் கேட்டவர்கள் / நிகழ்ச்சியின் குறுந் தட்டுப் பதிவினை முழுமையாகப் பார்த்தவர்கள் என்ற முறையில் ஜெயமோகனின் விஷமத்தனமான திரிப்பு வேலை எங்களைப் புண்படுத்துகிறது. ஜெயமோகன் உருவாக்கியுள்ள இந்த வரிகளுக்கும் சு.ரா.வின் உரைக்கும் தொடர்பு இல்லை என்பதை எங்களால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். தவிர, சு.ரா.வின் பேச்சைக் கூட்டத்தினர் மட்டுமின்றி அசோகமித்திரனும் வெகுவாக ரசித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததை நாங்கள் பார்த்தோம்.

சு.ரா. தனது எல்லைகளை முதலிலேயே தெளிவுபடுத்திவிட்டார். தேர்ந்த வாசகர்/விமர்சகரை அல்லாமல் புதிய வாசகர்களை முன்னிட்டே பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டார். இந்தக் கூட்டத்தை முன்னிட்டு அசோகமித்திரனின் 80 கதைகளை மட்டுமே படிக்க முடிந்தது என்பதையும் குறிப்பிட்டார். கிட்டத்தட்ட பாதிக்கதைகளைச் சமீபத்தில் படித்திராத நிலையில் படைப்புலகம் சார்ந்த ஒட்டுமொத்த அவதானிப்பில் சில போதாமைகள் ஏற்படுவது இயல்பு என்பதை உணர்ந்தே அவர் இந்தத் தகவலை முன்கூட்டியே குறிப்பிட்டிருந்தார் என்பது வெளிப்படையானது.

அசோகமித்திரன் கதைகளில் வன்முறை பற்றிப் பேசுகையில் சு.ரா. இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்:

"... இந்தக் கூட்டத்தில் பேசுவதற்காக 80 கதைகளைப் படித்தேன். படிக்கிறபோது எனக்கு ஒன்று தெரிந்தது. எந்தக் கதையிலும் வன்முறை என்பது இல்லை..."

சு.ரா. தனது பார்வை, அதன் எல்லை இரண்டையும் தெளிவாகவே முன்வைக்கிறார். சு.ரா.வின் அவதானிப்பை அசோகமித்திரன் தனது ஏற்புரையில் மிகுந்த பாராட்டுணர்வுடன் அங்கீகரிக்கிறார். தனது கதைகளில் ஆண் - பெண் உறவு, படிப்பவர்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தும் விஷயங்

கள், வன்முறை ஆகியவை இடம்பெறக்கூடாது என்பதில் மிகவும் ஆரம்பத்திலிருந்தே உறுதியாக இருந்ததாகக் குறிப்பிட்ட அசோகமித்திரன், சு.ரா. போன்ற ஒரு எழுத்தாளரால்தான் இதுபோன்ற நுட்பமான விஷயங்களைத் தொட்டுக்காட்ட முடியும் என்றார். அசோகமித்திரன் கதைகளில் வன்முறை குறித்த விவாதத்தில் அசோகமித்திரனின் கூற்றோ சு.ரா.வின் அவதானிப்போ இறுதி வாக்கியமாக இருக்க முடியாது என்பது வெளிப்படையாக. ஆனால் இவ்விஷயத்தில் சு.ரா., அசோகமித்திரன் ஆகிய இருவரது கருத்துகளும் ஒத்துப்போகின்றன என்பதைத்தான் இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கையில் அசோகமித்திரன் படைப்புகளைப் பற்றிய உயர்வான சித்திரத்தையே சு.ரா.வின் உரை தந்தது. அசோகமித்திரன் மிக நுட்பமான, முக்கியமான ஒரு கலைஞர் என்றும் எந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதன் சாராம்சத்தை ஸ்பரிசிக்கக்கூடியவர் என்றும் சு.ரா. புகழாரம் சூட்டினார். படைப்புக் கலையை ஒரு பாடமாக வைத்தால் அந்தத் துறைக்கு இயக்குநராகும் முதன்மையான தகுதி தமிழில் அசோகமித்திரனுக்குத்தான் இருக்கிறது என்றார். சக எழுத்தாளரை வஞ்சனை இல்லாமல் பாராட்டிய சு.ரா.வின் பேச்சையும் நோக்கத்தையும் கொச்சைப்படுத்தியிருக்கும் ஜெயமோகன், இதன் மூலம் அசோகமித்திரனையும் கூட்ட அமைப்பாளர்களையும் சேர்த்து அவமானப்படுத்துகிறார் என்றே கருதுகிறோம்.

'மெய்ப்பொருள்' காணும் முனைப்பு இன்றிச் செவிவழிச் செய்திகளையும் கற்பனைகளையும் நம்பி, அவதூறு என்ற வார்த்தையைச் சிறுமைப்படுத்துமளவிற்குப் பழிசுமத்தும் ஜெயமோகனுக்கு எங்கள் கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

அறிக்கை விடுத்தோர்:

தேவேந்திர பூபதி, கவிதா தேவிபாரதி, ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, பழ. அதியமான், முரளிதரன், அரவிந்தன்.

சுந்தர ராமசாமி ஆற்றிய உரையின் முழுமையான பதிவு அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

-ஆசிரியர் குழு

மூன்று மொழிகளின் மக்கள் அரங்குகள்

○லதா

சிங்கப்பூரின் கலை - கலாச்சார நிகழ்வுகளில் முதன்மையானது சிங்கப்பூர்க் கலை விழா. உலகின் மிகத் தரமிக்க பாரம்பரியப் படைப்புகளோடு நவீனப் படைப்புகளையும் மாற்றுப் படைப்புகளையும் சிங்கப்பூரின் தனித்தன்மைமிக்க கலைகளையும் இந்த விழாவில் காண முடியும். குறிப்பாக கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக மாற்றுப் படைப்புகளின் மேடையாக சிங்கப்பூர்க் கலை விழா திகழ்கிறது. இசை, நடனம், நாடகம், காட்சிக் கலைகள் போன்ற கலைகளின் கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் தகர்த்துவிட்டு எல்லைகளற்ற தளங்களில் விரியும் படைப்புகள் கலை விழாவில் அரங்கேறுகின்றன.

சிங்கப்பூர்க் கலை விழா, மக்கள் நிகழ்ச்சியாக 1977இல் துவங்கியது. 1980ஆம் ஆண்டிலிருந்து கலை விழா இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இடம்பெறத் தொடங்கியது. உள் அரங்குகளில் மட்டுமே நடைபெற்று வந்த நிகழ்ச்சிகள், 1982முதல் திறந்தவெளிகள், தெருக்களில் நிகழத் தொடங்கின. 1999ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசிய கலை விழா ஆண்டு நிகழ்ச்சியானது.

இந்த ஆண்டு சிங்கப்பூரில் கலை விழா மே 26ஆம் தேதி தொடங்கி ஜூன் 26ஆம் தேதி வரை ஒரு மாத காலத்துக்கு நடைபெறுகிறது. ஏறக்குறைய 27 நாடுகளைச் சேர்ந்த 4,400 கலைஞர்கள் ஏராளமான நிகழ்ச்சிகளை இந்த ஒரு மாத காலத்தில் படைக்கவுள்ளனர். இவற்றில் 400க்கும் அதிகமான நிகழ்ச்சிகள் இலவச நிகழ்ச்சிகள்.

சுமார் \$7.8 மில்லியன் வெள்ளி செலவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள இந்தக் கலை விழாவில் 22 பிரதான நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. சீனாவின் புகழ்பெற்ற தற்கால

நாடகக் கலைஞர் மெங் ஜின்ஹூவி இயக்கத்தில் "அம்பர்" என்னும் இசை நாடகத்துடன் விழா தொடங்குகிறது.

ஃபிலடெல்ஃபியா ஆர்க் கெஸ்ட்ரா, திராயல் பாலே, லெலார் லோ போன்ற உலகப் புகழ்பெற்ற நிறுவனங்கள் படைக்கும் இசை, நடனம், நாடகங்கள் விழாவில் இடம்பெறுகின்றன.

"பசார் தியேட்டர்" என்று அழைக்கப்படும் சீன அரங்கம் கதை சொல்லும் பாணியில் அமைந்தது. காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் சிங்கப்பூரின் தெருமுலைகளில் அரங்கேறி வந்த இந்த பசார் தியேட்டர் இன்று வழக்கொழிந்துபோன கலையாகி

விட்டது. சீன ஓபரா, கழைக் கூத்து, கிராமிய இசை, இடையிடையே கதை சொல்லுதல் போன்ற பல கலைகளை ஒன்றிணைத்தது இந்த பசார் தியேட்டர்.

ஜூன் 11, 12 தேதிகள், பிற்பகல் 2.00 மணிமுதல் மாலை 6.00 மணிவரை தோ பாயோ வீவக மையத்தில் (எச்சிபி ஹப்) இது அரங்கேறும்.

தியேட்டர் ராக்யாட் (மக்கள் அரங்கு) மலாய் நிகழ்ச்சி வரும் ஜூன் 10ஆம் தேதி இரவு 8.00 மணிமுதல் 10.30 மணிவரையும் ஜூன் 11ஆம் தேதி மாலை 3.00 மணிமுதல் இரவு 10.30 மணிவரையும் அரங்கேறுகிறது. மலாய் பாரம்பரிய மையத்தில் நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

வோயாங் குலிட் எனப்படும் மலாய் பாரம்பரிய பொம்மலாட்டக் கலை, 'பங்சாவான்' மலாய் தெருக் கூத்து மற்றும் மலாய் பாரம்பரிய நடனங்கள், இசைகளை தியேட்டர் ராக்யாட்டில் காணலாம். ஆனால் இந்த ஆண்டின் பிரதான நிகழ்ச்சிகளில் இந்தியக் கலைப் படைப்பு ஒன்றுகூட இல்லை.

ஆங்கிலம், சீனம், மலாய், தமிழ் என நாட்டின் நான்கு ஆட்சி மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து அளிக்கும் நாடு சிங்கப்பூர். இந்நாட்டின் பல்வேறு இன, மொழி மக்களும் ஒன்றிணைந்து வாழக் கலை, கலாச்சாரப் பரிமாற்றங்கள் மிக முக்கியமானவை என்பதை சிங்கப்பூர் நன்கு உணர்ந்துள்ளது. அதனால் எந்த ஒரு தேசிய நிகழ்ச்சியிலும் விழாவினும் நான்கு மொழி, இனங்களின் பிரதிநிதித்துவம் நிச்சயம் இருக்கும்.

இந்த அடிப்படையில் அனைத்துலகத் தரம் மிக்க சிறந்த இந்தியப் படைப்புகள் - தமிழ்ப் படைப்புகளை

சிங்கப்பூர் மக்கள் கண்டு களிக்க மேடையமைத்து வந்தது சிங்கப்பூர் கலை விழா. புரிசை கண்ணப்பத் தம்பிரானின் தெருக்கூத்து, ந. முத்துசாமி இயக்கத்தில் கூத்துப்பட்டறையின் நாடகங்கள், சந்திரலேகா வின் நடன நிகழ்ச்சி, தக்ஷா சேத் நடனக் கம்பெனியின் நடன நிகழ்ச்சி எனப் பல மாற்றுப் படைப்புகளைக் காண்பதற்குக் கலை விழா பெரும் வாய்ப்பளித்து வந்தது.

இந்த ஆண்டில் அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போனது ஒரு பெருந்த ஏமாற்றம். எனினும் "ஆசியக் கலைகள்" என்ற உபரி நிகழ்ச்சித் தொடரில் இந்தியக் கலை நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

"திரௌபதை துகிலுரிதல்" தெருக்கூத்து நிகழ்ச்சி வரும் ஜூன் 4, 5 இரு நாள்களும் சிராங்கூன் பிளாசாவுக்கு எதிரில் உள்ள திடலில் இரவு 8.00 மணிமுதல் 10.30 மணிவரை நடைபெறும்.

பாஸ்கர் கலைக் கழகம் படைக்கும் "தெருக்கூத்து", பிரபல திரை இசைப் பாடகர்கள் எஸ்.பி. பால சுப்ரமணியம், சங்கர் மகா தேவன் பங்கேற்கும் டெம்பிபிள் ஆஃப் ஃபைன் ஆர்ட்ஸின் "விஸ்வ விநாயகா" இசை நிகழ்ச்சி, சிங்கப்பூர் இந்திய நுண் கலைக் கழகம் வழங்கும் "கலா யாத்ரா" ஆகிய

உள்ளூர்க் கலைப் படைப்புகள் விழாவில் அரங்கேறுகின்றன.

பிரதான நிகழ்ச்சிகள், வெளிப்புற நிகழ்ச்சிகள், நகரும் கலைகள், ஆசியக் கலைகள், கவின் கலைக் காட்சிகள், சிறுவர் கலை விழா. கலைஞர்கள் சந்திப்பு, பட்டறைகள் என்று பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இந்த ஆண்டு கலை விழாவில் களைகட்டுகின்றன.

நாட்டின் அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் கலை எட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கலை விழாவில் 400க்கும் அதிகமான இலவச நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் மக்கள் கூடும் பேரங்காடிகள், திறந்தவெளிகள் போன்ற இடங்களில் நடைபெறும். மேலும் மூத்த குடிமக்கள், மாணவர்கள், தேசிய சேவையாளர்களுக்கு நுழைவுக் கட்டணத்தில் 20% சிறப்புக் கழிவு உண்டு.

சிங்கப்பூர் கலை விழா பற்றிய மேல் விவரங்களுக்கு www.singaporeartsfest.com என்னும் வலைத் தளத்திற்குச் செல்லவும்:

படங்கள் உதவி:
Singapore Arts Festival,
National Arts Council, Singapore

கவிதைகள்

எனது உலகம், எனது உலகியல், எனது உண்மைகள்

வ. ஈசுவரமூர்த்தி சர்வதேச வடிவம் விலை ரூ. 200 பக்கம் 313

உண்மைகள் புதிய உலகுகள் காட்டிக் கவிதை இளமை பெறும்! ஆயிரம் மனங்களில் அடங்கிக் கிடக்கும் வெளிப்பாடுகளே கவிதைகள்! கவிஞர்கள் காலக் கண்ணாடிகள்! அவர்கள் காலக் கட்டாயங்கள்! கவிஞன் சிறை சென்றால் சரித்திரம் மாறும்! அவன் கவிதை வரலாறாகும்! எத்தனை நாள் வாழ்ந்தோம் என்பதா கேள்வி? என்ன செய்தோம் என்பதே கேள்வி நம்மை உலகு நினைக்க நாம் என்ன செய்தோம்? இதுவே கேள்வி! பணம் உள்ளவனுக்கும் பயம்! இல்லாதவனுக்கும் பயம்! வாழ்க்கை சிறிது; வாழ்க்கைத் தத்துவம் பெரிது! வாழ்க்கை நிலையாதது; வாழ்க்கைத் தத்துவம் நிலையானது!

The furious intensity one finds in his poems is a welcome entry to the Tamil world. Going through them one has an uncanny feeling that, these do form an autobiographical - critical work like Wordsworth's Prelude, as they have a rare spontaneity of expression.

Mrs. Prema Nandakumar, Trichy.

A nationalist by upbringing and temperament, the recurring themes in his poems, generally reflect his thinking and his views on various social issues related to Indian life in general and the life of Tamils in particulars. The author's strong views on Tamil cinema, hatred of other languages equated with love for Tamil and its promotion, spiritual and religious faiths are some of the themes of his poems.

-The Hindu

Copies available in Higginbothams, Landmark, New Book World (T.Nagar), Anveshana Avananshi Road, Coimbatore. For getting copies directly pl.remit Rs.200 by DD/Cheque to

Vadamalai Media (P) Ltd.

Pichanur P.O., Coimbatore 641 105

Phone: 0422-2636248

e-mail: newspaper@vsnl.com, agriculture@vsnl.com

ஐரோப்பியத் தாக்கத்தில் கட்டுண்ட கவிஞனின் இந்த நூல், வருங்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் நலம் போன்றவற்றிற்கான அறைகூவல். இந்நூலில் இலக்கியம் மட்டும் பேசப்படவில்லை. வாழ்க்கை அனுபவங்கள், அரசியல், பொருளாதாரம், தத்துவம், வரலாறு, நாட்டுப்பற்று, ஆன்மீகம், நிலையாமை போன்றவற்றைத் தம் நோக்கில் அலசியிருப்பது வித்தியாசமானதாக உள்ளது.

தமிழரின் சிந்தனைகள் தேய்மானத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருப்பதைத் தடுத்த நிறுத்திப் புதுமையாகச் சிந்திக்கவைத்துள்ளார் ஆசிரியர். அதற்கேற்றவாறு இவரது கவிதை வடிவமும் அமைந்துள்ளது.

டாக்டர். ராமகுருநாதன், தினமணி, சென்னை.

உங்கள் உலகியல் வாசிக்கவும் விவாதிக்கவும் தக்கது. பல வரிகள் ஒரு முனிவரின் சாபம்போல அக்னித் திரவமாகப் பாய்கின்றன. வாசிப்பவன் தானும் தன் சார்பு கொண்டவன் ஆதலால் திகைப்பான். உங்கள் உலகியல் உங்களது அனுபவம் அவை நடந்தவனவாக உண்மையானவாக இருக்கும் வாய்ப்புகள் நிறைய.....

"வீரியம் படைத்த எழுத்து உரிய வாசகர்களை அடையும்"

திரு. மாசிலாமணி, கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை.

Published by Vadamalai Media Pvt. Ltd.,
C-2/286, 2-C Cross, IVth Main, BDA Layout, Domlur II Stage,
III Phase, Bangalore - 560 071.
Phone: 080 - 52155174 / 51255122

பத்தி: ஐன்ஸல்

அப்போலினேர்

வெ. ஸ்ரீராம்

புதுமைகளின் முன்னோடி

“போத்லேர், மல்லார்மெ, வெர்லேன், அப்போலினேர் ... ‘மனிதன்’ என்னும் சொல்லையும் ‘கவிதை’ என்னும் சொல்லையும் இன்று நாம் எந்தப் பொருளில் புரிந்துகொள்கிறோமோ அந்தப் பொருள் மாறாமல் இருக்கும்வரை அதற்கு அத்தாட்சியாகவும் உதாரணமாகவும் இவர்கள் இருப்பார்கள்” என்று பிரெஞ்சு விமர்சகர் ஆந்தரே பில்லி (Andre Billy) 1956இல் எழுதியிருக்கிறார். 1880இல் பிறந்து தனது 38வது வயதிலேயே மறைந்துவிட்ட கியோம் அப்போலினேர் (Guillaume Apollinaire) கவிதைத் துறைக்கும் கவிதை குறித்த சிந்தனைகளுக்கும் ஒரு புதிய பார்வையையும் பரந்த வீச்சையும் அளித்தவராகக் கருதப்படுகிறார். 1904இல் பாரிஸ் நகரத்தின் கஃபே ஒன்றில் ஒருவரை இவர் சந்திக்க நேர்ந்தது. “என் பெயர் அப்போலினேர், நீங்கள்?” என்று கேட்கிறார். மற்றவர் சொல்கிறார், “என் பெயர் பாப்லோ பிக்காஸோ.” இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், கலை - இலக்கியத் துறைகளில் மரபை மீறிப் புதுமையான படைப்புகளை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான தைரியத்தை இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அளித்துவந்தனர் என்பது பிற்காலத்தில்தான் தெரியவந்தது. புதுமையான முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதில் முன்னோடி என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பிரான்சில் 1914க்கு முன்பாக அதுபோன்ற நிலை இருந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. பொதுவாக மக்களால் புரிந்துகொள்ளப்படாமல் ஏமாற்றத்தையும் வறுமையையும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலை கவிதையில் மல்லார்மெக்கும் (Mallarmé) ஓவியத்தில் செஸானுக்கும் (Cezanne) இன்னும் இது போன்ற பலருக்கும் - ஏற்பட்டதை இவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்தச் சிறிய வட்டம் ஒற்றுமையாக, கட்டுக்கோப்புடன் செயல்பட்டது.

அப்போலினேருக்கும் பிக்காஸோவுக்கும் இடையே இருந்த நட்பு ஆழமானது. 1910இல் ஒரு சம்பவம்; அப்போலினேருக்கு ஜெரி பியரெ என்னும் பெல்ஜிய நாட்டைச் சேர்ந்த செயலாளர் ஒருவர் இருந்தார். சற்றே வினோதமான இந்த மனிதரை அப்போலினேருக்குப் பிடித்திருந்தது. பல வருடங்களுக்கு முன் இவர் தன் துணிச்சலைக் காட்டும் வகையில் லூவர் (Louvre) அருங்காட்சியகத்திலிருந்து சில ஆபிரிக்கக் குட்டிச் சிலைகளை எடுத்துவைத்திருந்திருக்கிறார். தான் திருடியிருந்ததை வெளியில் சொல்லாமல் இரண்டு சிலைகளில் ஒன்றை பிக்காஸோவுக்கும் ஒன்றை அப்போலினேருக்கும் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். அந்த வருடம், லூவர் அருங்காட்சியகத்திலிருந்து மோனாலிஸா ஓவியம் திருட்டுப்போன சம்பவம் நிகழ்ந்தது (மோனாலிஸா ஓவியம் பிரான்

அப்போலினேர்: பிக்காஸோ வரைந்த ஓவியம்

ஸிலிருந்து சில தடவைகள் திருடப்பட்டு மீட்கப்பட்டுள்ளது). ஆபிரிக்கச் சிலைகளும் காணாமல் போயிருந்தது அப்போதுதான் தெரியவந்தது. பியரெ தானாகவே முன்வந்து குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு அப்போலினேரும் திருட்டில் உடந்தை என்று வாக்குமூலம் அளித்துவிட்டார். இதை அறிந்த அப்போலினேர் பயந்துபோய் பிக்காஸோவை எச்சரிக்க விரைந்தார். இருவரும் அந்தச் சிலைகளை ஒரு பெட்டியில் போட்டு இரவில் சேன் நதியில் வீசி எறிந்துவிட்டு, பிக்காஸோவின் ஓவியப் பட்டறைக்குத் திரும்பிவிட்டார்கள்.

மறுநாள் காலை பாரி-மூர்னாள் (Paris-Journal) என்னும் பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு அப்போலினேர் சென்றார். பெட்டி தற்செயலாக ஆற்றங்கரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக எழுதிப் பத்திரிகை தனக்குப் பெருமை தேடிக்கொள்ளட்டும் என்று நினைத்தார். காவல் துறைக்கு இந்த விளையாட்டு பிடிக்காமல், மீண்டும் ஒரு விசாரணைக்குப் பிறகு அப்போலினேர் கைது செய்யப்பட்டார். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அவரைப் பார்க்க பிக்காஸோ அழைத்து வரப்பட்டார். கைது செய்யப்படாவிட்டாலும் பிக்காஸோ காவல் துறையின் கண்காணிப்பில் இருந்தார். சில

இலக்கியவாதிகளும் கலைஞர்களும் மனு செய்ததை அடுத்து, நீதிமன்ற விசாரணைக்குப் பிறகு அப்போலினேர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். “பிக்காலோவும் அவருடைய நண்பர்களும்” என்னும் புத்தகத்தில் ஃபெர்னான்ட் ஒலிவியெ (Fernande Olivier) எழுதுகிறார்: “சில நாட்களுக்கு அப்போலினேரின் நண்பர்கள் எவருமே அவரைப் பார்க்க வரவில்லை. பிக்காலோ, மார்க்ஸ் மேகோப் (கவிஞர்), ஜோசெ தெரி (வக்கீல்) இவர்களைத் தவிர, எல்லாருக்கும் தாங்கள் மாட்டிக்கொண்டு விடுவோமோ என்ற பயம் இருந்தது. அவர் காதலித்த, அவருக்குப் பலவிதங்களிலும் கடமைப்பட்டிருந்த பெண் மாரி லோரான் சென்னும் நண்பர்கள் எவ்வளவு கெஞ்சியும் அவருக்கு ஒரு வார்த்தைகூட எழுதவில்லை.” அவருடைய முதல் காதல் தோல்வியில் முடிந்தது. 1918 மே மாதம் ஜாக்குவின் என்னும் பெண்ணை மணந்தார். ஆறு மாதங்கள் கழித்து, ஸ்பானிஷ் காய்ச்சல் என்னும் விஷ ஜூரத்தினால் தாக்கப்பட்டு இறந்தார்.

முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளே வாழ்ந்த இவரை, இருபதாம் நூற்றாண்டின் மரபு சாரா பிரெஞ்சு கவிதை இயக்கத்தின் முன்னோடி என்று பிற்காலத்திய கவிஞர்கள் பாராட்டினார்கள். இறப்பதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்பு ‘கவிஞர்களும் நவீன மனப்பாங்கும்’ என்னும் தலைப்பில் ஒரு முக்கியமான உரை நிகழ்த்தினார். அவருடைய மறைவுக்குப் பிறகு இது ஒரு புத்தகமாக வெளிவந்தது. அசையும் பிம்பங்களின் தொகுப்பான திரைப்படம் என்னும் புதிய கலைவடிவம் வெகுஜன வெளியில் பிரபலமாகிக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில், கவிதை இன்னும் சற்று உயர்ந்த தளத்திற்குச் சென்று, கற்பனையையும் படிமங்களையும் கலந்து புதிய வடிவங்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்றார். “புதுமையைத் தேடிப் போவதால் என்ன பயன்? புதிதாக உலகில் அப்படி என்னதான் இருக்கிறது?” என்று இவரிடம் சிலர் கேட்டார்கள். இவர் சொன்னார்: “என்னுடைய தலையை எக்ஸ்-ரே எடுத்தார்கள். உயிருடன் இருக்கும்போதே நான் என்னுடைய மண்டையோட்டுக்குள் பார்த்தேன். இதில் புதுமை எதுவும்

பொன்னி வெளியீட்டில்
சிந்திக்கும் நாணல்
மார்க்சியமும்
மாற்றுத் தத்துவங்களும்
எஸ்.வி.ராஜதுரை
பக்கங்கள் : 192 விலை : ரூ. 90
“தெகர்த்தே, பாஸ்கல், கீர்க்கெகர்ட்டு, ஹூஸர், சார்த்து போன்ற மேலைத் தத்துவவாதிகளைப் பற்றிய அறிவுகங்கள், அவர்களைப் பற்றிய மார்க்சிய மதிப்பீடுகள், மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ், ஹென்ரி, மாவோ, சிராம்ஷி போன்ற புரட்சியாளர்களின் சிந்தனைவளங்களின் சுருக்கங்கள், குழுவியல் பற்றிய மார்க்சிய பார்வை, சாமுவேல் ஹெட்டிங்டன் போன்ற சமசூய ஏகாதிபத்திய வாத சிந்தனையாளர்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள், சென்னைத்துவத்தின் குறைபாடுகள் பற்றிய குறிப்புகள் என மார்க்சியத்தை ஆழமாகக் கற்க விரும்புவோர்க்கு ஒர் அறிவாயுதமாக விளங்குகிறது இந்நூல்.”
கிடைக்குமிடம் :
சாளரம் (Saalaram)
348-ஏ, டி.டி.கே சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

பொன்னி வெளியீட்டில்
ஓவ்வொரு புல்லையும்
இன்குலாப் கவிதைகள்
பெருந்தொகை
[1972 - 2005]
போராட்ட நிகழ்வுகளின்
கவிதைப் பதிவு
436 பக்கங்கள்
அட்டை கட்டமைப்பு
அழகிய பதிப்பு
விலை ரூ. 200
கிடைக்குமிடம் :
சாளரம்
(Saalaram)
348-ஏ, டி.டி.கே சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

இல்லையா?” இவருடைய பிந்தைய காலத்துக் கவிஞர்கள் - சர்ரியலிஸ இயக்கம் உட்பட - இவருடைய பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்கள்.

இவருடைய கவிதைகளில் பிரபலமான ஒன்று சேன் நதியின் குறுக்கே உள்ள மிராபோ பாலத்தைத் தலைப்பாகக் கொண்டது. கடந்துசென்றுவிட்ட காலத்தையும் இழந்த காதலையும் பற்றிப் புலம்பும் அழகான கவிதை.

மிராபோ பாலம்

மிராபோ பாலத்தினடியில் ஓடுகிறது சேன் நதி நம் காதல் விவகாரங்களை இப்பாலம்தான் எனக்கு நினைவூட்ட வேண்டுமா இன்னல்களுக்குப் பிறகுதான் மகிழ்ச்சி வருமா இரவு வரும் மணி ஒலிக்கும் நாட்கள் போய்விடும் நான் அங்கேயே.

கை கோர்த்து எதிரெதிராக ஒருவரையொருவர் முகம் பார்த்து இருக்கையில் நம் கரங்களின் பாலத்தின்கீழ் போகிறது ஓயாது பார்வைகளை வீசும் சோர்வுற்ற அலை இரவு வரும் மணி ஒலிக்கும் நாட்கள் போய்விடும் நான் அங்கேயே.

ஓடும் நீரைப் போலவே செல்கிறது காதலும் காதல் சென்றுவிடுகிறது வாழ்க்கைதான் எவ்வளவு நிதானம் நம்பிக்கையோ எவ்வளவு வேகம் இரவு வரும் மணி ஒலிக்கும் நாட்கள் போய்விடும் நான் அங்கேயே.

போய்க்கொண்டிருக்கின்றன நாட்களும் வாரங்களும் கடந்துவிட்ட காலமோ காதல் விவகாரங்களோ திரும்பி வருவதில்லை மிராபோ பாலத்தினடியில் ஓடுகிறது சேன் நதி இரவு வரும் மணி ஒலிக்கும் நாட்கள் போய்விடும் நான் அங்கேயே.

பத்தி: களந்தை பீர் முகம்மது

போபால் பிரகடனம் என்னும் பெயரில் அகில இந்திய முஸ்லிம் தனிநபர் சட்ட வாரியம் ஓர் ஆவணத்தைச் சில வாரங்களுக்குமுன் வெளியிட்டுள்ளது. முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கான இஸ்லாமிய வாழ்க்கை நெறிகள் பற்றியது இந்த ஆவணம். இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் மார்க்க அறிஞர்கள் முஸ்லிம்களின் தற்காலப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் போபால் நகரிலுள்ள 'தாஜுல் மஸ்ஜித்' வளாகத்தில் கூடி, கலந்து பேசியபின் இந்த ஆவணம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கை தரக்கூடிய அனுபவங்களுக்கும் மார்க்கம் வழங்கியுள்ள நடைமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கும் இடையிலான பிளவுகளைக் கண்டறிந்து சரிசெய்யக்கூடிய அமைப்பாக இது விளங்குகிறது. ஆயினும் சட்டபூர்வ அந்தஸ்தினை இது பெற்றிருக்கவில்லை. சில சமயங்களில் இந்தச் சட்ட வாரியம் தெரிவிக்கும் கருத்துகளின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளில் தலையிட்டுத் தீர்த்துவைப்பதும் உண்டு! இந்த அளவிற்கு அதன் குரல் மதிக்கப்படுவதாய் இருந்தாலும் முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கும் இந்தச் சட்ட வாரியத்திற்குமான உறவு அவ்வளவு பலமானதாக இல்லை.

சில விசயங்கள் குர்ஆனிலும் ஷரியத்திலும் தெளிவாக இருக்கும்போதும் தேவையற்ற குழப்பங்களை முஸ்லிம் சமூகம் வலிந்து பெற்றுள்ளது. இவற்றில் பெரும்பாலானவை பெண்களை மையமிட்ட சிக்கல்களாகும். பெண்ணிய விழிப்புணர்வு தோன்றிவிட்ட நிலையில், சட்ட வாரியம் அதனைக் கருத்தில் கொண்டு விவாதம் நடத்தியுள்ளது; ஆனால் எதிர்மறையான முடிவுகளைக் கண்டடைந்துள்ளது.

அளவுக்கதிகமான வரதட்சணைக் கொடுமைகளைக் கண்டு ஆவேசப்பட்டுள்ள வாரியம், அதனைக் கிரிமினல் குற்றமாகக் கருதுகிறது. திருமண விருந்து கேட்பதையும் கூடக் கிரிமினல் குற்றமெனவே வரையறுத்துள்ளது. எளிமையான முறையில் திருமண நிகழ்வுகளை நடத்த அது வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது. ஆனால் முத்தலாக், மணப் பெண்ணுக்கு மஹர் வழங்குதல், பலதார மணம் புரிதல் போன்ற விசயங்களில் அது போன்ற மன உறுதி வாரியத்திற்கு வரவில்லை. பெண்ணினத்தை நேரடியாக, ஒரே வீச்சில் தாக்கக்கூடிய இத்தகைய விவகாரங்களில் மென்மையாகவோ நழுவல் தன்மையுடனோ வாரியம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

பெண்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறைகள் குறித்து வாரியம் நீண்ட மௌனத்தைக் கொண்டுள்ளது. கவனயின்மை, பட்டும் படாத அழுத்தம் போன்ற பண்புகளுடன் பிரகடனம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, பெண்ணிய அமைப்புகள் வெகுண்டெழுந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

போபால் பிரகடனம்
குறைப் பிரசவம்

இதனால் நாடு முழுவதுமுள்ள முஸ்லிம் பெண்கள் இன்றைய நிலவரப்படி அனாதைகளாக விடப்பட்டுள்ளனர். தலாக் என்பது பெண்களின் வாழ்க்கையைச் சீர்குலைக்கிறது; இதன் மறுபக்கத்தில் அதுவே பெண்களின் உரிமைகளை உதாசீனப்படுத்தவும் செய்கிறது. தலாக் முறைப்படியாகச் சொல்லப்படுவதாயின், அது எடுத்துக்கொள்ளும் குறைந்தபட்சக் கால அவகாசம்கூட மூன்று மாதங்கள்வரை நீளும். மூன்றாவது தலாக் சொல்லப்பட ஆண்டுக் கணக்கிலான அவகாசம் உள்ளது. வேறு வகையான பிரச்சினைகளில் இவ்வளவு நீளமான கால அவகாசத்தையும் அடுத்தடுத்த பரிசோதனைக் கட்டங்களையும் மன இணக்கங்களுக்கான தூண்டுதலையும் இஸ்லாம் வழங்கவில்லை. இவ்வளவு தெளிவானாலும் வாரியம் மட்டும் குழம்பிப்போயிருப்பதான நிலை எப்படி உண்டானது?

ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம் பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், துனிசியா, ஈரான், ஈராக் உள்ளிட்ட நாடுகள் முத்தலாக்கைத் தடை செய்துள்ளன. சட்ட வாரியம் இதனைத் தக்க முன்மாதிரியாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் சட்ட வாரியத்தின் செயலாளரான அப்துர்ரஹீம் குரைஷி, "மற்ற முஸ்லிம் நாடுகளிலுள்ள சட்டங்கள் எங்களுக்கு வழிகாட்டக்கூடியவை அல்ல; குர்ஆனும் சுன்னாவும் மட்டுமே எங்களுக்கு வழிகாட்டக்கூடியவை" என்று கூறியிருக்கிறார். இதில் மூன்று விதமான பாதகங்கள் உள்ளன. 1) ஈரான், ஈராக், துனிஷியா போன்ற அரபு நாடுகளும் முஸ்லிம் நாடு என்று தன்னை அறிவித்துக்கொண்டுள்ள பாகிஸ்தானும் இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளை உள்வாங்கவில்லை என்பதாகவும் 2) குர்ஆனில் திட்டவாட்டமான தெளிவு இல்லை என்பதாகவும் 3) எல்லா நாடுகளும் பெற்றுள்ள அனுபவச் சாரத்தை உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமோ அல்லது அதற்கான மன விசாலமோ தங்களின் வாரியத்திற்கு இல்லை என்பதாகவும் அவை அமைந்துள்ளன. இந்த எண்ணம் இஸ்லாத்தின் அடிப்படையான சர்வதேசியக் கண்ணோட்டத்திற்கு எதிரானதாகும்.

முத்தலாக்கினைத் தடைசெய்ய மறுக்கிற வாரியம், பெண்கள் தாமே முன்வந்து செய்யக்கூடிய மணவிலக்கு முறையான 'குல்வு'வையும் முழுமனதுடன் அங்கீகரிக்கவில்லை. 'குல்வு' சட்டத்தைப் பின்பற்ற ஷரீஅத்தின் அடிப்படையில் பெண்களுக்கு உரிமையுள்ளது எனவும் அதற்காக ஓர் அறிவிப்பைத் தனியாகச் செய்ய வேண்டிய

அவசியமில்லை எனவும் வாரியம் கூறுகிறது. தன்னுடைய தயக்கத்தை மறைக்க வாரியம் மேற்கொள்ளும் யுக்திகள் அதனுடைய அடிப்படைப் பணிகளையே கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன. குல்வு - வில் ஷரீ அத் வழிகாட்டுதல் இருப்பதாக அது கருத்துக் கூறும்போது, மற்ற பிரச்சினைகளிலும் அதே விதமான கருத்துகளைக் கூறித் தன் கலந்தாலோசனைகளையும் பிரகடனங்களையும் கூட இல்லாததாக்கிவிடலாம். இத்தகைய தடுமாற்றங்களே போபால் பிரகடனத்தில் பாதிப்புகளை உண்டாக்கி, குறைப்பிரசவத்தில் முடிந்திருக்கிறது.

பலதார மணம் குறித்த போபால் பிரகடனம் உறுதி மிக்கதாக உள்ளது. பலதார மணம் புரிபவர்களின் கடமை, பொறுப்புணர்வுகள் போன்ற பிறவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஏராளமான, பின்பற்றப்பட வேண்டிய வெகு கடினமான இலக்குகளுடனேயே இஸ்லாத்தில் பலதார மணம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதை மார்க்க அறிஞர்கள் இதுவரை தயக்கமின்றி ஒப்புக்கொண்டு வந்துள்ளனர். அதாவது, பலதார மணம் புரிவதில் மார்க்கம் தன்னுடைய 90 சதவீத அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கிறது. மேலும் பலதாரமணம் எல்லாச் சூழல்களுக்கும் எல்லா நாடுகளுக்கும்மான நிரந்தர ஏற்பாடுமல்ல. ஏழை எளிய முஸ்லிம்களின் கனவுகளுக்கும் கூட அது அப்பாற்பட்டது. எனவே, இது முஸ்லிம் சமூகத்தின் பொதுப் பிரச்சினையே அல்ல. ஆனால் இதில் சட்ட வாரியம் காட்டியுள்ள முனைப்பும் வழிகாட்டிக் குறிப்புகளைக் கொடுத்துள்ள அதன் அதீத ஆர்வமும் சட்ட வாரியத்தின் உள்ளே பதுங்கிக்கிடக்கிற வர்க்கக் குணாம்சத்தை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது. சகலத் தரப்பு முஸ்லிம் களுக்கான வழிகாட்டல்களைச் சமநீதித் தன்மையுடன் வாரியம் பரிசீலிக்கவில்லை என்பதற்கான உதாரணமாக இதைக் கொள்ளலாமா? ஆனால் தலாக் மற்றும் முத்தலாக் ஆகியன இஸ்லாத்தின் பொதுப் பிரச்சினைகள். இதில் செல்வந்தர்கள் மீட்சி பெற வழியுண்டு; ஏழைகளின் தலாக்கோ நிரந்தர இன்னல்களுக்கு வழிவகுப்பது.

பெண்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறைகள் குறித்து வாரியம் திட்டமிட்டதொரு நீண்ட மெளனத்தைக் கொண்டுள்ளது. கவனமின்மை, பட்டும் படாத அழுத்தம் போன்ற பொதுப் பண்புகளுடன் பிரகடனம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, பெண்ணிய அமைப்புகள் வெகுண்டெழுந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. தங்களுக்குரிய திருமண ஒப்பந்தச் சட்டங்களைத் தாங்களே உருவாக்கிக்கொள்வதாக அவர்கள் முழங்கியிருப்பதை ஒரு போர்ப் பிரகடனமாக வாரியம் தன் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பெண்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கப் பெண் பிரதிநிதி ஒருவரை ஜமாத்தில் நியமிப்பதை இஸ்லாம் தடுக்கவில்லை என்கிறார் பேரா. அ. முஹம்மது கான் பாகவி. இந்த வகையில் 200 ஆலிம்கள் கூடிய ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதிகளும் கலந்திருந்தால் பிரகடனம் சமநிலையை அடைந்திருக்கலாம். அவ்வாறு நிகழாமல் போனது துரதிர்ஷ்டவசமானது.

ராமய்யாவின் குடிசை

கீழ்வெண்மணி குறித்த ஆவணப்படம்

36 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய வரலாறு மீண்டும் உயிர் பெறுகிறது

**64 சாட்சியங்கள்
51 ஆவணங்கள்
இதுவரை வெளிவராத தகவல்கள்
புகைப்படங்கள்**

இயக்கம் : பாரதி கிருஷ்ணகுமார்

முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

DVD	Rs. 350	Rs. 300
VCD	Rs. 250	Rs. 200

தபாலில் வறுவிறும்புவோர் கட்டுதலாக ரூ. 30/- செலுத்த வேண்டும்

M.O. D.D. 'THE ROOTS' என்ற பெயருக்கு Payable at Chennai என்று அனுப்ப வேண்டும்

"THE ROOTS"

4/17, நாவலர்தெரு, (முதல்மாடி), தேவராஜன்நகர், தசரதபுரம், சாலிகிராமம் (அஞ்சல்), சென்னை-93

விளம்பரம்

சிறியன செய்தல்

சிறியதாக, விரைவானதாக, மலிவாக - இதுதான் இன்றைய நுட்ப உலகின் தாரக மந்திரம்.

மின்னணுவியல் யுகத்தில் இதுதான் தொடர்ச்சியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. முதன் முதலில் தயாரிக்கப்பட்ட கணினிகள் ஒரு பெரிய கட்டிடத்தின் அளவை ஒத்திருந்தன. ஆனால் இன்றைய கணினிகளை உள்ளங்கையில் அடக்கிவிட முடியும். இவற்றின் திறன் முதல் கணினியைவிடப் பல மடங்கு அதிகம். இந்தக் கணினிகளின் ஆதார இதயமான நுண்செயலியில் (microprocessor) இருக்கும் ஒற்றை அலகு ட்ரான்ஸிஸ்டரின் அளவு 100 நானோமீட்டர்கள்தான். அதாவது நமது தலைமயிரின் விட்டத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு. ஆனால் அணுக்களின் உலகிலிருந்து பார்த்தால் இவை மிகப் பெரியவை. இந்த 100 நானோமீட்டர் அளவில் கிட்டத்தட்ட 500 சிலிக்கன் அணுக்கள் இருக்கும். இன்றைய நானோ நுட்பத்தின் இலக்கு ஒன்றிலிருந்து பத்து நானோமீட்டர்களிலான அலகுகள். இவ்வளவு சிறிய கருவிகளை - தலைமயிரின் தடிமனில் இலட்சத்தில் ஒரு பங்கு - படைக்க முடியுமா?

புகைப்பட அச்ச முறை

இன்றைய மைக்ரோ எலக்ட்ரானிக் உலகிலிருந்து நானோ உலகிற்குச் செல்ல வேண்டுமானால் இதற்கு முதல் வழி, இப்பொழுது நாம் தயாரிக்கும் சிலிக்கன் சில்லுகளின் அளவைச் சிறிதாக்குவது. இன்றைய நுட்ப உலகில் சிலிக்கனில்தான் அதி அற்புத நுண் சாதனங்கள் வடிக்கப்படுகின்றன. சிலிக்கனில் சிறு அலகுகள் தயாரிக்கும் திறனில் கிட்டத்தட்ட இயற்பியல் விதிகள் அனுமதிக்கும் எல்லையை நாம் ஏற்கனவே நெருங்கிவிட்டோம்.

சிலிக்கன் சில்லுகள் வடிக்கப்படும் முறைக்கு ஒளிச்செதுக்குப் பதிப்பு (Photolithography) என்று பெயர்.

லித்தோகிராபி என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கு செதுக்கப்பட்ட கல்லில் மைபூசி, தாளில் அச்செடுப்பது என்று பொருள்படும். லித்தோ அச்சகம் என்ற பெயரை நாம் சிவகாசி தொடர்பாகக் கேட்டிருப்போம். இதே முறைப்படிதான் சட்டை மற்றும் பிற துணிமணிகளில் எழுத்துக்களும் படங்களும் அச்சிடப்படுகின்றன.

ஒலிச்செதுக்குப் பதிப்பு கிட்டத்தட்ட புகைப்பட நுட்பத்தைப் போன்றுதான். வழமையான புகைப்பட

முறையில் முதலில் நெகட்டிவ் என்று சொல்லப்படும் படலத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டு பின்னர் அது வழியே ஒளியைச் செலுத்திப் புகைப்படத் தாளில் வேதிவினை மூலம் அச்செடுக்கிறோம். இதே முறையைப் பயன்படுத்தித்தான் இன்றைக்கு சிலிக்கன் சில்லுகள் தயாராகின்றன.

ஒரே ஒரு வித்தியாசம், மூல அச்சின் அளவு பிரதிகளுக்குத் தேவையானதைவிடப் பெரிதாக இருக்கும், முதலில் க்ரோமியம் உலோகத்தாலான மாஸ்க் என்று சொல்லப்படும் அச்சைச் செய்துகொள்வார்கள். பின்னர் புகைப்படங்கள் தயாரிப்பதைப் போன்ற இருட்டறையில் இந்த முகப்பில் லேசர்கதிர்களைப் பாய்ச்சுவார்கள்.

முகப்பில் இருக்கும் அச்சமைப்புக்கு ஏற்றபடி லேசர்கதிரிலும் அதே வடிவம் கிடைக்கும். பின்னர் இந்த ஒளியை ஒரு லென்ஸ் மூலம் பாலிமர் பூசப்பட்ட சிலிக்கனின் மீது குவிப்பார்கள். இந்த முறையில் அச்சின் அமைப்புகள் அப்படியே இருக்க அளவு மட்டும் சிறிதாக்கப்படும். பாலிமரின் தன்மை ஒளியினால் மாற்றப்பட்டு சிலிக்கனின் பரப்பில் ஒட்டிக்கொள்ளும். பின்னர், அதைக் கழுவி எடுப்பதன் மூலம் மூல அச்சின் வடிவம் சிலிக்கனில் பெறப்படும்.

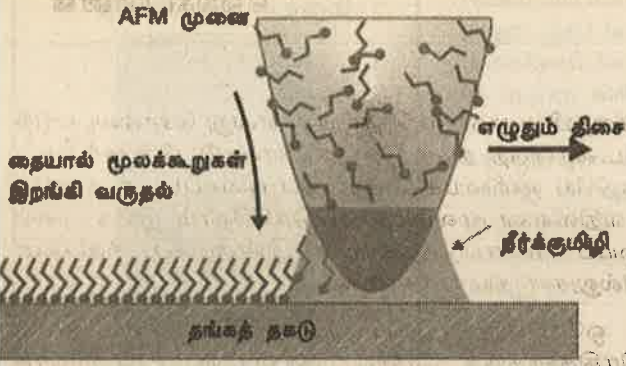
இந்த முறையினால் இப்பொழுது 100 நானோமீட்டர் அளவுக்கான வரைவுகள் சிலிக்கனில் சாத்தியமாகின்றன. ஆனால் இவற்றை நானோ நுட்பத்தில் பயன்படுத்துவதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. முதலாவதாக, இதில் பயன்படுத்தப்படும் ஒளிக் கதிர்கள் புற ஊதா (ultraviolet) கதிர்கள் இவற்றை இந்த அளவிற்கு மேல் குவிப்பது இயலாத காரியம். இரண்டாவதாக நாம் மேலே சொன்னதைப் போல மூல அச்சை உருவாக்க வேண்டும்,

இதற்கான செலவு மிக அதிகம். அதிகச் சந்தை உள்ள கணினிகளின் தயாரிப்பில் இது சாத்தியம். ஆனால் சோதனை முறையில் ஒன்றிரண்டு சாதனங்களைச் செய்ய இப்படி மூல அச்சு, அதிலிருந்து பிரதியெடுத்தல் இதெல்லாம் பொருளாதார ரீதியில் சாத்தியமில்லாத காரியம் (ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்திற்கும் உலகின் மாபெரும் மின்னணுத் தொழிற்சாலையான இன்டெலைப் போன்ற தயாரிப்பு வசதிகள் தேவைப்படும்).

இந்த முறையில் புற ஊதாக்கதிர்களுக்குப் பதிலாக எலக்ட்ரான் கதிர்களை (electron beams) பயன்படுத்தலாம். இவற்றை இன்னும் நெருக்கமாகக் குவிக்க முடியும். ஆனால் எலக்ட்ரான் கதிர் எழுதல் (E-beam Writing) என்ற இந்த முறை இன்னும் தேவையான அளவுக்கு முன்னேறவில்லை. செலவும் மிக அதிகம்.

அதற்கும் மேலாக இது ஒவ்வொன்றையும் கதிர்களைக் கொண்டு நேரடியாக எழுதும் முறை. எனவே மிகப் பெரிய அளவிலான (பல நானோ அலகுகளைக் கொண்ட கருவிகள்) செய்வதற்கு அதிக

AFM முறை

நேரமாகும். எலக்ட்ரான் கதிர்களைப் போலவே எக்ஸ் கதிர்களைக் கொண்டு இப்படி எழுத முடியும். இதிலும் அதே பிரச்சினைதான்.

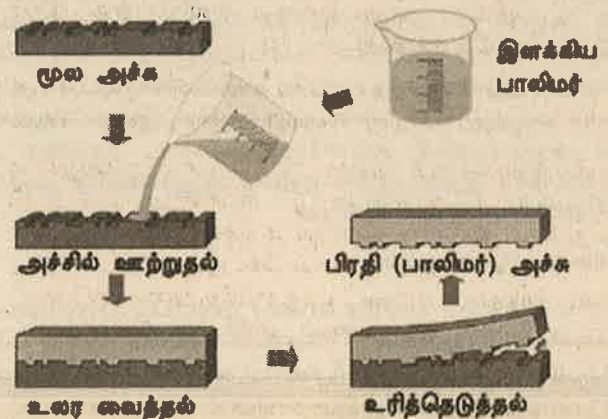
ஆனாலும், இப்பொழுது புழக்கத்திலிருக்கும் முறைக்கு நேரடியாகத் தொடர்புள்ளது என்பதால் பல முன்னணி நிறுவனங்களும் இவற்றை இன்னும் ஷல்லியமாக்கி, விலையைக் குறைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

ஆய்வகங்களில் மிக விரைவாகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் புதிய புதிய நானோ கருவிகளைச் செய்து சீர்தனை செய்ய புறஊதாக்கதிர், எக்ஸ் கதிர், ரலக்ட்ரான் கதிர் இவற்றைக் கொண்டு செய்யப்படும் மந்தைய முறை அவ்வளவு வசதியானது அல்ல. 5எரித்தனி ஆய்வகங்களில் இவற்றை வைத்துப் பராமரிப்பதும் மிகவும் கடினம். இதற்கு மாற்றாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது மென் அச்ச முறை (soft lithography). இந்த முறையில் முதலில் ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பைப் போன்ற அச்சை உருவாக்கிக் கொள்வார்கள். இது புகைப்பட அச்ச முறையில் பெரும்பாலும் புற ஊதாக்கதிர்கள் அல்லது ரலக்ட்ரான் கதிர்களைக் கொண்டு செய்யப்படும். சென்ற முறையில் செய்யப்பட்ட பாலிமர் ஓட்டிக் கொண்ட சிலிக்களைக் கழுவி எடுக்காமல், அந்தப் பாலிமர் திட்டுக்களையே அச்சாகப் பயன்படுத்துவார்கள். இதற்கு மூல அச்ச என்று பெயர்.

இந்த மூல அச்சின் மீது பாலிடைமெத்தில் சிலாக்ஸேன் (PolyDiMethyl Siloxane, PDMS) என்ற வேறொரு பாலிமரை இளக்கி ஊற்றுவார்கள். பிடிஎம்எஸ் மிகவும் மலிவான பொருள். இது நளியலறைத் தொட்டிகள், கைகழுவும் தொட்டிகள் போன்றவற்றில் நீர் ஒழுகாமல் இருக்க ஓட்டைகளில் ஊசி மூலம் அடைக்கப் பயன்படுகிறது. பிடிஎம்எஸ் ஊற்றப்பட்ட அச்சை அப்படியே காயவைப்பார்கள். காய்ந்தவுடன் பிடிஎம்எஸ்லை அப்படியே தோலைப் போல உரித்து எடுக்க முடியும். இதில் மூல அச்சில் ரலக்ட்ரான் கதிர் கொண்டு எழுதப்பட்ட அதே கருவிகளும் திட்டுகளும் நானோ மீட்டர் துல்லியத் துடன் அப்படியே கிடைக்கும். மூல அச்சைச் செய்த பதற்குத்தான் அதிகச் செலவாகும், பின்னர் எத்தனை ரிரதிகள் வேண்டுமானாலும் எடுக்கலாம். இதற்கு பிடிஎம்எஸ் அச்சுக்குத்துதல் (PDMS Stamping) என்று பெயர்.

இந்த முறையில் சில மாற்றங்கள் செய்து பாலிமரைத் தவிர்த்த உலோகத் தகடுகளில் நானோ கருவிகள் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றில் குறிப்பாக இரண்டு முறைகள் முக்கியமானவை. முதலாவது நுண்தொடுகை அச்சிடல் (Micro-contact printing). இதில் பிடிஎம்எஸ் அச்சுகளைத் தயாரித்துக்கொண்டு அதில் தையால் (Thiol) என்று சொல்லப்படும் ஒருவித கரிம மையைப் பூசுவார்கள். இந்த மை பூசப்பட்ட அச்சை மிக மெல்லிய தங்கத் தகடுகளில் ஒற்றினால், தையால் தங்கத்துடன் வினைபுரிந்து ஒருவிதப் படலத்தை உருவாக்கும். இந்தப் படலங்களுக்குச் சுய ஒழுங்கமை ஒற்றைப் படலங்கள் (Self-Assembled Monolayers, SAM) என்று பெயர். நம்மூரில் சாதாரணமாக ரப்பர் ஸ்டாம்பை மையில் ஒற்றித் தாளில் முத்திரை குத்துவதைப் போன்றதுதான் இது. இதில் ஒற்றிய பிறகு மை பக்கவாட்டில் பரவி எழுத்துக்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று குழம்பிப் போவதைப் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த ஒழுங்கமையும் படலங்களில் அப்படிப் பக்கவாட்டில் பரவாமல் அச்சிலிருக்கும் நானோமீட்டர் கோடுகளைப் போலவே துல்லியமான பிரதி கிடைக்கும். கிடைக்கும் படலத்தின் தடிமன் (அதாவது தாளில் குத்தப்பட்ட மையில் தடிமன்) ஒரே ஒரு மூலக்கூறு அளவில்தான் இருக்கும். எனவே தான் இதற்கு சுயஒழுங்கமை ஒற்றைப் படலம் (பக்கவாட்டில் பரவாத, ஒற்றை மூலக்கூறு தடிப்பு கொண்ட படலம்) என்று பெயர்.

பிடிஎம்எஸ் அச்சின் நகலெடுப்பு முறையில் இன்னொரு மாறுதலைச் செய்தார்கள். இதன்படி மூல அச்சின் மீது, ஆனால் அதை ஓட்டாமல் இன்னொரு அச்சத் தகட்டை வைப்பார்கள். பின்னர் இந்த இரண்டு தகடுகளுக்கும் இடையில் பரப்பு இழுவிசை (surface tension) மூலம் வேறொரு பாலிமர் திரவம் உறிஞ்சப்படும். அதன் பிறகு இரண்டு தகடுகள், இடையில் இருக்கும் பாலிமர் திரவம், இவற்றை ஒன்றாகக் காயவைப்பார்கள், காய்ந்த பின் திரவ வடிவிலிருக்கும் பாலிமர் மெல்லிய படலமாக இறுகிப்போகும். இதை உரித்தெடுப்பதன் மூலம் அச்சுக்களில் இருக்கும் அதே நானோ வடிவங்களைப் பெறலாம். நுண்வெளி வார்ப்பு முறை (Capillary Micromolding) என்ற பெயரிடப்பட்ட இந்த முறையில் படலத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் நானோ கருவிகளைச் செய்ய முடியும்.

படிப்பகம்

இந்த முறைகளுக்குப் பொதுவில் மென் அச்ச முறை (soft lithography) என்று பெயர். ஏனென்றால் இதில் கிடைக்கும் ப்டலங்கள் பெரும்பாலும் கடின உலோகங்களால், அல்லது சிலிக்கனால் ஆனவை அல்ல; மெலிதான, நெகிழ்க்கூடிய பாலிமர்களால் ஆனவை. இம்முறைகளின் மூலம் 50 நானோமீட்டர் துல்லியத்தில் கருவிகளைச் செய்யலாம். இதில் பல நன்மைகள் உண்டு. மூல அச்சைத் தயாரிக்க மட்டும்தான் அதிகச் செலவுறும். பிரதிகளை எடுப்பது சிக்கலற்ற, எளிமையான முறை. அதிகச் செலவுள்ள எலக்ட்ரான் கதிர்கள், லேசர்கள் போன்றவை தேவையில்லை. இந்த நானோ வடிவமைப்பு முறை ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய நுட்பத்தின் மறுவடிவம்தான். ஒரே ஒரு வித்தியாசம் இதில் இருக்கும் நானோமீட்டர் துல்லியம்.

எல்லாவற்றையும் விட மிக முக்கியமானது, இந்த மென் அச்ச முறையில் பல விதமான பாலிமர்களைப் பயன்படுத்தலாம். இதில் மருத்துவம், உயிரியல் போன்றவற்றில் பயன்படும் மூலக்கூறுகளைக் கூடப் பயன்படுத்த முடியும். அதிக சக்தி வாய்ந்த எலக்ட்ரான் கதிர், லேசர்கள் இவற்றினாலான புகைப்பட அச்ச முறையில் இந்த மூலக்கூறுகள் சிதைந்துபோய்விடும். இன்றைக்குப் பெரும்பாலான நானோ நுட்ப ஆய்வகங்களில் பயன்படுத்தப்படுபவை இந்த மென் அச்ச முறைகள்தான்.

கிராமபோன் இசைத்தட்டு முறை

நானோ நுட்பப் புரட்சி ஏற்பட முக்கியக் காரணம், அலகிடு நுழைநுண்ணோக்கி (Scanning Tunneling Microscope, STM) என்ற கருவி என்றால் அது மிகையாகாது. (1981இல் சுவீஸ் நாட்டிலிருக்கும் ஐபிஎம் ஆய்வகத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்தக் கருவியைப் பற்றி, நானோ அலகுகளை அளக்கும் கருவிகளைப் பற்றிய கட்டுரைகளில் விரிவாகப் பார்க்கலாம்.) இந்தக் கருவியில் மிக மெல்லிய ஊசி (stylus) ஒன்று இருக்கும். அந்த ஊசி அளக்க வேண்டிய பரப்பின் மீது நகரும் பொழுது அதிலிருக்கும் எலக்ட்ரான்களின் ஓட்டம் தொடாமலேயே ஊசியில் நுழையும். இந்த மின்சாரத்தை அளப்பதன் மூலம் பரப்பின் தன்மையை அதிலுள்ள மேடு பள்ளங்களை அறிந்துகொள்ள முடியும். இதன் இன்னொரு வடிவாக உருவானது அணு விசை நுண்ணோக்கி (Atomic Force Microscopy, AFM).

இந்தக் கருவி கிட்டத்தட்ட நம் கிராமபோன் இசைத் தட்டைப் போன்றது. இதிலிருக்கும் மெல்லிய இழை அல்லது கூம்பு வடிவ ஊசியாலான கூர்முனை அளக்க வேண்டிய பரப்பைத் தொடும்பொழுது ஏற்படும் சக்திக்கேற்ப இழை வளையும். இந்த மாறுதலை அளப்பதன் மூலம் பரப்பிலிருக்கும் மேடு பள்ளங்களை அறிய முடியும். இந்த இரண்டு கருவிகளும் முதலில் அதிநுண் பரப்புகளை அளப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டவை என்றாலும் விரைவிலேயே இவற்றை வைத்துக் கொண்டே நானோ அலகுகளை வடிவமைக்க முடிந்தது. உதாரணமாக அணு விசை நுண்ணோக்கியிலிருக்கும் முனையைக் கொண்டு பரப்பில் அணுக்களை நகர்த்திச் செல்லலாம். இப்படி மெதுவாக அணுக்களைத் திரட்டுவதன் மூலம் பரப்பில் கோடுகளையும் திட்டுக்களையும் உருவாக்க முடியும். வேறு விதத்தில், பரப்பிலிருக்கும் மெல்லிய ப்டலங்களில் இந்தக் கூர்முனைகளைச் சற்றே அதிக விசையுடன் அழுத்தி இழுப்பதன் மூலம் அதில் கீற்றுக்களை உருவாக்கலாம். இந்தக் கீற்றுக்களும் கோடுகளும் சில அணுக்களின் தடிமனே கொண்ட நானோ அலகுகள். மிகத் துல்லியமாக இதன் மூலம் ஒற்றை அணுக்களின் தடிமனைக் கொண்ட கீறல்கள் சாத்தியமாகின்றன.

பெரிதைச் சிறிதாக்குதல்

நாம் இதுவரை பார்த்த நானோ தயாரிப்பு முறைகளுக்குப் பொதுவாகப் பெரிதைச் சிறிதாக்கல் (Top-down method) என்று பெயர். அதாவது இந்த முறைகளில் மிக அதிகமான அளவுகளில் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு அவற்றிலிருந்து நானோ அலகுகளை உருவாக்குகிறோம்.

மருதா வெளியீடு

தபால்காரன்
(நாவல்)

ரோஜர் மார்ட்டின் தூ கார்ட்
தமிழில்: க.நா.சு.

பக்: 120, விலை: ரூ. 60

மருதா

226 (188), பாரதி சாலை,
ராய்ப்பேட்டை, சென்னை 600 014.

☎ : 09382116466

வினாயகம்

இவற்றுக்கு இன்றைய நடைமுறை உலகில் இருக்கும் மிகப் பெரிய அளவு தொடர்புகளைப் பார்த்தோம். இந்த வழிகள் நமக்குப் பரிச்சயமான முறைகளையே மிகவும் துல்லியமாக்கிச் செயல்படுத்துகின்றன. ஒரு விதத்தில் பார்க்கப்போனால் இவை எல்லாமே ஒருவித கலைத் தன்மை கொண்டவை. எப்படிக்கலைகளைப் பெரிய அளவில் விரைவாகச் செய்வதில்லையோ அதேபோல இந்த முறைகளிலும் அதிக எண்ணிக்கையுள்ள மிகத் துல்லியமான கருவிகளை உருவாக்க முடியாது என்று சிலர் கருதுகிறார்கள்.

சிறிய செங்கற்களைக் கொண்டு மாபெரும் பலமாடிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். சிறிய ஓலைகளைக் கொண்டு பெரிய கூரைகள் பிணைவதை, மெல்லிய இழைகளிலிருந்து பட்டுப் புடவை நெய்வதைப் பார்க்கிறோம். இப்படியாகச் சிறிதிலிருந்து பெரிதாகும் (Bottoms-up method) முயற்சிகளும் நானோ உலகில் இருக்கின்றன. அதாவது அணுக்களை ஒவ்வொன்றாகத் திரட்டி ஒரு கருவியை அடியிலிருந்து மேலெழுப்பும் முயற்சிகள். இவற்றிலும் பல அற்புதமான முன்னேற்றங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இவற்றை அடுத்ததாகப் பார்ப்போம். ●

பத்தி

சென்னைக் கடலோரம்

சக்கரியா

ஓவ்வொரு ஊரிலும் நிரந்தரமாக வசிப்பவர்களுக்கு – அவர்கள் அந்த ஊர்க்காரர்களல்லவென்றாலும் – அந்த ஊரைப் பற்றித் திட்டவாட்டமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கும். தொடர்ச்சியான கண்ணோட்டத்தின் பலனாக உருவாகும் அகப்பார்வை அது. அதே சமயம், தறுகியகால வாசத்துக்காக வரும் வெளியூர்க்காரர்களாலும் வேற்றிடத்தில் வசித்துக்கொண்டு விடுமுறைக்கு மட்டும் வருகிற உள்ளூர்க்காரர்களாலும் நிரந்தரக் குடியிருப்பாளர்களின் கண்ணில் படாத சில விஷயங்களைப் பார்க்க முடியும். சென்னையையும் தமிழ்நாட்டையும் பற்றிய எனது இந்தக் குறிப்பு அது போன்ற விருந்தாளியின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து உருவானது. அதற்கே உரிய வரையறைகளும் குறைகளும் கருத்து மாறுபாடுகளும் இதில் இருக்கக்கூடும் என்று முன் ஜாமீனுக்காக விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ ஒருமாத காலத்துக்கும் மேலாகச் சென்னைக்குச் சமீபமுள்ள ஓரிடத்தில் தனியாக வசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். கடற்கரை. கடும் சூடு. ஆனால் நல்ல காற்று. பக்கத்திலேயே கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையின் நவீன வேகம். வாரத்துக்கு ஒருமுறை நகரத்துக்குச் சென்று திரும்புவேன்.

எல்லா நாள்களிலும் இரண்டு ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும் சிலசமயம் மலையாளப் பத்திரிகைகளும் கிடைக்கும். டெலிவிஷன் இல்லை என்னும் மகாபாக்கியமும் உண்டு. ஓரிரு நாள்கள் மரங்களையும் செடிகளையும் ஆகாயத்தையும் புரட்டிப் போட்டுக் காற்றும் மழையும் அடித்தன. கூடவே திடுக்கிடச் செய்யும் இடியும் மின்னலும். அப்புறம் வெம்மை நிரும்பி வந்தது. வாதப் பிரதிவாதங்கள் இவை பற்றியல்ல. மறுக்கப்படப்போவது, இந்த மூலையில் உட்கார்ந்து சென்னையைப் பற்றியும் தமிழ்நாட்டைப் பற்றியும் நான் சொல்லப் போகிற அபிப்பிராயங்கள் தாம்.

கேரளத்துக்கு வந்து “ஹா, இந்த இடம் சொர்க்கம் போன்றது” என்று யாராவது சொன்னால் நான்

உடனே அந்த நபரைத் திருத்தாமல் இருப்பேனா? “நீங்கள் இந்தப் பச்சைப் பசுமையைப் பார்த்து மயங்க வேண்டாம். இந்த அழகு எல்லாம் அழிந்த பிறகு மிச்சமிருப்பதைத்தான் நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதற்கும் பெரிய எதிர்காலமில்லை. நீங்கள் ஒன்றிரண்டு மாதம் இங்கே தங்கிச் சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந்து பாருங்கள். இந்த இயற்கையழகு இங்குள்ள வாழ்க்கை என்ற நரகத்தின் வெறும் பின்னணி என்று அப்போதுதான் தெரியும்” என்று நான் ஆத்திரப்படுவேன். – அந்த நபர் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டதுபோல. அதன் மூலம் நானும் திருத்தப்பட ஆயத்தமாக இருக்கிறேன் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலோட்டமான பார்வையில் மட்டுமல்ல; நுட்பமான கண்ணோட்டத்திலும் என்னை மிகவும் வியப்படையச் செய்த அம்சம் சென்னை நகரத்துக்கு நேர்ந்திருக்கும் மாற்றம். எத்தனையோ வருடங்களாகச், சொந்த நகரத்துக்கு வந்துபோவதுபோல நான் வந்துபோய்க்கொண்டிருக்கிறேன். சென்னை நகரத்தின் தூய்மைக் கேட்டையும் ஒழுங்கின்மையையும் பார்த்து வருத்தப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏனெனில் இந்தியப் பெருநகரங்களில் நான் மிகவும் விரும்பும் நகரம் சென்னைதான். யாரோ மூலையில் விஷமேற்றிவிட்டிருக்கும் – அது அரசியல் கட்சிகளும் போலீஸ்காரர்களும் சினிமாக்காரர்களும் என்று தோன்றுகிறது – தந்திரசாலிகளான ஆட்டோ ஓட்டுநர்களைத் தவிர்த்தால் சென்னை மனிதாபிமானம் மிகுந்த நகரந்தான். அதன் அழக்கிலிருந்தும் துர்நாற்றத்திலிருந்தும் அலங்கோலங்களிலிருந்தும் ஒருபோதும் இந்த நகரத்துக்கு விமோசனம் கிடையாது என்று நிராசையுடன் எண்ணியிருந்தேன். தமிழக அரசியல் தலைவர்கள் தங்களுடைய பிரதிபிம்பங்களுக்கு ஆகாயம் முட்டும் உயரத்தைக் கொடுத்து நாட்டின் பிம்பத்தைக் குப்பைத் தொட்டியில் வீசியெறிபவர்களென்றும் கண்டிருந்தேன். ஒருவேளை அவர்களில் பெரும்பான்மையினரும் இப்போதும் அப்படியே இருக்கக்கூடும். ஆனால், சென்னையைப் பொறுத்தவரை மாறுதலின் தொடக்கம் வெளிப்படையாகத் தென்படுவது என்னை மிகவும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்தது. மும்பையையும் கொல்கத்தாவையும்போல நான் ஜீவ நகரம் என்று அழைக்கிற நகரம் சென்னை. முன்கூட்டித் திட்டமிட்ட நகரமல்ல, சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்க்கை உருவாக்கிய நகரம். ஜீவ நகரங்களுக்கு பலத்தைவிட பலவீனமே அதிகம்.

ஆனால் ஆரோக்கியமும் வாழ்க்கையும் அழகும் நவீன வசதிகளும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு நல்ல நகரத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற இச்சை எழுந்தால், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில், சிங்கப்பூர் போன்ற திட்டமிட்டு உருவாக்கிய நகரங்களைவிட ஜீவ நகரங்களே உயர்ந்த மாணுட நோக்கில் முன்வந்து

நிற்கும். சென்னையின் முக்கியமான பகுதிகளிலாவது அது போன்ற ஒரு தொடக்கத்தைக் காண முடிந்தது என்பதே எனது மகிழ்ச்சிக்குரிய அபிப்பிராயம். இது நீண்டு நிற்குமோ இந்த இச்சா சக்தி வறண்டுபோகுமோ என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், திருவனந்தபுரம் போன்ற குப்பைத் தொட்டித் தலைநகரத்திலிருந்து வருகிற என்னை, சென்னைக்குக் கைகூடிவந்திருக்கும் திருத்தமும் ஒழுங்கும் பளபளப்பும் பொறாமைப் படுத்துகின்றன. இது தொடர்வதாக என்று நான் வாழ்த்துகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொருத்து நான் கவனித்த மற்றொரு உண்மை, நாட்டின் வளர்ச்சிக்காகக் கொண்டுவரப்படும் நல்ல திட்டங்களை, தாது அரசியல் நோக்கங்களுக்காக எதிர்க் கட்சிகள் தகர்ப்பதில்லை என்பது. கட்சி எதுவானாலும் எல்லாரும் தமிழ்நாட்டின் குடிமக்கள் என்ற உணர்வு எங்கோ நிலைபெற்றிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது. மலையாளிகளின் அரசியல் கட்சிகளுக்குக் கேரளத்தின் வளர்ச்சி தொடர்பாக இல்லாதது இந்த உணர்வு. தமிழ்நாட்டில் இருந்துகொண்டு மலையாளப் பத்திரிகையை வாசித்தபோதுதான் திடுக்கிடச் செய்யும் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். வளர்ச்சியற்று உருக்குலைந்து கிடக்கிற கேரளத்தில், அண்மையில் துபாயைச் சேர்ந்த தகவல் தொழில்நுட்பக் குழுமம் ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு நிறுவனம் தொடங்க ஒப்புதல் பத்திரத்தில் கையெழுத்திட்டது. இரண்டே நாட்களுக்குள் மார்க்சியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை விற்பன்னரான தலைவர் அச்சதானந்தன் அதற்கெதிரான போராட்டத்தை அறிவித்துவிட்டார். அடுத்த தேர்தலில் அதி காரத்துக்கு வருவதற்கு 50:50 வாய்ப்பு மார்க்சிஸ்ட்டு களுக்கு இருக்கும் நிலையில் துபாய்க்காரர்கள் ஒப்புதல் பத்திரத்தைக் கிழித்தெறிந்துவிட்டு உயிர் பிழைக்க ஒடுவதுதான் இனி செய்ய வேண்டியது.

தமிழ்நாட்டிலும் வளர்ச்சித் திட்டங்களில் எதிர்க் கட்சித் தரப்பு உரிமை கொண்டாடுவதைப் பார்த்தேன். அதாவது, தாங்கள் அதிகாரத்திலிருந்தபோது சூல் கொண்ட திட்டங்களைத்தாம் ஆளுங்கட்சி இப்போது நடைமுறைப்படுத்திக் கைதட்டல் வாங்கிக்கொள்கிறது என்பதே வாதம். அது அபாயகரமானதல்ல. ஒருவேளை அது உண்மையாகவமிருக்கலாம்.

தமிழ்நாட்டின் பக்கத்து வீட்டுக்காரனான மலையாளி, இனத்தவனைத் தொந்தரவு செய்கிற, ஆனால் தமிழகம் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய செய்திகளையும் நான் இங்கிருந்து வாசித்தேன்.

அமெரிக்காவிலுள்ள உயர் கல்வி நிறுவனமான மசாசெட்ஸ் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டெக்னாலஜிக்கு (அங்கே வராந்தாவில் நடந்தால் மோதிக்கொள்வது நோபல் பரிசு பெற்றவர்கள்மீதுதான்) இந்த ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபத்தாறு மாணவர்களில் பாதிப் பேர் சென்னையைச் சேர்ந்தவர்கள். நான் யோசித்தேன். எங்கே போயிற்று மலையாளியின் முழுமையான எழுத்தறிவு? எங்கே கல்வி வளம் பற்றிய தற்புகழ்ச்சிகள்? எம்.ஐ.டி.யில் ஒரு மலையாளி மாணவனாவது சமீபகாலத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாடு

விழித்தெழுந்துகொண்டிருக்கும் புலி போன்றது; தைவான், தென்கொரியா ஆகிய விழித்தெழுந்த ஆசியப் புலிகளைப் போன்றது என்று மடையர்களான மலையாளி அறிவுஜீவிக்குக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் நான் எப்படிப் புரியவைப்பேன்?

கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையிலுள்ள சுங்கச்சாவடியைக் (Toll gate) கடந்துதான் காலை வேளைகளில் நடக்கப் போவேன். உலகின் முன்னேறிய நாடுகளில் காண்பது போன்ற உயர்ந்த தரமுள்ள டோல் ப்ளாசா! சீருடையணிந்த பணியாளர்கள். துப்புரவும் அழகும் எடுப்புமுள்ள அமைப்பு. சுங்கம் செலுத்துவது ஒரு நஷ்டம் என்று தோற்றுவிக்காத நடைமுறை. குறிப்பாக டோல் பிளாசாவுக்கு இட்டிருக்கும் பெயர் - 'சீனிக் பீச்வே டோல் பிளாசா'. அதாவது கடலோர அழகைப் பருகிக்கொண்டே நல்ல சாலையில் வண்டியோட்டிப் போகக் கொடுக்கிற சுங்கம் என்று பொருள்.

வழிப்பறிக்காரர்களின் பாணியிலுள்ள கேரளத்துச் சுங்கச் சாவடிகளை நினைத்து நான் வெட்கப்பட்டேன். மடித்துக் கட்டிய வேட்டி, பணியன், தலைமுதல் கால்வரை பரவிய திமிருடன் சுங்கம் வசூலிக்கிற மலையாளி பாணி. கலாச்சாரம் என்பது புத்தகம் எழுதுவதிலோ ஞானபீடப் பரிசு வாங்குவதிலோ அல்ல; சுங்கச்சாவடி போன்ற சாதாரண வாழ்க்கையின் சாதாரண முகங்களில் அடங்கியிருக்கிறது என்பது தமிழ்நாட்டில் யார் யாருக்கோ புரிந்திருக்கிறது என்பது தெளிவு.

உன்னதம் - 11

மே - தூன் 2005, ரூ.10

இப்பொழுது விற்பனையில்

விவாதங்கள்:

பெரியார்: ரமேஷ்-பிரேம்

பெண்மொழி: மாலதி மைத்ரி

சிறப்புக் கட்டுரைகள்:

ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கு: ரவிக்குமார்

அண்ணமார் கதைப்பாடல்: மைத்ரேயி

பத்திகள்:

சிவகாமி தேவதேவன் நரேந்திரன்

சிறுகதைகள்:

சுந்தர ராமசாமி அம்பை ஏ.கே. ராமானுஜம்

நாவலிலிருந்து ஒரு பகுதி:

கௌதம சித்தார்த்தன்

உன்னதம்

இருமாத இதழ்

ஆசிரியர்: கௌதம சித்தார்த்தன்

ஆலத்தூர் - அஞ்சல்

கவுந்தப்பாடி - 638 455

ஈரோடு மாவட்டம்.

தலித் இனத்தவரை ஒடுக்கும் சம்பவங்களைப் பற்றியும் இது போன்ற பல செய்திகளையும் வாசித்தேன். மலையாளியின் தற்புகழ்ச்சியுடன் இதைச் சொல்கிறேன் - இது கேரளத்தில் நடக்காது. இந்த ஒரு செயலுக்காக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்துக்கு நான் நன்றி சொல்ல வேண்டும் (அதற்கும் முன்னதாக நாராயண குருவுக்கும் அய்யன்காளிக்கும்). இந்தத் தீராக் களங்கம் முடிவடைகிற அன்றுதான் தமிழ்நாட்டின் உண்மையான பாய்ச்சல் தொடங்கும்.

எனக்குச் சங்கடம் தோற்றுவித்த செய்திகளும் உண்டு. தலித்துகளின் நிலை பற்றியவை அவை. ஒரு பஞ்சாயத்தில் தலித் வேட்பாளர் வெற்றி பெறுகிறார். ஆனால், ஐந்தே நிமிடத்தில் உயர் வருணர்களுக்காகப் பதவியை ராஜினாமா செய்கிறார். மதுரைக்கு அருகில் கீழவளவு கிராமத்தில் பாண்டியம்மாள் என்ற தலித் இனப் பெண்ணை மேல் சாதியினர் ஆடு மேய்க்க அனுமதிப்பதில்லை.

பகிரங்கமாகவும் சட்டத்துக்கு அறைகூவல் விடுத்தும் தலித் இனத்தவரை ஒடுக்கும் சம்பவங்களைப் பற்றியும் இது போன்ற பல செய்திகளையும் வாசித்தேன். மலையாளியின் தற்புகழ்ச்சியுடன் இதைச் சொல்கிறேன் - இது கேரளத்தில் நடக்காது. இந்த ஒரு செயலுக்காக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்துக்கு நான் நன்றி சொல்ல வேண்டும் (அதற்கும் முன்னதாக நாராயண குருவுக்கும் அய்யன்காளிக்கும்). இந்தத் தீராக் களங்கம் முடிவடைகிற அன்றுதான் தமிழ்நாட்டின் உண்மையான பாய்ச்சல் தொடங்கும்.

அப்புறம் இருப்பது தண்ணீர்ப் பஞ்சம். கேரளத்திலிருந்தால் இந்தப் பஞ்சம் யாரோ நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் பெரும் தொழில் என்று சொல்லியிருப்பேன். ஏனெனில், தண்ணீரை விற்று எத்தனையோ பேர் தமிழ்நாட்டில் இன்று கோடல்வரராஜிக்கொண்டிருக்கலாம். தமிழகத்தின் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் செயற்கையாக உண்டாக்கப் பட்டதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், ஒன்று நிச்சயம். தலித் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு ஏற்படுவதைப் பற்றிச் சொன்னதுபோலத் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீர்க்கப்படும் நாள் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை முக்கியமானதாக இருக்கும். அதற்குப் பின் இந்த நாட்டைப் பிடித்தால் பிடிபடுமென்று நான் எண்ணவில்லை. தண்ணீர் இல்லாமலேயே இவ்வளவென்றால் தண்ணீர் கிடைத்துவிட்டால்? தமிழகம் பாயாது; பறக்கும்.

ஆட்சியாளர்களும் அதிகாரிகளும் மக்களுடனான தங்களது விசுவாசத்தை, அதிகம் வேண்டாம், ஒரு பத்து விழுக்காடு உயர்த்தினால் போதும், தமிழகத்தின் வளர்ச்சி பத்து மடங்காகும். ஏனெனில் உழைப்பதற்குச் சோம்பாதவர்கள் தமிழ்க் குடிமக்கள். அவர்களுக்குத் தேவைப்படுவதெல்லாம் அதற்கான வாய்ப்பு மட்டுமே.

தமிழில்: சுகுமாரன்

இனிய உதயம்

மாதநாவல்

தமிழில் முதல் முயற்சி

ஒவ்வொரு மாதமும்
தலைசிறந்த
பிறமொழி
நாவல்!

மற்றும்

- கட்டுபறக்கும் பேட்டி
- கவிதைகள்
- விமர்சனங்கள்

சாருபிரபா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடுகள்...

சிவப்பு தீபங்கள்
மாதவிக்குட்டி
அப்பானின் காதலி
பாறப்புரத்து
மனைவியின் மகன்

தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை
கீளம் பருவத்துத் தோழி
வைக்கம் முகம்மது பஷீர்
ஹரித்துவாரில் மணியோசை
எம்.முகுந்தன்
லியோ டால்ஸ்டாய் கதைகள்

மேலும் உலகப்புகழ்பெற்ற
எழுத்தாளர்களின் மொழிபெயர்ப்புகள்
புத்தகங்களாக...

விவரங்களுக்கு

சாருபிரபா பப்ளிகேஷன்ஸ்,

105, ஜானி ஜான்கான் சாலை,
இராய்பேட்டை, சென்னை-600 014.
தொலைபேசி : 28484242, 28487858

உரைப் பதிவுகள்:
கோவை இலக்கிய அரங்கு
5.12.2004

அயோத்திதாசர் என்னும் கலகக்காரர்

ராஜ் கௌதமன் எழுதிய
க. அயோத்திதாசர் ஆய்வுகள்
நூலை வெளியிட்டு பேராசிரியர்
டி. தர்மராஜன் ஆற்றிய உரையின்
தொகுப்பு

தமிழகத்தில் அயோத்திதாசர் பற்றிய விவாதங்கள் 1990களின் துவக்கத்தில் தீவிரம் கொள்ளத் தொடங்கின. அவ்வப்பொழுது வெளிவந்த சிறுசிறு கட்டுரைகளுக்குப் பின்னர் ஞான அலாய்சியஸ் வெளியிட்ட அயோத்திதாசர் சிந்தனைகள் என்ற மூன்று தொகுதிகள் கொண்ட நூல் அயோத்திதாசர் ஆய்வுகளுக்கு மிகப் பெரிய பங்களிப்பு. அதைத் தொடர்ந்து திராவிட இயக்கத்தின் மூலத்தை அயோத்திதாசரிலிருந்து கட்டமைக்க முடியுமா? அயோத்திதாசரை இவ்வளவு காலம் மறந்திருப்பதற்கான காரணங்களைத் தேடும் முயற்சிகள்

என்று கடந்த பத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்துவரும் நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியாக ராஜ் கௌதமன் எழுதியுள்ள க. அயோத்திதாசர் ஆய்வுகள் என்னும் நூல் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

ராஜ் கௌதமனின் எழுத்து நடை இந்தப் புத்தகத்தில் மாறியிருப்பதை மிக எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அயோத்திதாசரின் உரைநடையின் வீச்சு ஆச்சரியம் தரக்கூடிய ஒன்று. நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கப் பகுதிகளில் தமிழகத்தில் மிக அதிகமாக வாசிக்கப்பட்டிருந்த ஓர் எழுத்து முறை இவ்வளவு செறிவானதா என்ற ஆச்சரியமே அது. ராஜ் கௌதமனே அதைத் தன் முன்னுரையில் பதிவு செய்திருக்கிறார். ஆனால் அயோத்திதாசரை வாசிக்கிற ஒவ்வொருவரும் அடைகின்ற உற்சாகமும் புதிய சிந்தனைகளும் இந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்கும்பொழுது தூண்டப்படுவதை உணர முடியும்.

அயோத்திதாசரை ஒரு சமூகவியல் அறிஞராக முன்னிறுத்தக்கூடிய ஒரு முயற்சியாகவும் இப்புத்தகத்தைச் சொல்லலாம். தமிழ்ச் சூழலில் சமூகவியல் மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் சார்ந்து முனைப்புடன்

இயங்கியவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. பண்பாட்டு ஆய்வுகளைத் தமிழகச் சூழலில் எவ்வாறு முன்னெடுத்துச் செல்வது; தமிழகம் பற்றிய, தமிழகப் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வுகள் எவை, அவை ஆய்வாளர்களை எத்தகைய முடிவுகளை நோக்கி அழைத்துச் செல்லக்கூடும் என்ற எண்ணற்ற கேள்விகளை எழுப்பக்கூடிய ஒரு வாசிப்பாக அயோத்திதாசரின் வாசிப்பை ராஜ் கௌதமன் இங்கே முன்னெடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்.

ராஜ் கௌதமனுடைய புத்தகம் அயோத்திதாசரை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பாக அவருடைய காலத்தை நமக்கு அறிமுகம் செய்கிறது. அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் தான் சார்ந்திருந்த அடித்தட்டு மக்களுடைய வளர்ச்சிக்காகவும் விடுதலைக்காகவும் போராடியவர் அயோத்திதாசர். அந்த மக்களின் வாழ்நிலை, பாரம்பரியம் மற்றும் அரசியல் சூழல் குறித்த விரிவான அறிமுகத்துடன் தொடங்குகிறது ராஜ் கௌதமனின் நூல்.

ஏறக்குறைய 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையிலான காலம் இந்திய வரலாற்றிலும் தமிழக வரலாற்றிலும் உள்முரண்பாடுகள் தீவிரம் கொண்டிருந்த

பேராசிரியர் டி. தர்மராஜன்

ஒரு காலகட்டமாக வரலாற்று ஆசிரியர்களால் திரும்பத் திரும்பக் குறிப்பிடப்படுகிறது. காலனிய ஆதிக்கத்தின் கீழ், இந்தியச் சமூகங்கள் தங்களுடைய சுய அடையாளங்களை மீட்டெடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் மிகவும் முனைப்புடன் இயங்கிய ஒரு காலகட்டமாக இருப்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கக் காலத்தை நாம் கருத முடியும்.

தியசாஃபிகல் சொசைட்டியில் ஆரம்பித்து ஏராளமான ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்கள் முதற்கொண்டு நமது பாரம்பரிய நூல்களையும் அதற்கு முன் பழைய தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதில் உலே. சாமிநாதையர் மேற்கொண்ட உழைப்பு ஆகிய அனைத்துமே தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் அடையாளம் அல்லது பல வகைப்பட்ட சாதி அடையாளம் அல்லது வெவ்வேறு விதமான சமூக குழுக்களுடைய பண்பாட்டு அடையாளத்தை நிர்மாணித்தல் அல்லது கட்டமைத்தல் என்ற ஒரு சூழலில் அயோத்திதாசர் மாநிரியான சமூகத்தில் மிக அடித்தட்டு நிலையிலிருந்து உருவாக்கக்கூடிய ஒரு சிந்தனையாளர் தன்னுடைய சமூக விடுதலைக்காகவும் தன்னுடைய மக்களுடைய ஒட்டுமொத்த பண்பாட்டு விடுதலைக்காகவும் எவ்வாறு தங்களுடைய அடையாள நிர்மாணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சவாலையும் ஒரு எதிர்பார்ப்பையும் கொண்டிருந்தார் என்பதை மிகத் தெளிவாக தன்னுடைய ஆரம்பக் கட்டுரைகளில் ராஜ் கௌதமன் விளக்குகிறார்.

இதற்காக அவர் தனது நூலின் மூன்றில் ஒரு பகுதியைச் செலவழிக்கிறார். இதன் அடுத்த நிலையில் அயோத்திதாசரின் நான்கு மிக

முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி அவர் இங்கு விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார். முதல் விஷயம் அயோத்திதாசர் 'சுதேசியம்' என்னும் அவர் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த ஓர் அரசியல் கருத்து நிலையை எவ்வாறு எதிர்கொண்டார் என்பது, இரண்டாவது பௌத்தம் பற்றி அயோத்திதாசரின் நிலைப்பாடு என்னவாக இருந்தது என்பது.

மூன்றாவது, தமிழ் இலக்கியங்கள் குறித்த அயோத்திதாசரின் பார்வையைப் பற்றியது. நான்காவது, அயோத்திதாசர் மதங்களை எவ்வாறு பௌத்தமயமாகப் பார்த்தார் அல்லது பௌத்தமயமாகுதல் என்கிற ஒரு கோட்பாட்டை எவ்வாறு முன்வைத்தார் என்ற நான்கு மிக முக்கிய விஷயங்களை ராஜ் கௌதமன் தன்னுடைய புத்தகத்தில் பேசியிருக்கிறார். அடிப்படியான ஒரு விஷயம் அயோத்திதாசரின் பௌத்தத்தை எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது என்பதுதான். இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்க காலங்களில் பௌத்தம் பற்றிய ஏராளமான பார்வைகள் இந்திய சமூகத்திலும் உலக அளவிலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பௌத்தம் தனி மனிதர் சார்ந்த மதமாகவும் சமூக விடுதலைக்கான மதமாகவும் ஓர் அரசியல் நிலைப்பாடாகவும் விடுதலையைத் தேடித் தரக்கூடிய ஒரு சமயமாகவும் விதவிதமான கற்பனைகள் பௌத்தம் பற்றி உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தன. பௌத்தம் சார்ந்த ஒரு பார்வை எவ்வாறு உருவானது என்று யோசிக்கிறபோது ஐரோப்பியச் சிந்தனையாளர்கள் ஏராளமானோர் புத்தரின் போதனைகளையும் சிந்தனைகளையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு பௌத்தத்தை ஒரு சமயமாக வடிவமைக்கத் துடித்துக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் அதை மிகச் சரியாக ராஜ் கௌதமன் பௌத்தத்தின் அதிகாரபூர்வமான வரலாறு என்று தன்னுடைய முதல் பகுதியில் சொல்லியிருக்கிறார்.

பௌத்தத்தை ஒரு சமயமாக அயோத்திதாசர் பார்த்திருக்கவேயில்லை. அயோத்திதாசருக்கு அதை ஒரு சமயமாக ஏற்றுக்கொள்வதா அல்லது சமூக விடுதலை இயக்கமாகக் கொள்வதா என்ற குழப்பங்கள்

குடிக்குடி

www.tamilthina.com

சூர்ய - இசைய இதழ்

தமிழ் இலக்கியத் தந்தை

சி.பா. ஆதித்தனார்

நூற்றாண்டு விழா நிறைவைவையாட்டி தமிழ்த் திணைசார்பில் செட்டம் திங்களில் சமூக விழிப்புணர்வில் தமிழ் இதழ்கள் என்னும் பொருண்மையில் இதழியல் கருத்தரங்கம் நடைபெறவுள்ளது. பல்கலை/கல்லூரி / பள்ளி மற்றும் இதழியல் ஆர்வலர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கட்டுரையாக்கத்திற்கான தமிழ் எழுத்துருக்களைத் (Tamil Fonts) தமிழ்த் திணைக்கு எழுதி இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளவும் அந்த எழுத்துருக்களிலேயே கட்டுரைகள் அடையவேண்டும் கட்டுரைகளின் அஞ்சல் வழியும் அனுப்பலாம். அனுப்ப வேண்டிய கடைசி நாள்: 15.08.05. ரோளர் சுட்டணம் : ரூ.300/-ஐ M.O. மூலம் மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும். கருத்தரங்க நாளும் இடமும் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

அனைத்து தொடர்பு முகவரி :

முனைவர் தி.நெடுஞ்செழியன், ஆசிரியர், தமிழ்த் திணை, 92, வெள்ளாற் தெரு, மயிலாடுதுறை - 609001. ☎ 9443214142 e-mail : neduyazhini @ sancharnet.in tamilthina@yahoo.co.in

இருந்திருக்கின்றன. பௌத்தம் பற்றி அவரது பார்வை 1907இலிருந்து 1914 வரை தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே வந்திருப்பதை அவருடைய எழுத்துகளிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். 1907க்கு முன்பாக இலங்கைக்குச் சென்று பௌத்தத்திற்கு மதம் மாறிய திரும்பிய அயோத்திதாசர் தான் இறக்கும் வரை வேறு யாரையும் மதமாற்றத்திற்குத் தூண்டவில்லை என்பதை மிக முக்கியமானதாக நாம் கருத வேண்டும். பௌத்தத்திற்கு மாறுவது என்பதை அவர் ஓர் இயக்கமாக எடுத்துச் செல்லவேயில்லை.

பௌத்த மத மாற்றத்தைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்ட அத்தனை கேள்விகளுக்கும் அவர் சொன்ன பதில் என்னவென்றால், நான் ஏன் மதம் மாற வேண்டும்? நான் ஏற்கனவே பௌத்தனாக இருந்துகொண்டிருக்கிறேன், நம் மக்கள் ஏற்கனவே பௌத்தர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். இன்றைக்கு நம்மில் பலர் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பதுபோல், அயோத்திதாசர் பௌத்தத்தை ஒரு மதமாகப் பார்த்ததில்லை.

சொல்லில் இருந்து மௌனத்துக்கு
பலுத்த அய்யனார்
(விரிவான நேர்காணல்களின்
தொகுப்பு)

மதன் கந்தாவன்
ஜெயமோகன் பிரம்மராஜன்
சி. மௌனகுரு அபி
நீல. பத்மநாபன் நகுலன்
உமாமஹேஸ்வரி சல்மா
மீரா சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித்

பக்: 224
விலை: ரூ. 80

கிழக்கு பதிப்பகம்
16, கற்பகாம்பாள் நகர்
மயிலாப்பூர்
சென்னை - 4
தொலைபேசி: 044-52009601

ஆல்பர் காம்யு வாழ்க்கையைத்
தமிழில் வழங்கிய
வஸந்த் செந்திலின் மொழிபெயர்ப்பில்

வீழ்ச்சி

மனசாட்சி மிக நேர்மையாக
விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படும்
நாவல்.

**இப்போது
விற்பனையில்**

பக்: 120
விலை ரூ. 50/-

பிரதிகளைப் பெற
தொடர்புகொள்ளுங்கள்:
சி.வ. செந்தில்நாதன்
9382853646
நூல் உங்கள் வீடு தேடி வரும்.

விடுதலை அடைந்துவிடும் என்ற
நம்பிக்கையை அயோத்திதாசர்
தொடர்ந்து தக்கவைத்துக்கொண்
டிருந்தார். அவருடைய இயக்கம்
மகா பௌத்த சங்கம். இதனுடைய
கிளைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டு
மென்று தொடர்ந்து தன்னுடைய
தமிழன் பத்திரிகையில் எழுதிக்
கொண்டிருந்தார்.

அவர் தன்னுடைய சிந்தனை
களை என்றைக்கும் அதிகாரவய
மான ஒரு சமயமாக மாறிவிடக்
கூடாது என்பதில் மிகத் தெளிவாக
இருந்தார். இந்த ஒரே காரணத்தி
னால்தான் அயோத்திதாசர் தமிழ்
கத்தில் மறக்கடிக்கப்பட்டார்; இந்த
ஒரே காரணத்தால்தான் இன்றைக்
கும் பேசவும்பட்டுக்கொண்டிருக்கி
றார் என்று நினைக்கிறேன்.

தமிழில் சமூக அறிவியல் மற்றும்
பண்பாட்டு ஆய்வுகள் என்ற ஒரு
கருத்த மைப்பை, அயோத்திதாசர்
மாதிரியான தமிழ்ப் பாரம்பரியம்
சார்ந்த ஒரு சிந்தனை முறையி
லிருந்து நாம் பெற்றுக்கொள்ள
முடியும். அந்தப் பாரம்பரியத்தை
நாம் காலனியப் பார்வையில்
இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்
தில் நமக்குக் கிடைத்த ஆங்கில
அறிவின் காரணமாகவும் ஆங்கில
அறிவியல் துறைகளின் காரணமாக
வும் இழந்துவிட்டோம்.

அயோத்திதாசரை இன்றைக்குத்
திரும்ப வாசிப்பது, நமது மரபான
அறிவியல் பாரம்பரிய சிந்தனையை
மறுகட்டமைப்பு செய்ய வேண்டிய
தேவையின் அடிப்படையில்
என்பதை ராஜ் கௌதமன் தன்னு
டைய கடைசிக் கட்டுரையில் மிகத்
தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.
ஆகவே அயோத்திதாசர் என்பவர்
குறுகிய அளவில் இன்றைக்குத்
திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதைப்
போலத் தலித்தியச் சிந்தனையாளர்
என்பதாகவோ பௌத்தச் சிந்தனை
யாளர் என்றோ இலக்கியங்களைப்
பற்றி ஆங்காங்கே பேசிக்கொண்டி
ருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் சிறு
பத்திரிகையாளர் என்பதாகவோ
அல்லாமல் ஒட்டுமொத்தத் தமிழ்ச்
சமூகத்தின் பாரம்பரியமான அறி
வுத் தொடர்ச்சியின் கடைசிக்
கண்ணியாகவே கருத வேண்டும்.

அந்தக் கடைசிக் கண்ணியிலி
ருந்து நாம் நமது பாரம்பரியத்தை

தனது கடைசிக்கு முந்தின கட்டுரை
யில் ராஜ் கௌதமன் மிகத் தெளி
வாகப் பேசுகிறார்.

சமணத்தையும் பௌத்தத்தை
யும் அயோத்திதாசர் பிரித்தறிவதே
யில்லை. சமணத்தையும் பௌத்தத்
தையும் மிக அதிகமாகக் குழப்பிக்
கொண்டிருந்தவராக அயோத்தி
தாசர் தெரிகிறார். இன்றைக்கு நம்மு
டைய பகுத்தறிவு சார்ந்து யோசிக்
கும்போது அயோத்திதாசர் மிகத்
தவறான முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்
என்ற ஒரு கருத்துக்கு நாம் வந்துசேர
வேண்டியிருக்கிறது.

பௌத்தம் இங்கு அழிந்துபோய்
விட்டது என்று அத்தனை வர
லாற்று ஆசிரியர்களும் சொல்லிக்
கொண்டிருந்தபோது பௌத்தம்
அழியவில்லை; பௌத்தம் இன்றைக்
கும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது; மக்
கள் மத்தியில், கிராமப்புறங்களில்
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்
கெல்லாம் திருக்குறள் மாதிரியான
பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பாதுகாக்
கப்பட்டு வாழ்ந்திருக்கின்றனவோ
அங்கெல்லாம் பௌத்தம் வாழ்ந்து
கொண்டிருக்கிறது என்பதில் மிகப்
பிடிவாதமாக அயோத்திதாசர்
இருந்திருக்கிறார்.

அதே நேரத்தில் பௌத்தம்
பற்றிய அல்லது தமிழ் இலக்கியம்
பற்றிய ஐரோப்பிய அறிவாளர்கள்

சொன்ன எந்தவொரு விஷயத்தை
யும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை.
தான் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் மிகப்
பெரிய கலக்காரராக அயோத்தி
தாசர் இருந்துகொண்டிருந்தார்.

அயோத்திதாசர் மாதிரியே
பௌத்தத்தைப் புரிந்துகொண்டிருந்த
இன்னொரு மிக முக்கியமான
சிந்தனையாளராக நாம் பெரியா
ரைக் கருத முடியும். பெரியாரும்
பௌத்தத்தை ஒரு மதமாகக்
கருதவில்லை. பௌத்தம் விடுதலை
தரக்கூடிய ஒரு சமூக இயக்கமாக
இருந்திருக்க முடியும் என்பதைத்
தான் பெரியார் திரும்பத் திரும்பச்
சொல்லுகிறார். அதே மாதிரியான
கருத்தை அயோத்திதாசரும் முன்
வைக்கிறார்.

பௌத்தம் நிர்மாணிக்கப்பட்ட
ஒரு சமயம் இல்லை. அதுவொரு
மதம் இல்லை. பௌத்தம் எல்லா
நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியான
சமயமாக இருந்துகொண்டிருக்க
வில்லை. தமிழகத்தில் பௌத்தம்
வேறு மாதிரியான சமயமாக இருந்
து, தமிழ்ப் பௌத்தம் என்று ஒன்று
இந்து மக்கள் மத்தியில் இன்றைக்கும்
நிலை பெற்றிருக்கிறது.

தமிழ் பௌத்தத்தைக் கட்ட
மைக்கும்போது தமிழ் பௌத்தம்
பற்றிய ஓர்மையை மக்கள் மனதில்
ஏற்படுத்தும்போது இந்தச் சமூகம்

யும் தேடலையும் நாம் தொடர முடியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்து சமயங்களையும் இந்து வெளிப்பாடுகளையும் அயோத்திதாசர் பௌத்த மையமாக மாற்றுவதுபோல் கிறிஸ்தவ வெளிப்பாடுகளைக் கிறிஸ்தவப் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களையும் அவர் பௌத்த மையமாக மாற்றினார். கிறிஸ்தவத்தை இங்கே முதல் முதலாக எதிர்கொண்ட தமிழர், தமிழ் மனம் கிறிஸ்தவத்தை எவ்வாறு புரிந்துகொண்டது, கிறிஸ்தவத்தை எவ்வாறு தனக்குள்ளே சுவீகரித்துக்கொண்டது என்ற கேள்வியை அயோத்திதாசரிலிருந்து ஆரம்பிக்கும்போது ராஜ் கௌதமன் ஒரு பெரிய ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றிய இம் மாதிரியான பார்வைக்கு அயோத்திதாசருக்கு என்ன ஆதாரம் இருந்திருக்க முடியும்? ஆனால் எனக்கு மிக முக்கியமான இன்னொரு ஆதாரமாகத் தெரிவது ஆப்ரகாம் பண்டிதருடைய 'கருணாமிந்த

சாகரம்' என்ற நூல். முதல் 350 பக்கங்கள் தமிழிசையைப் பற்றிப் பேசுவந்தவர் பிறகு 350 பக்கங்களுக்குக் குமரிக் கண்டம் பற்றிப் பேசுகிறார். அயோத்திதாசருக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஆப்ரகாம் பண்டிதர், அந்தக் குமரிக் கண்டத்தில் எது வெதுவெல்லாம் இருந்தது என்று கேட்கும்போது பழைய ஏற்பாட்டின் அத்தனை நபர்களையும் குமரிக் கண்டத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பி வந்தவர்களாக ஆப்ரகாம் பண்டிதர் முன்னிறுத்துகிறார். பழைய ஏற்பாட்டின் அத்துணைக் கதாபாத்திரங்களையும், இயேசு முதற்கொண்டு அத்தனை பேரையும் தமிழ் பௌத்தம் சார்ந்த நபர்களாக அயோத்திதாசர் முன்னிறுத்துகிறார்.

இவர்கள் இருவரது அணுகு முறையையும் நம் மரபான சிந்தனை முறையின் கடைசிக் கண்ணிகளாக நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமோ என்ற ஐயத்தையும் இந்தப் புத்தகம் இங்கே எழுப்புகிறது.

ஆக இந்த விவாதம் என்பது மிகப் பரந்த அளவில் நடைபெற வேண்டிய ஒரு விவாதம். காலனிய அறிவுத் துறைகளுக்கு எதிராகத் தமிழ் அறிவுத் துறை என்பதை உருவாக்குவதற்காகவும் சமூக விடுதலை என்பதைப் பௌத்தம் என்ற நிறுவனமான சமயம் சார்ந்து அல்லாமல் பௌத்தம் என்ற மக்கள் சமயம் சார்ந்து உருவாக்குவதற்கு அயோத்திதாசர் முன்னெடுத்துச் சென்ற காரியங்களை வளர்த்தெடுப்பதற்காகவும் அயோத்திதாசர் ஆய்வுகள் மிக முக்கியமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று. அதை ராஜ் கௌதமன் துவக்கி வைத்திருக்கிறார். இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக முக்கியமாக வாசிக்கப்பட வேண்டிய, விவாதிக் கப்பட வேண்டிய புத்தகம் இது.

தொகுப்பு: இரா. சக்திவேல்

நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு: ஸ்ரீகிருஷ்ணா ஸ்வீட்ஸ் மற்றும் காலச்சுவடு

காவ்யாவின் நாவல்கள்

பாய்மரக் கப்பல் (இலக்கியச் சிந்தனை பரிசு)	பாவண்ணன்	50.00
அந்தி (த.மு.எ.ச.பரிசு)	சுந்தரபாண்டியன்	40.00
ஆராரோ (த.க.இ.பெ.ம.பரிசு)	சுந்தரபாண்டியன்	30.00
ஆற்றுமணல்	கண்ணன் மகேஷ்	20.00
சாயத்திரை (தமிழக அரசு பரிசு)	சுப்ரபாரதிமணியன்	50.00
சமையலறை கலயங்கள்	சுப்ரபாரதிமணியன்	45.00
தேரோடும் வீதி (தமிழக அரசு பரிசு)	நீலபத்மநாபன்	400.00
புனலும் மணலும்	ஆ.மாதவன்	90.00
பாலிதீன் பைகள்	இரா.நடராஜன்	65.00
நஞ்சை மனிதர்கள்	சோலை சுந்தரபெருமாள்	50.00
எங்கிருந்தாலும்	அரசி	50.00
அரிதாரம்	ரா.கண்ணன்	30.00
கோபல்ல கிராம் மக்கள் (சாகித்ய அகாதெமி பரிசு)	கி.ராஜநாராயணன்	250.00
மீனின் சிறகுகள்	தஞ்சை ப்ரகாஷ்	140.00
நிழலிரவு	தமயந்தி	40.00
ரோஸ்	இரா.நடராஜன்	40.00
சொல் என்றொரு சொல்	பிரேம ரமேஷ்	125.00
கல்மண்டபம் (இலக்கியச் சிந்தனை பரிசு)	சுமதி	100.00
சமுத்திரத்தில் ஒரு மைத்துளி (மிஷெல் சோக்கே)	மல்லிகா கிருஷ்ணசாமி(மொ)	50.00

புதியவை - 2004

நகுலன் நாவல்கள்	சண்முகசுந்தரம்(தொ)	450.00
விக்ரிகரம்	சத்யானந்தன்	65.00
திப்புசுல்தான்	சுந்தரபாண்டியன்	75.00
சாணக்யன்	சுந்தரபாண்டியன்	90.00

காவ்யா / தன்னானே

14, (ப. எண். 34), முதல் குறுக்குத் தெரு,
டி.ரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

தொலைபேசி : 24801603

மின்னஞ்சல்: kaavyabooks@hotmail.com

இணையதளம்: www.kavyabooks.com

நாலின் விலை மட்டும் DD அல்லது M.O. செய்க.
VPP உண்டு.

சக்கரியாவின் எழுத்து எதிர்மறை விளைவுகளை உண்டாக்கிவிடும்

அ. ராமசாமி

புகை இளவேனில்

சக்கரியாவின் பத்தி எழுத்தைத் தொடர்ந்து வாசித்துவருகிறேன். தனது சொந்த மாநிலத்தின் மீது - அந்த மாநில மக்கள்மீது - அவர் கொண்டுள்ள அக்கறைகளையும் கேரளத்தின் வளர்ச்சி தடைபடுவதன் அரசியல் பின்னணிகளையும் அவர் வெளிப்படுத்திவருகிறார். குறிப்பாக இடது சாரிகள்மீது அவர் வைக்கும் விமரிசனங்கள் சரியானவையாகக்கூட இருக்கலாம். வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் கேரளத்தின் ஊடாகப் பயணம் செய்வதை விரும்பும் நானே நேரிலும் கண்டிருக்கிறேன். அவருக்குள்ள கோபங்கள் நியாயமானவை.

தமிழ் மனம் கேரளத்தைப் பற்றி இரண்டு அபிப்பிராயங்களோடு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. வெகுமக்கள் ஊடகங்களில் அச்சு மற்றும் சினிமாவில் உருவாக்கப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் பெண்கள் பற்றியன என்றால், தீவிர எழுத்து சார்ந்த சிறு பத்திரிகைகள் உருவாக்கிய அபிப்பிராயங்கள் ஆண்கள் பற்றியன எனப் பிரித்துச் சொல்லிவிடலாம். இந்த இரண்டு வகை அபிப்பிராயங்களும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டியவைதான்.

தமிழர்களின் வெகுமக்கள் உளவியலைக் கட்டமைக்கும் எழுத்தும் தமிழ் சினிமாவும் கேரளத்தை வளமான இயற்கைக் காட்சிகள் நிறைந்த பூமியாக மட்டும் காட்டவில்லை. வளமான உடல் கொண்ட பெண்கள் (அழகிகள்) நிறைந்த பூமியாகவும் காட்டியுள்ளன. 'சேர நன்னாட்டினம் பெண்களுடனே' என்று பாரதி சொன்ன வரிகளின் தொடர்ச்சி இது. அப்பெண்களும் ஆண்கள்மீது மோகம் கொண்டலைபவர்களாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுவருகின்றனர். குறிப்பாகத் தமிழ் சினிமா காடெடி காட்சிகளில் இடம் பெறும் மலையாளப் பெண்கள் அனைவரும் காம மோகினிகள்தான். அண்டை மாநில மக்கள் பற்றி இப்படியானதொரு அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவது பற்றிய எச்சரிக்கை

உணர்வே இல்லாமல் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். இந்த அபிப்பிராயத்தை சக்கரியாவின் எழுத்து கவனத்தில் கொள்ளவில்லை.

சக்கரியாவின் எழுத்து வழியாக மலையாளிகள் பற்றித் தமிழர்களுக்கு இருந்த இன்னொரு அபிப்பிராயம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுவருகிறது என்பது சாதகமான அம்சம். தமிழின் தீவிர எழுத்து சார்ந்த சிந்தனை மனம், மலையாளிகள் போராளிகள்; நேர்மையானவர்கள்; கலை இலக்கியங்களில் உன்னத இடத்தை அடைய முயன்றுகொண்டே இருப்பவர்கள்; அதற்கான அர்ப்பணிப்பையும் சமரசமற்ற தன்மையையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பவர்கள் என்பதாக நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கையைத் தனது ஒவ்வொரு பத்தியிலும் சக்கரியா சிதைத்துக் கொண்டே வருகிறார். மலையாளிகளோடு ஒப்பிட்டுத் தமிழர்கள் தாழ்வு மனப்பான்மை கொள்ள வேண்டிய தில்லை என்பதைப் புரியவைத்துள்ளார். அதற்காக அவருக்குத் தமிழர்களாகிய நாம் நன்றி சொல்லலாம்.

சக்கரியா, 'காலச்சுவடு' என்னும் தமிழ் இதழுக்காக நான் இதை எழுதுகிறேன்' என்ற தன்னுணர்வுடன் எழுதும்போது ஒவ்வொரு முறையும் தமிழ்நாட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பேச வேண்டும் என நினைத்துக்கொள்வது புரிகிறது. ஆனால் தமிழில் வரும் இந்த எழுத்து மலையாளிகளை நோக்கிப் பேசுகிறது என்பதுதான் அதில் உள்ள முரண்பாடு. கேரளப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் தடைக்கற்கள் கேரள அரசியல்வாதிகள்தான். அங்கு அரசியல் களத்தில் முன்வரிசையில் நிற்பவர்கள் இடதுசாரிகள். அவர்களை எதிர்த்து அரசியல் செய்ய வேண்டியுள்ளதால் காங்கிரஸ் காரர்களும் அதே தடத்திலேயே செல்ல நேரிடுகிறது என்பது அவரது கணிப்பு. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் அப்படி இல்லை என்பது அவரது அனுமானமாக இருக்கிறது. மாறிவரும் தாராள மய பொருளாதாரச் சூழலைத் தமிழக அரசியல்வாதிகள் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தமிழ்நாட்டை வளர்ச்சிப் பாதையில் கொண்டு செல்கிறார்கள் என்பது அவரது அனுமானத்தின் நீட்சி. இந்தக் காரணங்களுக்காக - சாலைகள், கல்வி, சங்கராச்சாரியாரைக் கைது செய்த அதிசயம் போன்ற நிகழ்வுகளுக்காக - திராவிட இயக்கங்களைப் பாராட்டுகிறவராக

மாறிவிடுகிறார். அவரது பாராட்டு தமிழ்நாட்டில் எதிர்மறை விளைவுகளை உருவாக்கக்கூடியவை என அச்சப்படுகிறேன். அதனால்தான் இந்த எதிர்வினை.

கறாரான பொருளாதாரக் கொள்கையை எப்போதும் வைத்துக்கொள்ளாத திராவிட இயக்கங்கள் இப்படிச் செயல்படுவதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை. மனிதாபிமான முகம் கொண்ட அண்ணாவின் பொருளாதாரக் கொள்கையில் சமத்துவம் என்பது மேடுகளைச் சமப்படுத்திப் பள்ளங்களை நிரப்புவது அல்ல. பள்ளங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அன்றைய பசிக்குச் சோடுஇவதுதான் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனின் அண்ணாயிசமும் அவரது வள்ளல் தன்மையைத் தக்கவைப்பதற்கு ஏற்ற விதத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகள்தான். படியாசித் திட்டத்திற்கும் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கும் தேவையான பொருளைத் தர வல்லவர்கள் பெரும் நிலக்கிழார்களும் முதலாளிகளும் தான் என்பது அவர்களுக்குப் புரிந்த ஒன்றுதான். ஆகவே முதலாளியப் பொருள் உற்பத்தியையும் அதன் உறவுகளையும் குலைக்காமல் பார்த்துக்கொள்வதில் கவனம் செலுத்தினார்கள். மு. கருணாநிதியின் முளையாகச் செயல்பட்ட முரசொலி மாறன் தாராளமயப் பொருளாதார உறவுகளில் நம்பிக்கை கொண்டவர் என்பதில் சந்தேகம் இருக்க வாய்ப்பில்லை. பா.ஜ.க.வின் வணிக மற்றும் நிதிக் கொள்கைகளைத் திட்டமிட்டதில் அவருக்கும் பங்கிருந்தது என்பது மறக்க முடியாத உண்மைதான். இந்தப் பின்னணியில் பார்த்தால் திராவிட இயக்கங்கள் தமிழ்நாட்டிற்கான பொருளாதாரக் கொள்கைகளை என எதையும் திட்டமிட்டவில்லை என்பது புரியவரலாம். மத்திய ஆட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் தான் தமிழக ஆட்சியாளர்களின் கொள்கைகள்.

பொருளாதார நடவடிக்கை சார்ந்து கேரள அனுபவம் நேர்மாறானது. இடதுசாரிகளின் கறாரான நம்பிக்கைகள் சார்ந்து உருவாக்கப்பட்ட அவை எல்லா மட்டத்திலும் அடித்தள வளர்ச்சியைக் கைவிட்டுவிட்டு மேல் தளங்களை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இயற்கை வளம் நிறைந்த கேரளம் சுற்றுலாவை மட்டும் நம்பும் மாநிலமாக மாறிக்கொண்டிருப்பதை ஆண்டிற்கு ஒன்றிரண்டு முறை அதனூடாகப் பயணம் செய்யும் நான் இப்படித்தான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். தொழிற்சங்கமையவாதம் தலை தூக்கி அதுவே அடாவடித்தனமாக ஆகிக்கொண்டிருப்பது கேரளத்தின் நிகழ்கால அடையாளங்களில் ஒன்று என்றால் அதற்குச் சமமான தமிழக அடையாளம் தாதாக்களின் வளர்ச்சி. தமிழ்நாட்டில் தாதாக்களின் உருவாக்கம் பற்றி ஆய்வ செய்யத் தொடங்கினால் ஒவ்வொரு தாதாவின் பின்னணியிலும் இன்றுள்ள திராவிட இயக்கங்களின் ஏதாவது ஒரு முகமும் சாதிச் சங்கங்களின் கரங்களும் இருக்கின்றன என்பது புரிய வரும். இன்னும் சிலருக்கு ரசிகர் மன்ற அடையாளங்களும் கூடத் தென்படும். ரசிகர் மன்றங்களின் மூலமும் திராவிட இயக்க அரசியல்தான்.

தாதா அரசியல்வாதிகளின் அதிகார இருப்பு கண்ணில் படுவதில்லை என்றாலும் ஒவ்வொரு மனிதனின் பக்கத்திலும் அந்த ராஜ்ஜியத்தின் நிழல் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. தமிழர்களின் தனிமனித வாழ்வும் பொது வாழ்வும் இன்று பதற்றமானதாகவும் பாசிச மனோபாவத்தை நோக்கிச் செல்வதாகவும் இருப்பதாக

ஒருவர் கருதினால் அதன் பின்னணியில் தாதாக்களின் ராஜ்ஜியமும் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கி விட்ட மனநிலையும் இருப்பது புரியாமல் போகாது. வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்களைக் காலி செய்வது போன்ற இரண்டு தனிமனிதர்களின் பிரச்சினைகளையும் தன் வீட்டில் உள்ள இளைஞனோ யுவதியோ காதல் செய்வது போன்ற தனிமனிதன், சமூகப் போக்கோடு முரண்படும் சிக்கல்களையும் தீர்ப்பதற்கு தாதா அரசியல்வாதிகளிடம்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். வியாபார ஒப்பந்தங்களும் சிக்கல்களும் அவர்கள் முன்னிலையிலேயே நடக்கின்றன; பைசல் செய்யப்படுகின்றன. காவல் துறையினரும் நீதிமன்றங்களும் நிற்க வேண்டிய இடத்திலெல்லாம் தாதாக்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு, பொதுத் துறை, தனியார் துறை நிர்வாகங்கள் வட்டார அரசியல்வாதிகள் என்னும் பெயரில் அலையும் தாதாக்களைத் தவிர்த்துவிட்டு நிர்வாகம் செய்ய முடியாத நிலை உருவாகிவிட்டது. கல்வி நிலையங்களுக்குள் கூட அவர்களின் கரங்கள் நீள்கின்றன. தாதா என்னும் கதாபாத்திரம் குற்றவணர்வு தரும் ஒன்றாக இருந்த நிலை மாறிப் பெருமிதம் தரும் அரசியல் பாத்திரமாக மாறிவருவதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய நெருக்கடி தமிழ்நாட்டில் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே ஏற்பட்டுவிட்டது.

கேரளத்தில் இடதுசாரிகளுக்குப் பொருளாதாரம் சார்ந்த கறாரான நம்பிக்கைகளும் அணுகுமுறைகளும் இருக்கின்றன என்றால், தமிழ்நாட்டின் திராவிட இயக்கங்களுக்குச்

கங்கு - சிறுவெளியீடு
வரிசையில் 4 நூல்கள்
பூர்தியும் மார்க்சியமும்
எஸ்.வி. ராஜதுரை
தலித்திய அரசியல்
ராஜ் கௌதமன்
இந்தியத் தத்துவங்களின்
அரசியல்
ந. முத்துமோகன்
இசையின் அரசியல்
இ. முத்தையா
ஒவ்வொரு நூலும்
ரூ. 25, பக். 64

வெளியீடு பரிசல்

1. இந்தியன் வங்கி காலனி, வள்ளலார் தெரு, பத்மநாபா நகர், குளைமேடு, சென்னை - 94
கை பேசி 9382853646

சமுதாயம், மொழி, பண்பாடு சார்ந்து கறாரான நம்பிக்கைகளும் அணுகுமுறைகளும் இருக்கின்றன. இப்பொழுதும் கூட தி.மு.க.வின் தலைவர் ஒரு பேச்சுக்காக இப்படிச் சொல்வதுண்டு: "நமது இயக்கம் அரசியலை முதன்மைப்படுத்தும் இயக்கம் அல்ல; தமிழ்ச் சமுதாய மாற்றத்திற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயக்கம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்." எனவே பொருளாதாரத் தளத்தில் மட்டும் நிறுத்தி இரண்டு இயக்கங்களையும் விமரிசிப்பதும் பாராட்டுவதும் சரியான பார்வையாகப் படவில்லை.

செர்ச்சை

பார்வைக் கூலி: ஒரு நேரடி அனுபவம்

மணி வேலுப்பிள்ளை

கேரளத் தொழிற்பண்பாடு பற்றிய கட்டுரை (சக்கரியா-கம்யூனிசமும் மலையாளிகளும்) எனது சொந்த அனுபவத்தை எனக்கு நினைவூட்டியது. அங்கே என்னிடம் கேட்கப்பட்டது கூலி அல்ல, கப்பம் என்றே இற்றைவரை நான் எண்ணியிருந்தேன். அது தனிப்பட்ட கப்பம் அல்ல, பொதுப்பட்ட தொழிற்பண்பாடு என்பதை இப்போதுதான் புரிந்து கொண்டேன்.

1987 ஆனி மாதம். ஈழத்தில் எனது ஊர் அமைந்திருக்கும் வடமராட்சியில் வெம்போர் முண்டது. நான் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை புகும் நோக்குடன் ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டேன். என்னைப் போல் ஏராளமானோர் தமிழ்நாட்டுக்குத் தப்பியோடிக்கொண்டிருந்தபடி

யால், கொழும்பு-சென்னை விமானச் சீட்டு வாங்குவதற்கு இரண்டு கிழமைகள் காத்துக் கிடக்க வேண்டும் என்று தெரியவந்தது. அதே வேளை கொழும்பு-திருவனந்தபுரம் விமானப் பயணம் உடனடியாகக் கைகூடும் என்று தெரிந்தது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் நயந்தும் விதந்தும் உரைக்கப்படும் சேர நாட்டில் காலூன்றி, தமிழ்நாட்டுக்குச் செல்வதற்குக் கொடுத்துவைக்க வேண்டும் என்ற பூரிப்பில் நான் திருவனந்தபுரம் சென்றதைத்தேன். தோற்றத்தையும் மொழியையும் உணவையும் பொறுத்தவரை கேரள மக்களுக்கும் ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு எனக்கு நேரடியாகப் புலனாகியது. மதுரை ஊடாகத் திருச்சி செல்லும்

பேருந்துக்காக எனது பயணப் பெட்டியுடன் காத்திருந்தேன்.

மதுரைப் பேருந்து வந்து நின்றது. பயணிகள் புடைபெயர்ந்தார்கள். எங்கிருந்தோ நாலைந்து பேர் வெளிப்பட்டார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் மற்றவர்களை அடட்டுவதும் ஏவுவது மாய இருந்தார். ஆங்காங்கே கிடந்த பயணப் பெட்டிகளை அவர்கள் அடாதாகத் தூக்கிப் பேருந்தில் ஏற்றினார்கள். எனது பெட்டியை என்னால் ஏற்ற முடியும். ஏற்றற் கூலி ஒரு வீணை செலவு. ஆகவே எனது பெட்டியை நானே ஏற்றிக்கொண்டிருந்தேன்.

அப்பொழுது ஒருவர் வந்து எனது பெட்டியைப் பற்றி இடுங்கினார். 'வேண்டாம். நானே ஏற்றுகிறேன்' என்றேன். அவர் அப்பால் நகர்ந்து

கொண்டார். எல்லாப் பயணிகளும் ஏறிவிட்டார்கள். பேருந்து புறப்பட்ட வேண்டியதுதான் பாக்கி. அப்பொழுது என்னால் தடுக்கப்பட்டவர் வெளியே இருந்து கூலி கேட்டார். அவர் எனது பெட்டியை ஏற்றவில்லை, நானே எனது பெட்டியை ஏற்றினேன் என்பதை அவரிடம் நான் நினைவு படுத்தினேன். அதற்கு அவர் மசிய வில்லை. அவருடைய தலையாரி பேருந்தினுள் ஏறிவந்து என்னிடம் 40 ரூபா கூலி கேட்டார். நான் கொடுக்க வில்லை. அவர் கீழே இறங்கி, அடுத்த பக்கத்தில் நின்று தொடர்ந்து கூலி கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

பேருந்து நகர, தீர்வு கிட்டும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அதுவோ நகராக எமக்கு வியப்பூட்டியபடி நின்று தொலைந்தது. அவர்கள் பேருந்தைச் சுற்றி நின்று என்னிடம் கூலி கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு நான் மறுப்புக் கூறிக்கொண்டிருந்தேன். அத்தனை பயணிகளின்

பார்வையும் என்மீது பிடிந்திருந்தது. ஆனால் எவருமே வாய் திறக்க வில்லை. எனது பயணமும் அவர்கள் பயணமும் தாமதமடைவது எனக்குப் புரிந்தது. எனினும் ஓர் அநியாயத்துக்கு நாம் மறுப்புத் தெரிவிப்பதே அந்தத் தாமதத்துக்குக் காரணம் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையே என்று மற்றைய பயணிகள் உள்ளூர் அங்கலாய்ப்பது போலவே எனக்குத் தென்பட்டது.

நான் நடத்துநரை அணுகி எனது பெட்டியை நானே ஏற்றிய கதையைத் தெரிவித்தேன். அமைதி காத்தார். சாரதியிடம் முறையிட்டேன், அவரும் அமைதி காத்தார். நான் பேருந்தை விட்டு இறங்கி, சீட்டு விற்கும் கூடத்துப் பணியாளரிடம் முறையிட்டேன். அவரும் கையை விரித்தார். மீண்டும் போய்ப் பேருந்தில் ஏறிக்கொண்டேன். பேருந்தைச் சுற்றி நிலைகொண்டு என்னையே கண்காணித்துக்கொண்ட

பேருந்த தரப்பினருக்கு, அவர்கள் ஆற்ற நேராத ஒரு பணிக்காக நான் கூலி செலுத்தினாலொழியப் பேருந்து நகரப்போவதில்லை என்ற உண்மை மேற்கொண்டு எனக்கு வேடிக்கையாகத் தெரியவில்லை. அது அங்குள்ள வாடிக்கை என்ற உண்மை எனக்கு அத்தனை பேராலும் மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுவதாகவே தென்பட்டது.

ஒரு பலவந்தமான செயல் பணியாகவும் அதற்கான கப்பம் கூலியாகவும் கொள்ளப்பட்டது. என்னிடம் கேட்கப் படுவது கப்பம் என்பது புரியவே நான் மிகவும் அச்சமடைந்தேன். ஆதலால் மேற்கொண்டு அடம் பிடிக்காது, 40 ரூபா கப்பம் செலுத்தினேன். அவர்கள் முற்றுகையைத் தளர்த்தினார்கள். பேருந்து புறப்பட்டது. நான் சக பயணிகளை நோட்டம் விட்டேன். அப்பாடா என்று அமர்ந்திருந்தார்கள்.

என்னை நடப்புலகுக்கு மீடக் வந்த பேருந்து என்றே அதனை இற்றை வரை நான் கருதிவருகிறேன். ●

பதிவுகள்: முற்றம் இலக்கிய அமைப்பு

‘அதனை அவன்கண் விடல்’

திருச்சியில் மாநந்தோறும் இலக்கியக் கூட்டம் நடத்திவரும் ‘வாசகர் முற்றம்’ இலக்கிய அமைப்பு மே முதல் தேதியன்று நூல் விமர்சனக் கூட்டத்தை நடத்தியது. ‘பாரதி “விஜயா” கட்டுரைகள்’ நூல் விமர்சனத்திற்கு இக்கூட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. சிறப்பு விருந்தினர்களாக நூலின் தொகுப்பாசிரியர் ஆ. இரா. வேங்கடா சலபதியும் பதிப்பாளர் கண்ணனும் கலந்துகொண்டனர். வரவேற்றுப் பேசிய ஜெயராமன், ‘பாரதி “விஜயா” கட்டுரைகள்’ நூல் பற்றி மட்டுமின்றிக் காலச்சுவடு பதிப்பித்துள்ள பிற தொகுப்பு நூல்கள் பற்றிய அனுபவங்களையும் பகிர்ந்துகொள்ளுமாறு இரு வரையும் கேட்டுக்கொண்டார். கூட்டமும் அவ்வாறே அமைந்தது.

முதலில் பேசிய சலபதி, “எனது தீவிரமான வாசிப்புப் பழக்கமே என்னை ஒரு ஆய்வாளனாகவும் தொகுப்பாசிரியனாகவும் மாற்றியது. தமிழில் பாரதியால் பாதிக்கப்பட்டத எழுத்தாளர்களே இல்லை எனக் கூறலாம். அதே பாரதியின் பாதிப்பால் தான் எனது தேடலும் வழிநடத்தப்பட்டது. தமிழில் பெரும்பான்மையான ஆளுமைகளின் எழுத்துகள் இன்னமும் முழுமையாகத் தொகுக்கப்படாமலே இருக்கின்றன. மிகப் பெரிய பங்களிப்பைக் கோரும் இத்துறையில் பணியாற்றுவார்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருக்கிறது. தொடக்

கக் காலங்களில் எவ்வித அறிமுகமும் அங்கீகாரமுமின்றி யாருக்காக இப்பணியைச் செய்கிறோம் என்றே தெரியாதவாறு இப்பணியை மேற்கொண்டபோது ஏற்பட்ட சிரமங்கள் அதிகம். ஆனால் இன்று அடையாளம் காணப்படுகிறோம். ஒரு நூலைத் தொகுப்பது குறித்த தகவல் வெளியில் தெரிந்தால் எங்கிருந்தோ எல்லாம் உதவுகிறார்கள். நூலின் விற்பனை பற்றி நாங்கள் என்றுமே கவலைப்பட்டது கிடையாது என்றாலும் புதுமைப் பித்தனின் “அண்ணையிடத் தீ” தொகுப்புக்கு வாசகர்கள் அளித்த வரவேற்பு எங்களுக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய உத்வேகமாகும்” என்றார்.

அடுத்துப் பேசிய கண்ணன், “ஒரு பத்திரிகையாளனாக வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேனே தவிர பதிப்பாளன் ஆனது எதேச்சையான ஒன்று தான். ஆனால் காலச்சுவடுக்கு நான் பொறுப்பேற்றதிலிருந்தே ஏதேனும் புதிதாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தது. அதனுடைய தொடக்கம்தான் ஜி. நாகராஜன் படைப்புகள். தொடர்ந்து புதுமைப்பித்தன் நூல்களுக்கு வாசகர்கள் அளித்த வரவேற்பு என்னை ஒரு பதிப்பாளனாக அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகர்த்தியது. ஒரு பதிப்பாளனாக நான் அதிக கவனம் எடுத்துக்கொள்வது ஒரே ஒரு காரியத்தில்தான். எந்த ஒரு பணியையும் சரியான நடாக்களைத்

தேர்வுசெய்து ஒப்படைக்கிறேன். காலச்சுவடு பதிப்பகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகளுக்கு இதுவே காரணம். வருங்காலத்தில் குழந்தைகள் இலக்கியம் குறித்துக் காலச்சுவடு தனிக் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளும்” என்றார்.

வாசகருடனான உரையாடலின் போது பல கேள்விகளுக்கும் பதிலளித்த இருவரும் தமிழ் வாசகச் சூழல் குறித்த கேள்விக்கு ஒரே தொனியிலான பதிலைத் தந்தனர். அதன் சாரம்:

“வாசிக்கும் பழக்கம் குறைந்து வரும் இதே சூழலில்தான் புத்தகக் கண்காட்சிகளில் நிற்கக்கூட முடியாத அளவிற்குக் கூட்ட நெரிசலையும் அமோகமான விற்பனையையும் பார்க்கிறோம். பல எதிர்பார்ப்புகளுக்கிடையே வரும் நூல்கள் விற்பனை ரீதியாக முடங்கிப்போவதையும் எவ்வித அறிமுகமுமின்றி வரும் ஒரு நூல் மிகப் பெரிய வரவேற்பைப் பெறுவதையும் நாங்கள் தொடர்ந்து பார்த்துவருகிறோம். இன்றைய தலைமுறையினரிடம் வாசிப்பு அருகிக்கொண்டே வருகிறது என்றாலும் இத்தனைக்குப் பிறகும் வாசகர் பரப்பு ஆரோக்கியமாக இருப்பதாகவே உணர்கிறோம். ஆனால் தமிழ் வாசகர்களைப் பற்றி உங்களால் துல்லியமாகக் கணிக்க முடிந்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் எங்கள் பதில் இல்லை என்பதுதான்.”

சமஸ்

வேளாண்மையும் விஞ்ஞானமும்: சில விளக்கங்கள்

வேளாண்மையும் விஞ்ஞானமும் என்னும் தலைப்பில் காலச்சுவடு 60ஆம் இதழில் நான் எழுதியிருந்த கட்டுரை குறித்துக் காலச்சுவடு 63 மற்றும் 64 இதழ்களில் முறையே வத்திராயிருப்பு, புதுப்பட்டி நண்பர்கள், சங்கீதா ஸ்ரீராம் ஆகியோர் இயற்கை வேளாண்மைக்கு ஆதரவாக அவர்கள் வைத்துள்ள கருத்துகள் குறித்து எனது பதில்.

வத்திராயிருப்பு, புதுப்பட்டி நண்பர்களுக்குப் பதில்:

கேள்வி: 1950-60 ஆண்டு காலப் பகுதியில் ரசாயன உரம் பயன்படுத்தாமல் 1400-1500 கிலோ நெல் மகதூல் எடுத்தார்கள்.

பதில்: நான் ஏற்கனவே எழுதியிருந்தபடி விதிவிலக்காக எங்காவது பாராகிலும் அதிக மகதூல் எடுத்திருக்கலாம். ஆனால் 99 சதவீதம் 50 மற்றும் 60ஆம் ஆண்டுகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நெல் சராசரி மகதூல் 500 முதல் 600 கிலோவாகத்தான் இருந்தது. அதோடு அன்று நெல் சாகுபடிக்கு விதைப்பு முதல் அறுவடை வரை 5 முதல் 5½ மாதம்வரை தேவைப்பட்டது. ஆனால் இன்று 3½ மாதத்தான் தேவைப்படுகிறது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி: தொழு உரத்தில் தழைச் சத்து மட்டுமின்றி மணி, சாம்பல் மற்றும் நுண்ணூட்டச் சத்துகளும் அடங்கியுள்ளன.

பதில்: நவீன வேளாண்மையைச் சிபாரிசு செய்யும் யாரும் தொழு உரத்தை இட வேண்டாம் என்று சொல்வதில்லை. ரசாயன உரத்தோடு தொழு உரத்தையும் சேர்த்து இட வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். தொழு உரத்தில் மாட்டுச் சாண்ம்தான் முதன்மையானது. 1970களில் 30 முதல் 35 சதவீதம் சமையல் செய்ய வரட்டியாக விறகுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1990களில் இதன் உபயோகம் வரட்டியாக 75% உயர்ந்துள்ளது. அதனால் நண்பர்கள் சொல்கிறபடி 3600 கிலோ தொழு உரம் நெல் சாகுபடி செய்ய ஈங்கே போவது?

கேள்வி: தழை உரத்திற்காகக் கொழுஞ்சி, தக்கைப் பூண்டு போன்றவை வயல்களில் வளர்த்துப் பயன்படுத்துவதுண்டு.

பதில்: கொழுஞ்சி மற்றும் தக்கைப் பூண்டு விதைத்து 60 முதல் 75 நாள் வளர்ந்து அப்படியே நிலத்தில்

மடித்துப் பயன்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வழக்கமாகப் போதுமான தண்ணீர் திறந்துவிடப்படும். அதன்பிறகு நெல் நாற்றுவிட்டுச் சாகுபடி செய்தால் அக்டோபரில் அறுவடைக்கு வரும். விவசாயிகள் உடனே இரண்டாவது தாள் பருவ நெல் சாகுபடி செய்வார்கள். இப்படி யான நிலையில் கொழுஞ்சி, தக்கைப் பூண்டு சாகுபடி செய்து நிலத்தில் பயன்படுத்துவது எங்ஙனம் சாத்தியம்?

பாரம்பரிய விதை நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி கொண்டிருந்தது என்கிறார்கள். 5½ மாதம் காத்திருந்து வெறும் 500 கிலோ நெல் உற்பத்தி பெறுவதில் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி இருந்து என்ன பயன்? மேலும் நண்பர்களின் தகவலுக்காக இன்று நம் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யும் ரசாயன உர நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் பொதுத் துறை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் மத்திய மாநில அரசுகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. தனியார் துறையில் இயங்கிவரும் ரசாயன உர நிறுவனங்களும் தாங்கள் விருப்பம்போல் உரங்களை விற்க முடியாது. ஒவ்வொரு ரசாயன உரத்தையும் மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையில்தான் விற்க வேண்டும்.

சங்கீதா ஸ்ரீராமுக்கான பதில்:

மீண்டும் நான் சொல்ல விரும்புவது இவர் சொல்கிறபடி அந்த மடகாஸ்கர் சாகுபடிமுறை வெற்றியைக் கொடுத்திருந்தால் இன்று எல்லா விவசாயிகளும் அந்த முறை யைப் பின்பற்றியிருப்பார்கள். பக்கத்து ஊரிலிருந்து வந்த ஒரு விவசாயி பயிரைக் கண்டவுடன் இது சாத்தியமே இல்லை என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார் என்று அவரே சொல்கிறார். நண்பர் நிலத்தில் எஸ்ஆர்ஜி செயல்படுத்த வேலையாட்களை அழைத்தபோது வர மறுத்து விட்டார்களாம் என்று சங்கீதா ஸ்ரீராம் எழுதியிருக்கிறார். இதைவிட மடகாஸ்கர் சாகுபடிமுறை சாத்தியமற்றது என்பதற்கு வேறு சான்று என்ன வேண்டும்.

நவீன விவசாயத்திற்கு எதிராகக் கருத்துச் சொல்பவர்கள் இன்னின்ன இடுபொருள் இட்டால் இவ்வளவு மகதூல் கிடைக்குமென்று நிரூபித்திருக்கிறார்களா என்று நான் எழுப்பி இருந்த கேள்விக்கு சங்கீதா ஸ்ரீராம் இயற்கை எல்லா இடத்திலும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை என்கிறார்.

உண்மைதான். இருந்தும் விவசாயச் சாகுபடியில் தமிழ்நாட்டை தட்ப வெட்ப நிலை, மண் வளம், நீர்ப் பாசனம் இவற்றை மனதில்கொண்டு நான்கு மண்டலங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாகத் தஞ்சை, திருவாரூர், நாகை மற்றும் திருச்சி, புதுக்கோட்டை, கடலூர் எனச் சில பகுதிகளை இணைத்துக் காவிரி நீர்ப் பாசன மண்டலமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காவிரி நீர்ப்பாசன மண்டலத்தில் குருவை, சம்பா, தாலடி என்னும் மூன்று பருவமும் ஓவ்வொரு பருவத்திற்கும் ஏற்ற நெல் ரகங்கள் உரப் பரிந்துரை, பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறை ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கையேடு தயார் செய்து விவசாயிகளுக்கு வேளாண்மைத் துறையினரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளும் அந்தப் பரிந்துரைகளைப் பின்பற்றி அவற்றில் குறிப்பிட்டுள்ள 90% மகதூலைப் பெறுகிறார்கள். இப்போது சொல்லுங்கள், இயற்கை வேளாண்மையைச் சிபாரிசு செய்யும் நண்பர்கள் இது போன்ற சாகுபடி முறை வைத்திருக்கிறார்களா?

கடைசியாக சங்கீதா ஸ்ரீராம் ரசாயன உரத்தைவிட இயற்கை உரத்தை உபயோகித்தால் அதிக மகதூல் கிடைப்பதாகவும் விஞ்ஞான பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் எழுதியிருக்கிறார். எங்கே, எப்போது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது என்கிற ஆதாரத்தைத் தெரிவிப்பாராக. முடிவாக இந்த விவாதங்களைப் படித்துவரும் வாசக நண்பர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு வார்த்தை:

இந்த இயற்கை வேளாண்மை என்பது ஒரு மேட்டுக்குடி மனப் பான்மை கொண்டதாகும். நமது நாட்டில் பெருகி வரும் ஜனத் தொகை ரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்தாமல் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு காண முடியாது. வல்லரசு நாடான அமெரிக்காவில்கூட 1.2% இயற்கை வேளாண்மை மூலம் உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பதையோசித்துப் பாருங்கள்.

ஆங்கில மருத்துவத்திற்கு எதிராக நம் நாட்டுப்புறப் பாரம்பரிய மருத்துவ மகத்துவம் பற்றிப் பேசியும் எழுதியும் வரும் சிலர் போல் இவர்கள் இயற்கை வேளாண்மையை ஆதரித்துப் பேசியும் எழுதியும் வருகிறார்கள். இந்த இரண்டு வகையினராலும் மக்களுக்கு எந்த நன்மையும் இல்லை.

பா. லிங்கம்
திருச்சி

அமைதியான ஒரு மாலைப் பொழுது

மூத்த இலக்கிய ஆளுமைகள் தங்கள் இளம் பருவத்து நாட்கள், அந்நாள்களின் அலாதிமான நினைவுகள் மற்றும் படைப்பு வாழ்க்கையில் ஈடுபட உள்ளும் புறமுமாக அமைந்த காரணிகள், இவை பற்றியெல்லாம் பகிர்ந்துகொள்கிற அற்றைத் திங்கள் இரண்டாம் நிகழ்வில் பங்கேற்று உரையாற்றினார் அசோகமித்திரன். முதல் நிகழ்வில் கலந்துகொண்டவர் கி.ராஜநாராயணன்.

செகந்தராபாதில் குடியிருந்தபோது தன் குடும்பம் மாடு வளர்த்த நினைவிலிருந்து பேச்சைத் தொடங்கிய அசோகமித்திரன், தன் தந்தையின் மறைவிற்குப் பிறகு நெருக்கடிக்குள்ளான குடும்பத்தைக் கரையேற்றும் பொருட்டுச் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்ததை நினைவுகூர்ந்தார். பின் ஜெமினியில் வேலைக்குச் சேர்ந்த அவர், அப்பணி ஆட்களை ஏவல் புரியும் பணி என்று பிறகு தெரிந்துகொண்டதாகக் கூறினார்.

ஜெமினி ஸ்டூடியோவில் பழக நேர்ந்த மனிதர்கள் பற்றி வெகு உற்சாகமாகப் பேசினார். சனிக்கிழமை இரவுகளில் சீட்டாடும் முகங்களைப் பார்ப்பது பரவசமான ஓர் அனுபவம் என்றார். தன்னோடு பணியாற்றிய கி.ராமச்சந்திரன் என்பவரைக் குறிப்பிட்ட அவர், சித்தர்கள் சிலர் தன் முன் செய்துகாட்டிய ஜூலங்கள், அவர்களுடன் ஏற்பட்ட நட்பு குறித்தும் சிலாகித்துப் பேசினார். புணையெயரோடு தமிழில் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கியது, பிறகு ஜெமினியிலிருந்து விலகி முழுநேர எழுத்தாளனாக முடிவெடுத்தது ஆகியவை பற்றியும் கூறினார். ஆங்கி

லத்தில் கதைகள் எழுதியது தனக்குத் திருப்திகரமாக இல்லையென்றும் அச்சிறுகதைகளில் வெளிப்பட்ட மொழி தன்னுடையதல்ல என்று தோன்றியதால் அம்மொழியில் எழுதவதை நிறுத்தித் தமிழில் மட்டுமே எழுதுவது என்று முடிவெடுத்ததாகவும் சொன்னார். தன் அனுபவத்தில் எழுத்தாளன் பத்திரிகை தொடங்குவது அவ்வளவு சரியல்ல என்றார். முழுநேர எழுத்தாளன் பட வேண்டிய அனைத்துச் சிரமங்களையும் நெருக்கடிகளையும் தான் அனுபவித்துவிட்டதாகக் கூறிய அசோகமித்திரன், அப்போது உண்டான பொருளாதாரச்சிக்கல்களுக்கு ஓரளவேனும் உதவி புரிந்தவை, தான் மேற்கொண்ட மொழிபெயர்ப்புப் பணிதான் என்றார்.

உரை தொடங்குவதற்கு முன்பு அவரைப் பற்றிய ஆவணப்படம் திரையிடப்பட்டது. இக்கூட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே முதல் முறையாக அசோகமித்திரனின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை

பற்றி அறிய வந்திருந்தவர்களுக்கு இப்படம் பெரும் உதவி புரிந்தது என்றே சொல்ல வேண்டும். உரை முடிந்து தொடங்கிய வாசகருடனான உரையாடலில் இடம் பெற்ற கேள்விகள் பெரும்பாலும், அப்படத்தின் சாரத்திலிருந்து தொகுத்துக் கேட்கப்பட்டவை போலிருந்தன. சொந்த வாழ்க்கை, யதார்த்தவாதம், படைப்பாளியாகவும் விமர்சகராகவும் செயல்பட்டமை, சிறுகதை நாவல் பற்றிய வடிவ-உள்ளடக்கப் பிரச்சினைகள், சக படைப்பாளிகள் மீதான மதிப்பீடு போன்றவை குறித்ததாக அந்த உரையாடல் அமைந்திருந்தது. செல்பேசிகளின் மணியொலி அவ்வப்போது குறுக்கிட்டாலும் அதை உடனடியாக அணைத்துவிட்டு மளவிற்குக் கூட்டம் ஒன்றிப்போயிருந்தது. அசோகமித்திரனின் எழுத்தைப் போலவே அவர் அங்கதம் உரையோடு தோய்ந்து வெளிப்பட்டதும் ஒப்பனைகன்ற எளிமை அவரது சொற்களில் காணப்பட்டதும் அதற்குக் காரணம்.

தான் பேச அழைக்கப்பட்டவுடன் நிரம்பியிருந்த அரங்கத்தைக் கண்டு உள்ளம் கனிந்துபோனதாகச் சொன்னார் அசோகமித்திரன். அக்கனிவுகலைந்து சென்ற பார்வையாளர்களின் முகங்களிலும் தெரிந்தது.

புரீகிருஷ்ணா ஸ்வீட்சமும் காலச்சுவடும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்த இந்நிகழ்வின் அரவிந்தன் அறிமுக உரையாற்றித் தொடங்கிவைத்தார். கூட்டத்தில் எழுத்தாளர் நாஞ்சில் நாடன், மரபின் மைந்தன் முத்தையா, ச.கி. ஜெயகரன் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டனர்.

ந. செந்தில்குமார்

மீளும் தலித் வரலாறு சில குறிப்புகள், சில பதிவுகள்

**இயற்கை உலகைச் சாராத,
மனித சமூகத்தைப் பற்றிய
எல்லா விதமான அறிவுமே
வரலாற்று அறிவுதான்.**

- எட்வர்ட் ஸெய்த்

தமிழகம் எங்கும் தலித் சிந்தனையாளர்கள், தலித் அமைப்புகள், தலித் ஆதரவாளர்கள் பலர் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் பிறந்த ஏப்ரல் மாதத்தைத் தலித் வரலாற்று மாதமாக அறிவித்துக் கொண்டாடினார்கள். இதற்கான ஊக்கம் பிப்ரவரி மாதத்தைக் கறுப்பர்கள் கறுப்பின வரலாற்று மாதமாகக் கொண்டாடி வருவதில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்த ஏப்ரல் மாதம் முழுவதும் மதுரையில் அம்பேத்கர் படிப்பு வட்டம், தாய்மண வாசகர் வட்டம், விடுதலைச் சிறுத்தைகள் ஆகிய அமைப்புகள் தலித் வரலாற்று மாதத்தைக் கருத்தரங்குகள், ஆய்வரங்குகள், மீளும் வரலாறு என்ற தலைப்பில் வரலாற்று அரங்கு, பொதுக் கூட்டங்கள் என்று கொண்டாடின. ஏப்ரல் 10ஆம் தேதியன்று நடந்த ஒரு நாள் நிகழ்வில் ரவிக்குமாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் போதி என்னும் தலித் வரலாற்றுக் காலாண்டிதழ் வெளியிடப்பட்டது. சீர்காழியில் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பு, 'மீளும் வரலாறு' என்ற தலைப்பில் வரலாற்று மாத நிகழ்வை வெகு விரிவாகக் கொண்டாடினர்.

“நமது வரலாற்றை மீட்டெடுத்து நமது விடுதலையையும் அதிகாரத்தையும் வென்றெடுக்க வேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். மறந்து போன, மறைந்துபோன நமது (தலித்)

வரலாற்றை மீள் நினைவு கொள்வோம்” என்கிறது ஒரு துண்டறிக்கை. இதுவரை பார்ப்பனிய சக்திகளால் மறைக்கப்பட்டு வந்த தலித் வரலாற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை நினைவுறுத்தி, தலித் வரலாற்றை மீள் நினைவு கொள்ளச் செய்கிறது. இதற்கான முதல் முன்னகாவைச் சென்ற ஏப். 3, 2004இல் மதுரையில் 'எழுத்து கலை இலக்கிய அமைப்பு' சார்பாகப் பாரி. செழியன், அலெக்ஸ், ஸ்டாலின், ராஜாங்கம், ரவிக்குமார் ஆகியோரின் முயற்சியால் “மீளும் வரலாறாக” அரங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது. அதை ஓட்டித் 'தலித்' இதழ், ஒரு வரலாற்றை மீட்டெடுத்தலின் முதல் முயற்சியாகத் துவங்கி இன்று தமிழக அளவில் விரிவடைந்துள்ளது.

தலித் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள்மீது அரசு சமத்திய கட்டாயக் காத்திருப்பைக் கண்டித்துத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதைப் போலப் பாப்பாபட்டி, கீரிப்பட்டி போன்ற சனநாயக மறுப்பு நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்துத் தாய்மண வாசகர் வட்டத்தின் ஏப்ரல் 24ஆம் தேதி மீளும் வரலாறு அரங்கில் கண்டனத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதே வேளையில் “தலித் வளர்ச்சியில் மாணவர்களின் பங்கு” மற்றும் மீளும் வரலாறு அரங்கை விடுதலைச் சிறுத்தைகள் வடபழஞ்சி என்ற மதுரையை ஓட்டிய கிராமம் ஒன்றில் நிகழ்த்தினர். அதைச் சுற்றி உள்ள கிராமங்களைச் சேர்ந்த தலித் மக்களும் பல்கலைக் கழக ஆய்வு மாணவர்களும் தமிழகம் முழுவதிலும் இருந்து வந்திருந்த தலித் சிந்தனையாளர்களும் கலந்துகொண்டது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

இந்த நீண்ட வரலாற்றின் தொடர்ச்சியானது இரு நூற்றாண்டு களுக்கு முன்பே அயோத்திதாசரில் இருந்து துவங்குகிறது என்று ஒரு வாராக உறுதிப்படுத்தலாம். ஒரு சமயம் அதற்கும் முன்பும்கூட நமக்கு வரலாற்று முன்மாதிரிகள் இருந்திருக்க வேண்டும். அவை அனைத்தும் மீள் நினைவுகொள்ளும் வகையில், வரலாற்று ரீதியில் மீளாய்வு செய்து கண்டடையப்பட வேண்டும்.

இந்நிகழ்வுகளில் பாரி. செழியன், ரவிக்குமார், ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், அரசு. முருகுபாண்டியன், தலையாரி, உஞ்சை அரசன், அபிமானி, அழகரசன், வன்னி அரசு, நிகழ் அய்க்கன், பூவிழியன், அருணன், கு.மு. ஜவகர், இரகுபதி, ஜெகன், ஹவி, ஜெரோம் போன்ற பல்வேறு களச் செயல்பாட்டாளர்களும் சிந்தனையாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் பங்கேற்றனர்.

கருத்தரங்குகளில் சமகால வரலாறுகளில் செய்யப்பட்ட தலித்துகள் மீதான இருட்டடிப்புகளை, பழிவாங்கல்களை, ஆதிக்கச் சிந்தனையாளர்களின் திரிபு வேலைகளைத் தலித்திய நிலைப்பாட்டின் வழியாக அம்பலப்படுத்தினர் விமர்சகர்கள்.

இவ்வாறான தவிர்க்க முடியாத நிலைமை வரலாற்றில் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், இதுவரை தங்களை முற்போக்காளர்கள், தலித்துகளின் நண்பர்கள் என்று காட்டிக்கொண்டு வந்தவர்கள் செய்த இருட்டடிப்பு வேலைதான் என்ற புரிதல் இந்நிகழ்வுகளில் வெளியிடப்பட்டது.

- ஹவி,

பாரி. செழியன் மற்றும்
ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்

சிறு வயதிலிருந்தே திருமணங்களுக்குப் போக பயம். நிறைய இனிப்புகள் கிடைக்கும் வாய்ப்பு, விளையாடத் தோழர்கள், புதிய ஊர்கள் எல்லாம் பிடிக்கும். மிகவும் பிடிக்கும். ஆனால் கல்யாணப் பந்தலில் பெரியவர்களிடம் சிக்கிக்கொண்டு அவர்களின் குறுக்கு விசாரணையில் நான் பட்டிருக்கும் அவஸ்தைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இதில் முக்கியமான கேள்வி “நான் யார் தெரிகிறதா?” முன்பின் சந்தித்திராதவர்கள் இன்றுவரை இதே கேள்வியைக் கேட்டு, முகம் வாடுவதைப் பார்த்து நானும் உள்ளுக்குள் சுருண்டு போகிறேன். நீங்கள் எப்படிச் சமாளிக்கிறீர்கள்?

○

விண்நாயகன் (நம் பின்னையார் ஒரே ஒரு எழுத்தின் செர்க்கையால் நவீனத் திருஉருவாக மாறியதைக் கவனியுங்கள். என்னே தமிழின் மகிமை!) இதழ் அலுவலகத்தில் ஆசிரியர் ராவுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த போது அங்கு மதன் வந்தார். ராவ் என்னை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். சிறிது நேரம் சென்றதும் மதன் கேலியாக ராவிடம் “என்னை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தவில்லையே?” என்றார். “உங்களைத் தெரியாதா அவருக்கு?” என்றார் ராவ். ‘அப்படி ஒரு நாளும் அனுமானித்துக்கொள்ளாதீர்கள்’ என்று கூறிவிட்டு மதன் கூறிய கதை மிகச் சுவாரசியமானது. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிந்தைய இந்த மறு கூறலுக்கு றெக்கைகள் முளைத்திருந்தால், மதன் மன்னிக்க வேண்டும். சுவாரசியம்தானே முக்கியம்!

1970களில் அன்னை சத்தியா ஸ்டூடியோவில் திரைப்படத் தயாரிப்பின்போது ஏற்பட்ட ஒரு சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள ஒரு வடமொழிப் பண்டிதரை எம். ஜி. ஆரிடம் அழைத்துவருகிறார்கள். பண்டிதரை எம். ஜி. ஆரிடம் அறிமுகப்படுத்தியதும் எம். ஜி. ஆர். அவருக்கு மரியாதை செய்து நலம் விசாரிக்கிறார். அறிமுகப்படுத்தியவர்களிடம் பண்டிதர் “நான் யாருன்னு சார்கிட்ட சொல்லிட்டேன். சார் யாருன்னு எனக்குச் சொல்லவே இல்லையே!” பேயறைந்த முகங்கள், எம். ஜி. ஆர். மேக்கப்பில் இல்லையே என்று தங்களைத் தேற்றிக்கொண்டு “இவர் எம். ஜி. ஆர்” என்கின்றனர். பண்டிதர் முகத்தில் எந்தச் சலனமும் இல்லை. “என்ன செய்துண்டிருக்கேள்?”

○

ராஜ் கௌதமனின் நேர்காணலைப் பதிவு செய்யப் பாண்டிச்சேரிக்கு நானும் அய்யனாரும் பேருந்தில் போய்க்கொண்டிருந்தோம். சரியான கூட்டம். கடைசிவரை இருக்கையில்லை. தமிழை வளர்க்கத்தான் எத்தனை அவதிகள்! ஓர் ஐரோப்பிய ஜோடி பஸ் ஏறும் அவசரத்தில் பிரிந்து, பெண் முன்பக்கமும் ஆண் எங்களுடன் பின்பக்கமுமாக ஏறிக்கொண்டார்கள். அய்யனார் ஐரோப்பியரை நோக்கி மெல்ல நகர்ந்து பேச்சுக் கொடுத்தார். இரைச்சலில் எனக்குக் கேட்காது என்ற

கண்ணன்

துணிவில் அவர் மேற்கொண்ட உரையாடல் தெய்வாதீனமாக எனக்குக் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தது. இருவரும் எந்தத் தொடர்பு - புரிதல் பிரச்சினையுமின்றிச் ‘சரளமான’ ஆங்கிலத்தில் மேற்கொண்ட உரையாடல் இது:

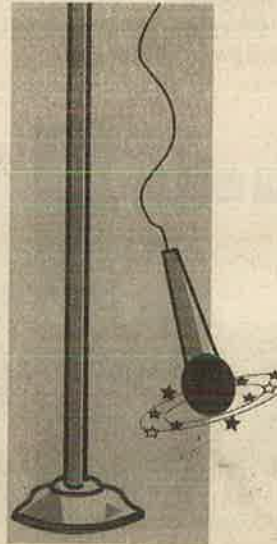
அவர் “உங்கள் பேரென்ன?” இவர். “அய்யனார்.” பிறகு இவராகவே “நான் ஒரு கிராமத்தான்.” அவர் ஆச்சரியமாக “அப்படியா?” இவர் அதே ஆச்சரியத்தோடு “ஆமாம்!”. பேச்சுவாக்கில் அவர் ஜெர்மனியர் என்று தெரிந்தது. உடனே இவர் “நீங்கள் காஃப்கா படித்திருக்கிறீர்களா?” அவர் முகம் மாறுகிறது “இல்லை”. இவர் “நான் ‘தி டிரையல்’ படித்திருக்கிறேன்”. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் என்பதைச் சொல்ல மறந்துவிட்டார் போலும். இவருடைய அடுத்த கேள்வி “நீங்கள் டீதோவன் கேட்பீர்களா?” ஐரோப்பியரின் முகம் இன்னும் வாடியது.

அவர் பின்னர் பயணக் குறிப்புகள் எழுதக்கூடும். இத்தகைய சந்திப்புகளின் அடிப்படையில் பிற பண்பாடுகள் பற்றி நம் எழுத்தாளர்கள் அவிழ்த்துவிட்டிருக்கும் மூட்டைகள் நினைவுக்கு வந்தன. தமிழ்நாட்டில் கிராமத்தவர்கள்கூடப் பரவலாக காஃப்காவைப் படிப்பதோடு பீதோவனும் கேட்கிறார்கள் என்று அவரும் ஒருக்கால் எழுதக்கூடும். அய்யனார் தலையில் தமிழ்க் கொடி முளைத்து அந்தப் பயணம் முழுவதும் பட்டொளி வீசிக்கொண்டேயிருந்தது.

○

ஒரு பேராசிரியரைக் காலச்சுவடு கூட்டம் ஒன்றிற்கு அழைத்திருந்தோம். இதழை அவர் ‘விமர்சனம்’ செய்வார் என்றும் அழைப்பிதழில் போட்டிருந்தோம். கூட்டத்திற்கு முன்னர் என்னிடம் இதழைக் கண்டபடிக்குப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார் அவர். நேரம் வந்ததும் உரையாற்ற மேடை ஏறினார். நான் பாராட்டு மழையில் நனைந்த தயாரானேன். ஆனால் மேடையில் அவர் இதழை வாங்குவாங்கு என்று வாங்கிவிட்டார். தனிப்பட்ட முறையில் என்னிடம் வலிய வந்து காலச்சுவடைப் பாராட்டும் பலர் பொது வெளியில் அதைக் கடுமையாக விமர்சிக்கும் இரட்டை முகம் இன்று எனக்குப் பழகிவிட்டது. அன்று கொஞ்சம் அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. கூட்டம் முடிந்ததும் விடைபெற்றுக்கொள்ள வந்தார் பேராசிரியர். “நான் பாராட்டிப் பேசவே விரும்பினேன். ஆனால் நீங்கள் அழைப்பிதழில் ‘விமர்சனம்’ என்று போட்டுவிட்டீர்களே!” என்றார். விமர்சனத்திற்கு இப்படி ஒரு விபரீதப் பொருள் இருப்பது அன்றுதான் எனக்குத் தெரிந்தது. மேலும் தேவைக்கு ஏற்பச் சாதாரணமாகப் பேசும் பட்டிமன்றத் தமிழ், விமர்சனத் தமிழில் எந்த அளவிற்கு ஊடுருவிவிட்டது என்பதும் புலப்பட்டது. ●

சித்திரம்: சந்தோஷ்

உளடகச் சேவைகள்

மீடியா மெசேஜ் இன்க்.

e-mail: mediameessage@sify.com

● த்திரிகை ● பலையகம்

● ணைய இதழ் ● றுவன விளம்பரங்கள்

● றிமுகக் கையேடுகள் (புரோஷர்கள்)

எமது சிறப்புச் சேவைகள்

- உங்கள் இணைய இதழுக்கான உள்ளடக்கத்தைத் தயாரித்து, இதழை வடிவமைத்து நடத்தித் தருகிறோம்.
- தமிழ் சினிமா குறித்த செய்திகள், அலசல்கள், முன்னோட்டங்கள், நேர்காணல்கள்...
- ஆங்கிலம், தமிழ் இருமொழிகளிலும் இச்சேவையை வழங்குகிறோம்
- ஆங்கில விளம்பரங்களை மொழியழகும் படைப்புத் திறனும் குன்றாமல் இயல்பான தமிழில் உருவாக்கித் தருகிறோம்

சுவடி

புத்தகப் பட்டறை

e-mail: chuvadi@hotmail.com, chuvadi@gmail.com

எமது சேவைகள்

நூல் அச்சாக்கம், வடிவமைப்பு, மொழிபெயர்ப்பு, மெய்ப்புநோக்கல், செம்மையாக்கம்

- தயாரிப்புதற்கான அசல் கட்டணங்களைக் கூறி எங்கள் சேவைக் கட்டணத்தைத் தனியே பெற்றுக்கொள்வோம்
- மின்னஞ்சல் மூலம் துரிதமான தொடர்புகள்
- 'காலச்சுவடு எக்ஸிம்' நிறுவனத்தின் மூலம் குறைந்த செலவில் நூல்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படும்

வீடியோ கலை

சிறு குறிப்பு

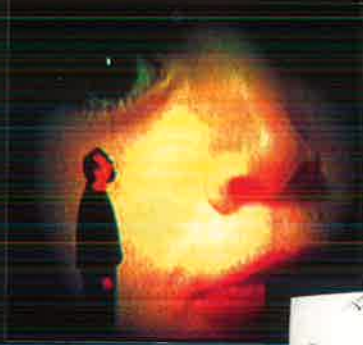
திவாகர் ரங்கநாதன்

“சொல்லாஜ் உத்தி, ஆயில் பெயின்ட்டின் இடத்தைப் பிடித்ததுபோல கத்தோட் ரே டியூப் [பிக்ச்சர் டியூப்] காணவாஸின் இடத்தைப் பிடிக்கும்” என்றார் கொரிய – அமெரிக்கக் கலைஞர் நாம் ஜூனே பைக் (Nam June Paik). வீடியோ கலை என்னும் புரட்சிகரமான கலை வடிவத்தை உருவாக்கியவர் என்று கருதப்படும் பைக் சொன்னது மேற்கில் கிட்டத்தட்ட நிஜமாகிவிட்டது. கதை இல்லாத, ஆனால் சில சமயம் ‘கதாபாத்திர’ங்களும் இசையும் கொண்ட அசையும் படத்தை அல்லது படங்களைத் திரையில் காட்டுகிற, சினிமாவிற்கும் புகைப்படத்திற்கும் இடையே நிற்கிற ‘வீடியோ ஆர்’ மேற்கில் வேருன்றிவிட்டது.

“ஒரு அல்லது பல வீடியோ மானிட்டர்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் கலை. இது கம்ப்யூட்டர் புரோகிராம்கள் அல்லது கை காமிராக்களால் தயாரிக்கப்படுகிறது. இது குறுகிய காலத்திற்கோ நிரந்தரமாகவோ இருக்கலாம்” என்பது வீடியோ கலை குறித்து ஒரு அகராதி தரும் விளக்கம். ஒரு வீடியோ கலைப் படைப்பை முன்பே படத் திட்டம் (story board) எழுதி ஒளிப்பதிவு செய்து கலையரங்கில் திரையிடலாம். அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளை/இடத்தை நோக்கி – பார்வையாளர்களை நோக்கிக்கூட இருக்கலாம் – காமிராவை வைத்து நேரடி ஒளிபரப்பு போல் பல மானிட்டர்களில் காட்டலாம். இரண்டிலும் எலக்ட்ரானிக் திரை அல்லது பிக்ச்சர் டியூப், கித்தான் ஆகிறது.

பின்னவீனத்துவக் கலையின் சுற்றுக்களாகச் சொல்லப்படும் தொழில்நுட்ப (கம்ப்யூட்டர்) ஈடுபாடு மற்றும் பயன்பாடு, இசைவின்மை, வடிவங்களைக் கலந்து பயன்படுத்துதல் (சித்திரங்களில் எழுத்துகள், எழுத்தில்/எழுத்தால் சித்திரம் போன்றவை), அருபத்தனமை, psychedelic காட்சிகள், தீவிரக் கலையைக் கொண்டே தீவிரக் கலையை நையாண்டி செய்தல் போன்றவை வீடியோ கலையை ஒரு பின்னவீனக் கலை வடிவமாக்குகின்றன.

New Media in Late 20th-Century Art (Thames & Hudson, 1999) என்ற புத்தகத்தில் அமெரிக்கக் கலை வரலாற்றாசிரியர் மைக்கேல் ரஷ், வீடியோ கலையின்

வோர்கள் தூதாயிசக் கலைஞரும் நவீனக் கலை முன்னோடியுமான மார்செல் தூவாம் (Marcel Duchamp) மற்றும் அவரது காலத்திய (குறிப்பாக 1910கள்) கலைஞர்களிடம் தொடங்குவதாகச் சொல்கிறார்.

1965ல் பைக், நியூயார்க்கில் போப்பின் சுற்றுப்பயணத்தை சோனி போர்ட்டாபாக் காமிராவில் டாக்ஸியில் உட்கார்ந்துபி பதிவுசெய்தார். இதுதான் உலகின் முதல் வீடியோ கலைப் படைப்பு என்று சொல்லப்படுகிறது. டான் கிரஹாம், கேரி ஹில், புருஸ் நவ்மன், ஜான் பால்டெசாரி, ஜோன் ஜோனாஸ், ஸ்டெய்னா வசுல்கா – வடி வசுல்கா, டேவிட் ஹால் ஆகியோர் வீடியோ கலையின் முன்னோடிகளில் சிலர். சமூகத்தையும் நிகழ்வுகளையும் விமர்சனங்களுடன் பதிவுசெய்து, தகுந்த கவனமும் பெற்று வந்திருக்கிற வீடியோ கலை நாற்பதே வருடங்களில் எத்தனையோ மாற்றங்களைக் கண்டுவிட்டது.

பில் வயோலா (www.billyviola.com), ஜசாக் ஜூலியன் (www.isaacjulien.com), ஸ்டீபன் ஜோன்ஸ் (www.culture.com.au/brain_proj) உள்பட ஏராளமான கலைஞர்கள் (www.post-videoart.com) வீடியோ கலையை அடுத்த கட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல முயன்று வருகிறார்கள். மிக மிக மேற்கத்தியமான இந்தக் கலை வடிவத்தை இந்தியாவில் முயற்சி செய்து பார்ப்பவர்கள் மிகச் சிலர்தான். இங்கு டிஜிட்டல் ஓவியக் கலை அளவிற்கு வீடியோ கலை பரவாததற்குக் காரணம் அது அந்நியமாகத் தெரிவதா (பாப இசை இருந்ததுபோல), அல்லது வீடியோ உபகரணங்களுக்கு ஆகும் செலவா, அல்லது ஒரு வித மிாட்சியா என்று தெரியவில்லை.

With Best Compliments from

தீனமலர்

தேசியத் தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai | Vellore | Pondicherry
Erode | Salem | Coimbatore | Tiruchi
Madurai | Tirunelveli | Nagercoil

அழகை அழகாய் காட்டுமே!

பெண்ணின் கனவுகள்
நிஜமாகும் வேளையில்
இதயங்கள் இணைந்திடும் வேளையில்
ஆரெம்கேவி உங்கள் அழகை
அழகாய் காட்டுமே.

ஆரெம்கேவி முகூர்த்தப் பட்டுகள்.
பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கும்
நவீன படைப்புகள்.

Rmkv
முகூர்த்தப் பட்டுகள்